ভৱানীপুৰ হস্তিনাপুৰ বিজনী মহাবিদ্যালয় আলোচনী

B.H.B COLLEGE MAGAZINE

THE DIGITAL WORLD: DREAM & FLY

In-charge
Phanidhar Talukdar

Secretary
Bhrigujit Das

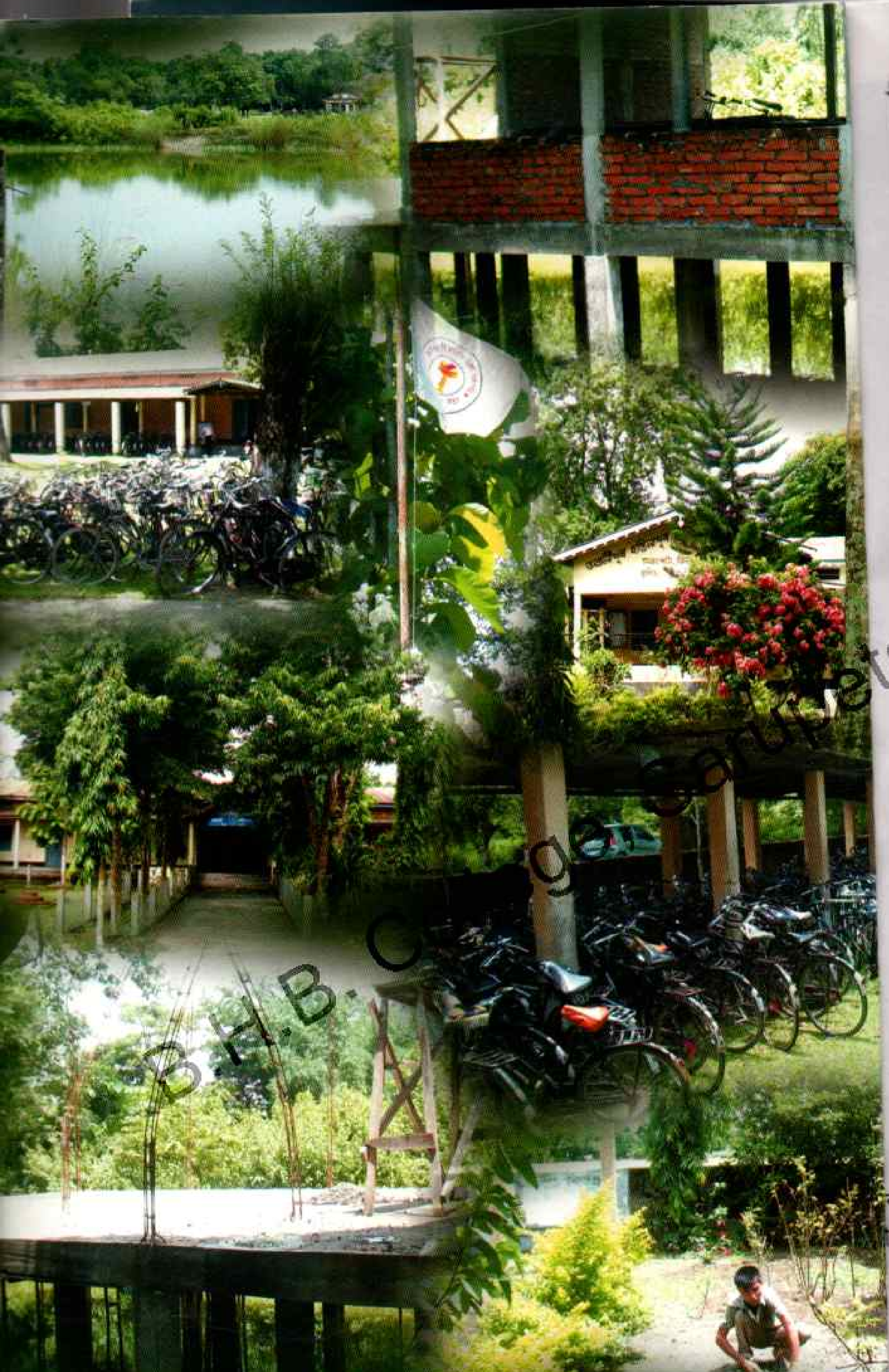

B.H.B. College, Sarupeta

বি এইচ্ বি মহাবিদ্যালয় আলোচনী

শিক্ষা বৰ্ষ ঃ ২০১০-১১

২৯ তম্ সংখ্যা

বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ

বি এইচ্ বি মহাবিদ্যালয়
ছাত্ৰ একতা সভাৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত

B.H.B College, Sarupeta

তত্বাবধায়ক
ফণীধৰ তালুকদাৰ

সম্পাদক
ভৃগুজিৎ দাস

সম্পাদনা সমিতি ঃ ২০১০-১১

সভাপতি
লোহিত চন্দ্র বৰুৱা

তত্বাৱধায়ক
ফণীধৰ তালুকদাৰ

সম্পাদক
ভৃগুজিৎ দাস

সদস্য/সদস্যা
ড° অমিয়া মহন্ত
ড° চি ভেনচিং
ফণীধৰ মেছ
কৌশিক দাস
ছানিদুল বেগ
নিলম চৌধুৰী

স্থিৰ চিত্ৰ
বিউটি ষ্টুডিঅ'

বেটুপাত
ধীৰাজ তালুকদাৰ

ডিটিপি
পিকিউৱ

মুদ্ৰণ
পিকিউৱ
ৰাজগড় ৰোড,
ফোন ঃ ৯৮৬৪৪-৪৯৮৫২

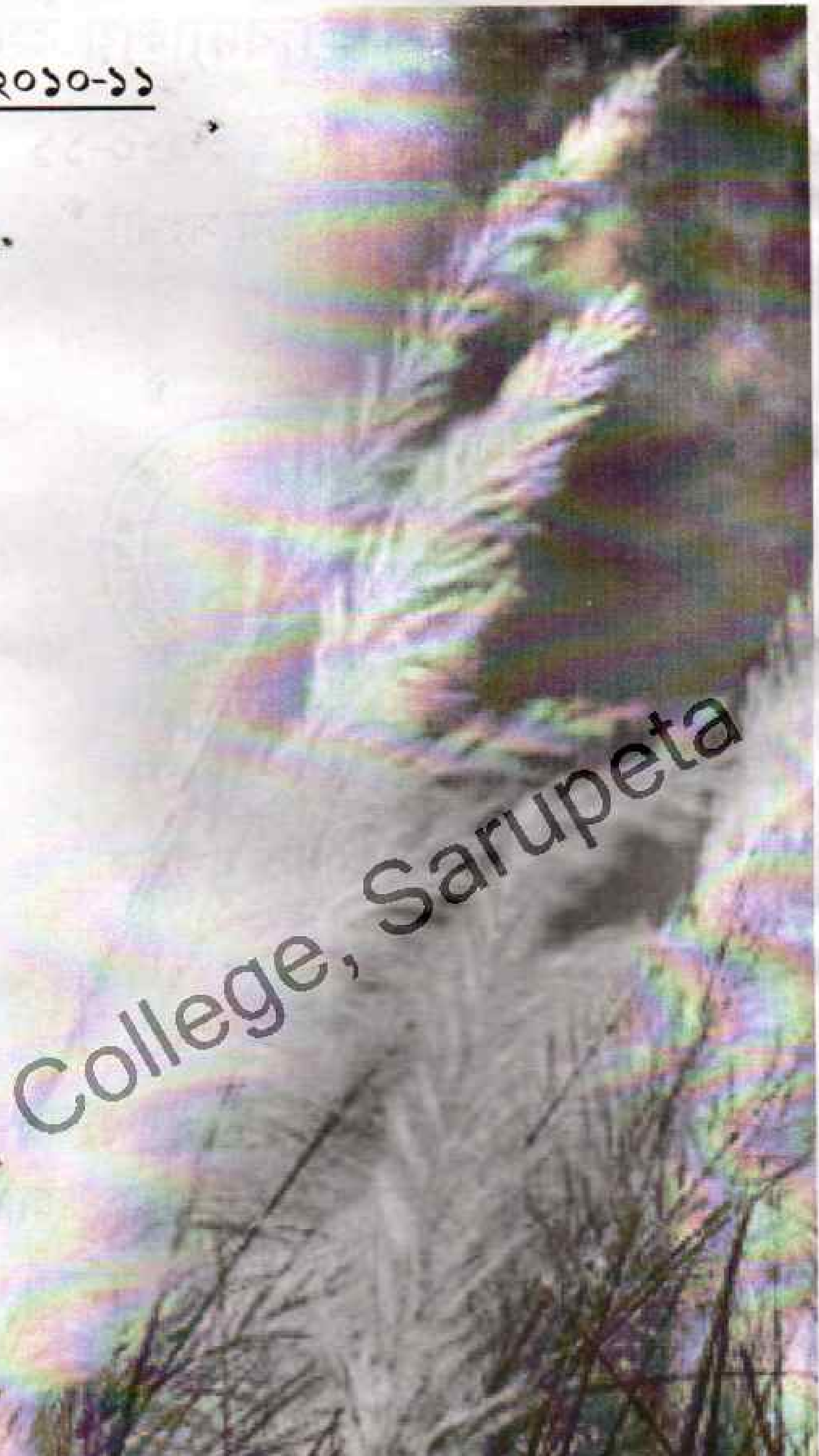

B.H.B. College, Sarupeta

উছৰ্গা

এজাক মানুহ অযুত আশা
... আৰু সেই অফুৰন্ত আশাত
মূৰ্তিমান কৰি তোলা
বি এইচ্ বি মহাবিদ্যালয়ৰ ভেঁটি গঢ়োতাসমূহ
পথিকৃৎ ব্যক্তিৰ শ্ৰীচৰণত এই আলোচনী উছৰ্গীলোঁ।

B.H.B. College, Sarupeta

শ্ৰ দ্ধা ঞ্জ লি

স্বৰ্গীয় হানিফ ৰাজা

স্বৰ্গীয় বাহাছউদ্দিন

স্বৰ্গীয় দীপাঞ্জলি কলিতা

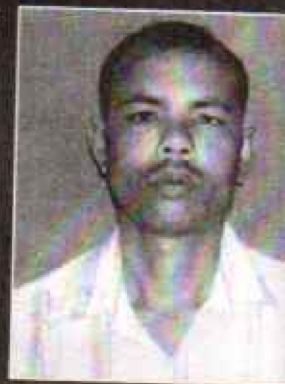

স্বৰ্গীয় তৰুণ দাস

বি এইচ বি মহাবিদ্যালয় আলোচনী সম্পাদনা সমিতিয়ে বিগত সময়ছোৱাত প্ৰত্যক্ষ বা পৰোক্ষভাৱে মহাবিদ্যালয়ৰ সেৱা আগবঢ়াই যোৱা অথচ আজি চিৰকালৰ বাবে আমাৰ মাজত হেৰাই যোৱা জ্ঞাত-অজ্ঞাত ব্যক্তিসকলৰ প্ৰতি গভীৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি নিবেদন কৰিছে।

বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়ৰ জন্মলগ্নৰে পৰা নিস্বাৰ্থভাৱে সেৱা আগবঢ়াই যোৱা তথা সৰুপেটা অঞ্চলৰ ক্ৰীড়া জগতৰ প্ৰতিষ্ঠাতা, সুদক্ষ খেলুৱৈ হানিফ ৰাজাৰ অকাল বিয়োগত সম্পাদনা সমিতিয়ে গভীৰ শোক প্ৰকাশ কৰিছে।

মহাবিদ্যালয়ৰ মৰমৰ ছাত্ৰ বাহছউদ্দিন আৰু মৰমৰ ছাত্ৰী দীপাঞ্জলী কলিতাৰ কৰুণ মৃত্যুয়ে মহাবিদ্যালয় পৰিয়ালক সোকাহত কৰি তুলিলে।

সৌ সিদিনা মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰী তৰুণ দাসৰ মৃত্যুৱেও মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিজন ব্যক্তিকে মৰ্মাহত কৰি তোলে।

সেয়েহে এই ছেগতে এই আটাইকেইজন ব্যক্তিৰ লগতে দেশ আৰু জাতিৰ কাৰণে আজীৱন সেৱা আগবঢ়োৱা সুধাকণ্ঠ ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ মৃত্যুত বি এইচ মহাবিদ্যালয়ৰ তৰফৰ পৰা সম্পাদনা সমিতিয়ে গভীৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি নিবেদন কৰিছে।

B.H.B College, Sarupeta

শুভেচ্ছাবাণী

বৰপেটা জিলাৰ সৰুপেটাস্থিত ঐতিহ্যমণ্ডিত বি. এইচ. বি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাই বাৰ্ষিক আলোচনীখন প্ৰকাশ কৰিব শুনি জানি অতি সুখী হৈছোঁ। মহাবিদ্যালয় এখনৰ মুখপত্ৰখন হ'ল মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সাহিত্য-চৰ্চাৰ প্ৰাথমিক মঞ্চ। এই [illegible] পৰাই ভৱিষ্যতৰ সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ কাণ্ডাৰীসকলৰ পৰিচয় আমি পাব পাৰোঁ। সেয়ে, এই আলোচনীৰ গুৰুত্ব নীলিম আকাশৰ [illegible] আমি আলেখ তৰা-নক্ষত্ৰৰ সৃষ্টি।

আশাকৰোঁ, এই গুৰুত্বক উচিত মৰ্যাদা দি বাৰ্ষিক আলোচনীখন সৰ্বাংগ সুন্দৰ ৰূপত প্ৰকাশ কৰিব। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সাহিত্য প্ৰতিভা সৰ্বতোপ্ৰকাৰে বিকাশ হওক— তাৰেই কামনাৰে সবালৈকে মোৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনালোঁ।

চিৰ চেনেহী মোৰ ভাষা জননী।

[illegible] ফাগুণ, ১৪১৮ ভাস্কৰাব্দ

ৰংবং তেৰাং
সভাপতি, অসম সাহিত্য সভা

B.H.B. College, Sarupeta

তত্ত্বাৱধায়কৰ কলম

বি. এইচ. বি. মহাবিদ্যালয়ৰ এই সংখ্যা বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ আমি শিক্ষক-কৰ্মচাৰী আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সুধীজনৰ মাজত উলিয়াই দিবলৈ পাই অতীৱ প্ৰসন্ন বোধ কৰিছোঁ। আশা কৰিছোঁ এখন আটক ধুনীয়া আলোচনী পঢ়ুৱৈয়ে পাওঁক। সম্পাদকক মোৰ সাধ্য অনুযায়ী পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছোঁ। এই কৰ্মত সহযোগ কৰা সম্পাদনা সমিতিৰ মাননীয় সদস্য-সদস্যাসকলৰ উপৰিও ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, অধ্যক্ষ মহোদয়ক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ আমি আগতেও আলোচনীৰ দুই-এটা সংখ্যাৰ তত্ত্বাৱধায়ক আছিলোঁ। আমাৰ এই প্ৰচেষ্টাত বৈ যোৱা ত্ৰুটি-বিচ্যুতিৰ বাবে সমূহ পঢ়ুৱৈ সমাজৰ ওচৰত ক্ষমা ভিক্ষা মাগিছোঁ।

বি. এইচ. বি. কলেজৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰত এই কলেজৰ প্ৰগতি আৰু উত্তৰণৰ প্ৰকৃত ৰূপৰ প্ৰতিফলন হওঁক। এই মুখপত্ৰ পঢ়িয়ে ভৱিষ্যত প্ৰজন্মই সাম্প্ৰতিক সময়ৰ খতিয়ান যাতে ল'ব পাৰে সেই আশাও কৰিছোঁ। আলোচনীখনৰ গুণগত আৰু বৌদ্ধিক মানদণ্ড উন্নত কৰাৰ প্ৰচেষ্টা অব্যাহত ৰাখিছোঁ— এই ক্ষেত্ৰতো কিমানদূৰ কৃতকাৰ্য হ'ব পাৰিছোঁ সেয়া পঢ়ুৱৈয়ে বিচাৰ কৰিব। পুনৰবাৰ আটাইলৈ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

জয়তু বি. এইচ. বি. কলেজ আলোচনী

জয়তু বি. এইচ. বি. কলেজ

জয়হিন্দ।

ফণীধৰ তালুকদাৰ

B.H.B. College, Sarupeta

সূচী

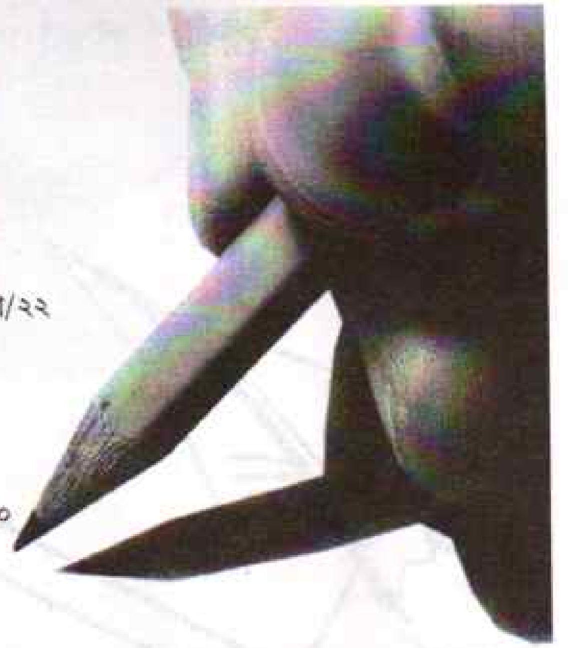

প্ৰবন্ধ

...আধুনিকতা- ড° অমিয়া মহন্ত/১১
...ঃ এক বিহঙ্গম দৃষ্টিপাত- নমিতা দাস গুৰুং/১৩
...ঃ ইয়াৰ কাৰণ আৰু প্ৰতিকাৰ- উপেন্দ্ৰ নাথ বৰ্মন/১৫
...উপন্যাসত জনজীৱনৰ চিত্ৰ- কল্পনা বৈশ্য/১৭
...মহিলা শিক্ষাৰ অগ্ৰগতি- পূৰবী তালুকদাৰ/২০
...আৰু মাৰ জনগোষ্ঠীৰ সামাজিক জীৱন আৰু সংস্কৃতি- মৌচুমী কলিতা/২২
...আৰু তেওঁৰ কবিতাত প্ৰেম- সৰলা দাস/২৪
...- অমলেন্দু গোস্বামী/২৬
...জীৱন জীৱনৰ গতি উজুতি ইত্যাদি...- মমী দাস/২৮
...- তৃপালী চৌধুৰী/২৯
...তিপ্ৰমাই শিক্ষা নহয় এয়া শিশুৰ ভৱিষ্যৎ পৰিকল্পনা- জেউতি কলিতা/৩০
...গণতন্ত্ৰ আৰু ইয়াৰ ভৱিষ্যত- ৰাজু দাস/৩১
...ঃ- আজাহাৰ উদ্দিন/৩৩
...ৰাজনীতি আৰু ভাৰতবৰ্ষ- বিকাশ নাথ/৩৪

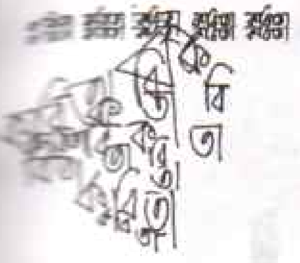

কবিতা/৩৫ - ৪২

(সুদীপ বৈশ্য, অৰূপ দাস, চিমি তালুকদাৰ, ৰুমী কলিতা, জিন্তিমনি নাথ, নৱনীতা কলিতা, পিংকু বায়ন, বনিতা দাস, তৃষ্ণা তালুকদাৰ, মনালিছা বৰ্মন, ধনজিতা তালুকদাৰ, পুনম বৈধ, সত্যজিৎ উজিৰ, কামাল হুচেইন, মমী দাস, দিপ্তী মণি ডেকা, আল্পনা আহমেদ, ৰণ্টু তালুকদাৰ, ৰাহুল অধিকাৰী, মিচ্ ৰুমী দাস, বিকাশ নাথ)

ভিন্ন ছন্দ

...দুআৰাৰ- মিতালী নাথ/৪৩
...অভিশপ্ত জাহাজ টাইটানিক- স্মিতা তালুকদাৰ/৪৪
...শিক্ষকলৈ এটি মন্তব্য- ধন্জিতা তালুকদাৰ/৪৫
...সেই ভয়াবহ দিনটো, ৩০ অক্টোবৰ- নিতুস্মিতা চৌধুৰী/৪৬
...বিদায় (এক হৃদয়বিদাৰক কাহিনী)- আব্দুলা আহমেদ/৪৭

গল্প

'অবুজ' (এক কৰুণ প্ৰেম কাহিনী)- সত্যজিৎ উজিৰ/৪৯
দুৰত্ব- পুলকেশ তালুকদাৰ/৫২
অপ্ৰাপ্তিৰ সন্ধিঃক্ষণত- নীলাক্ষী দাস/৫৪
অভাৱ- মানসী শৰ্মা/৫৭
আশাৰ সপোন যেতিয়া ভাগে- জেউতী কলিতা/৫৯

B.H.B College, Sarupeta

নাটক

সেউজী ধৰা- **ফণীধৰ তালুকদাৰ**/৬১

অতিথি কলম

ধনবানসকলৰ বাবেহে উচ্চ শিক্ষা- **অনন্ত কলিতা**/৬৭
আমাৰ সমাজৰ প্ৰকৃত প্ৰতিনিধি কোন- **ইছমাইল হুছেইন**/৭২
বুৰঞ্জীমূলক নাটক হিচাপে 'নীলাম্বৰ'- **পিংকু তালুকদাৰ**/৭৪
প্ৰথম প্ৰেম- **কৌস্তভমণি শইকীয়া**/৭৬
বিস্মাবালা- **বিশ্বজিৎ পাঠক**/৭৭
ৰ'দালিৰ গান- **জুমি দাস**/৭৭
পৰিক্ৰমা- **হিমাংশু অনুপম**/৭৮
এদিন বস্তাক্ত হ'ব আপোনাৰ আদব-কায়দা- **পুতুল কুমাৰ শৰ্মা**/৭৮
বিশিষ্ট বুদ্ধিজীৱী, সাহিত্যিক ড° হীৰেন গোঁহাইৰ সৈতে অন্তৰংগ আলাপ/৭
শশী শৰ্মাৰ স'তে অন্তৰংগ আলাপ/৮১
প্ৰবোচনা- **উষা দাস**/৮৩
আধা সজা আশাৰ পজা- **ৰূপাঞ্জলী তালুকদাৰ**/৮৫
প্ৰেমৰ জোখ- **মাখপ্ৰাঞ্জল দলৈ**/৮৭
এই মাটিতে- **সীতানাথ লহকৰ**/৯০
বিজ্ঞাপন ধাৰাবাহিক আৰু নৱী- **অৰুণমণি দাস**/৯৫

বড়ো বিভাগ

बर' आरो गार' रावनि गोरोबलाइनाय- **बिनाराम बर'**/৯৯
आबारी सुंद' सल'आव बर' समाजनि सावगारि- **आनान्द लाहारि**/১০১
थांखि- **Kanyakumari Boro**/১০৩
समनि बिथोन- **Rumi Ramchiary**/১০৩
गसाई- **Pronita Gayary**/১০৪
बर'नि सिनायथि साइरि- **Dhanjit Basumatary**/১০৪
सोर नों अनसुलि- **Khardeswar Baro**/১০৫
लिमारिक- **Sri Kanchai Boro**/১০৫
दखना- **Shontosh Kumar Basumaruri**/১০৬
दावहा- **Soknaram Basumatary**/১০৬
बाबु बिमा- **Jigmish Swaregiarey**/১০৬

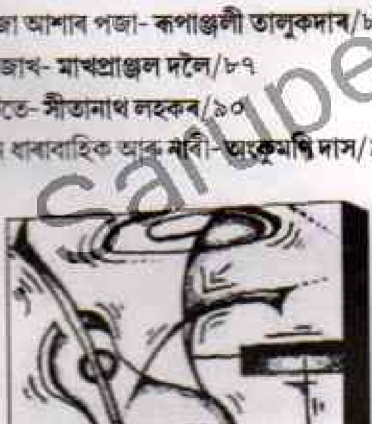

ইংৰাজী বিভাগ

GREED - THE HYDRA HEADED MONSTER-**Dr. C. Densingh**/১০৯
SPATIAL CHANGES IN FEMALE WORK PARTICIPATION RATE IN INDIA-**Dr. Durgeswar Barman**/১১০
GROWING INDUSTRIES AND ENVIRONMENTAL POLLUTION-**Prabodh Kalita**/১১২
DOMESTIC VIOLENCE ACT AT A GLANCE-**Dolly Bhuyan**/১১৭
DIGITAL WORLD-DREAM & FLY-**Dr. C. Densingh**/১১৮

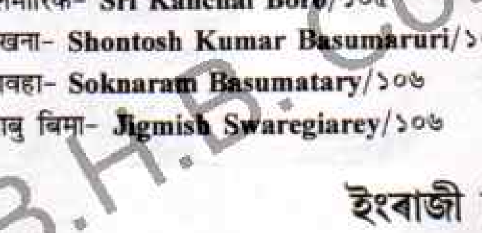

সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদ/১২১ - ১৩০

B.H.B. College Sarupeta

কৰ্মৰত অৱস্থাত ইংৰাজী বিভাগৰ মুৰব্বী অধ্যাপক ড° চি. ডেনচিং,

অসমীয়া বিভাগৰ সংগ্ৰহালয়

মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষক-কৰ্মচাৰীৰ একাংশ

২০১০-১১ বৰ্ষৰ শ্ৰেষ্ঠ
খেলুৱৈ ছানিদুল বেগ

২০১০-১১ বৰ্ষৰ শ্ৰেষ্ঠ
কণ্ঠশিল্পী ৰুমী কলিতা

জ্যেষ্ঠ কৰ্মচাৰী বিবেকানন্দ চে

মহাবিদ্যালয়ৰ কম্পিউটাৰ
প্ৰশিক্ষন কেন্দ্ৰৰ এটি দৃশ্য

৬২ তম স্বাধীনতা দিৱসৰ পেৰেড প্ৰতিযোগীতাত প্ৰথম
স্থান প্ৰাপ্ত মহাবিদ্যালয়ৰ NCC Group টোৰ সৈতে
জ্যেষ্ঠ শিক্ষাৰ্থী অৰূপ দাস(সোঁফালে বহি)

গণতন্ত্ৰ দিৱসত ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ প্ৰশিক্ষণ শিবি
অংশগ্ৰহণ কৰা দলটোৰ সৈতে মহাবিদ্যালয়ৰ
কেডেট ভবেন গয়াৰী (সোঁমাজত বহি)

সম্পাদকীয়

ইয়াৰ বাবে দায়ী
কোন? ছাত্ৰ সমাজ,
পিত-মাতৃ তথা
অভিভাৱক সমাজ,
শিক্ষক সমাজ নে
ঘৰুৱা তথা সামাজিক
পৰিবেশ— কথাবিলাক
এতিয়া দকৈ চিন্তা কৰাৰ
প্ৰয়োজন আহি
পৰিছে...

আজি কিছুবছৰৰ আগতে বাতৰি কাকতত প্ৰকাশিত এক সাক্ষাৎ প্ৰসংগৰ কথা মনত পৰিছে। জনৈক সাংবাদিকে হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত বিশেষ স্থানপ্ৰাপ্ত ছাত্ৰী এগৰাকীৰে হোৱা বিভিন্ন কথা-বতৰাৰ মাজতে সুধিছিল— 'বাৰু, তুমি নিবিষ্ট মনে অধ্যয়ন কৰি আছিলা তোমাৰ পঢ়া কোঠাত। হঠাৎ দেখিলা জুই, তোমাৰ ওচৰৰ মানুহৰ ঘৰত জুই লাগিছে। জুয়ে সৰ্বগ্ৰাসী ৰূপ লৈছে ক্ৰমাৎ সি ওচৰ-পাজৰৰ ঘৰসমূহলৈও বিয়পি পৰাৰ উপক্ৰম হৈছে। ঠাইখিনি লোকে লোকাৰণ্য হৈ পৰিছে। যিয়ে যেনেকৈ পাৰে জুই নুমুৱাত ব্যস্ত হৈ পৰিছে। এনে এক পৰিবেশত তুমি কি কৰিলাহেঁতেন? অধ্যয়নতে মগ্ন হৈ থাকিলাহেঁতেন নে জুই নুমুওৱা সেই মানুহৰ জুমত যোগ দিলাহেঁতেন?' মূৰটো ল'ৰাই অসন্মতি সূচকভাৱে উত্তৰ দিছিল ছাত্ৰীগৰাকীয়ে— 'ওহোঁ, মই নাযাওঁ। অধ্যয়নতে ব্যস্ত থাকিম।'

'কিন্তু সেই জুইয়ে ক্ৰমাৎ বিধ্বংসী ৰূপ লৈ যদি তোমাৰ ঘৰটো গ্ৰাস কৰে... ক্ৰমাৎ তোমাৰ কাষৰ কোঠাটো...' সাংবাদিকৰ এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰত ছাত্ৰীগৰাকী এইবাৰ নিৰুত্তৰ আছিল। কথাখিনিৰ অৱতাৰণা কৰিবলৈ আমি বাধ্য হ'লো এই কাৰণেই যে প্ৰচলিত শিক্ষা ব্যৱস্থাই কেৰিয়াৰ সৰ্বস্ব এক জীৱনৰ প্ৰতি ছাত্ৰসমাজক উন্মুখ কৰি তোলাৰ প্ৰৱণতা দেখি। ফলত তেওঁলোকৰ নিজস্ব মৌলিক চিন্তা-চৰ্চাৰ ক্ষেত্ৰখন হৈ পৰে সীমিত। সৃষ্টিশীল গুণৰাশি অন্তৰ্হিত হৈ যায় আৰু ওপৰত উল্লিখিত ছাত্ৰীগৰাকীৰ দৰেই ফুলকুমলীয়া মনত বাঁহ লয় আত্মম্ভৰী এক অমানৱীয় চিন্তাই। সামাজিক ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকৰ অৱদান হয় নিচেই শূন্য, আৰু সৃষ্টি হয় সামাজিক প্ৰদূষণৰ।

কিন্তু ইয়াৰ বাবে দায়ী কোন? ছাত্ৰ সমাজ, পিত-মাতৃ তথা অভিভাৱক সমাজ, শিক্ষক সমাজ নে ঘৰুৱা তথা সামাজিক পৰিবেশ— কথাবিলাক এতিয়া দকৈ চিন্তা কৰাৰ প্ৰয়োজন আহি পৰিছে। শিক্ষাৰ মূল উদ্দেশ্যই হ'ল উপযুক্ত মানৱ সম্পদ সৃষ্টিৰ জৰিয়তে সমাজ সমৃদ্ধকৰণত বৰঙণি যোগোৱা। তাৰ কাৰণে লাগিব এক সুস্থ বৈজ্ঞানিক মনোভাবেৰে সমৃদ্ধ প্ৰগতিশীল সচেতন, মানৱদৰদী এখন সমাজৰ। আৰু সেই সমাজখন গঢ়াত আগভাগ ল'ব লাগিব আমিয়েই। আৰু তাৰ কাৰণে ভিন ভিন সমাজ হিতৈষী উপাদানৰ লগতে লাগিব উপযুক্ত শব্দ অধ্যয়ন আৰু কৰ্ষণৰ জৰিয়তে আহৰণ কৰা জ্ঞান। তেতিয়াহে সেই যুৱ শক্তিয়ে সমাজখনক উপযুক্ত নেতৃত্ব প্ৰদানৰ জৰিয়তে 'চুকতে থাকি বুকুতে কামোৰ মৰা' নীলা শিয়ালবোৰৰ স্বৰূপ উদঘাটন কৰি উপযুক্ত শাস্তি প্ৰদানৰ জৰিয়তে সামাজিক প্ৰদূষণ ৰোধত অলপ হলেও সফল হ'ব বুলি আমাৰ বিশ্বাস। মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী এখনে প্ৰতিভা বিকাশৰ বৰঙণি যোগোৱাৰ লগতে শব্দ কৰ্ষণৰ জৰিয়তে এখন সৃষ্টিশীল ক্ষেত্ৰ তৈয়াৰ কৰাৰ এক ভিত্তি প্ৰস্তুত কৰি এই দিশতো আগভাগ ল'ব পাৰে বুলি আমি ভাবো।

B.H.B. College Sarupeta

প্ৰবন্ধ

শংকৰদেৱৰ ৰচনাত আধুনিকতা

ড° অমিয়া মহন্ত

[illegible] যদিও সাম্প্ৰতিক কালত ব্যৱহৃত শব্দ তথাপিও এই [illegible] কাৰো দ্বিমত নাথাকিব যে পুৰণি পৰম্পৰা ভাহি নতুন সৃষ্টিৰ [illegible] আধুনিকতাবাদ। কৃষ্ণকেন্দ্ৰীক বিষয়বস্তুক লৈ শংকৰদেৱে [illegible] এক সাংস্কৃতিক বিপ্লৱৰ মাজতে লুকাই আছিল আধুনিকতাৰ [illegible]

[illegible] ইতিহাসৰ সৈতে পৰিচিত লোকে জানে প্ৰাচীন কালৰে পৰা [illegible] প্ৰাগজ্যোতিষ কামৰূপ ৰাজ্য) গীত নৃত্য আৰু অভিনয় ক্ষেত্ৰত [illegible] আছিল। বিশেষকৈ নৃত্যৰ ক্ষেত্ৰত বানকন্যা উষাই গোকুলৰ [illegible] আৰু তেওঁলোকে সৌৰাষ্ট্ৰৰ নাৰীসকলক নৃত্য শিক্ষা দিছিল [illegible] 'অভিনয় দৰ্পণ'ত উল্লেখ আছে।

[illegible] শাস্ত্ৰীৰ 'অসমত সংগীত চৰ্চা' গ্ৰন্থত উল্লেখ আছে [illegible] শতিকাৰ আগৰে পৰা অসমত নৃত্য গীত অভিনয়ৰ চিন্তা- [illegible] কিন্তু সেই সময়ত অসমৰ ভাষা আছিল সংস্কৃত। সেয়ে এনে [illegible] সেই ভাষাতে।

[illegible] শতিকাৰপৰা ষোড়শ/সপ্তদশ শতিকালৈকে আঞ্চলিক সাহিত্যৰ [illegible] এই সময়ছোৱাত দেশীয় কোনো সামাজিক, ৰাজনৈতিক ঘটনাৰ [illegible] কোনো প্ৰতিভাধৰ ব্যক্তিৰ যোগেদি নানা কলা ৰীতিৰ উদ্ভাৱন [illegible] এনে কলা ৰীতিৰ ভিতৰত বিশেষকৈ সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিৰ [illegible] পাৰি। এই সময়ছোৱাত সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিৰ ঐক্য আৰু [illegible] ৰূপত প্ৰতিষ্ঠা কৰা আৰু নানা কৌশল প্ৰয়োগেৰে শিল্পক [illegible] সমৃদ্ধীকৰণো এক লক্ষ্যণীয় বিষয়।

[illegible] অন্তত ভাৰতৰ আন আন অঞ্চলৰ শিক্ষা আৰু সংস্কৃতিৰ [illegible] উদ্ধৰণ কৰি অসমলৈ উভতি আহি মহাপুৰুষ শংকৰদেৱে [illegible] প্ৰচাৰত মনোনিবেশ কৰিছিল। সেই সময়ত অসমভূমি [illegible] নানান অনভিপ্ৰেত বিষয়েৰে ভাৰাক্ৰান্ত হৈ পৰিছিল [illegible] ওপৰত দানৱ পৰাৰ দৰে তান্ত্ৰিকতাৰ [illegible] সামাজিক পৰিবেশত প্ৰভাব পেলাইছিল। [illegible] পৰিস্থিতিৰ পৰিত্ৰাণ কল্পে গুৰুজনাৰ একশৰণ [illegible] এক গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়ৰূপে বিবেচিত [illegible] অসমৰ [illegible] ধৰি বিভিন্ন [illegible] প্ৰতিক্ৰিয়াৰ প্ৰতি গুৰুজনাৰ [illegible] প্ৰতিবাদৰূপে গণ্য হৈছিল। [illegible] কৰিবলৈ বাহন হিচাপে প্ৰথমে [illegible] তুলিছিল সত্ৰ। মহাপুৰুষ মাধৱদেৱৰ [illegible] সাহিত্য সংস্কৃতিৰ আধৰা চলিছিল। [illegible] ভিন ভিন দিশত প্ৰশিক্ষণেৰে পাৰ্গত [illegible]

[illegible] সবাস্ত কৰিবলৈ বক্তাতকৈ সাহিত্য সংস্কৃতিৰ মূল্য অধিক। সেয়ে ভক্তি ধৰ্ম জনগণৰ প্ৰাণত প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ তেওঁ সাহিত্য সৃষ্টিত মনোনিবেশ কৰে। ভক্তি ধৰ্মৰ মূল ঈশ্বৰ বা পৰমব্ৰহ্মৰ বিমূৰ্ত ধাৰণাক সমূৰ্তৰূপত বুজাবলৈ গৈ ঈশ্বৰৰ অৱতাৰ সমূহক নানা কাহিনীৰে তুলি ধৰিছিল, যি আছিল মূলত বৈজ্ঞানিক ধ্যান ধাৰণাৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত।

দৃশ্যকাব্য সকলোৰে বাবে আকৰ্ষণীয়। সেয়ে তেওঁ নেতৃত্ব দিয়া ধৰ্মীয় সামাজিক আন্দোলনটো আগুৱাই নিবলৈ বিশেষকৈ দৃশ্যকাব্য বা নাট পৰম্পৰাক মাধ্যম হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছিল। প্ৰসংগক্ৰমে উল্লেখযোগ্য যে শংকৰদেৱে তীৰ্থ ভ্ৰমণ কৰা কালত উৰিষ্যাত সনাতন আৰু ৰূপ গোস্বামীক লগ পাইছিল। এওঁলোক দুয়োজনেই একক কৃষ্ণক লৈ নাট ৰচনা কৰা নাট্যকাৰ। শংকৰদেৱে এনে আদৰ্শক লৈ ইষ্টদেৱ কৃষ্ণক কেন্দ্ৰ কৰি নাট্য পৰম্পৰাক মাধ্যম হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছিল। তাৰোপৰি তেওঁ ব্যৱহাৰ কৰিছিল যাত্ৰা, চলমান অভিনয় যিবোৰ যিকোনো স্থানতে অভিনীত হ'ব পাৰে— চোতাল খেতিৰ পাম, কোনো মুকলি পথ অথবা বন্ধ নাট ঘৰত। যাত্ৰাৰ সৈতে সাঙোৰ খাই আছে সুৰাৰোপিত গীত। এনে 'যাত্ৰাত' উচ্চ-নীচ, স্বাক্ষৰ-নিৰক্ষৰ সকলোৱে অংশ গ্ৰহন কৰিব পাৰিছিল। সেয়েহে হয়তো [illegible] যাত্ৰাৰ এক বিশেষ জনপ্ৰিয়তা আজিও অটুত আছে। উল্লেখযোগ্য যে [illegible] প্ৰাচীন নাট্যানুষ্ঠান বিশেষকৈ কেৰেলাৰ [illegible] বা তামিলনাডুৰ 'মেলাত্তুৰ'ৰ 'ভাগৱত-মেলা'ত ব্ৰাহ্মণ বা উচ্চ শ্ৰেণীৰ লোকেহে অভিনয় কৰিব পাৰিছিল। গুৰুজনে [illegible] এনে [illegible] কৰি সত্ৰৰ ভকত বা বাহিৰৰ লোকৰ [illegible] নাটক অভিনীত কৰিছিল।

ষষ্ঠদশ শতিকাত শংকৰদেৱৰ যুগান্তকাৰী চিন্তা-চৰ্চাত প্ৰাচীন ভাৰতীয় [illegible] অনুষ্ঠান আৰু ব্যক্তিৰ প্ৰভাৱ মনকৰিবলগীয়া। শংকৰদেৱে যদিও দক্ষিণ ভাৰত পৰ্যটনৰ বাবে যোৱা নাই তথাপিও তেওঁ যি ভক্তিধৰ্ম প্ৰচাৰৰ ভাৰ লৈছিল তাৰ শিপাডাল আছিল দক্ষিণ ভাৰততে। যিসময়ত দক্ষিণ ভাৰতত প্ৰবল গতিৰে কৃষ্ণকেন্দ্ৰীক কৃষ্টি চলিছিল, সেই সময়তে পুব ভাৰতত জয়দেৱৰ 'গীত গোবিন্দ'ই এটা মাত্ৰা দিছিল। 'গীত-গোবিন্দ' সমগ্ৰ ভাৰত জুৰি জনপ্ৰিয় হৈছিল। শংকৰদেৱৰ দ্বিতীয়বাৰ তীৰ্থ ভ্ৰমণৰ সময়ত এই জনপ্ৰিয়তা আছিল তুংগত। নিশ্চিতভাৱে ক'ব পাৰি গুৰুজনকো গীত-গোবিন্দই আকৰ্ষণ কৰিছিল। তদুপৰি পঞ্চদশ শতিকাৰপৰা অন্ধ্ৰত মৌখিক গীতি-কাহিনী আৰু নৃত্য-নাট্য হিচাপে 'যক্ষগান' জনপ্ৰিয় আছিল। দক্ষিণত আলোৱাৰসকলে প্ৰচাৰ কৰা ভক্তিপূৰ্ণ বাণীবোৰত 'লোকভাষা' ব্যৱহাৰ কৰা হেতুকে সেইবোৰ জনপ্ৰিয় হৈ পৰিছিল। তামিলনাডুত বৌদ্ধ আৰু জৈন ধৰ্মক তল পেলাবলৈ ব্ৰহ্মা বিষ্ণু আৰু মহেশ্বৰ— এই ত্ৰিশক্তিৰ বন্দনা জোৰদাৰ চলিছিল। এনে পৰিবেশ প্ৰায় হেজাৰ বছৰ ধৰি সংস্কৃত পালি প্ৰাকৃত সাহিত্য সংগীতৰ সমান্তৰালভাৱে এক নব্য সাহিত্য সংস্কৃতি গঢ়

বৈষ্ণৱ ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ বাবেই যিদৰে সত্ৰ স্থাপন কৰিছিল, একেদৰে উৰিষ্যাৰ 'ভাগৱত ঘৰ'ৰ আৰ্হিত সত্ৰৰ আশে পাশে 'হাটীয়াৰ ঘৰ' গঢ়ি দি সমাজ জীৱনত গতিশীলতা আনিছিল।

B.H.B College, Sarupeta

দিয়াৰ প্ৰচেষ্টা অব্যাহত আছিল। দুবাৰকৈ তীৰ্থ পৰ্যটন কালত গুৰুজনে এনে পৰিৱেশ হৃদয়ংগম কৰিছিল, বিশেষকৈ ধৰ্ম আৰু সাহিত্য সংস্কৃতিৰ পথাৰখন জকমকীয়া শস্যক্ষেত্ৰলৈ ৰূপান্তৰ কৰিবলৈ তেওঁ এটি আধুনিক মন তৈয়াৰ কৰি লৈছিল— উৰিষ্যাতে।

শংকৰদেৱে প্ৰথমবাৰ তীৰ্থভ্ৰমণ কৰি আহিয়েই 'চিহ্নযাত্ৰা' নাট ৰচনা কৰিছিল বুলি গুৰু .... সাক্ষ্য দিয়ে যদিও তাৰ লিখিত ৰূপ পাবলৈ নাই। গুৰুজনে 'চিহ্নযাত্ৰা'ৰ আৰ্হি ক'ৰপৰা লৈছিল ক'ব নোৱাৰিলেও 'পটঞ্জলিৰ মহাভাস্য'ত চিহ্নযাত্ৰাৰ মূল ৰূপ পোৱা যায়। তাত আদিতিয়ে এই বিদ্যা জানিছিল। গতিকে চিহ্নযাত্ৰা মহাপুৰুষজনাৰ নিজা উদ্ভাৱন নহয়। কিন্তু চিহ্নৰেও যে 'যাত্ৰা' দেখুৱাব পাৰি ইয়াৰ সম্ভেদ তেওঁ অসমৰ জনসাধাৰণক দিছিল।

ইয়াৰ উপৰিও লোকনাট্য উপাদানৰ সংযুক্তিৰে অংকীয়া নাট সৃষ্টি কৰি নাট্যকলাক এক বিশিষ্ট ৰূপ দিছিল— এয়াও আছিল এক আধুনিকতা। তদুপৰি নাট্যকলাৰ ক্ষেত্ৰত অংক আৰু দৃশ্য বিভাজহীনতা শংকৰদেৱৰ নাটৰ এক মৌলিক পৰিবৰ্তনৰ দিশ।

অংকীয়া নাটত সূত্ৰধাৰৰ প্ৰয়োগ গুৰুজনাৰ আধুনিক দৃষ্টিভংগী হিচাপে গণ্য কৰিব পাৰি। তেওঁ দেৱতা আৰু মানৱক একেলগে মঞ্চত উপস্থাপন কৰি এক পৰিৱেশ তৈয়াৰ কৰিছে যাতে দেৱতা আৰু মানৱৰ চাৰিত্ৰিক বৈশিষ্ট্য দৰ্শকৰ সম্মুখত একে সময়তে প্ৰকট হয়। সূত্ৰধাৰ চৰিত্ৰটো শংকৰদেৱে পুতলা নাচৰ অনুকৰণত গঢ় দিয়া বুলি কোৱা হয় যদিও নাটৰ আৰম্ভণিৰ পৰা শেষলৈ সূত্ৰধাৰ গৰাকী থকা কৌশলটো নাটকৰ জনপ্ৰিয় নাট্যানুষ্ঠান 'যক্ষগান'ৰ 'ভাগৱতালু'ৰ পৰাও লব পাৰে। তাত সূত্ৰধাৰ গৰাকীয়ে নাটকখনক সঞ্চালনাও কৰে আৰু পৰিচালনাও কৰে।

শংকৰদেৱৰ ছয়খন অংকীয়া নাটৰ ভিতৰত 'ৰুক্মিনীহৰণ' আৰু 'পাৰিজাত হৰণ' নাটকত কিছু আধুনিকতা পৰিলক্ষিত হয়। শংকৰদেৱ আছিল এজন সমাজ সংস্কাৰক আৰু আছিল এজন প্ৰতিভাবান কলাকাৰ। সেয়ে সমাজজীৱনৰ দৈনন্দিন অভিব্যক্তিক তেওঁ নিৰীক্ষণ কৰি তাক নাটকত স্থান দিবলৈ বিচাৰিছিল। এইক্ষেত্ৰত তেওঁ সংস্কৃত নাটকৰ নিষেধাজ্ঞা (যেনে মৃত্যু বা খোৱাৰ দৃশ্য)ক একাষৰীয়াকৈ থৈ নাটকত তাক উপস্থাপন কৰিছিল, নিশ্চয় নাটকক অধিক বাস্তৱ ৰূপ দিবলৈ। সুদূৰ যোড়শ শতিকাতে গুৰুজনাই এখন উন্নত নাট্যমঞ্চৰ চিন্তা কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। অৱশ্যে পৌৰাণিক কাহিনীৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি নাট ৰচনা কৰিবলগীয়া হোৱা হেতুকে চৰিত্ৰৰ বিশেষ বিকাশ নহলেও দৰ্শকক কিছু চিন্তাৰ খোৰাক দিবলৈ সক্ষম হৈছে। বিশেষকৈ 'ৰুক্মিনী হৰণ' নাটকত 'মানসিক অন্তৰ্দ্বন্দ্ব' দেখুওৱা হৈছে। তদুপৰি সেইখন নাটকতে ৰুক্মিনীয়ে শ্ৰীকৃষ্ণলৈ হৃদয়ৰ সঞ্চিত গোপন বাতৰি দি বেদনিধিৰ হাতত পত্ৰ পঠিয়াইছে। নাটকত 'প্ৰেমপত্ৰ'ৰ ব্যৱহাৰ খুব সম্ভৱ এয়াই প্ৰথম, এক আধুনিক দৃষ্টিভংগী।

যদিও চতুৰ্দশ শতিকাতে (১৩২৪ চন) মিথিলাত উমাপতিয়ে 'পাৰিজাত হৰণ' নাট লিখিছিল যোড়শ শতিকাৰ অন্ধ্ৰপ্ৰদেশৰ নান্দীতিম্মনৰ 'পাৰিজাত হৰণম্' বিশেষ উল্লেখযোগ্য। তাত 'সত্যভমা'ৰ চৰিত্ৰটো সৃষ্টি কৰা হৈছে। এই চৰিত্ৰটোত অভিনয় কৰিবলৈ হেনো সেই সময়ত হেতা ওপৰা লাগিছিল। ইয়াৰ পৰাই বুজা যায় নাটখনৰ জনপ্ৰিয়তা। তেনে এখন নাটৰ সোৱাদ অসমৰ লোককো দিবলৈ গুৰুজনে 'পাৰিজাত হৰণ' নাট ৰচনা কৰাই নহয়, নাটখনত লৌকিক উপাদান সন্নিবিষ্ট কৰি সম্পূৰ্ণ অসমীয়া সমাজ জীৱনৰ সৈতে খাপ খোৱাকৈ সজাই তুলিছিল। বিশেষকৈ 'শচী-সত্যভমাৰ দ্বন্দ্ব' এখনৰ সৃষ্টি কৰি অসমীয়া। গ্ৰাম্যৰুচিৰ সমাজ জীৱনৰ প্ৰতিচ্ছবি অংকিত কৰিছে। এটা সামান্য ফুলক লৈ যিখন দ্বন্দ্বযুদ্ধৰ সৃষ্টি ... নিঃসন্দেহে সমাজ সংস্কাৰক শংকৰদেৱৰ চিন্তাৰ ... ছত্ৰছায়াত থিয় হৈহে গুৰুজনাই এনেবোৰ বিষয় দৃষ্টিগোচৰ ... তদুপৰি নাট্যকলাক গণমুখী কৰিবলৈ হ'লে ই সহজ ... হ'ব লাগিব— এই কথা তেওঁ হৃদয়াংগম কৰিব পাৰিছি...

কবিতাত কল্পনা, অনুভূতি আৰু আন্তৰিক আবে... শংকৰদেৱে শ্ৰীভাগৱত গ্ৰন্থ অনুবাদ কৰি কাব্য চৰ্চা কৰি... কাব্যিকতাৰ প্ৰকাশৰ স্থান বৰ কম। 'কীৰ্ত্তন'ত সেয়া ... পাইছে। কিন্তু 'বৰগীত'বোৰ একো একোটি সুন্দৰ কবিতা ... জৰিয়তে শংকৰদেৱে সমাজত এক পৰিবৰ্ত্তনৰ সূচনা ক... সেয়ে বিভিন্ন কাহিনীৰ মাজেৰে কীৰ্ত্তনত কৃষ্ণৰ ঐশ্বৰিক... কিন্তু ভাগৱতৰ 'ৰাসলীলা' অধ্যায়টোত 'প্ৰতীক'ৰ ব্যৱহাৰ... তাত এফালে পৰম ৰহস্যৰ সন্ধান আনহাতে এক কলাপ... হৈছে। এজন পুৰুষক কেন্দ্ৰ কৰি অনেক স্ত্ৰীয়ে কৰা নৃ... নিহিত আছে। এনে বিজ্ঞানসম্মত প্ৰতীকৰ ব্যৱহাৰো আধু... ৰাসলীলাৰ এজন পুৰুষ সূৰ্য্য, তাৰ চাৰিওদিশে থকা গ্ৰহ... স্ত্ৰীসকল।

'বৰগীত'বোৰত গুৰুজনাৰ অন্তৰত স্থপীকৃত হৈ... অন্তঃসলীলা নিজৰাৰ দৰে বৈ আহিছে। ভক্তি যেতিয়া প্ৰেম... তেতিয়া অন্তৰ ৰহস্যৰে পূৰ্ণ হৈ উঠে। ৰহস্য ঘন সেই ... পাবলৈ মন হৈ পৰে ব্যাকুল। অকল শংকৰদেৱৰে নহয় ... ৰচিত বৰগীতসমূহত কানাইৰ যি ৰূপৰ বৰ্ণনা কৰা হৈ... আকাংক্ষ্যাক ৰূপ দি কৃষ্ণৰ ৰূপৰ মাধুৰ্য্য যিদৰে সজাইছে ম... আধুনিক ৰোমান্টিক কবিতাৰ দৰে ব্যঞ্জনামণ্ডিত। তাত ... সমূৰ্তৰূপত স্পষ্ট আৰু ৰমনীয়ভাবে সজাই তুলিছে যি ভক্ত... অনুভূতিৰ হেন্দোলনি নুতুলাকৈ নাথাকে। অৱশ্যে সৌন্দ... ধাৰণা ইয়াৰ অনুভৱ সকলোৰে বাবে সম্ভৱ নহয়— যা... ক্ষমতা আছে তেওঁৰ ৰোমান্টিক কবিতাবোৰ যিদৰে প্ৰিয় ... হ'ব পাৰে বৰগীতৰ কাব্যাংশও। ভাগৱতত বৰ্ণিত কৃষ্ণৰ দশ... দেৱতাই বিভিন্ন ৰূপ লোৱা) পৰিবৰ্ত্তনশীল জগতখনৰ 'প্ৰ...

বৈষ্ণৱ ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ বাবেই যিদৰে সত্ৰ স্থাপন কৰিছিল, এ... 'ভাগৱত ঘৰ'ৰ আৰ্হিত সত্ৰৰ আশে পাশে 'হাটীয়াৰ ঘৰ'... জীৱনত গতিশীলতা আনিছিল। তদুপৰি বৰগীতত ব্যৱহ... প্ৰাচীন ভাৰতৰ বাদ্য-ঢোল, মৃদংগ, পাখোৱাজ, আদিৰ আৰ্হি... 'খোল' তৈয়াৰ কৰি সত্ৰীয়া সংস্কৃতিক মাত্ৰা প্ৰদান কৰিছিল...

মুঠতে শংকৰদেৱৰ ধৰ্ম, সাহিত্য সংস্কৃতি ভাৰতীয় মূল... বিচ্ছিন্ন নকৰাকৈ এটি আধুনিক মন লৈ গুৰুজনাই অসম... সংস্কৃতিক যাউতিযুগীয়াকৈ গঢ় দিবলৈ সক্ষম হৈছিল একমাত্ৰ... শিল্প প্ৰতিভাৰ গুণতহে।

(লেখিকা ঃ মহাবিদ্যালয়ৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত উপাধ্যক্ষা আৰু অসমীয়া বিভা...

সহায়ক গ্ৰন্থ ঃ

১। পৰম্পৰাগত ভাৰতীয় নাট্য-কপিলা বাৎসায়ন
২। ভৰতৰ নাট্যশাস্ত্ৰ (১ম খণ্ড)— প্ৰকাশক— অসম নাট্য সন্মিলন
৩। পুৰণি অসমীয়া সাহিত্যৰ সুবাস— ড° নবীন চন্দ্ৰ শৰ্মা
৪। ভাৰতীয় বাদ্যযন্ত্ৰ— বি চৈতন্যদেৱ
৫। Dr. W L Smith on Sankardeva— Compiled by Prabha...

B.H.B. College, Sarupeta

মিচিং সংস্কৃতি ঃ এক বিহঙ্গম দৃষ্টিপাত

নমিতা দাস গুৰুং

[illegible] দ্বাদশ শতিকামানৰ পৰা অসমত বসবাস কৰিবলৈ আৰম্ভ [illegible] মিচিং জনগোষ্ঠী অসমীয়া সমাজৰ অবিচ্ছেদ্য অংগ। মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত [illegible] 'দশম'ত প্ৰথমবাৰৰ বাবে 'মিৰি' জনগোষ্ঠীৰ নাম উল্লেখ থকা [illegible]—

[illegible] কছাৰী   খাসি গাৰো মিৰি
যৱন কঙ্ক গোৱাল।
[illegible] মুলুক   ৰজক তুৰুক
কুবাচ ম্লেচ্ছ চণ্ডাল।।

[illegible] আমি 'মিৰি' জনগোষ্ঠীৰ উল্লেখ দেখা পাওঁ মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত [illegible] নাম ঘোষা'ত—

[illegible] নামে নাহিকে নিয়ম অধিকাৰী।
[illegible] বুলি তৰে মিৰি অহম কছাৰী।।

[illegible] সংস্কৃতি মূলতঃ মংগোলীয়। মিচিং জনগোষ্ঠীৰ সংস্কৃতিৰ [illegible] সামাজিক আৰু ধৰ্মীয় উৎসৱ হৈছে— 'আলিঃ আঃয়ীঃ লৃগাং' [illegible] 'পৰ্ব'।

[illegible] আঃয়ীঃ লৃগাং ঃ আলিঃ আঃয়ীঃ লৃগাং হ'ল বসন্তকালীন উৎসৱ। [illegible] মানে মাটিৰ তলত হোৱা ফল, 'আঃয়ী' মানে — গুটি আৰু লৃগাং [illegible] অৰ্থাৎ এই উৎসৱটো বীজ ৰোপণ কাৰ্যৰ আৰম্ভণি [illegible] পন কৰা হয়। মিচিংসকলে প্ৰতিটো বছৰৰ ফাগুণ মাহৰ [illegible] এই উৎসৱ পালন কৰে। তেওঁলোকে এই দিনটোক [illegible] দিন হিচাপে জ্ঞান কৰে। এই উৎসৱ পাঁচদিনীয়াকৈ পালন কৰা [illegible] ঠাইভেদে ইয়াৰ দিন কম-বেচি হোৱাও দেখা যায়। আলিঃ আঃয়ী [illegible] উৎসৱত কৰা নৃত্যক 'গুম্ৰাগ্ পাক্চ চঃনাম্' বোলে। ইয়াৰ [illegible] 'মুৰুং নিঃতম' বুলি কোৱা হয়। ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল — উৎসৱৰ [illegible] হোৱাৰ লগে লগে পূজাথলীত ডেকা-গাভৰু বৃত্তাকাৰত [illegible] 'গুম্ৰাগ্পাক্চ' নৃত্য কৰে। ডেকা-গাভৰুসকলে 'ঐনিঃতম' বা [illegible]—

[illegible] দেখাতে, চিঃ চাং দেখাৰে
[illegible] দৰৱপ দুৱৰে।

(দুখৰ এনে যাতনা যেন উঠি অহা কোমল দেহাত বনজুইহে জ্বলিছে)

আলিঃ আঃয়ীঃ লৃগাঙত গোৱা গীতৰ সুকীয়া সুৰ আৰু ঢোলৰো সুকীয়া চাপৰ আছে। গীতটো এনে ধৰণৰ—

লঃ লঃ লেঃ ললেঃ লঃ লেঃ
দাবই লঃ লেঃ ললেঃ লঃ লেঃ
চিচুগ্ চুগ্‌ৱ চুগৱ বদিয়া
ৰাগাম্ গাম্‌ৱ গামৱ বদিয়া... ইত্যাদি
(আমি ইয়াত একত্ৰিত হৈছোঁহক (উত্ৰাৱল হৈ)। শৰ পদ্মৰে ভেলেঙী পাই উতলা হোৱাৰ দৰে আজি সমাজেও সমনীয়া পাই আনন্দত আত্মহাৰা হৈছে।)

বিহু মাৰি পোৱা ধনেৰে 'দপান্-তৃপান্' নামৰ ৰাজহুৱা প্ৰীতিভোজৰ আয়োজন কৰা হয়। কোনো কোনোৱে দ্বিতীয় দিনা আৰু কোনো অঞ্চলত তৃতীয় দিনা এই ভোজ পতা হয়। চতুৰ্থ দিনা মাটি খন্দা, গছ কটা, পথাৰত জুই জ্বলোৱা, মাছ ধৰা, ভজা-পোৰা কৰা আদি কাৰ্য নিষিদ্ধ। ৰাকণ সেইদিনাখন 'গেনা' পালন কৰা হয়। পঞ্চম দিনা 'লুঃ লেন' অৰ্থাৎ লৃগাঙৰ বিদায়।

পঃৰাগ ঃ 'পঃৰাগ' হ'ল মিচিংসকলৰ সামাজিক আৰু ধৰ্মীয় উৎসৱ। খেতি চপোৱাৰ সময়ত গঞা জ্ঞাতি আৰু আত্মীয়-স্বজনৰ মিলন আৰু ৰং-ধেমালিৰ লগতে সমূহীয়াভাৱে গাঁওবাসীৰ মংগল কামনা কৰাৰ অৰ্থে এই উৎসৱ পালন কৰা হয়। ধান কটাৰ সময়ত পালন কৰে বাবে অসমীয়াভাষী লোকে এই উৎসৱক 'নৰাচিগা' বুলি অভিহিত কৰে। অৱশ্যে এই উৎসৱ বৰ ব্যয়বহুল বাবে প্ৰায় পাঁচ বছৰৰ পৰা দহ বছৰৰ অন্তৰে অন্তৰেহে এই 'পঃৰাগ' উৎসৱ পালন কৰা হয়। সাধাৰণতে এই উৎসৱ মাঘ মাহত পতা হয়।

মিচিংসকলে অসমীয়া সমাজৰ পৰা বিহু উৎসৱো নিজৰ বুলি গ্ৰহণ কৰিলে। তেওঁলোকে বিহুক 'বিউ' বুলি কয়। ডেকা-গাভৰুৱে বিহুত একেলগে নচাটো তেওঁলোকৰ স্বকীয় পৰম্পৰা।

মিচিংসকল সংস্কৃতিসম্পন্ন জাতি। তেওঁলোকৰ গীতি সাহিত্যৰ ভঁৰাল বিভিন্ন মৰ্মস্পৰ্শী গীতৰ সুৰেৰে সমৃদ্ধ। বিষয়বস্তু অনুসৰি মিচিং লোকগীতসমূহক পাঁচটা প্ৰধান ভাগত ভাগ কৰিব পাৰি ঃ

(১) অনুষ্ঠানমূলক, (২) কথোপকথনমূলক, (৩) বিননিমূলক, (৪) কৰ্ম বিষয়ক, (৫) বিবিধ বিষয়ক

B H B College, Sarupeta

১। অনুষ্ঠানমূলক গীত ঃ অনুষ্ঠানমূলক মিচিং লোকগীত তিনিবিধ—

(ক) আঃ বাং, (খ) মিদাঃনিঃতম্, (গ) বুঃবুগ বা বিবদুগ্ নিঃতম্

(ক) আঃবাং ঃ মিচিং সংস্কৃতিত 'আঃবাং' গীতবোৰ উচ্চ পৰ্যায়ৰ, আধ্যাত্মিক আৰু গভীৰ অৰ্থপূৰ্ণ গীত। এই গীত নীতি-নিয়মৰ মাজেৰে গোৱা হয়। মিবু (দেওধাই) য়ে গোৱা গীতক আঃবাং গীত বোলে। এই গীত সাধাৰণতে মিবু দাগ্নাম্ বা মিবু চুম্নাম্ অনুষ্ঠানতহে গোৱা হয়। এই অনুষ্ঠানত গীত পৰিৱেশনৰ বাবে গৃহস্থ বা গাঁওৰ বাইজে মিবুক যথাৰীতিৰে নিমন্ত্ৰণ কৰিব লাগে।

(খ) মিদাঃ নিঃতম্ ঃ 'মিদাঃ নিঃ তম' হ'ল 'বিয়া গীত' বা 'বিয়ানাম'। এই গীতত অসমীয়া 'বিয়াগীত'ৰ নিচিনা যোৰা নাম গাই কন্যাৰ ৰূপৰ বৰ্ণনা কৰে আৰু কন্যাক ব্যঙ্গ কৰিও এই গীত গোৱা হয়।

(গ) বুঃবুগ্ বা বিবদুগ্ নিঃতম্ ঃ বুঃবুগ্ বা বিবদুগ্ মানে 'ঋতু'। বিশেষ এটা ঋতুত বিশেষ এক অনুষ্ঠান বা উৎসৱ উপলক্ষেহে এই গীত গোৱা হয় —

য়ামপ য়ায়ঙী বঃ বঃ য়ায়ঙী
বগ্নী নৌগুপ্পী গুবাঙী য়ৌকুপী
য়ঃ কিঃতুনী তুনাঙী য়ৌকুপী
কিঃবকী কিঃতুনী তুনাঙী য়ৌকুপী......

(আজি আজি, কালি কালি বাৰ্দ্ধক্যৰ পীড়াত উমনি দিওঁতে শুকাই ক্ষীণাই যোৱা মাইকী কুকুৰাৰ দৰে আৰু ফাপৰে খোৱা বৃদ্ধ কুকুৰৰ দৰে অনাহুতভাৱে জীৱনটো শেষ হৈ যাব)

ক্ষণস্থায়ী জীৱনত 'বৰ্তমান'টোৱেই যে শ্ৰেষ্ঠ তাক 'বুঃবুগ্ বা বিবদুগ্ নিঃতম্' গীতত সুন্দৰভাৱে প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

(২) কথোপকথনমূলক গীত ঃ এই শ্ৰেণীৰ গীত প্ৰেমিক-প্ৰেমিকা বা গায়ক-গায়িকাই দলগতভাৱে পৰিৱেশন কৰে। এই শ্ৰেণীৰ গীতক 'লুপ নিঃতম্' গীত বোলা হয়।

(৩) বিননিমূলক গীত ঃ এই শ্ৰেণীৰ গীতক 'কাবান্' গীত বোলে। কৰুণ ৰসাত্মক এই গীতক দুই ভাগত ভগাব পাৰি —

১। কাহিনীমূলক, ২। বৰ্ণনামূলক

কাহিনী মূলক ঃ বিষয়বস্তুৰ দিশৰ পৰা কাহিনীমূলক গীতবোৰ মালিতা বা বেলাডৰ নিচিনা। কাহিনীমূলক কাবান গীতক মিচিং ভাষাত 'দঃয়িং কাবান' বোলা হয়।

বৰ্ণনামূলক কাবানগীত ঃ এই গীত তিনি প্ৰকাৰৰ। ১। দঃবকাবান, ২। মৌঃৰ। মেঃৰ। চুঃচাং কাবান্। ৩। য়াবান্ কাবান্

১। কিছুমান মানুহৰ জীৱনত দুখৰ উপৰি দুখ। মিচিং সমাজত অনিচ্ছিৰ, পৰিহাসত জুৰুলা হোৱা এইসকল ব্যক্তিৰ জীৱনৰ আধাৰত ৰচিত হোৱা কৰুণ গীতবোৰকেই 'দঃবঃ কাবান্' গীত আখ্যা দিয়া হৈছে।

২। প্ৰেমত ব্যৰ্থ হোৱা প্ৰেমিক-প্ৰেমিকাৰ অতীতৰ সুখৰ কাহিনীক লৈ ৰচিত কাবান্ গীতবোৰেই মৌঃৰ বা চুঃচাং কাবান্ গীত।

৩। 'য়াবান কাবান্'বোৰ আচলতে কান্দোনসদৃশ গীত। এই গীতবোৰ দুই প্ৰকাৰৰ- ১। য়াম্নী কাবান্নাম্ ২। কাবানাম্

মাক-দেউতাক এৰি পতিগৃহলৈ যাবলৈ ওলোৱা কইনাই স্বতঃস্ফূৰ্তভাৱে কান্দি কান্দি কোৱা কথাখিনিয়েই 'য়াম্নী কাবান্নাম্'ৰ অন্তৰ্গত —

অউৱী অউৱা দুম্তিয়ী দুম্লাবী
লাবমানী কদৌঃনা
অউৱী অউৱা য়ুম্দৌঙী আয়িব্দ
গৃমানী কদৌঃ না
অউৱৌঙা কচচু কলককী জঁইদী পপিদী.... ঔঃচি

(আই, য'ত মই চুলি মেলি মুৰ ফণিয়াইছিলোঁ, সন্ধিয়া য'ত মই ফুৰিছিলোঁ তাত আজি গধূলিৰ পৰাই অসহনীয় নীৰৱতাই বিৰাজ কৰিব)

চিৰন্তন সত্য মৃত্যু সকলোৰে জ্ঞাত। তথাপি প্ৰিয়জনৰ মৃত্যুৱে ... দুখ দিয়ে। জীৱিত নাৰীয়ে মৃত ব্যক্তিজনৰ গুণ গাই এক বি... কান্দে। তাকেই 'কাবানাম্' বোলা হয়।

আত্নী আত্না নককী চুঃজনী আজনী
আত্না য়ৰ্মানী চঃ মাননা দুঃচল... ঔঃচি
আত্নী আত্না নককী লীগাঃপী
আত্নী আত্না গালুগী ৰীনামী
আত্নী আত্না দুঃ পাপীকাঃচল.... ঔঃচি

(সোণটো, তোমাৰ লগৰ সমনীয়াবোৰে আজি হাঁহি-ধেমালি ... (তুমি ক'লৈ গুচি গ'লা।) তোমাৰ কাৰণে আনি থোৱা চোলাবো... পৰি ৰ'ল।)

৪। কৰ্ম বিষয়ক গীত দুই প্ৰকাৰৰঃ—

(ক) কঃ নিঃ নাম্ (নিচুকনি গীত) (খ) লত্তা চঃ মান (... ধেমালি কৰা গীত)

(ক) কঃ নি নাম্ বা বুনিঃ নিঃ তমঃ— সদা কৰ্মব্যস্ত মিচি... নিজৰ শিশুটিক ওমলাবৰ বাবে প্ৰতিবেশীৰ বা আত্মীয়ৰ এজনী স... (নৌবুং) আনি ৰাখে। সেই সৰু ছোৱালীজনীয়ে অৰ্থাৎ নৌবুঙে '... গাই গাই শিশুটিক নিচুকায়।

(খ) লত্তা চঃমান্ ঃ— পাহাৰৰ পৰা ভৈয়ামলৈ আহোতে মি... পথত পোৱা বাধা বিঘিনি, নানান ঘটনা আদিক লত্তা চঃমান্ গীত... কৰিছে। শব্দগত অৰ্থৰ ফালৰ পৰা অৱশ্যে 'লত্তা' মানে ... 'চঃমান্' মানে ধেমালি।

৫। **বিবিধ বিষয়ক গীত ঃ—** 'ঐনিঃতম', 'লীৰীলিঃ' আৰু ... গীতবোৰ বিবিধ বিষয়ক গীতৰ অন্তৰ্গত।

(ক) মিচিং লোকগীতসমূহৰ ভিতৰত ঐনিঃতম হ'ল সৰ্বাধি... গীত। চহা জীৱনৰ ঘাত-প্ৰতিঘাত, নৈসৰ্গিক পৰিৱৰ্তন আৰু বিলা... ঐনিঃতমৰ প্ৰেৰণা।

(খ) ঋতু পৰিৱৰ্তনৰ লগে লগে প্ৰকৃতিয়েও নিজৰ ৰূপ স... পৰিৱৰ্তনশীল প্ৰকৃতিৰ লগত ক্ষণভংগুৰ মানৱ জীৱনৰ তু... গীতবোৰেই লীৰীলিঃ গীত।

(গ) সৰু সৰু ল'ৰা-ছোৱালীয়ে আনন্দতে গোৱা গীতবোৰ ... গীত। অৱশ্যে অতীত ৰোমন্থন কৰি ককাক-আইতাকেও নাতি-... আগত ধেমেলীয়া গীত গোৱা দেখা যায়।

ইয়াৰ উপৰি লোকবাদ্য, ফকৰা যোজনা, প্ৰবচন, সাধুকথা ... জন্ম-মৃত্যু-বিবাহ সম্পৰ্কীয় লোকাচাৰ, খাদ্য, ধৰ্ম আদি সকলো দিশ... সংস্কৃতি' ঐতিহ্যপূৰ্ণ সংস্কৃতি।

মিচিং সংস্কৃতি মূলতঃ মংগোলীয়। মিচিং ধৰ্ম আৰু সংস্কৃতি... ধৰ্মৰ প্ৰভাৱ সুদূৰপ্ৰসাৰী। মিচিং সমাজত পালনীয় পূজা-পাৰ্বনৰ ... 'দুবুৰ পূজা' বিশেষ উল্লেখযোগ্য।

অসমৰ অন্যান্য জন-জাতি সমূহৰ দৰে সামাজিক আৰু সাংস্কৃতি... বৰ্ণময় আৰু বৈচিত্ৰময় মিচিং জনগোষ্ঠীৰ সংস্কৃতি সম্পৰ্কে বি... গৱেষণাৰ থল আছে।

(লেখক ঃ প্ৰৱক্তা, অসমীয়া বিভাগ, বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়, ...

প্ৰসংগ পুথি ঃ

১। অসমৰ বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ লোক-উৎসৱ — প্ৰভকুমাৰ তালুকদাৰ
২। মিচিং সমাজ-সংস্কৃতিৰ সমীক্ষা — ড° বসন্ত কুমাৰ দলে
৩। অসমীয়া জাতি আৰু সংস্কৃতি— অসমীয়া বিভাগ, প্ৰাগ্‌জ্যোতিষ মহাবিদ্যাল...
৪। মৌখিক তথ্য (বিভিন্ন লোকৰ পৰা গ্ৰহণ কৰা)

B.H.B College, Sarupeta

যুৱ উচ্ছৃংখলতা ঃ ইয়াৰ কাৰণ আৰু প্ৰতিকাৰ

উপেন্দ্ৰ নাথ বৰ্মন

এখন দেশৰ সামগ্ৰিক উন্নয়নৰ মূল চালিকা শক্তি হ'ল যুৱসমাজ। সেইবাবে এই যুৱশক্তিক কেন্দ্ৰ কৰি সমাজত গা কৰি উঠা এটা প্ৰধান সমস্যা যুৱ উচ্ছৃংখলতাই সমাজত ভয়াবহ ৰূপ ধাৰণ কৰিছে। ঘাইকৈ ১৩/১৫ বছৰ বয়সৰ পৰা ২৫/৩০ বছৰৰ অনুৰ্দ্ধ অবিবাহিত যুৱক-যুৱতীৰে সমাজ গঠিত। পৰিবেশ, পৰিস্থিতিৰ প্ৰতিকূলতাত ইয়াৰে এচাম যুৱক-যুৱতীয়ে আত্ম নিয়ন্ত্ৰন হেৰুৱাই পেলোৱাৰ ফলতেই সৃষ্টি হয় যুৱ উচ্ছৃংখলতা। ক্ৰমশঃ ই কৰ্কট ৰোগৰ দৰে ছানি ধৰে সমাজ, সংস্কৃতি, ৰাজনীতি স্কুল-কলেজ সকলোতে হৈ পৰে এক সামাজিক ব্যাধি।

যুৱ সমাজত কেৰোন লাগিলেই সৃষ্টি হয় উচ্ছৃংখলতা । কোনো এটি মানুহ জেকা গাতকৰে স্ব-ইচ্ছাই উচ্ছৃংখল আচৰণ প্ৰদৰ্শন নকৰে। ইয়াৰ নেপথ্যত থাকে আন কিছুমান আনুষংগিক বিষয়। সেয়েহে সুস্থ মানসিকতাৰ বিপৰীতে উচ্ছৃংখল মানসিকতাক আকোৱালি লোৱাৰ বাবে কেৱলটোৱেই যুৱ সমাজক জগৰীয়া কৰিলে অন্যায় কৰা হব। যুৱ সমাজৰ এচাম বিপথে যোৱাৰ মূল কাৰণ বিচাৰিবলৈ গ'লে পৰিয়াল, সমাজ, ৰাজ্য তথা দেশৰ পৰিপাৰ্শ্বিক অৱস্থাৰ কথা আহি পৰে। এটি সন্তানে শৈশৱৰে পৰা পৰিয়ালৰ সদস্যসকলক অনুকৰণ কৰে। "পিতৃ ধৰ্মই পুত্ৰ" অথবা "মাক চাই জীয়েক" আদি প্ৰবচনে সন্তানে মাক-দেউতাকক অনুকৰণ কৰাটোকে বুজায়। সম্প্ৰতি যৌথ পৰিয়ালৰ সলনি একক পৰিয়ালৰ সীমাবদ্ধতাৰ মাজত এটি শিশুৱে শৈশৱৰে পৰা টেলিভিছন দুৰৰ-ডলিত ভৰি দিয়ালৈকে যি শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে সিয়েই হৈ পৰে ভৱিষ্যতৰ প্ৰাথমিক বুনিয়াদ ।

সাম্প্ৰতিক সমাজত কিশোৰ-কিশোৰী তথা কম বয়সীয়া যুৱক-যুৱতীক বিনা দ্বিধাই ভোগ সৰ্বস্ব জীৱনৰ সহজ পথ দেখুৱাই দিয়াৰ বাবে প্ৰথম জগৰীয়া পিতৃ-মাতৃ, অভিভাৱকসকল। সাম্প্ৰতিক সমাজ মানেই বন্ধনহীন উন্মুক্ত সমাজ। এনে এখন সমাজত অভিভাৱকৰ সময়োপযোগী নিয়ন্ত্ৰন অবিহনে যুৱ সমাজত উচ্ছৃংখলতাৰ সৃষ্টি হোৱাটো স্বাভাৱিক। টেলিভিচন যোগে প্ৰচাৰিত বিভিন্ন দেশী-বিদেশী চেনেলসমূহৰ কোন কেইটা জ্ঞানবৰ্দ্ধক আৰু জীৱন দৰ্শনৰ উপযোগী সেয়া সকতে শিশুক নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি দিয়াটো অভিভাৱকৰ কৰ্তব্য। তাৰ বিপৰীতে বিমুট হাতত তুলি দি হকে বিহকে বিভিন্ন চেনেলৰ অনুষ্ঠান চোৱাৰ সুযোগ দিয়া, ইণ্টাৰনেটত জ্ঞান-বিজ্ঞানৰ অধ্যয়ন কৰাৰ সলনি নেতিবাচক কাম কৰাৰ বাট মুকলি কৰি দিয়া দেখো এই সমাজত বহুত দেখা যায়।

বৰ্তমান গোলকীকৰণৰ যুগত মুক্ত অৰ্থনীতিৰ গইনা লৈ অবাধভাৱে প্ৰৱেশ কৰা পশ্চিমীয়া সংস্কৃতিয়ে গাওঁ-ভূঁই, নগৰ চহৰ আদি গ্ৰাস কৰি আহিছে। এসময়ত ৰেডিঅ'টোকে বাপতি সাহোন বুলি কৈ দেশৰ বা-বাতৰি সমজুৱাভাৱে লোৱাৰ দিন এতিয়া নাইকিয়া। ভি.ডি, ভি চি.ডি ৰ অবৈধ কেছেটৰ ৰমৰমীয়া ব্যৱসায় চলিল। জাতীয় উৎসৱ বিহু, তিথি অন্যান্য উৎসৱ পাৰ্বনৰ নামত ভিডিত এচলু মদ ঢালি ৰংচঙীয়া পাশ্চাত্যৰ জীৱনাদৰ্শক আকোৱালি ল'বলৈ যেতিয়াই সমাজৰ অগ্ৰনী এচাম ওলাই আহিল তেতিয়া আৰু যুৱ সমাজলৈ বাকী থাকিল কি??

অনুশাসনহীনতাই যুৱ সমাজত উচ্ছৃংখলতাৰ বীজ ৰোপন কৰাত ইন্ধন যোগায়। অভিজাত পিতৃৰ ধনেৰে যেতিয়া যুৱ সমাজৰে কোনো কোনোৱে বিলাসিতাপূৰ্ণ গাড়ী, বাইকত উঠি হাতে হাতে ম'বাইল ফোন লৈ পঢ়াৰ নামত বহুবালি কৰি ৰেগিং আদিৰে সহপাঠী বা অন্যান্য পথৰুৱাক মানসিক আৰু শাৰিৰীকভাৱে ভাৰাক্ৰান্ত কৰে তেতিয়া সমাজৰ কেইজন আগবাঢ়ি আহে সিও বিচাৰ্যৰ বিষয়। দেশৰ ভৱিষ্যত যুৱ প্ৰজন্মৰ হাতত - বুলি ক'লেই নহ'ব, বৰং তেওঁলোকক সঠিক দিক্ দৰ্শন কৰাটোহে হ'ব অগ্ৰজসকলৰ প্ৰধান কৰ্তব্য। বৰ্তমান সমাজত দেখা যায় যে বেছিভাগ অভিভাৱকেই তেখেত সকলৰ ল'ৰা-ছোৱালীক স্কুল-কলেজত পঢ়োৱাৰ নামত কোনো তত্ত্বাবধান নকৰে। যাৰ ফলত ল'ৰা-ছোৱালীবিলাকেও অভি ভাৱকসকলক বহু সময়ত মিছা কথাৰে প্ৰতাৰিত কৰা পৰিলক্ষিত হয়, ফলত উভয় পক্ষৰে জীৱন বৰ যাতনা আৰু দুখদায়ক হৈ পৰা দেখা যায়। যোৱা দুটা দশকৰ পৰা যুৱসমাজৰ মাজত সঘনাই উচ্ছৃংখলতাই খোপনি পোতাৰ মানসিকতা গঢ়ি উঠিছে যাক লৈ বৌদ্ধিক সমাজত এক আলোড়নৰ সৃষ্টি হৈছে। আজি সমাজৰ এনে এডোখৰ নিৰাপদ ঠাই নাই য'ত এই "যুৱ উচ্ছৃংখলতা" শব্দটোৱে খোপনি পোতা নাই। শিক্ষানুষ্ঠান, সাংস্কৃতিক মঞ্চ, খেল-পথাৰ, চিনেমা-গৃহ আদি আমোদ প্ৰমোদৰ ঠাই সকলোতে চকুত পৰে এচাম যুৱক-যুৱতীৰ উচ্ছৃংখল আচৰণ। এয়া সঁচাকৈয়ে উদ্বেগৰ কাৰণ। এই ক্ষেত্ৰ ত প্ৰতিকাৰক হিচাপে প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ পৰ্য্যায়ৰ পৰা নিয়মানুৱৰ্তিতা, অনুশাসন, যোগৰ অভ্যাসেৰে সংযম আয়ত্ব কৰাৰ কৌশল শিকালে নিশ্চয় সুফল পোৱা

B.H.B. College, Sarupeta

যাব। মাধ্যমিক শিক্ষা পদ্ধতিত আধ্যাত্মিক শিক্ষা ৰ ব্যৱস্থাৰ উপৰিও ব্যৱহাৰিক আৰু বৃত্তিমুখী শিক্ষাৰ ব্যৱস্থা কৰিলে ভোগবাদী চিন্তাধাৰাৰ পৰিবৰ্তে এক সু-শৃংখলিত আদৰ্শ গঢ় লৈ উঠিব। এনে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰা কিশোৰ কিশোৰীয়ে যৌবনৰ সোনোবালি দিনবোৰত নিজকে সৎ ব্যক্তিৰূপে সমাজত থিয় কৰাবলৈহে দৃঢ় সংকল্পবদ্ধ হ'ব। অগ্ৰজ তথা মান্যভাবে লোকৰ প্ৰতি এনে যুৱক-যুৱতীয়ে কেতিয়াও শ্ৰদ্ধা, ভক্তি, সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰিবলৈ নিশ্চয় নাপাহৰিব।

সম্প্ৰতি শিক্ষাগত অৰ্হতা থকা সত্বেও উপযুক্ত সংস্থাপনৰ অভাৱত দেখা দিয়া নিবনুৱা সমস্যাই যুব-প্ৰজন্মক হতাশাগ্ৰস্ত কৰি তুলিছে। আমাৰ উচ্চ শিক্ষা পদ্ধতিত কেৱল পুথিগত পাঠ্যক্ৰম সন্নিবিষ্ট হোৱাৰ বাবে চাকৰিমুখী হোৱাৰ বাহিৰে হাতে কামে ধন উপাৰ্জন কৰাৰ পথ বন্ধ। আনহাতে আমাৰ প্ৰচলিত উচ্চতৰ মাধ্যমিক, স্নাতক তথা স্নাতকোত্তৰ পাঠ্যক্ৰমৰ বিষয় বস্তু তথা পৰীক্ষা পদ্ধতি অন্যান্য প্ৰতিযোগিতামূলক পৰীক্ষাৰ উপযোগীকৈ প্ৰস্তুত নোহোৱাৰ বাবে বহু মেধা সম্পন্ন যুৱক-যুৱতীয়ে প্ৰাপ্য কৰ্মসংস্থানৰ পৰা বঞ্চিত হৈ আহিছে। কলা-বাণিজ্যৰ উচ্চতৰ মাধ্যমিক আৰু স্নাতক ডিগ্ৰী লাভ কৰাৰ পাচত অন্যান্য কি কি পাঠ্যক্ৰম পঢ়িব পাৰি সেয়া সঠিকভাবে নজনাৰ ফলত এক ধেয়ামি শিক্ষাকে গ্ৰহন কৰিবলগীয়া হয়। ফলস্বৰূপে শিক্ষিত নিবনুৱাৰ সংখ্যা দিনক দিনে বাঢ়ি গৈছে। স্নাতক বা স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰী লোৱাৰ পাছতো চাকৰিহীন জীৱন এটা কটাবলৈ যাওঁতে বিৰক্ত হৈ এটা সময়ত স্ব-নিৰ্ভৰশীলতাৰ নামত বাট এৰি অবাটে যোৱা যুৱক-যুৱতীৰ সংখ্যা দিনক দিনে বাঢ়ি গৈছে। বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ অগ্ৰগতিয়ে এফালে এচাম যুৱক-যুৱতীক সাফল্যৰ উচ্চতম শিখৰত আৰোহন কৰোৱাৰ বিপৰীতে আন এচাম যুব প্ৰজন্মই হাতত অত্যাধুনিক মাৰণাস্ত্ৰ লৈ নিজৰ তথা আনৰ জীৱনক লৈ হেতালি খেলিছে। আজি বোমা বাৰুদৰ গোন্ধ সৰ্বত্ৰ সুলভ, সুলভ মানুহৰ মৃত্যু। সমাজত হত্যা-সন্ত্ৰাস কিম্বা হিংসা বৃদ্ধি

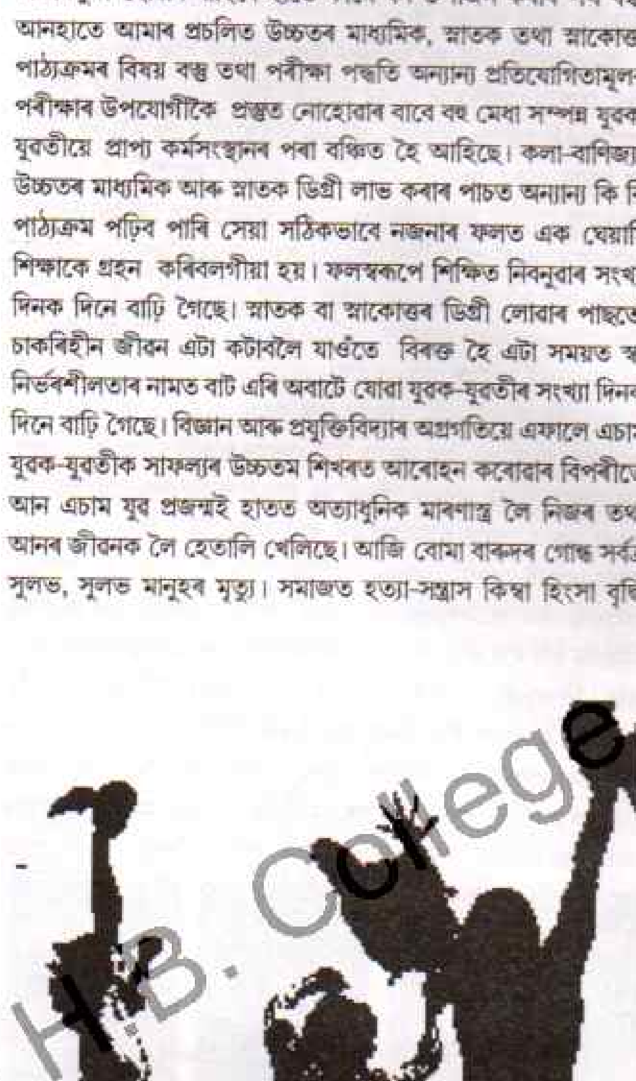

হোৱাৰ ঘাই শিপাডাল চিনাক্ত কৰি উভালি পেলাব পা প্ৰজন্ম ৰক্ষা পৰিব।

যুব উচ্ছৃংখলতাৰ অন্য এক কাৰণ হ'ল নিচাযুক্ত দ্ৰব্য কানি, ব্ৰাউন চুগাৰ, হিৰোইন আদি নিচাযুক্ত দ্ৰব্য সেৱন কৰি উঠি অহা যুৱকে সমাজলৈ বিষ বাষ্প কঢ়িয়াই আনা সততে হৈছে। ভোগ সৰ্বস্ব বস্তুবাদী সমাজৰ সতে যেন মাৰিবলৈ যুৱক-যুৱতী সহজে বলী হয় এনে মাৰাত্মক বৰ বিহৰ। হাঁহিমুখে গলাধঃকৰণ কৰি লাভ কৰা সাময়িক তৃপ্তিৰ পা ব্যক্তি তথা সমাজৰ বাবে ই অতি বিষময়। এনে নিচাযুক্ত দ্ৰ সমাজক আঁতৰাই ৰাখিব নোৱাৰিলে সমাজলৈ অচিৰতে নামি অহাৰ সম্ভাবনীয়তাক কোনেও নুই কৰিব নোৱাৰে। নাৰী সাজ-পোচাক পৰিধান, সস্তীয়া আলোচনী, গ্ৰন্থাদি, যৌন বাটে-ঘাটে কাকতে পত্ৰই প্ৰকাশিত আৰু প্ৰদৰ্শিত দৃষ্টি আদিও যুব উচ্ছৃংখলতাৰ পৰোক্ষ কাৰক। দৈনিক কাকতৰ বৰ বৰ আখৰেৰে প্ৰকাশিত ধৰ্ষণ, বলৎকাৰ আদি শব্দ তথ বৰ্ণনাই কিশোৰ-কিশোৰীৰ অনুসন্ধিৎসু মনত কেনে প্ৰ পাৰে সেয়া সকলোৰে বাবে সহজে অনুমেয়। এনে দিশ চলিব পাৰিলে উঠি অহা নব-প্ৰজন্মৰ বাবেই মংগল।

যুব উচ্ছৃংখলতাই ব্যক্তিগত ভাবে ক্ষতি কৰাৰ উপ অৰ্থনীতি, ৰাজনীতি, শিক্ষা-সংস্কৃতি আদি সকলো দিশতে ক পেলায়। এনে এক অশুভ আচৰণক ৰোধ কৰাৰ প্ৰথম উপ শক্তিক সদা সৎকৰ্ম , সৎচিন্তাত প্ৰবিষ্ট কৰি ৰখা। ইয়াৰ নিজে বিবেকৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হ'ব লাগিব। দ্বিতীয়তে পিতৃ- অগ্ৰনী লোক, শিক্ষক আৰু চৰকাৰো সদা সচেষ্ট হ'ব লাগিব ঘৰুৱা পৰিৱেশ হ'ব লাগিব আধ্যাত্মিকতাসম্পন্ন সুস্থ আৰু নিক বিদ্যালয়ত পুথিগত অধ্যয়নৰ উপৰিও খেলা-ধূলা, নৃত্য-গী কলা, চিত্ৰকলাৰ দৰে সুকুমাৰ শিল্পৰ চৰ্চা , আদি পাঠ্যক্ৰম কৰিব লাগিব। পঞ্চমতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ জ্ঞানৰ পৰিসৰ বৃদ্ধিৰ পঢ়াৰ অভ্যাস কৰা, হস্ত শিল্পৰ শিক্ষাৰ জৰিয়তে সৃষ্টিশীল ছাত্ৰীক নিয়োগ কৰি সৃজনীশীল প্ৰতিভাৰ স্ফূৰণ ঘটাব ল স্কুলীয়া শিক্ষাৰ পাঠ্যক্ৰমৰ লগত শিক্ষামূলক ভ্ৰমনৰ ব্যৱস্থ জাতি, মানুহৰ হৃদয়ৰ বতৰা লোৱা আনৰ প্ৰতি দয়াশীল উদগনি যোগোৱা, ছাত্ৰ জীৱনৰ পথ সঠিকভাবে নিৰূপন ক দিগদৰ্শী হোৱা বিষয়বোৰ সন্নিবিষ্ট হ'লে যুব মানসিকতাৰ স্খলন হ'ব নোৱাৰে। তদুপৰি আবেগক সংযত কৰি ৰখাৰ এই বয়সতে গঢ়ি তুলিবই লাগিব।

কৰ্মহীনতাই মনলৈ অলস ভাব আনে। এনে ক্ষেত্ৰ ত কেৱল নহৈ শিল্প-বাণিজ্যত মনোনিবেশ কৰিলে যুৱক-যুৱতীৰ হাতেৰে অৰ্জা ধনো আহিব, অভাবো আতৰিব। কৰ্ম সংস্কৃতিয়ে যুব প্ৰজন্মক নিয়াৰ দায়িত্ব আজি সমাজৰ অনুষ্ঠান প্ৰতিষ্ঠান আৰু চৰকাৰ সমূহীয়া প্ৰচেষ্টাৰ ফলতহে সম্ভৱ হ'ব পাৰে। সমাজৰ বুদ্ধিজীৱি আগ ভাগ লৈ দেশ তথা জাতিৰ ভৱিষ্যৎ প্ৰজন্মক দিকদৰ্শন কৰি উ বোধ কৰিবলৈ ওলাই আহক। কিয়নো যুব মানসত এবাৰ উ খোপনি পুতিলে জাতি তথা দেশৰ অধঃপতন অনিবাৰ্য।

(লেখক : প্ৰৱক্তা, শি

B.H.B. College, Sarupeta

বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱাৰ উপন্যাসত জনজীৱনৰ চিত্ৰ

কল্পনা বৈশ্য

> যৌৱনৰ উদগনিত তগৰে কমলাকান্তৰ সৈতে নিজকে বান্ধি পেলালে চিৰন্তন গ্ৰাম্য সৰলতাৰে কিন্তু, পৰৱৰ্ত্তী সময়ত সেই প্ৰেমৰ পথ কন্টকপূৰ্ণ হৈ পৰিল। তগৰে জটিল পথেৰে অতিক্ৰম কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। এই পথত বিষাদ আছে কিন্তু বিদ্ৰোহ নাই

১.০ প্ৰস্তাৱনা :

অসমীয়া উপন্যাস জগতৰ ঔপন্যাসিক সকলৰ ভিতৰত বিৰিঞ্চি কুমাৰ নাম অন্যতম। বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱাই বীণা বৰুৱা আৰু ৰাস্না বৰুৱাৰ ছদ্মনাম ক্ৰমে 'জীৱনৰ বাটত' আৰু 'সেউজী পাতৰ কাহিনী' নামৰ উপন্যাস ৰচনা কৰে। স্বাধীনোত্তৰ সময়ছোৱাত অসমীয়া উপন্যাসে উপন্যাসসমূহত জনপ্ৰিয়তা লাভ কৰিবলৈ ধৰিলে। বিংশ শতিকাৰ চল্লিশৰ দশকত ভাৰতৰ স্বৰাজ লাভৰ প্ৰায় তিনিবছৰ আগতে প্ৰকাশ পোৱা বীণা বৰুৱাৰ (বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱা) 'জীৱন বাটত' উপন্যাসে অসমীয়া উপন্যাসৰ এক নতুন যুগৰ সূচনা কৰে।

১৯৫৮ চনত প্ৰকাশ পোৱা ৰাস্না বৰুৱা ছদ্মনামত লিখা 'সেউজী পাতৰ কাহিনী' অসমীয়া সাহিত্যলৈ এক অভিনৱ সংযোজন। সীমাবদ্ধ চাহ সমাজৰ বিচিত্ৰ নাৰী চৰিত্ৰৰ জীৱন্ত অভিব্যক্তিক প্ৰধান ভাবে লৈ ৰচনা কৰা উপন্যাস 'সেউজীপাতৰ কাহিনী'। এই উপন্যাসখনিত বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱাই কম সংখ্যক পুৰুষ চৰিত্ৰৰ অৱতাৰণাৰে নাৰী চৰিত্ৰ সমূহক অতি উজ্জ্বল ৰূপ দান কৰিছে।[১]

১.১ কাহিনী বিশ্লেষণ :

'জীৱনৰ বাটত' উপন্যাসখনৰ মূল বিষয়বস্তু গ্ৰাম্য সমাজৰ পটভূমিক লৈ ৰচনা কৰা হৈছে। বিষয়বস্তুৰ বিশালতা আৰু ভাববস্তুৰ গভীৰতাই উপন্যাস খনত বিশেষ মাত্ৰা প্ৰদান কৰিছে। 'জীৱনৰ বাটত' উপন্যাসখন অসমীয়া জাতীয় জীৱনৰ এটা শতাব্দীৰ ইতিহাস। উপন্যাসখনৰ প্ৰথমতে উল্লেখ কৰা হৈছে যে আহোম ৰাজত্বৰ শেষ ৰজা পুৰন্দৰ সিংহৰ দিনত মৰিঙৰ শইকীয়া বংশৰ যিনাই শইকীয়াই ৰজা ঘৰৰ পৰা মৰঙি অঞ্চলৰ খাজনা তোলা কাকত লাভ কৰিছিল। শইকীয়া বংশৰে উত্তৰ পুৰুষৰ প্ৰাণচন্দ্ৰ মৌজাদাৰৰ বৰজীয়ৰীৰ বিবাহ অনুষ্ঠানেৰে কাহিনীৰ আৰম্ভণি হৈছে। আহোম শাসনৰ সূৰ্যাস্তই অসমলৈ নমাই আনিছিল অন্ধকাৰ আৰু পৰৱৰ্ত্তীতে ইংৰাজ শাসনৰ আৰম্ভণিয়ে নতুন শিক্ষা, জ্ঞান আৰু নতুন জীৱন আদৰ্শৰে পোহৰৰ ৰেঙনি কঢ়িয়াই আনিলে।[২] আঢ়ৈশ বছৰীয়া ঐতিহ্যশালী অসমীয়া জাতীয় জীৱনত কেনে ক্ৰিয়া-প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সৃষ্টি কৰিছিল, তাৰেই ইতিহাস বহন কৰিছে 'জীৱন বাটত' উপন্যাসত। সেয়েহে আচলতে 'জীৱনৰ বাটত' উপন্যাস যুগ পৰিবৰ্তনৰ ইতিহাস, সামন্তবাদৰ পতনৰ পৰা সাম্ৰাজ্যবাদী বিলাসী জীৱনৰ উত্থানৰ ইতিহাস আৰু লগতে প্ৰাচীনতাৰ পৰা আধুনিকতালৈ বাট বিচৰাৰ ইতিহাস।[৩]

'জীৱন বাটত' উপন্যাস খনিৰ কাহিনীৰ বীজ অংকুৰিত হৈছে গ্ৰাম্য সমাজৰ পটভূমিত আৰু ঐতিহাসিক প্ৰেক্ষাপটত। মৌজাদাৰ ভোগদত্তৰ গৃহত বিবাহ অনুষ্ঠানত তগৰ আৰু কমলাকান্তৰ প্ৰেমৰ বীজ অংকুৰিত হয়। ৰক্ষণশীল গ্ৰাম্য পৰিবেশত জন্ম লাভ কৰা কমলাকান্তৰ জীৱনৰ ক্ৰমগতিৰ মাজেৰে সমাজৰ পৰিবৰ্তনৰ বিভিন্ন দিশবোৰ উজলি উঠিছে। উপন্যাসখনৰ কাহিনী সংস্থাপিত হৈছে মূলত : স্বাধীনতাৰ পূৰ্ব কালৰ দুটা সভ্যতাৰ অবস্থানৰ মাজত। আহোম সকলৰ গৌৰৱময় ছশ বছৰীয়া ৰাজত্বৰ কালছোৱাত গঢ়ি উঠা অভিজাত সমাজখনৰ অস্তমিত ৰূপ আৰু ব্ৰিটিছ শাসন ব্যৱস্থাত গঢ়ি উঠা নতুন অসমীয়া সমাজ-সভ্যতা এই দুটা পটভূমি উপন্যাসখনিত অংকিত হৈছে- সমান্তৰালভাৱে দুখন সমাজ। উপন্যাসখনৰ কাহিনীৰ মাজেদিয়েই দুখন সমাজৰ প্ৰতিচ্ছবি দাঙি ধৰিব বিচৰা হৈছে- এখনত সততা, মানৱতা আদি গুণেৰে সমৃদ্ধ আৰু আভিজাত্যৰে পৰিপূৰ্ণ প্ৰাচীন সভ্যতাৰে ভৰা সমাজ আৰু আনখনত ব্ৰিটিছ শাসন ব্যৱস্থাত প্ৰসাৰিত হোৱা দীক্ষাৰে গঢ় লৈ উঠা নতুন ধনী শ্ৰেণীৰ শিপাহীন সমাজ। ব্ৰিটিছ শাসনৰ এই সময়ছোৱাত কিদৰে থলুৱা তথা প্ৰাচীন প্ৰমুল্যৰ বিলুপ্তি আৰু নৱা আভিজাত্যই মানুহৰ জীৱনলৈ আনি দিয়া কৃত্ৰিমতা লেখকে চিত্ৰিত কৰিছে। ইয়াৰ ফলতেই অসমীয়া মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীৰ লোকৰ ফোঁপোলা স্বৰূপ উপন্যাসখনিত ঔপন্যাসিকে মনোৰম ভাৱে দাঙি ধৰিছে।[৪]

বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱাৰ 'সেউজী পাতৰ' কাহিনী উপন্যাসখনিত লেখকে চিৰ পৰিচিত অসমীয়া সমাজৰ পৰিবৰ্তে অন্য এখন সমাজৰ কথা দাঙি ধৰিব বিচাৰিছে। অসমৰ অৰ্থনৈতিক জগতখনত বিশেষভাৱে প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰা সেউজী পাতৰ আঁৰৰ এখন বিশেষ সমাজ এই উপন্যাসৰ মূল বিষয়বস্তুৰ পটভূমি। চাহ বাগানৰ চাহাব, মহৰী, কনুৱাৰ সমাজ, গতানুগতিকতাৰ পৰিবৰ্তে এখন কল্পিত চাহ বাগানক পটভূমি হিচাপে লৈ মানৱ জীৱনৰ বিচিত্ৰ গতিভঙ্গী আৰু মানৱীয় প্ৰবৃত্তিৰ সবলতা আৰু তীৰ্য্যক অভিব্যক্তি উপন্যাসখনত চিত্ৰিত কৰিছে। সূক্ষ্মপৰ্য্যবেক্ষণ, বৈশিষ্টপূৰ্ণ চৰিত্ৰ ৰূপায়ন আৰু এখন পৰিসীমিত স্বল্পায়তন সমাজৰ সাৰ্থক জীৱন প্ৰবাহ সীমিত ভাৱে কাহিনীত বিশ্লেষণ কৰা হৈছে।[৫]

B.H.B. College, Sarupeta

উপন্যাসখনিৰ কাহিনী আৰম্ভ হৈছে ন'ৰী কেলেঙ্কাৰীজনিত মিছা অপবাদ সহ্য কৰিব নোৱাৰি গাঁৱৰ ঘৰৰ পৰা পলাই যোৱা ডেকা নৰেশ্বৰৰ লগত আকস্মিক ভাবে বাগানৰ মেনেজাৰ চাহাব মিষ্টাৰ মিলাৰ আৰু মিছেছ চেইমুৰৰ পৰিচয় আৰু চাহাব বঙলাত নৰেশ্বৰক বয় কামত নিযুক্তিৰে। বাগিচাত কটোৱা প্ৰথম পুৱাতে নৰেশ্বৰৰ পৰিচয় ঘটে বাগিচাৰ ছোৱালী চনিয়াৰ লগত। আমষ্টুং চাহাবৰ ঔৰষত আৰু বনুৱা গাভৰু মহুৱাৰ গৰ্ভত জন্ম হোৱা চনিয়াই নৰেশ্বৰক প্ৰেমৰ মোহজালেৰে বান্ধি পেলায়। চনিয়াৰ যোগেদিয়ে নৰেশ্বৰে বনুৱা সমাজখনৰ জীৱন ৰহস্য আৰু বৈচিত্ৰ্যৰ সন্ধান পালে। নৰেশ্বৰে চনিয়াক বিয়া কৰাই স্থায়ীভাবে ঘৰ সাজি থকাৰ মন মেলিলে যদিও বান্ধোন মানিব নোখোজা বন বিহগীৰ দৰে চঞ্চল মনৰ চনিয়াই নৰেশ্বৰক প্ৰাণভৰি ভাল পোৱা স্বত্বেও তাইৰ মুকলিমুৰীয়া স্বভাৱৰ বাবে বিবাহৰ প্ৰস্তাৱত সন্মতি নিদি চাৰ্কাছ পাৰ্টীত যোগ দিবলৈনিৰুদ্দিষ্ট যাত্ৰা আৰম্ভ কৰে। আনহাতে নৰেশ্বৰৰ দৈহিক সৌন্দৰ্য্যত আকৃষ্ট হৈ পৰা মিছেছ এলি চেইমুৰে স্বামী মিলাৰৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ ল'বলৈ উদগ্ৰীৱ হৈ পৰে আৰু যৌন বাসনা চৰিতাৰ্থৰ উদ্দেশ্যে নৰেশ্বৰৰ ওপৰত আক্ৰমন চলায়। শেষত চনিয়াই দেখুৱাই যোৱা পথেৰেই নৰেশ্বৰেও তিক্ত মন আৰু তিক্ত অভিজ্ঞতাৰে নিৰুদ্দেশ যাত্ৰা কৰে। উপন্যাসখনিৰ প্ৰস্তাৱনা অংশত নৰেশ্বৰৰ পূৰ্বপুৰুষৰ বিস্তৃত বিৱৰণ দিয়াৰ লগতে এই পৰিয়ালটোৰ লগত হোৱা দৈবিক অভিসম্পাত আৰু আলতীৰ প্ৰেমৰ কাহিনী বৰ্ণিত হৈছে। অৱশ্যে ইয়াৰ মাজেদিয়ে চাহ বনুৱাসকলৰ সমাজখন, গ্ৰাম্য সমাজখন আৰু সম্ভ্ৰান্ত বাবু-চাহাবৰ সমাজৰ চিত্ৰ লেখকে দাঙি ধৰাৰ লগতে তৎকালীন সামাজিক মনঃস্তত্ত্ব প্ৰকাশ কৰিছে।

১২ চৰিত্ৰ বিশ্লেষণ :

'জীৱনৰ বাটত' উপন্যাসৰ চৰিত্ৰসমূহ স্বকীয় বৈশিষ্ট্যৰে গতিশীল আৰু জীৱন্ত। ইয়াৰ চৰিত্ৰ সমূহ সৃষ্টিশীল সাহিত্যৰ চৰিত্ৰ হিচাপে কল্পনাৰ ৰহণেৰে সঞ্জীৱিত যদিও কোনোটো চৰিত্ৰই অবাস্তৱ, ভিত্তিহীন আৰু নিষ্প্ৰাণ নহয়। উপন্যাসখনৰ প্ৰতিটো চৰিত্ৰই বাস্তৱ আৰু সজীৱ। উপন্যাসখনিৰ নায়ক কমলাকান্তৰ চৰিত্ৰ যুগ সন্ধিক্ষণৰ মানসিকতাৰ বাহক আৰু দ্বন্দ্বমুখৰ চৰিত্ৰ হিচাপে লেখকে অংকন কৰিছে। গাঁৱলীয়া সমাজখনত জন্ম লাভ কৰা কমলাকান্ত আধুনিক শিক্ষাৰে শিক্ষিত যুৱক। নতুন শিক্ষাৰে শিক্ষিত কমলাকান্তই পূৰ্বৰ প্ৰতিশ্ৰুতিক আওকাণ কৰি ৰায়বাহাদুৰৰ জীয়ৰী সুপ্ৰভাৰ সৈতে বিবাহ-পাশত আবদ্ধ হৈ সংসাৰ কৰিব পাৰে, কিন্তু সুপ্ৰভাৰ লগত কৰা সংসাৰ কমলাকান্তৰ বাবে নিৰুত্তাপ নিষ্প্ৰাণ আৰু গতিহীন সংসাৰ। আদৰ্শক জলাঞ্জলি দি বিলাসী জীৱনত আগ্ৰহী আৰু কৃত্ৰিম জগতখনত বাস কৰা সু-প্ৰভাৰ দৰে নাৰীৰ লগত কৰা সংসাৰ কমলাকান্তৰ বাবে যান্ত্ৰিক সংসাৰ। যি সংসাৰত সোমাই পৰা কমলাকান্তৰ ওলাই অহা সুৰুঙাকনো নাইকীয়া হৈ পৰিছে। কলেজীয়া অৱস্থাতে কমলাকান্তই তগৰৰ সৈতে প্ৰেম-ভালপোৱাৰ সৰগ ৰচিছিল, তগৰৰ হাতৰ আঙুলিত আঙুঠি পিন্ধাই দি প্ৰতিশ্ৰুতিবদ্ধ হৈছিল। সেই সকলোবোৰ পাহৰি নতুন বাতাবৰণক আকোৱালি ল'বলৈ কমলাকান্ত বাধ্য হৈ পৰিছিল। কমলাকান্তৰ ঘৰৰ বস্তু চুৰিৰ অপৰাধত তগৰক অপৰাধী সাব্যস্ত কৰাৰ পিচত আঙুঠিটো কমলাকান্তৰ হাতত তুলি দিয়াত কমলাকান্তৰ পূৰ্বৰ স্মৃতি উজলি উঠিল আৰু তেতিয়াই চৰিত্ৰটো অনুশোচনাৰ জুইত পুৰি উজ্জ্বল হৈ পৰিল।

উপন্যাসখনৰ নায়িকা 'তগৰৰ' চৰিত্ৰত সুখ-দুখ, হাঁহি আপোন কৰি লৈ জীৱনটোক মধুৰ কৰি গ্ৰহণ কৰিব চৰিত্ৰটোৰ মূল বৈশিষ্ট্য। "তগৰ প্ৰাচীন মানবিক মূল্যবোধ চৰিত্ৰ। তগৰৰ জীৱনৰ এই পথ গাঁৱৰ পৰা নগৰলৈ, নতুনলৈ, সৰলতাৰ পৰা জটিলতালৈ অহাৰ পথ।"

যৌৱনৰ উদগনিত তগৰে কমলাকান্তৰ সৈতে নিজকে চিৰন্তন গ্ৰাম্য সৰলতাৰে কিন্তু, পৰৱৰ্তী সময়ত সেই প্ৰেমৰ হৈ পৰিল। তগৰে জটিল পথেৰে অতিক্ৰম কৰিবলৈ এই পথত বিষাদ আছে কিন্তু বিদ্ৰোহ নাই। জীৱনৰ বাট কেকুৰি অতিক্ৰম কৰি তগৰে ধৰণীক লগ পালে আৰু সহযাত্ৰী হোৱাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দি জীৱনৰ সঙ্গী স্বৰূপে ধৰণীক গ্ৰহণ কৰিলে। কিন্তু তগৰৰ জীৱনকোষৰ পৰা নিয় আতৰাই লৈ গ'ল। স্বামী ধৰণীয়ে দি থৈ যোৱা আদৰ্শক আদৰ্শ স্বৰূপে গ্ৰহণ কৰি জীৱনটো অতিবাহিত কৰিব জীৱন ৰচনা কৰিব নাজানে, কিন্তু জীৱনক গ্ৰহণ কৰিব সমাজে পৰিস্থিতিয়ে, সময়ে আৰু নিয়তিয়ে জীৱনক তাতে আত্মবিলীন কৰি গ্ৰহণ কৰিব পাৰিলে জীৱন নিৰ হব পাৰে।" সাংসাৰিক জীৱনৰ হতাশাৰ পৰা সৃষ্টি হোৱা প্ৰতিহিংসাৰ বশৱৰ্তী নহৈ জটিল জীৱনৰ পৰিবৰ্তে সৰ জীৱন যাপনত তগৰ ব্ৰতী। সেয়েহে সুখ-দুখ, হাঁহি-কা ভাবে মানি ল'ব পৰাটোৱেই তগৰ চৰিত্ৰৰ বৈশিষ্ট্য

উপন্যাসখনিত ঔপন্যাসিকে পুৰুষ চৰিত্ৰ বিলাকৰ চৰিত্ৰ সমূহক অধিক উজ্জ্বল, গতিশীল আৰু প্ৰাণস্পন্দ অংকন কৰিছে। লেখকে নাৰী সমাজক অধ্যয়ন কৰি এটা সমূহ অধ্যয়নৰ তাৎপৰ্য্য মুক্তভাৱে উল্লেখ কৰিছে। অতী অসমীয়া নাৰী সকলৰ পৰা আধুনিক নাৰীসকলৰ বি অৱস্থা আৰু পৃথক পৃথক মানসিকতা সংবেদনশীল ৰূপত মৌজাদাৰণীৰ পৰা আৰম্ভ কৰি পাচি আইনীৰ চৰিত্ৰত সুঁতিত প্ৰবাহিত হোৱা প্ৰাচীন পৰম্পৰাপন্থী নাৰী আৰু নাৰী চৰিত্ৰৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছে সুপ্ৰভাৰ চৰিত্ৰই। সু শিক্ষাৰে শিক্ষিত আভিজাত্যৰ গণ্ডীত ডাঙৰ দীঘল হোৱা

তগৰৰ বিপৰীতে সুপ্ৰভাৰ চৰিত্ৰত অন্য এক সভ জিলিকি উঠিছে। সুপ্ৰভাৰ চৰিত্ৰৰ মাজেৰে ঔপন্যাসিকে সভ্যতাৰ পোহৰ পোৱা বুৰ্জোৱা মানসিকতাৰ দিশটো সুপ্ৰভাই দেউতাকৰ পচন্দৰ ওপৰত আস্থা ৰাখি কম বিবাহ পাশত আবদ্ধ হ'ল। দৰিদ্ৰতাক উপহাস কৰি সুপ্ৰভা অমাৰ্জিত, অশালীন ব্যৱহাৰ কৰিছিল এনেদৰে- "সুপ্ৰভা লগাই বীভৎস ভংগীত গিৰিয়েকৰ অকৰ্মন্যতাক গালি পা আউলী-বাউলী হৈ চুলিবোৰ আঁজুৰি আঁজুৰি ছিঙি কান্দিবলৈ ধৰিলে।"

'সেউজী পাতৰ কাহিনী' উপন্যাসখনিত চনিয়া বান্ধো চৰিত্ৰ। সমাজৰ চিৰাচৰিত পৰম্পৰাত বন্দী নহৈ মুক্ত মন বিচাৰে চনিয়াই। চনিয়া তথাকথিত নাৰীৰ সহজাত স্ব চৰিত্ৰ। যৌৱনৰ দুৱাৰ দলিত ভৰি দিয়েই চনিয়াই নৰেশ্বৰ হৈ যি কোনো সময়তে নৰেশ্বৰৰ সঙ্গ সুখ লাভ কৰিব

B.H.B. College, Sarupeta

...প্ৰতিভাৰ প্ৰয়াসী যি সম্মোহন শক্তি প্ৰকাশ পাইছে সেয়া বিশুদ্ধকৃত ... প্ৰবৃত্তি ৰূপেহে প্ৰকাশি উঠিছে। নৰেশ্বৰে প্ৰাণ ভৰি ভালপোৱা ... নিজ মুখে চনিয়াৰ সন্মুখত প্ৰকাশ কৰি বিবাহৰ প্ৰস্তাৱ দিয়া ... চনিয়াই সেই প্ৰস্তাৱ অগ্ৰাহ্য কৰি চাৰ্কাছ পাৰ্টিত যোগ দিবলৈ ... অজ্ঞাতে গুচি গৈছে।

১.৩ গাঁৱলীয়া জীৱনৰ চিত্ৰ ঃ

'জীৱনৰ বাটত' আৰু 'সেউজী পাতৰ কাহিনী' দুয়োখন উপন্যাসতে ... সমাজৰ কেইবাটাও দিশ উন্মোচিত হৈছে। বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱা আছিল সমাজ তত্ত্বদৰ্শী ঔপন্যাসিক। গাওঁ অঞ্চলৰ মানুহৰ ... জীৱনি আৰু জীৱন ধাৰণৰ প্ৰণালী সুক্ষ্মভাবে বিশ্লেষণ কৰাত ... আছিল সিদ্ধহস্ত। এই প্ৰসঙ্গত হীৰেণ গোহাঁয়ে এনেদৰে মন্তব্য দিছে - "তেওঁ কেৱল অসমৰ সমাজ জীৱনৰ বিভিন্ন দিশৰ নিৰ্মোহ ... দৰ্শকেই নাছিল, সেই সমাজ জীৱনৰ গুং সূত্ৰ বিচাৰি তাৰ ... আৰু গভীৰ ভাৱে বুজাত আগ্ৰহণুৱা আছিল।"[১১]

বিবাহ অসমীয়া সমাজত অতি আনন্দ তথা আদৰৰ অনুষ্ঠান। 'জীৱনৰ বাটত' উপন্যাসখনিত আৰম্ভণিতে বিবাহ অনুষ্ঠানৰ ভাওনা ... সকলৰ আচৰণত অসমীয়া গ্ৰাম্য জীৱনৰ চিৰাচৰিত ছবিখন ...ভাৱে চিত্ৰিত হৈছে। গাঁৱলীয়া জীয়ৰী-বোৱাৰী সকলে এনে ... অনুষ্ঠানতে হাঁহি-ধেমালিৰ পূৰ্ণ সুযোগ লাভ কৰে। মৌজাদাৰ ... শইকীয়াৰ জীয়ৰীৰ বিবাহৰ চিত্ৰ অংকন কৰিবলৈ যাওতে ... অসমীয়া গ্ৰাম্য জীৱনৰ লগত জড়িত সংস্কাৰ আৰু বিশ্বাসৰ ... লোকগীতৰ আভাসো দাঙি ধৰিছে এনেদৰে —

সংস্কাৰ আৰু বিশ্বাস ঃ

... পাণত শলা মাৰিব নেপায় (পৃ.৬); মৃতকৰ বছেৰেকীয়া ... পৰ্যন্ত সেই ঘৰত বিয়া বাৰু পাতিব নেপায় (পৃ.৪৫); ... সংস্কাৰ, তন্ত্ৰ-মন্ত্ৰ (পৃ.১২০); ইত্যাদি।[১২]

লোকগীত ঃ

...ৰ বৰ্ডা ঠেঁট
... দিলে দীঘল ফেঁট
...দেউ, পিতাদেউ
...কৈ নিদিবি মোক।[১৩]

গাঁৱলীয়া সহজ-সৰল সমাজখনত পুথি-পাঁজিৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা জড়িত ... প্ৰত্যেক ব্যক্তিৰ অন্তৰত বিদ্যা-শিক্ষাৰ প্ৰতি এক শ্ৰদ্ধাভাৱৰ ... কৰে। উপন্যাস খনিত তাৰেই প্ৰতিফলন ঘটিছে এনেদৰে- "... লৰালৰিকৈ বুটলি মূৰত লগাই সেৱা কৰি মেজত থলে।" ... শতাব্দীৰ ইতিহাস স্বৰূপে 'জীৱনৰ বাটত' উপন্যাসত সমকালীন ... ছবিখনেই যে চিত্ৰিত হৈছে তেনে নহয়, অসমীয়া সমাজৰ আচাৰ-... ধাৰণা, বিশ্বাস আদিৰ মাজত অন্তৰ্নিহিত হৈ থকা ... সনাতন সত্যও পোহৰলৈ আহিছে। তাৰৰ ওপৰত শাহ ...ৰ অত্যাচাৰ, নাতিনী কমলাৰ জন্মৰ পিচত আহিনীৰ মানসিক ... চিৰন্তন নাৰীৰ মনঃস্তত্ত্ব প্ৰকাশ পাইছে।[১৪]

'সেউজী পাতৰ কাহিনী' উপন্যাসখনত তিনিখন সমাজৰ প্ৰতিচ্ছবি ... উঠিছে। উৰলি যাব ধৰা ঐতিহ্যাবদ্ধ এখন গাঁৱৰ সমাজ, চাহ বাগিচাৰ ... আদিবাসী সমাজ আৰু বাগিচাৰ আশ্ৰয়ত অতিবাহিত কৰা ... ইংৰাজ সমাজ। লোক সংস্কৃতিবিদ বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱাই উপন্যাসখনিত লোকগীতৰ সুন্দৰ প্ৰয়োগ কৰিছে। চাহ বনুৱাৰ মাজত প্ৰচলিত গীত যেনে ঃ ঝুমুৰ গীত, কৰমপূজাৰ গীত, চিকাৰৰ গীত সমূহ, বিভিন্ন উৎসৱ, আচাৰ-অনুষ্ঠানৰ লগত জড়িত। এনে গীতৰ প্ৰয়োগত চাহ-বনুৱাৰ জীৱন-দৰ্শন পৰিস্ফুট হৈছে। যেনে ঃ—

নোৱো জোনোম বৰসিডং নাংগিন
লংদা জগৰ হুতি-প্ৰীতি
নে জীবোন গতিডং।[১৫]

আদিবাসী সমাজৰ প্ৰাত্যহিকতাৰ লগত যৌন-জীৱন অঙ্গাঙ্গী ভাৱে জড়িত। গাঁৱলীয়া তথা অবক্ষয়ৰ সমাজ ব্যৱস্থাত যৌনতাৰ গোপন লীলা চলে আৰু সেইবোৰক গুপ্তভাৱে ৰাখি তথাকথিত সভ্যতাৰ মান ৰখা হয়। উপন্যাসখনিত নৰেশ্বৰে এনেদৰে উপলব্ধি কৰিছে- "গাঁৱৰ মানুহৰ দৰে সমাজৰ ভয়ত বাহিৰত স্বামী-স্ত্ৰীৰ সম্বন্ধ দেখুৱাই কুলি(?) তিৰোতাই ভালপোৱাৰ ভাও নোজোৰে, সুখ সংগ আনন্দ-উৎসৱ লৈয়েতো জীৱন। এইবোৰৰ অস্বীকাৰ কেৱল মূৰ্খতা নহয় মৃত্যু"।[১৬]

১.৪ সামৰণি ঃ

ইংৰাজ শাসনৰ কবলত পৰি পুৰণি থলুৱা প্ৰমুল্য ব্যক্তিৰ অৱলুপ্তি, নতুন আভিজাত্যৰ নামত কৃত্ৰিমতা আৰু কষ্ট আৰ্জিত সভ্যতাৰ ফোপোলা তথা অন্তঃসাৰশূন্য ৰূপ 'জীৱনৰ বাটত' উপন্যাসত সাৰ্থক ৰূপত চিত্ৰিত কৰিছে। সেইদৰে চাহবাগিছাৰ মালিক বগা চাহাবৰ বনুৱাৰ ওপৰত অমানুষিক আচৰণ, দৈহিক আৰু অৰ্থনৈতিক শোষণ অন্যহাতে গাঁৱলীয়া জীৱনৰ সংকীৰ্ণতা, কদৰ্য্যতা 'সেউজী পাতৰ কাহিনী' উপন্যাসত প্ৰতিফলিত হৈছে।

(লেখিকা ঃ প্ৰবক্তা, অসমীয়া বিভাগ)

পাদটীকা ঃ

১। বৰুৱা, প্ৰহ্লাদ কুমাৰঃ **চিন্তাৰ আভাস**,১৯৯২ পৃ.৮৪
২। উল্লিখিত গ্ৰন্থ, পৃ.৭৬
৩। উল্লিখিত গ্ৰন্থ পৃ.৭৬
৪। বৰাদেৱ চৌধুৰী, বিনীতা ঃ **উপন্যাস পৰিক্ৰমা**, ২০০৯, পৃ.৬৮
৫। উল্লিখিত গ্ৰন্থ, পৃ.৯
৬। বৰুৱা, প্ৰহ্লাদ কুমাৰঃ পূৰ্বোল্লিখিত, পৃ.৭৭-৭৮
৭। পূৰ্বোল্লিখিত, পৃ.৭৮
৮। পূৰ্বোল্লিখিত, পৃ.৭৯
৯। পূৰ্বোল্লিখিত, পৃ.৭৮
১০। মিশ্ৰ, কৃষ্ণকুমাৰঃ **বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱা আৰু প্ৰফুল্ল দত্ত গোস্বামীৰ উপন্যাস**, ১৯৯১ পৃ. ৪৭
১১। গোহাঁই, হীৰেণঃ **সাহিত্যৰ সত্য**,১৯৭০ পৃ.২০১
১২। উল্লিখিত গ্ৰন্থ পৃ.৫৩
১৩। উল্লিখিত গ্ৰন্থ পৃ.২৮
১৪। বৰুৱা, প্ৰহলাদ কুমাৰঃ পূৰ্বোল্লিখিত, পৃ.৮১
১৫। মিশ্ৰ, কৃষ্ণকুমাৰঃ পূৰ্বোল্লিখিত পৃ.৭১
১৬। পূৰ্বোল্লিখিত পৃ.৭৫

সহায়ক গ্ৰন্থ ঃ

১। অসমীয়া সাহিত্যৰ সমীক্ষাত্মক ইতিবৃত্ত- ড° সত্যেন্দ্ৰ নাথ শৰ্মা
২। চিন্তাৰ আভাস- প্ৰহলাদ কুমাৰ বৰুৱা
৩। উপন্যাস পৰিক্ৰমা- ড° বিনীতা বৰা দেৱচৌধুৰী
৪। অসম সাহিত্য সভা পত্ৰিকা, ডিচেম্বৰ, ২০০৭ (সম্পা,ৰামচন্দ্ৰ ডেকা)
৫। বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱা আৰু প্ৰফুল্ল দত্তগোস্বামীৰ উপন্যাস— কৃষ্ণ কুমাৰ মিশ্ৰ

B.H.B College Sarupeta

উদাহৰণস্বৰূপে - ৰামচা, লোপামুদ্ৰা,
ইত্যাদি। উপনিষদ যুগতো মৈত্ৰেয়ী আৰু
দাৰ্শনিক আছিল। কিন্তু বৈদিক যুগৰ
মহিলা শিক্ষাৰ প্ৰাধান্যতা কমি গৈছিল আৰু
প্ৰথাৰ প্ৰচলন আৰম্ভ হৈছিল। এই
মহিলাসকলক শিশু উৎপাদনৰ মন্ত্ৰ বুলি
কৰিছিল। কালক্ৰমে মহিলাসকলৰ স্বাধীন
অধিকাৰসমূহ লোপ পাইছিল আৰু শিক্ষাৰ
লোকসকলৰ হাতলৈ গৈছিল। এওঁলোকে
শিক্ষাক অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া নাছিল।

বুদ্ধ যুগতো মহিলা শিক্ষাক সম্পূৰ্ণভাৱে
কৰিছিল। গৌতম বুদ্ধই মহিলাসকলক
হিচাপেহে সংঘত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ অনুমতি
এই যুগত কেৱল ধনী পৰিয়ালৰ ছোৱালী
শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। উদাহৰণ
সংঘমিত্ৰা, অনুপমা, বিজয়ংকা ইত্যাদি। এই সময়ত মহিলা

ভাৰতবৰ্ষত মহিলা শিক্ষাৰ অগ্ৰগতি

পূৰবী তালুকদাৰ

স্বাধীন ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰথম প্ৰধানমন্ত্ৰী জৱাহৰলাল নেহৰুৱে কৈছিল "এজন ল'ৰাক শিক্ষা দিয়া মানে এজন ব্যক্তিক শিক্ষা দিয়া, কিন্তু এজনী ছোৱালীক শিক্ষা দিয়া মানে সমগ্ৰ পৰিয়ালটোক শিক্ষা দিয়া।" কিন্তু ভাৰতবৰ্ষ স্বাধীন হোৱাৰ ৬৩ বছৰ পিছতো মহিলা শিক্ষাই সম্পূৰ্ণৰূপে বিকশিত হোৱা নাই। ইয়াৰ প্ৰধান কাৰণ হৈছে ভাৰতীয় সমাজত মহিলা সকলক অবহেলিত চকুৰে চোৱা হয়। এখন দেশৰ ভৱিষ্যত নিৰ্ভৰ কৰে দেশখনৰ শিক্ষাৰ ওপৰত। গতিকে মহিলাসকলক শিক্ষিত কৰি তোলাৰ প্ৰয়োজনীয়তা আছে। এজন শিশু জন্মৰ পৰা স্কুললৈ যোৱাৰ আগমুহূৰ্তলৈ তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ দায়িত্ব বহন কৰে মাতৃ আৰু পৰিয়ালৰ আন আন সদস্যসকলে। অৰ্থাৎ শিশু এজনৰ বিকাশত মাতৃয়ে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰে। গতিকে আমাৰ দেশৰ প্ৰত্যেকজন মহিলাকে শিক্ষিত কৰি তোলাৰ দায়িত্ব সমাজ তথা চৰকাৰে বহন কৰিব লাগে।

ভাৰতবৰ্ষত মহিলাসকলৰ শৈক্ষিক দিশটো ভালদৰে চালি-জাৰি চাবলৈ হ'লে ইয়াক স্তৰ বা যুগত বিভক্ত কৰিব পাৰি।

প্ৰাক্-ব্ৰিটিছ যুগৰ মহিলা শিক্ষা ঃ

প্ৰাচীন ভাৰতবৰ্ষৰ লোকসকলে মহিলাসকলক সমাজত উচ্চস্থান দিছিল আৰু তেওঁলোকৰ শিক্ষাই শৈক্ষিক দিশত প্ৰাধান্য বিস্তাৰ কৰিছিল। বৈদিক যুগত মহিলাসকলক শৈক্ষিক দিশত সমতা প্ৰদান কৰা হৈছিল। এই যুগত ল'ৰা-ছোৱালী উভয়ে আশ্ৰম আৰু গুৰুকুলত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰাত বিশেষ সুবিধা আৰু স্বাধীনতা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। মহিলা সকলে স্তুতি গান সজোৱাৰ ওপৰিও বৈদিক সাহিত্যত পাৰদৰ্শিতা দেখুৱাইছিল। ঋক্ বেদত কেবাগৰাকী বিদুষী মহিলাৰ নাম উল্লেখ আছে।

সমাজৰ অমংগলজনক উৎস হিচাপে অভিহিত কৰিছিল। গৌতম
বুদ্ধই মহিলা সকলক মঠত প্ৰৱেশ কৰাৰ অনুমতি প্ৰদান কৰা
কিন্তু কিছুদিন যোৱাৰ পিছত তেওঁৰ শিষ্য আনন্দৰ অনুৰোধ
তেওঁৰ মাহী আইৰ সৈতে পাঁচশ জনী মহিলাক কঠোৰ নি
আৰু অনুশাসনৰ মাজেৰে মঠত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ অনুমতি দি
মহিলাসকলক মঠৰ চাৰিসীমাৰ ভিতৰত স্থায়ীভাৱে বসবাস
দিয়া হোৱা নাছিল। ফলস্বৰূপে বুদ্ধযুগত মহিলা শিক্ষাৰ অৱনতি

মধ্যযুগত মহিলাসকলক সমাজত পৰ্দাৰ আৱত ৰখা হৈ
সময়ত হোৱা কিছুমান ৰাজনৈতিক বিপ্লৱৰ ফলস্বৰূপে
সংস্কৃতিবান পৰিয়ালৰ লোকসকল সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংসপ্ৰাপ্ত হৈ
তেওঁলোকৰ ছোৱালীৰ শিক্ষাৰ বাবে কোনো বিশেষ ধৰণ
আয়োজন কৰিব পৰা নাছিল। সেইসময়ত ছোৱালীসকলক শি
বাবে কোনো স্কুল নাছিল। এইটো বিশ্বাস কৰা হৈছিল যে যদি
লিখা-পঢ়া শিকোৱা হয় তেন্তে সেই ছোৱালীসকল বিয়াৰ পি
সোনকালে বিধবা হয়। গতিকে দেখা যায় যে ১৮ শ শতি
পিনে মহিলা শিক্ষাৰ গতি যথেষ্ট হ্ৰাস পাইছিল আৰু ১৯শ
প্ৰথম কালছোৱাত এশ জনৰ ভিতৰত মাত্ৰ এজনীহে শিক্ষি
সুবিধা লাভ কৰিছিল। মধ্যযুগৰ বিদুষী মহিলা শিক্ষাবিদ সকল
নুৰজাহান, ৰেজিয়া চুলতানা, নুৰজুলাম ইত্যাদি।

বৃটিছ যুগৰ মহিলা শিক্ষা ঃ

বৃটিছৰ ৰাজত্বকালত মহিলা শিক্ষাক অবহেলিত কৰা হৈ
সময়ছোৱাৰ আটাইতকৈ উল্লেখযোগ্য অৱদান হ'ল "বেথুন
ভাৰতবৰ্ষত এই স্কুল স্থাপন হোৱাত মহিলা শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰ
মনত এটা নতুন ধাৰণাৰ সৃষ্টি হৈছিল। ব্ৰাহ্ম সমাজৰ মাধ্যমে

B.H.B. College, Sarupeta

...বাবে মহিলাসকলক অধিকাৰ সাব্যস্ত কৰিব বিচাৰিছিল। ... চনৰ উইৰ ডেচপাছত মহিলা শিক্ষা সম্প্ৰসাৰণৰ বাবে বিভিন্ন ... হাতত লৈছিল কিন্তু চৰকাৰে এই ব্যৱস্থাসমূহ সঠিকভাৱে ... প্ৰয়োগ কৰিব নোৱাৰিলে। ১৮৭৭ চনত প্ৰথম বাৰৰ বাবে ... বিশ্ববিদ্যালয়ে ছোৱালীসকলক মেট্ৰিক পৰীক্ষাত অৱতীৰ্ণ ... অনুমতি প্ৰদান কৰিছিল। ১৮৮২ চনত গঠন হোৱা ভাৰতীয় ...আয়োগেও মহিলা শিক্ষাৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছিল। ...-১৯১৭ চনৰ সময়ছোৱাত মহিলা শিক্ষাৰ উন্নতিৰ কাৰণে ... বিভিন্ন ব্যৱস্থা হাতত লৈছিল। সেয়ে ১৯১৬ চনত শ্ৰীমতী ... দামোদৰদেউ থেকৰচি মহিলা বিশ্ববিদ্যালয় স্থাপন কৰা হয়।

১৯১৮ চনৰ প্ৰথম বিশ্বযুদ্ধৰ পিচত মহিলা শিক্ষাৰ সম্প্ৰসাৰণৰ ... বিভিন্ন ধৰণে প্ৰচেষ্টা চলোৱা হৈছিল। এই সম্প্ৰসাৰণত মহাত্মা গান্ধীয়ে নেতৃত্ব লৈছিল আৰু তেওঁ সকলো হৈছিল। ১৯৪৭ চনত ...৬০জনী ছোৱালীয়ে স্কুলত শিক্ষা ল'বলৈ সক্ষম হৈছিল।

স্বাধীনোত্তৰ কালৰ মহিলা শিক্ষা ঃ-

ভাৰতবৰ্ষই স্বাধীনতা লাভ কৰাৰ পিছ মুহূৰ্ততে চৰকাৰ আৰু ...সেৱী সংগঠন কিছুমানে মহিলা শিক্ষা সম্প্ৰসাৰণৰ বাবে উঠি পৰি লাগিছিল। এই সময়ছোৱাত মহিলাসকলৰ শিক্ষাগত মৰ্য্যাদাৰ বহুতো পৰিৱৰ্তন সাধন হয়। ভাৰতীয় সংবিধানত সন্নিবিষ্ট ৰাষ্ট্ৰ পৰিচালনাৰ নিৰ্দেশাত্মক নীতিৰ ৪৫ নং অনুচ্ছেদত উল্লেখ কৰা আছে যে ১৪ বছৰ ...লৈকে সকলো ল'ৰা-ছোৱালীকে মুক্ত আৰু বাধ্যতামূলক শিক্ষা প্ৰদান কৰা হব। এই নীতিয়ে ভাৰতবৰ্ষত মহিলা শিক্ষাৰ হাৰ উন্নত কৰাত সহায় কৰিছে। আনকি পাঁচ বছৰীয়া পৰিকল্পনা সমূহতো মহিলা শিক্ষাৰ বাবে ধন আচুতীয়াকৈ ৰখা হৈছে।

... চনৰ National Sample Survey Data-ৰ মতে কেৰেলা আৰু ...মে মহিলা শিক্ষাৰ স্বাক্ষৰতাৰ হাৰ ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰত উচ্চ স্থান লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। অধিক সংখ্যক বিদ্বান লোকৰ মতে মহিলা সকলৰ আৰ্থ সামাজিক উন্নতিৰ মূল কাৰণ হৈছে কেৰেলাত মহিলাৰ সাক্ষৰতাৰ হাৰ। বৰ্তমান মহিলাসকলৰ বাবে বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত ৩০ শতাংশ আসন সংৰক্ষণ কৰা হৈছে। বিশ্ববিদ্যালয় অনুদান আয়োগে মহিলা সকলৰ বাবে স্নাতকোত্তৰ স্তৰত অনুদান প্ৰদান কৰাৰ ব্যৱস্থা হাতত লৈছে। ... যিসকল ছাত্ৰী পৰিয়ালৰ একমাত্ৰ কন্যা ... তেওঁলোকক উচ্চ শিক্ষা গ্ৰহণ ... মাহিলী দুহেজাৰ টকাকৈ শিক্ষা বৃত্তি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। কিন্তু তথাপিও ভাৰতবৰ্ষত মহিলা শিক্ষাৰ হাৰ তুলনামূলকভাৱে কম। বিভিন্ন ...পিয়লৰ তথ্যৰ পৰা পোৱা মহিলা আৰু পুৰুষৰ সাক্ষৰতা হাৰ তলত উল্লেখ কৰা হ'ল—

বছৰ	মহিলা	পুৰুষ
১৯৫১	০৮.৮৬	২৭.১০
১৯৬১	১৫.১৬	৪০.৪০
১৯৭১	২১.৯৭	৪৫.৯৬
১৯৮১	২৯.৭৬	৩৬.৩৮
১৯৯১	৩৯.২৯	৬৮.১৩
২০০১	৫৪.১৬	৭৫.৮৬

ভাৰত চৰকাৰে শিক্ষা খণ্ডৰ উন্নতিৰ হকে বিভিন্ন ব্যৱস্থা লৈছে যদিও ভাৰতবৰ্ষৰ মহিলা সাক্ষৰতাৰ হাৰ এছিয়া মহাদেশৰ আন আন দেশৰ তুলনাত যথেষ্ট নিম্নমানৰ। মহিলা সকলৰ এই দুৰ্বল সাক্ষৰতাৰ হাৰে অকল মহিলাসকলৰ ব্যক্তিগত জীৱনতে প্ৰভাৱ নেপেলায় ই পৰিয়াল আৰু দেশৰ আৰ্থিক অৱস্থাৰ ওপৰতো বেয়া প্ৰভাৱ পেলায়। গতিকে মহিলা শিক্ষা বিকাশৰ বাবে নতুন নতুন কিছুমান আঁচনি আৰু ব্যৱস্থা হাতত ল'ব লাগে। মহিলা শিক্ষাৰ বিকাশত দূৰতৰ শিক্ষা যেনে মুক্ত বিদ্যালয়, মুক্ত বিশ্ববিদ্যালয়, যোগাযোগৰ শিক্ষা ইত্যাদি গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰে। আমি জানো যে দেশ এখনৰ উন্নতিত পুৰুষ আৰু মহিলা সমানে ভূমিকা লব লাগে। যদি দেশৰ মহিলাসকল সাক্ষৰ আৰু শিক্ষিত নহয় তেন্তে দেশৰ ভৱিষ্যতে অন্ধকাৰৰ পিনে গতি কৰিব। কাৰণ শিক্ষা অবিহনে মহিলা সকলে দেশৰ উন্নতিত সহায় কৰিব নোৱাৰে। সেয়েহে মহিলা শিক্ষাৰ বিকাশ সাধন কৰিবলৈ চৰকাৰী আৰু বে-চৰকাৰী প্ৰতিষ্ঠানসমূহে যথোপযুক্ত ব্যৱস্থা হাতত লব লাগে।

(লেখিকা ঃ প্ৰৱক্তা, শিক্ষা বিভাগ)

B.H.B. College, Sarupeta

ঠেঙাল কছাৰী আৰু মাৰ জনগোষ্ঠীৰ সামাজিক জীৱন আৰু সংস্কৃতি

মৌচুমী কলিতা

ভাৰতবৰ্ষ সংস্কৃতিৰ মিলনভূমি। অতীজৰে পৰা ভাৰতবৰ্ষত নানা জাতি-উপজাতি জনগোষ্ঠীৰ লোকে জাতি ধৰ্ম নিৰ্বিশেষে মিলা-প্ৰীতিৰে বাস কৰি আহিছে। সভ্যতা-সংস্কৃতিত চহকী ভাৰতবৰ্ষৰ সংস্কৃতি আৰু চহকী কৰাত এই জাতি জনগোষ্ঠীসকলৰ অৱদান উল্লেখযোগ্য। প্ৰত্যেক জাতি জনগোষ্ঠীয়ে নিজ নিজ সংস্কৃতিৰে ভাৰতৰ সংস্কৃতি চহকী কৰাত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিছে। সমাজ আৰু সংস্কৃতিত চহকী তেনে দুটি উল্লেখযোগ্য জনগোষ্ঠী হ'ল — ঠেঙাল কছাৰী আৰু মাৰ জনগোষ্ঠী।

ঠেঙাল কছাৰী জনগোষ্ঠী হ'ল মংগোলীয় নৃগোষ্ঠীৰ অন্তৰ্গত বড়ো গোষ্ঠীৰ এটা ঠাল। এই জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলে বৰ্তমান অসমৰ যোৰহাট, গোলাঘাট, শিৱসাগৰ, ডিব্ৰুগড়, লখিমপুৰ, দৰং, শোণিতপুৰ আদি জিলাত বসবাস কৰি আছে। ঠেঙাল শব্দৰ উৎপত্তি সম্পৰ্কে বিভিন্নজনে বিভিন্ন মত প্ৰকাশ কৰা দেখা যায়। এনে এটা মত অনুসৰি যুদ্ধ বিদ্যাত পটু কছাৰীসকলক ৰজাই সৈন্য হিচাপে নিযুক্তি দিছিল আৰু যুদ্ধলৈ যাওঁতে 'ঠেংগা' পিন্ধিবলৈ দিছিল। এইসকলেই পিচত ঠেঙাল নামেৰে জনাজাত হ'ল। অন্য কিছুমানৰ মতে, দৈয়াং নৈৰ পাৰৰ কাচমাৰীত স্থাপন কৰা কছাৰী ৰাজ্যখনৰ সৈন্যসকলে 'ঠেংগা' পিন্ধিছিল বাবে ৰাজ্যৰ লোকসকল ঠেঙাল কছাৰী নামেৰে জনাজাত হৈছিল।

ঠেঙাল কছাৰীসকলৰ সামাজিক জীৱন পিতৃপ্ৰধান। পৰম্পৰাগতভাৱে তেওঁলোকে যৌথ পৰিয়ালত বাস কৰা দেখা যায়। সাধাৰণতে পুত্ৰই হয় পৈতৃক সম্পত্তিৰ অধিকাৰী। ঠেঙাল কছাৰীসকলৰ সামাজিক জীৱন সুশৃংখলিত আৰু ঐক্যবদ্ধ। ঠেঙাল কছাৰীসকল প্ৰধানত কৃষিজীৱি লোক। তেওঁলোকে পশু পালনো কৰে। বাঁহ-বেতেৰে

তেওঁলোকে দৈনন্দিন ব্যৱহাৰ্য বিভিন্ন আহিলা-পাতি
ঠেঙাল কছাৰী নাৰীসকলে সুন্দৰ সুন্দৰ ফুল বাচি ৰিহা-
গামোচা আদি বয়। বৰ্তমান ঠেঙাল কছাৰী জনগো
চাকৰি, ব্যৱসায় আদি কৰ্মক্ষেত্ৰতো ব্যস্ত হৈ পৰা প
ঠেঙাল কছাৰীসকলৰ ধৰ্মীয় বিশ্বাসো মনকৰিবলগীয়া।
ধৰ্মীয় বিশ্বাসেৰে তেওঁলোকৰ ধৰ্মীয় জীৱন পৰিচালি
পিচলৈ তেওঁলোক শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ দ্বাৰা প্ৰচাৰিত এ
ধৰ্মৰ দ্বাৰা অনুপ্ৰাণিত হয়। নৱবৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ ৰীতি অনু
বিভিন্ন ধৰ্মীয় উৎসৱ, অনুষ্ঠান উদ্‌যাপন কৰা দেখা য
পৰম্পৰাগত কিছুসংখ্যক পূজা-পাতলো তেওঁলো
আগতে ঠেঙাল কছাৰীসকলে প্ৰধানকৈ খেৰ-বাঁহেৰে
কৰিছিল। এই ঘৰৰ মূল অংশবিলাক আছিল বৰঘৰ, ম
এখাশাল আদি। সম্প্ৰতি তেওঁলোকৰ বাসগৃহ নিৰ্মাণ
পৰিবৰ্তন আহিছে।

ঠেঙাল কছাৰীসকলে পৰম্পৰাগতভাৱে বিভিন্ন
পালন কৰি আহিছে। তেওঁলোকে কেঁচুৱাৰ জন্মৰ পি
নামকৰণ অনুষ্ঠান পালন কৰে। ছোৱালী পুষ্পিতা হ'লে
আয়োজন কৰে। বৰবিয়া তেওঁলোকে তিনিধৰণে পা
বিয়া, বৈদিক প্ৰথা মতে হোম পুৰি পতা বিয়া আৰু
লৈ পতা জোৰণ বিয়া। তেওঁলোকৰ বিবাহত টে
তোলা, গাঁঠিয়ন খুন্দা, সুৱাগুৰি তোলা, খোলাং বুঢ়ী
লোকাচাৰ পালন কৰা হয়। তেওঁলোকৰ বিবাহৰ আন
নীতিৰ ভিতৰত আছে মানদান খোৱা, ডালিনিয়া প্ৰ

B.H.B. College, Sarupeta

[illegible]-বুটী আদি। কোনো লোকৰ মৃত্যু হ'লে আন বহু জনগোষ্ঠীৰ [illegible] লোকেও তিলনি, দহা, কাজ, মাহেকীয়া, বছেৰেকীয়া আদি [illegible] পালন কৰে। তেওঁলোকৰ কৃষিকেন্দ্রিক উৎসৱসমূহৰ ভিতৰত [illegible], সবাহ, লখিমী সবাহ আদি অন্যতম। তেওঁলোকৰ [illegible] আন অনুষ্ঠানসমূহৰ ভিতৰত বিভিন্ন দেৱ-দেৱীৰ পূজা, [illegible] শেষ খণ্ডৰ বাবে চাউলখোৱা অনুষ্ঠান, আই সবাহ, অপেশ্বৰী [illegible] আদি উল্লেখযোগ্য। ঠেঙাল কছাৰী সমাজত বিশেষ পৰম্পৰাগত [illegible]-পোছাকৰ প্রচলন দেখা নাযায়। সাধাৰণতে পুৰুষে চোলা-চুৰিয়া [illegible]নাৰীয়ে মেখেলা চাদৰ পৰিধান কৰা দেখিবলৈ পোৱা যায়। বৰ্তমান [illegible] এই জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলে সময়ৰ লগত মিলাই আধুনিক [illegible] পিন্ধা দেখা যায়। এই সমাজৰ নাৰীসকলে পিন্ধা সোণ-ৰূপৰ [illegible] বিভিন্ন গহনাৰ ভিতৰত আছে দুগদুগী, জোনবিৰি, মাদলি, [illegible], কেৰু, থুৰীয়া, গামখাৰু আদি।

[illegible]তিত সময়ৰ লগে লগে ঠেঙাল কছাৰীসকলৰ সমাজ-সংস্কৃতিৰ [illegible] দিশত আধুনিকতাৰ পৰশ পৰা পৰিলক্ষিত হৈছে যদিও তেওঁলোকে [illegible] মাজতো স্বকীয় সংস্কৃতি আৰু পৰম্পৰা ধৰি ৰাখিবলৈ যত্নপৰ [illegible] দেখা গৈছে।

[illegible] পাহাৰৰ উত্তৰ দিশত সু-সংহত গাওঁ সাজি বাস কৰা অন্যতম [illegible] মাৰসকল সম্প্রতি উত্তৰ কাছাৰ পাৰ্বত্য জিলাৰ 'মোলহৈ' [illegible] বাসিন্দা হিচাপে পৰিচিত হৈ পৰিছে। 'মোলহৈ' শব্দৰ অৰ্থ [illegible] সুমিষ্ট লিচুগছেৰে পৰিবেষ্টিত গাওঁ। গাঁৱৰ প্ৰৱেশ পথত থকা [illegible] পুৰণি বৃহৎ আকাৰৰ লিচু গছকেইজোপায়ে 'মোলহৈ' ৰ [illegible] বহন কৰিছে।

মাৰ শব্দৰ সংস্কৃতিগত অৰ্থ হৈছে উত্তৰ। [illegible] মাৰসকলক কুকি লুচাই সম্প্রদায়ৰ [illegible] বুলি বহুতেই ক'ব খোজে যদিও [illegible] স্বকীয় জনগোষ্ঠী হিচাপে প্ৰসিদ্ধি লাভ কৰিছে। তেওঁলোকৰ আচাৰ, ৰীতি-নীতি আৰু স্বাধীন কৃষ্টি-সংস্কৃতিৰ কথা সৰ্বজনবিদিত। সমৃদ্ধিশালী মাৰসকল পৰিয়ালকেন্দ্ৰিক। বিশেষকৈ তেওঁলোকে যৌথ পৰিয়ালত থাকি ভাল পায়। পিতৃ-মাতৃ, নাতি-পুতি সকলোৰে একে পৰিয়ালত থাকি [illegible]-সংস্থান বিচাৰি নোপোৱালৈকে একেঘৰতে থকাটো তেওঁলোকৰ নিয়ম। [illegible] মাৰ সমাজখনত মাতৃগৰাকীকো [illegible] পৰিচালনাৰ ক্ষেত্ৰত অবাধ স্বাধীনতা [illegible] হয়। তথাপি কিবা গুৰুত্বপূৰ্ণ [illegible] ল'বলগীয়া হ'লে পৰিয়ালৰ মুৰব্বী [illegible] পিতৃৰ প্ৰথম দায়িত্ব আহি পৰে। মাতৃসকল পৰিয়ালৰ যাৱতীয় কাম-কাজতহে অধিক নিয়োজিত হয়। মাৰ জনজাতীয় ইতিহাসত প্ৰচলিত জনবিশ্বাস অনুসৰি তেওঁলোকৰ মাজত বিবাহৰ কোনো পৌৰাণিক ধৰা-বন্ধা নিয়ম নাই। স্ব-গোত্ৰৰ লোকৰ মাজতে বিয়া-বাৰু কৰাৰ নিয়ম সামাজিকভাৱে স্বীকৃত। আন জাতিৰ স'তে হোৱা বিবাহে মাৰসকলৰ দাম্পত্য জীৱনক অধিক সফল কৰি তোলে বুলিও জনবিশ্বাস আছে। মাঁথো দৰাৰ বয়স ২০ বছৰ আৰু কন্যাৰ বয়স ১৬ বছৰৰ ওপৰ হ'লেই হ'ল। বিবাহৰ ক্ষেত্ৰত যিদৰে নিয়মৰ শিথিলতা আছে সেইদৰে বিবাহ বিচ্ছেদৰ ক্ষেত্ৰতো মাৰ সমাজ জীৱনত যথেষ্ট শিথিল নিয়ম প্ৰচলিত আছে যুগ যুগ ধৰি। চুমিনচৌ এনে এক আইন, যাৰদ্বাৰা মহিলাসকলে বিবাহ বিচ্ছেদৰ জাননী দিব পাৰে। সেইদৰে 'মাকমান' শীৰ্ষক আইনৰ জৰিয়তে পুৰুষসকলেও নিৰ্ধাৰিত কৰি ৰখা মাননি ভৰি পত্নীক বিচ্ছেদ কৰিব পৰা প্ৰথা প্ৰচলিত হৈ আছে। বিধৱা বিবাহৰ ক্ষেত্ৰতো মাৰ সমাজ জীৱনত কোনো কঠোৰ প্ৰথা নাই। বৰ্তমান প্ৰায় পূৰ্ণ শতাংশ লোকেই খ্ৰীষ্ট ধৰ্মত দীক্ষিত হোৱাৰ বাবে বিবাহ কাৰ্য খ্ৰীষ্ট ধৰ্মীয় নিয়মানুসাৰে সম্পন্ন যদিও কইনাগৰাকীয়ে সম্পূৰ্ণ পৰম্পৰাগত সাজপাৰ পৰিধান কৰাৰ নিয়ম আছে। দৰা আৰু কন্যাৰ বিবাহৰ সাক্ষী হিচাপে এজন পুৰুষ আৰু এগৰাকী মহিলা ৰখাৰ নিয়ম। পশ্চিমীয়া সভ্যতাক আকোৱালি ল'লেও মাৰ সংস্কৃতিত নানা ধৰ্মীয় অনুষ্ঠান আদি পালন কৰা দেখা যায়। তেওঁলোকৰ প্ৰধান শীতকালীন উৎসৱ হৈছে 'চিক পুই ৰোই।' মাৰসকলে ঝুমখেতি সামৰাৰ পিচতে অতি উলহ-মালহেৰে এই উৎসৱ পালন কৰা হয়। এই উৎসৱত দুদিনীয়াকৈ ডেকা-গাভৰুসকলে পৰম্পৰাগত সাজপাৰ পৰিধান কৰি নৃত্য-গীতত অংশ লয়। সেই সময়ত লাম্ব নৃত্য, থানকোং নৃত্য, চানফুত্য আদি পৰিবেশন কৰা হয়। এই নৃত্যত যুৱকসকলে হাতত খুং (এক ঢোল) আৰু দাৰখোং বা জামলুং (বৰকাঁহ) লৈ গীতৰ ছন্দে ছন্দে উদ্দাম নৃত্যত অংশ লয়।

আগতে ঠেঙাল কছাৰীসকলে প্ৰধানকৈ খেৰ-বাঁহেৰে সজা গৃহত বাস কৰিছিল। এই ঘৰৰ মূল অংশবিলাক আছিল বৰঘৰ, মাৰলঘৰ, চ'ৰাঘৰ, এখাশাল আদি। সম্প্ৰতি তেওঁলোকৰ বাসগৃহ নিৰ্মাণ পদ্ধতিলৈ বিভিন্ন পৰিবৰ্তন আহিছে

সংস্কৃতিবান মাৰসকলে অতীততে জু অৰ্থাৎ লাওপানী তৈয়াৰ কৰি লোৱাৰ নিয়ম আছিল যদিও খোৱাৰ ক্ষেত্ৰত কোনো বাধ্যবাধকতা নাই। ঘৰলৈ অতিথি আহিলে সামান্য পৰিমাণে জু-যচাৰ নিয়মো আজিকালি প্ৰায় নোহোৱা হৈছে। মাদক দ্ৰব্য ব্যৱহাৰৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকে গ্ৰহণ কৰা দ্ৰব্যবিধ হৈছে তৈয়বোৰ আৰু দামবেল। পুৰুষসকলে ব্যৱহাৰ কৰা দামবেল তেওঁলোকে নিজে প্ৰস্তুত কৰি লয়। এনেদৰে ঠেঙাল কছাৰী আৰু মাৰ জনগোষ্ঠীয়ে স্বকীয় সভ্যতা, সংস্কৃতিৰে ভাৰতবৰ্ষৰ সংস্কৃতি অধিক চহকী কৰি তুলিছে।

(লেখিকা ঃ স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ)

B.H.B. College, Sarupeta

দেৱকান্ত বৰুৱা আৰু তেওঁৰ কবিতাত প্ৰেম

সৰলা দাস

কলংপৰীয়া কবি দেৱকান্ত বৰুৱা ৰোমান্টিক যুগৰ শেষ স্তৱৰ কবি। আনহাতে তেওঁৰ হাততেই আৰম্ভ হয় আধুনিক কবিতাৰ জন্মযাত্ৰা। একেবাৰে মুষ্টিমেয় কেইটামান কবিতাৰে অসমীয়া সাহিত্যাকাশত তোলপাৰ লগোৱা এই বিখ্যাত কবিগৰাকী হৈছে প্ৰেমৰ পূজাৰী। ৰমন্যাসিক অসমীয়া কবিতাৰ কীৰ্তিস্তম্ভ 'সাগৰ দেখিছা' তেওঁৰ একমাত্ৰ কবিতা পুথি। ১৯৪৫ চনত প্ৰথম প্ৰকাশিত পুথিখন বিংশ শতাব্দীৰ তৃতীয় দশকৰ ভিতৰত ৰচিত আৰু তাৰ বেছিভাগ কবিতাই 'আৱাহন' কাকতত প্ৰকাশিত। গতিকে 'আৱাহন'ৰ সুৱাগমণি তেওঁৰ প্ৰতিটো কবিতা। সেইবাবে কবিক আবাহন যুগৰ শ্ৰেষ্ঠ কবি আখ্যা দিয়া হয়। আকৌ তেওঁৰ শেহতীয়া কবিতা 'আমি দুৱাৰ মুকলি কৰো'ক বহু আলোচকে নতুন কবিতাৰ বাটকটীয়া বুলি কব খোজে। সেই দৃষ্টিকোণৰ পৰা তেওঁক যুগসন্ধিৰ কবি বুলিও কব পাৰি।

তেওঁৰ একমাত্ৰ কবিতা পুথি 'সাগৰ দেখিছা'ত আমি দেখিবলৈ পাওঁ প্ৰেমৰ নানা অভিব্যক্তি। বাস্তৱধৰ্মী কবিতা সৃষ্টিৰ দ্বাৰা তেওঁ প্ৰেমক প্ৰাধান্য দি পৃথিৱীত প্ৰেমক অনন্য স্থান দিবলৈ সক্ষম হৈছে। প্ৰেমতেই যেন তেওঁৰ আৰম্ভণি আৰু প্ৰেমতেই যেন তেওঁৰ পৰিসমাপ্তি। অসমীয়া কাব্যত অম্বিকাগিৰী ৰায় চৌধাৰী, যতীন্দ্ৰ নাথ দুৱৰা, ৰঘুকান্ত বৰকাকতী, গণেশ গগৈ আদিকে ধৰি কেবাজনো বিখ্যাত প্ৰেমৰ কবি আছে। কিন্তু তেওঁলোকৰ শাৰীত বৰুৱাক থলে ভুল কৰা হব। কিয়নো তেওঁৰ প্ৰেমৰ কবিতা ব্যতিক্ৰমধৰ্মী। অম্বিকাগিৰিৰ প্ৰেমৰ অতীন্দ্ৰিয়তা, দুৱৰা প্ৰেমৰ নৈৰাশ্যবাদিতা, বৰকাকতীৰ প্ৰেমৰ ভাবজনিত অপূৰ্ণতা আৰু গণেশ গগৈৰ গভীৰ হতাশাৰ লগত তেওঁক তুলনা কৰিব নোৱাৰি। বাকীসকলে বেছিভাগ সময় ভাবজগতত বিচৰণ কৰিছে কিন্তু বৰুৱাই তাৰ সলনি বিচৰণ কৰিছে বাস্তৱ জগতত। তেওঁৰ প্ৰেম অশ্ৰুসিক্ত প্ৰেম। ধূলিময় ধৰণীৰ আবৰ্তত তেওঁৰ প্ৰেম চলি থাকে। তেওঁৰ কবিতাত প্ৰাণ পাই উঠিছে তেওঁৰ প্ৰিয়াজনী সখী, লাহৰী, বালী, মনোৰিমা আদিৰ ৰূপত। যদিও প্ৰিয়াই নিষ্ঠুৰ ভাবে গচকি গ'ল বৰুৱাদেৱৰ প্ৰেমিক মনক, তথাপি তেওঁক ইয়াত কোনো আক্ষেপ কৰা নাই। জীৱনত কৰুণতাকে আঁকোৱালি লৈ জীয়াই থকাৰ পক্ষপাতীও তেওঁ নহয়। কবিয়ে নিজৰ অনুভৱ ব্যক্ত কৰি কৈছে ঃ

তোমাৰ বিয়ালৈ আৰু কেইদিন বাকী? দহদিন? মাথো দহদিন আছে?
এনে দহ নিশা, তুমি যাবা তোমাৰ বাটেদি, মই যাম মোৰ বাটে বাটে।
(কলংপাৰত মাজনিশা)

'কলংপাৰত মাজনিশা' কবিতাত কবিয়ে এনেদৰেই বিৰহ-গাঁথা গাইছে। কলঙৰ দুবৰিত গঢ় লৈ উঠা কবিৰ প্ৰেমে মাজনিশা লুকাই লুকাই অহা প্ৰেয়সীক কাষৰত বহুৱাই লৈ কৈছে — 'তুমি গোলাপৰ আজি লভিছো পৰশ প্ৰিয়া। কাঁইটৰ শঙ্কা নাই মোৰ।' কবিয়ে প্ৰেয়সীৰ সু-শ্ৰী মুখলৈ চাই অপলক ভাবে প্ৰকাশ কৰিছে বিষাদময় বাস্তৱানুভূতি। প্ৰেয়সী এদিন যেতিয়া আনৰ হৈ যাব, এখন নতুন ঘৰত মৰমৰ নতুন শলিতা জ্বলাব, তেতিয়া ছোৱালী কালৰ সকলো আশা মচ খাই যাব। কবিৰ সমস্ত ভালপোৱা এদিন পাহৰি যাব আৰু ধূসৰিত

B.H.B. College, Sarupeta

ই যদ এদিন কলংপাৰৰ মাজনিশাৰ মিলনানুভূতিও। কিন্তু তাক লৈ অনুতাপী কবিৰ কোনো আক্ষেপ নাই। তেওঁৰ মতে এদিন সকলোৱে জীৱন ম'হৰ বাস্তৱক সংগ দিব লাগিবই।

প্ৰেমিক কবিয়ে সম্পূৰ্ণৰূপে অগ্ৰাধিকাৰ দিছিল দৈহিক সান্নিধ্যক। কিয়নো মানুহৰ জীৱনৰ এটা মুখে আছে প্ৰেম, আৰু আনটো মুখত মৃত্যু। মানুহৰ গভীৰ উপলব্ধিৰ মাজতো ভালপোৱাৰ ভাবাবেগে কবিৰ মনৰ অধিকাংশ ঠাই আগুৰি আছে। তেওঁৰ মতে প্ৰেম চিৰন্তন, বাকী সকলোবোৰ মিছা। নশ্বৰতাময় মানৱ জীৱনত প্ৰেমৰ বাদে আছেই বা কি? সেয়েহে প্ৰেম কেতিয়াও পাপ হ'ব নোৱাৰে। গতিকে এই হেন জীৱনত যদি কোনোবাই কাৰোবাৰ মৰম, সহানুভূতিও পোৱা যায়, তাতে তৃপ্ত হৈ উঠে কবিৰ মন। প্ৰেমৰ বাবে দৈহিক সান্নিধ্য কেতিয়াও অৰুচিপূৰ্ণ হ'ব নোৱাৰে। প্ৰেম আৰু জীৱন দুয়োটাই দুয়োটাৰ পৰিপূৰক। দুদিনীয়া জীৱন যাত্ৰাৰ সমাপ্তি এদিন কৰিবো হ'ব। গতিকে ক্ষন্তেকীয়া জীৱন পৰিক্ৰমাত কাৰোবাক অকৃত্ৰিম ভালপোৱাটো কেতিয়াও পাপ হ'ব নোৱাৰে। কাৰণ পাপ-পুণ্যৰ উৰ্দ্ধত এই অনুভূতি। এনে এক পৰম সত্য উপলব্ধি তেওঁৰ কবিতাত পৰিলক্ষিত হয় ঃ

'কাৰণৈ লেৰেলি যাম? অসাৰ্থক প্ৰেম মোৰ? পাপ মাথো
এই চুমা চুমি?
কি কৰিম! হক পাপ, ক্ষতি নাই, মই পাম স্বৰ্গ তাতে
তুমি ৰ'বা তুমি।'
(অসাৰ্থক)

প্ৰেয়সীৰ ৰূপৰ প্ৰশংসাত পঞ্চমুখ হৈ পৰিছে বৰুৱাদেৱ। তেজ মঙহৰ প্ৰেয়সীক লৈ তেওঁ যৌৱনৰ মাদকতা পান কৰিছে। প্ৰেমৰ মাধুৰী বিচাৰি পাইছে প্ৰেয়সীৰ প্ৰতিটো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গত।স্ৰষ্টাই যেন কবিৰ বাবে প্ৰেয়সীক তিল তিলকৈ গঢ়ি তুলিছিল। তেওঁ সৌন্দৰ্যৰ বৰ্ণনা দিছে এনেদৰে ঃ—

টিপচিল বুকু লাটুমণি ওঁঠ
দুয়োপাৰি দাঁত ডালিম গুটি,
তুমিয়েই মোৰ জীৱনৰ সখি
তুমি কবিতাৰ একেটি সুঁতি।
(মনোৰমা)

এনেদৰে নিশাৰ পূৰবী, ওলগ, প্ৰথমা, দৃষ্টিসৃষ্টি, কিয়ৰ পেঁপা আদি আদি কেবাটাও কবিতাত কবিৰ মনোৰমাজনীৰ স্বৰূপ আৰু প্ৰথম প্ৰেমৰ অভিজ্ঞতা বিচাৰি পোৱা যায়।

কিন্তু হৃদয়হীনা প্ৰিয়াৰ কোনো সঁদুত্তৰ নাই কবিৰ আশা-আকাংক্ষাৰ প্ৰতি। কবিৰ যথাভৰা হৃদয়ক তাই নিৰীক্ষণ কৰিবৰ যত্ন কৰা নাই। তাইক মনৰ মন্দিৰত নানা ৰূপেৰে বিভূষিতা হৈ তাই সুশোভিত হৈ পৰে। কবিয়ে ভাবে যেন প্ৰিয়াই অবিৰত কণ্ঠেৰে আকুলতাৰে মাতি আছে। কবিৰ মনত প্ৰিয়াজনীয়েই শ্ৰেষ্ঠ। যেনেদৰে কালিদাসৰ শকুন্তলা, ওৱৰ্ডছৱৰ্থৰ লুচিৰ সুন্দৰতা তেনেদৰে কবিজনাৰ বাবে প্ৰিয়াৰো মাধুৰতা। তেওঁ 'প্ৰথমা'ত আত্মিক ভক্তিৰে প্ৰেমৰ বেদীত বন্দনা কৰিছে। কাৰণ কবিৰ বাবে প্ৰেৰণাৰ একমাত্ৰ উৎস হৈছে প্ৰিয়াজনী। কবি মনৰ অধিকাৰিণী পূজাৰ পুষ্পৰ দৰেই পবিত্ৰ। 'পৃথিবী' কবিতাত তেওঁক বসন্তৰ আগমনৰ লগে লগে স্বপ্নমন্দিৰত উদ্বাউল কৰি থৈ গ'ল। কবিয়ে জীৱনত প্ৰতিটো ক্ষণত বিচাৰি যুৱা পদুম পাহিটি কেৱল কবিৰ প্ৰিয়তমা। কিন্তু পৃথিবীত সকলো বস্তুৱে স্থান ক্ষন্তেকৰ বাবেহে, সেইবাবে কবি, প্ৰিয়ায়ো এদিন বাস্তৱৰ এই চিৰন্তন ৰীতি তথা সত্যক মানি লব লাগিব। কবিয়ে বুজাই দিছে যে প্ৰেমৰ, সুন্দৰৰ পৃথিবীখনিত মৃত্যুই কেতিয়াবাই এডাল সীমাৰেখা টানি থৈ দিছে। প্ৰেম হ'ল অন্তৰৰ অনুভূতি। ইয়াক দুৰ্বল মানুহে অনুভৱ কৰিব নোৱাৰে। কবি কেতিয়াও দুৰ্বল নহয়। সেইবাবে প্ৰেমৰ সকলো সঁচাক স্বীকাৰ কৰি গৈছে। কবিজনাই ভাবিছিল প্ৰেমৰ দীপ্তিৰে জীৱন উদ্ভাসি উঠিব। কিন্তু সেই আশা, আশা হৈ ৰ'ল। অপূৰ্ণ আশাৰ সুন্দৰ প্ৰতিফলন ঘটিছে 'বিষকন্যা' নামৰ কবিতাটোৰ মাজত। কবিৰ প্ৰেয়সী যদিও ৰহস্যময়ী, ছলনাময়ী কিন্তু তেওঁৰ প্ৰেমৰ গাঢ়তা বেছি। উৰ্বশী, বিদায় কবিতাতো যৌৱনৰ মধুৰতাই দেহৰ মধুৰতাৰ কাৰণ বুলি ঘোষণা কৰিছে।

দেৱকান্ত বৰুৱাৰ 'সাগৰ দেখিছা' ৰ বেছিভাগ কবিতাতে গভীৰ প্ৰেমে ভাস্বৰ হৈ উঠিছে। প্ৰতিটো কবিতাতে তেওঁ প্ৰাণখুলি কৈছে অন্তৰৰ গোপন কথা। গতিকে দেখা যায়, প্ৰধানত তেওঁ ৰোমাণ্টিক তথা ভাববাদী কবি হিচাপেই অগ্ৰগণী। কিয়নো, বাস্তৱ অভিজ্ঞতাৰ দ্বাৰা ব্যঞ্জিত এজন ইন্দ্ৰিয়গ্ৰাহ্য কবি হিচাপে তেওঁৰ স্থান অমৰ হৈ থাকি যাব। প্ৰেমৰ কবিতাসমূহৰ অন্তৰ্নিহিত ভাৱধাৰাই প্ৰাচীন ছন্দৰীতি ভাঙি যি নাটকীয় একোক্তিৰ মাজেৰে প্ৰবহমান হৈছে, তেওঁৰ সেই সৎ প্ৰচেষ্টা সঁচাকৈয়ে প্ৰশংসনীয়। যাৰ বাবে পিচৰ কবিসকলে এক নতুন পথত অগ্ৰসৰ হ'বলৈ সুবিধা পাইছে। পৰিশেষত ক'ব পাৰি যে দেৱকান্ত বৰুৱা এজন ব্যতিক্ৰমধৰ্মী প্ৰেমৰ কবি' আৰু ইন্দ্ৰিয়জ প্ৰেমৰ সৰ্বোত্তম প্ৰকাশ তেওঁৰ কবিতাৰ অন্যতম বৈশিষ্ট্য। সেই হেতু তেওঁ আৰু তেওঁৰ সৃষ্টিৰাজি অসমীয়া সাহিত্যৰ কাব্যচৰ্চাকাৰীসকলৰ বাবে চিৰ পাথেয় হৈ ৰ'ব।

(লেখক ঃ প্ৰৱক্তা, অসমীয়া বিভাগ)

সহায়ক গ্ৰন্থপঞ্জী ঃ

(১) আধুনিক অসমীয়া সাহিত্য ঃ ড'মহেশ্বৰ নেওগ

(২) বমন্যাসবাদ ঃ ড'মহেন্দ্ৰ বৰা

(৩) ৰমন্যাসবাদ ঃ অসমীয়া কবিতা আৰু জনদিয়েক প্ৰধান কবি ঃ ড' হেম বৰা

(৪) অসমীয়া কবিতাৰ বিচাৰ ঃ ড' বিমল মজুমদাৰ।

B.H.B. College, Sarupeta

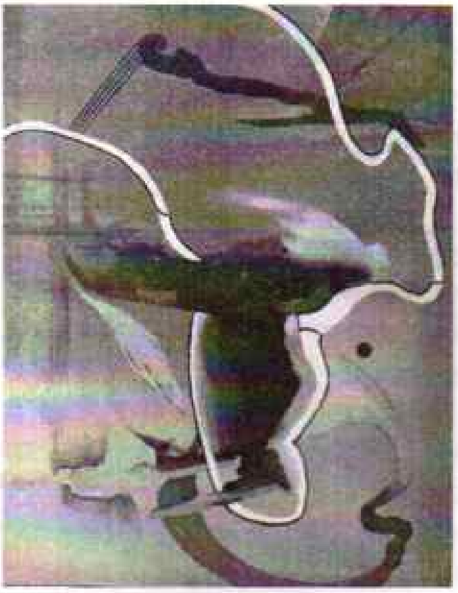

বেদত দেৱতা

অমলেন্দু গোস্বামী

পৃথিৱীৰ প্ৰাচীনতম গ্ৰন্থ বেদ। বৈদিক সাহিত্য অদ্যপি প্ৰাচ্য-পাশ্চাত্য উভয়তে শ্ৰদ্ধা লাভ কৰি আছে। বেদ শব্দৰ স্থূলাৰ্থ জ্ঞান ভাণ্ডাৰ। জ্ঞানাৰ্থক 'বিদ' ধাতুৰ পৰা বেদ শব্দ নিষ্পন্ন হৈছে। আমাৰ দেহৰ পঞ্চ জ্ঞানেন্দ্ৰিয় আৰু পঞ্চ কৰ্মেন্দ্ৰিয়ৰ দ্বাৰা জ্ঞানৰ যি সীমালৈকে অতিক্ৰম কৰিব পাৰে সেয়ে ইন্দ্ৰিয়জ পাৰ্থিব জ্ঞান। সেই জ্ঞানৰ উৰ্দ্ধতো মানৱৰ ইহলোক আৰু পৰলোকৰ হিতাৰ্থে নিত্য শাশ্বত যি জ্ঞানৰ প্ৰাপ্তি হয় তাক অতিন্দ্ৰিয় জ্ঞান বোলে, সেই জ্ঞানৰ অফুৰন্ত ভঁৰাল বেদ। সেয়ে যাজ্ঞবল্ক্যই এনেদৰে বেদৰ লক্ষণ নিৰ্ণয় কৰিছে-

'প্ৰত্যক্ষেণানুমি ত্যা বা যস্তুপায়ো ন বিদ্যতে।
এনং বিদন্তি বেদেন তস্মাদ বেদস্য বেদতা।।"

অৰ্থাৎ প্ৰত্যক্ষ অনুমানদ্বাৰা যি জ্ঞান লাভ কৰাৰ কোনো উপায় নাই, সেই অতিন্দ্ৰিয় জ্ঞান 'বেদ'ৰ পৰা লাভ কৰা যায়। সেইবাবে এই ধৰ্মগ্ৰন্থক বেদ বোলে।

আমাৰ প্ৰবন্ধৰ আলোচ্য বিষয় বৈদিক সাহিত্যত দেৱতা বিচাৰ- এতেকে বেদৰ বিশালতা লৈ প্ৰবেশ নকৰি যথাসম্ভৱ বেদোক্ত কেইগৰাকীমান প্ৰমুখ দেৱতাৰ সংক্ষিপ্ত পৰিচয় দাঙি ধৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হৈছে। যথাৰ্থতে বেদে এটা পৰম সত্য উদ্‌ঘাটন কৰিছে, সেইটো হ'ল - 'ব্ৰহ্ম' যাক স্থলবিশেষে পুৰুষ বুলি উল্লেখ কৰিছে। সেই পৰম ব্ৰহ্মৰেই মহান বিভূতিৰাজি প্ৰতিফলন ঘটাবলৈ দেৱতাসকলৰ আবিষ্কাৰ হ'ল যেন লাগে। ঋক্ বেদৰ নিম্নোক্ত মন্ত্ৰ ফাঁকিয়ে এই কথাকেই সূচাইছে—

"একং সদ্‌বিপ্ৰা বহুধা বদন্তি অগ্নিং যমং মাতৰি শ্বানমাহুঃ"

বেদত অনেক দেৱতাৰ কথা উল্লেখ আছে। বেদৰ সুক্ত সমূহ প্ৰায়েই কোনো এগৰাকী দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে ৰচনা কৰা স্তুতিমূলক মন্ত্ৰৰ সমষ্টি। বৈদিক সাহিত্যত শৌণাকাচাৰ্য্যৰ বৃহৎ দেৱতা আৰু নিৰুক্তকাৰ যাস্ক বিৰচিত নিৰুক্ত গ্ৰন্থৰ দৈৱত কাণ্ডত দেৱতাৰ কথা বিশেষভাৱে উল্লেখ কৰিছে —

'তিস্ৰ এব দেৱতা ইতি নৈৰুক্তা ঃ অগ্নি পৃথিৱীস্থানো বায়ুৰ্বেন্দ্ৰো বা অন্তৰিক্ষস্থান ঃ সূৰ্য দ্যুস্থানঃ । তাসাং মহাভাগ এৰ্কৈকস্যা অপি বহুনি নামধেয়ানি ভৱন্তি।'

ভূঃ ভুব-স্বঃ এই তিনিলোক দেৱতাসকলৰ নিবাস ... ব্ৰাহ্মণত তেত্ৰিছ গৰাকী দেৱতাৰ কথা উল্লেখ ক... এঘাৰগৰাকী ভূ-লোকৰ, এঘাৰ গৰাকী অন্তৰীক্ষ লো... গৰাকী স্বৰ্গলোকৰ বুলি উল্লেখ কৰিছে। কিন্তু ঋক্ বে... অধিক দেৱতাৰ কথা উল্লেখ কৰা হৈছে। ঋক সংহিতা... হাজাৰ তিনিশ উণচল্লিশ (৩৩৩৯) গৰাকী দেৱতাৰ উ... পুৰাণ শাস্ত্ৰসমূহত এই দেৱতা সংখ্যা তেত্ৰিছ (৩৩ কো... দেৱতা সমূহৰ ভিতৰত অগ্নি পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ নি... কৈছে -

'অগ্নিৰ্বৈ দেৱানামৱমঃ' তেনেদৰে সূৰ্য আটাইতকৈ ... সুক্ত সমূহৰ আধাৰত নিম্নোক্ত দেৱতাসমূহক মুখ্য ... পাৰি- ইন্দ্ৰ, অগ্নি, ৰুদ্ৰ, বৰুণ, মৰুত, পুষা, সবিতা, ... বায়ু, হিৰণ্যগৰ্ভ, অশ্বিদ্বয় ইত্যাদি। এই প্ৰবন্ধত ... কেইগৰাকীমান প্ৰমুখ দেৱতাৰ চমু পৰিচয় দাঙি ধৰি... হৈছে।

ইন্দ্ৰ ঃ ঋক বেদত ইন্দ্ৰক মুখ্য দেৱতা বুলি অভি... বেদত প্ৰায় এক চতুৰ্থাংশ সুক্তত ইন্দ্ৰৰ স্তুতি পোৱা যা... ইন্দ্ৰৰ শাৰীৰিক সৌন্দৰ্য, শক্তি-সামৰ্থ আৰু কৰ্মৰাজিৰ ... কৰিছে। এওঁৰ আন এটি নাম 'মঘৱন্' বুলি কৈছে, যাৰ অ...

অগ্নি ঃ ঋক্‌বেদত ইন্দ্ৰৰ পিছতেই অগ্নি দেৱতাক ... প্ৰায় দুশ (২০০) টা সুক্তত অগ্নিৰ মাহাত্ম্য পোৱা যায় ... সুক্ততেই অগ্নিক এনেদৰে স্তুতি কৰিছে-

"অগ্নিমীড়ে পুৰোহিতং যজ্ঞস্য দেৱমৃত্বিজম্ হোতা... ৰত্নাধাতমম্।"

অগ্নিয়েই দেৱতাসকলৰ প্ৰতিনিধিৰূপে যজ্ঞৰ অ... বাবে তেওঁক পুৰোহিত বোলা হয় আৰু জাগতিক ব... সম্বন্ধ ঘটায়। এই কথা যাস্কাচাৰ্যই নিৰুক্তত এনেদৰে ...

'বহনং চ হবিষাম্, আবাহনং চ দেৱতানাম্ যচ্চ কিঞ্চি...

B.H.B College, Sarupeta

[illegible] তত্ত্ব।

অশ্বিযুগল : অশ্বিযুগলক যমজৰূপে স্তুতি কৰা দেখা যায়। কিন্তু [illegible] এই দেৱতা দুগৰাকীক বহুৰূপৰে কল্পনা কৰে। সূৰ্যৰ [illegible] এওঁলোক দুজনৰ পত্নী। অশ্বিযুগলে সোমৰসা আৰু মৌপান [illegible] এওঁলোক স্বৰ্গৰ বৈদ্য বুলি সকলোৰে মাজত পৰিচিত।

ৰুদ্ৰ : ঋক্ বেদত তিনিটা সুক্তত ৰুদ্ৰৰ স্তুতি কৰিছে। অন্য দেৱতাৰ [illegible] ৰুদ্ৰৰ বৰ্ণনা ঋক্ বেদত উপলব্ধ। ৰুদ্ৰদেৱতা অতি শক্তিশালী, [illegible], যুদ্ধত অপৰাজেয় আৰু অপ্ৰতিদ্বন্দ্বী হিচাপে কীৰ্ত্তিত হৈছে। [illegible] ৰুদ্ৰক ভীষক ৰূপেও (চিকিৎসক) বৰ্ণনা কৰিছে। তেওঁ [illegible] আৰু ভীষণৰূপী বুলি কৈছে। কিন্তু এই ৰুদ্ৰ দেৱতাকেই [illegible] 'শিৱ' 'শিৱতৰ' বুলিও কোৱা হৈছে।

বৰুণ : বৰুণৰ বৰ্ণনা ঋক বেদৰ বাৰটা সুক্তত পোৱা যায়। বেদৰ [illegible] ভিতৰত বৰুণে বিশেষ স্থান অধিকাৰ কৰি আছে। মিত্ৰ [illegible] দেৱতাৰ সহচৰ বাবে বৰুণক মিত্ৰ-বৰুণ বুলিও কয়। যাস্কৰ [illegible] বৰুণ শব্দৰ বুৎপত্তি এনেদৰে উল্লেখ কৰিছে—

'[illegible] সত : পদাৰ্থান্ ইতি বৰুণ :' - অৰ্থাৎ যিগৰাকী দেৱতাই [illegible] পদাৰ্থকেই আবৃত কৰে সেইগৰাকী বৰুণ। বেদত বৰুণক [illegible] নৈতিক জগতৰ নিয়ম আৰু শৃঙ্খলাৰ ৰক্ষকৰূপে স্বীকৃতি [illegible] এওঁ জলদাতাৰূপেও খ্যাতি লাভ কৰে।

মৰুত : মৰুত এজন দেৱতা নহয়, সেয়ে সদায় বহু বচনত প্ৰয়োগ [illegible] দেখা যায়। এটা ঋক্ মন্ত্ৰত মৰুত দেৱতা সাতজন, আন এটাত [illegible] জন, আন এটাত তেৰষষ্ঠিজন বুলি কৈছে। ঋক্ বেদৰ প্ৰায় [illegible] সুক্তত মৰুত গণৰ স্তুতি কৰিছে। বিজুলী, বজ্ৰপাত, মেঘ [illegible] বৃষ্টিৰ সৈতে মৰুতৰ অবিচ্ছেদ্য সম্বন্ধ। সেয়ে পৰৱৰ্তী সময়ত [illegible] বায়ু নামে পৰিচিত হয়।

পূষা : ঋক্ বেদৰ আঠেটা সুক্তত পূষা দেৱতাৰ বৰ্ণনা আছে। সোমেৰে [illegible] পূষাৰ স্তুতি পোৱা যায়। শাৰিৰীক বৰ্ণনাত পূষাক দন্তহীন বুলি [illegible]। তেওঁ দেৱ সমাজত পথৰ দেৱতা বুলি খ্যাত। পশু ধনৰ ৰক্ষা [illegible] পূষাদেৱ অতি তেজস্বী, পথ-প্ৰদৰ্শক, বিপদৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰ্ত্তাৰূপে [illegible] সুক্তসমূহত বৰ্ণহিছে।

সবিতা : ঋক্ বেদত এঘাৰটা সুক্তৰ মাজেৰে সবিতাৰ বৰ্ণনা দাঙি [illegible]। এই বৰ্ণনানুসাৰে এওঁৰ নেত্ৰযুগল, হাত, ভৰি আদি সোণেৰে [illegible] বুলি পোৱা যায়। সবিতা এক স্বতন্ত্ৰ দেৱতা আৰু এওঁৰ [illegible] সকলো দেৱতাই চলে বুলি কৈছে। বৈদিক আৰু পৰৱৰ্তী [illegible] সবিতা উপাস্য দেৱতা ৰূপে বিশিষ্ট স্থান অধিকাৰ কৰিছে। [illegible] সবিতাক গুৰুত্বপূৰ্ণ স্থান দিছে। উদাহৰণ স্বৰূপে - ওঁম ইযে [illegible] দেৱোবঃ সবিতা প্ৰাৰ্পয়তু শ্ৰেষ্ঠতমায় কৰ্ম্মণে আৰু [illegible] সবিতুৰবৰেণ্যং ভৰ্গোদেৱস্য ধীমহি ধিয়োয়ন : প্ৰচোদয়াৎ ওঁ ইত্যাদি মন্ত্ৰত সবিতাৰ উল্লেখ পোৱা যায়।

উষা : দেৱী সুক্তৰ ভিতৰত উষা উল্লেখনীয়। প্ৰায় বিশেতিসংখ্যক সুক্তত উষা দেৱীৰ অতি মনোৰম কাব্যিক বৰ্ণনা পোৱা যায়। বেছি ভাগ সুক্ততেই উষা দেৱী এগৰাকী সুন্দৰী যুৱতীৰূপে কীৰ্ত্তিত হৈছে। এইগৰাকী অন্ধকাৰ বিনাশিনী দেৱী উষাৰ আগমনৰ লগে লগে সকলো জাগ্ৰত হয়। উষা দেৱী ঋতুসমূহৰ নিৰীক্ষণকাৰিণী।

সোম : ঋক্ বেদৰ নৱম মণ্ডলত এশ চৌচল্লিশটা সুক্তত সোমৰ স্তুতি পোৱা যায়। তদুপৰি অগ্নি, পুষা, ৰুদ্ৰ, ইন্দ্ৰ আদিৰে সৈতে এওঁৰ বৰ্ণনাও আছে। এই বেদত সোম লতাৰ ৰস নিস্কাষণৰ বিশেষ প্ৰক্ৰিয়াৰ কথা আৰু এই সোমৰস বিভিন্ন দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে নিবেদনৰ কথা উল্লেখ আছে। তৈত্তিৰীয় সংহিতাতো সোম ৰসৰ বিস্তৃত বৰ্ণনা পোৱা যায়। সোম ৰস ইন্দ্ৰৰ বৰ প্ৰিয় আছিল। বেদৰ পিচৰ কালত বিশেষকৈ পুৰাণৰ যুগত সোম ইন্দ্ৰৰ আন এটা নাম ৰূপেও অভিহিত হৈছে।

বিষ্ণু : যদিও ঋক্ বেদৰ প্ৰধান দেৱতা সমূহৰ ভিতৰত বিষ্ণু মুখ্য ৰূপে পৰিগণিত নহয় তথাপি প্ৰায় পাঁচটা সুক্তত বিষ্ণু দেৱৰ বিস্তৃত বৰ্ণনা কৰিছে। ইয়াত বিষ্ণু আৰু ইন্দ্ৰ দেৱতাক বন্ধুৰূপে দেখুওৱা হৈছে আৰু কাৰ্যক্ষেত্ৰত এওঁলোক দুজনে পৰস্পৰ শক্তি বিনিময়ৰ উদাহৰণ পোৱা যায়। মৰুতগণৰ সৈতে বিষ্ণুৰ সম্বন্ধৰ কথা পৰৱৰ্তী কালত এই বিষ্ণুয়েই সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ দেৱতা ৰূপেও পৰিগণিত হৈছে।

বৈদিক বাঙ্ময়ত দেৱতাসকল দেহধাৰী চেতন সত্তা ৰূপে উল্লেখ কৰা হৈছে। ঋক্ বেদত যম যমীসংবাদ, সৰমাপণি সংবাদ, উৰ্বশী-পুৰুৰোৱা সংবাদ ইত্যাদি সুক্তত দেৱতাই পৰস্পৰে বাৰ্তালাপ কৰিছে। এনেদৰে আন বহু সুক্তত দেৱতাসকলৰ দৈহিক সৌন্দৰ্যৰ আৰু সাজসজ্জাৰ বৰ্ণনাও দাঙি ধৰিছে। ইয়াৰ দ্বাৰা এইটো বুজা যায় যে দেৱতাসকল আকৃতিসম্পন্ন। কিন্তু এই মতটো সৰ্বসন্মত নহয়। জৈমিনীয়ে দেৱতাৰ আকাৰ অস্বীকাৰ কৰি 'মন্ত্ৰময়ী দেৱতা' এই বুলি কৈছে। নিৰুক্তকাৰ যাস্কই আকৌ দেৱতাসকলক সাকাৰ নিৰাকাৰ দুয়োটাকে স্বীকাৰ কৰিছে।

সাগৰ সদৃশ বৈদিক সাহিত্যৰ বিভিন্ন দিশৰ আলোচনা কৰোঁতে দেৱতাসমূহৰ ওপৰত যি বিস্তৃত বিৱৰণ সন্নিবিষ্ট কৰিছে তাক এটি ক্ষুদ্ৰ প্ৰবন্ধত প্ৰকাশ কৰা সম্ভৱ নহয়, এনেকি হিৰণ্য গৰ্ভ, বায়ু, মিত্ৰ ইত্যাদি আৰু কেইজন দেৱতাৰ ওপৰত আলোকপাত কৰিব পৰা নগ'ল। অন্যথা প্ৰবন্ধৰ আকাৰ বিশাল হৈ পৰে, এতেকে বাহুল্যৰ ভয়ত ইমানতেই প্ৰবন্ধটি সমাপ্ত কৰা হ'ল।

সহায়ক গ্ৰন্থ :

(১) নিৰুক্ত — যাস্কচাৰ্য

(২) বেদৰ পৰিচয় — স্বৰ্গীয় যোগীৰাজ বসু।

(৩) The New vedic selection part 2- Telang &Chaubey.

B.H.B. College, Sarupeta

কলেজীয়া জীৱন জীৱনৰ গতি উজুতি ইত্যাদি...

মমী দাস

মহানগৰ এখন হেনো যৌৱনা হয়, নিশাৰ বিজুলী বাতিৰ পোহৰত অথবা দিনৰ ভাগত হৰ্ডিঙত জিলিকি থকা বিজ্ঞাপনৰ আখৰত। বিজ্ঞাপন মানেই হ'ল চমু কথাত জীৱন সুখী কৰাৰ স্বপ্নকথাৰ সমাহাৰ। যাৰ বাবে এতিয়া নগৰ-মহানগৰৰ লাইটপ'ষ্ট দুবৈৰ কথা ৰ'ড ডিভাইদাৰৰ মাজত থকা খুঁটি এটাও খালী হৈ নাথাকে। সকলোতে মাথোঁ বিজ্ঞাপন বিজ্ঞাপন...। বিজ্ঞাপনৰ ক্ষেত্ৰত এতিয়া চাবোন-পাউডাৰৰ স'তে থকা নাৰীৰ দেহৰ বিজ্ঞাপন সেমেকি গ'ল। জিলিকি উঠিছে বিশেষ দুটা নতুন বিষয়ৰ বিজ্ঞাপন-এটা হ'ল ম'বাইল ফোন আৰু আনটো উচ্চ শিক্ষাৰ। অৰ্থাৎ শিক্ষা হৈ গ'ল এতিয়া বিজ্ঞাপন। বিজ্ঞাপন মানেই আছে ব্যৱসায়। চাবলৈ গ'লে কিমান দুখৰ কথা, আমাৰ দৰে সাধাৰণ মানুহে ভাবিছিলো, শিক্ষা জ্ঞান অৰ্জনৰ আহিলা। অথচ এতিয়া জীৱন গঢ় দিয়াৰ প্ৰতিশ্ৰুতিত ভোল গৈ জীৱনৰ মূল্যবান সময়কণেই অবাটে খোজ দিছে। সন্তানৰ ভৱিষ্যতৰ কথা ভাবি অভিভাৱকে (আমাৰ মা-দেউতাসকলে) গাঁঠিৰ ধন ভাঙি দিছে। ধনৰ কথালৈ ভবা নাই, খবৰো ৰখা নাই; সঠিক খৰচ সঁচাকৈ কৰিছেনে? আনকি মন্ত্ৰী-বিষয়া, আছু দল সংগঠন কোনেও খবৰ ৰখা নাই এই যে কলেজসমূহৰ নামভৰ্তিৰ মাচুল সেয়া কোনে নিৰ্ধাৰণ কৰে? স্নাতক মহলাত শ টকাৰ পৰিবৰ্তে হেজাৰ টকা কাৰ অনুমতিত লৈছে। কোনেও খবৰ নৰখাত সেয়ে কানি-মুনি বাদ।

কলেজীয়া জীৱন সপোন দেখাৰ সময়, জীৱন গঢ়াৰ সময়। চামে চামে এই বয়সৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আহি আছে। গতিকে এইছোৱা সময়কে ব্যৱসায়ৰ মূল আহিলা বুলি লৈ প্ৰায় সকলো পক্ষই আৰম্ভ কৰিছে ব্যৱসায়। এইবোৰ কথাৰ খুঁটি-নাটি মাৰি বুজিবলৈ কাৰোৰে বিশেষ সময় নাথাকে। তদুপৰি শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ প্ৰতি সমাজৰ আজিও আছে অধিক শ্ৰদ্ধা, অমল বিশ্বাস। শৈক্ষিক ব্যৱস্থাত ইমান বৃহৎ কেৰোণ আছে বুলি কোনেও নাভাবে। এইখিনি কথা উল্লেখ কৰাৰ মূলতে সেই ব্যৱস্থাৰ মাজেৰে যিহেতু এতিয়া আৰম্ভ হৈছে কলেজীয়া জীৱন। এই জীৱনছোৱাৰ মূল আনন্দটো হ'ল— ইয়াত আছে অঘোষিত স্বাধীনতা। ঘৰৰ অভিভাৱকেও আঙুলিত ধৰি থিয় কৰোৱা সন্তানক এই সময়ত মুক্ত কৰি দিয়ে। এটা মুক্ত মন,স্কুলীয়া জীৱনৰ শ্ৰেণীকোঠাৰ নিয়মাৱলী ইয়াত কটাৰ নচলে। নাথাকে কিতাপৰ মেটমৰা বোজা। নাই শিক্ষকৰ চোকা নজৰ। আছে নতুনকৈ সোৱাদ পোৱা অৰ্ফপিৰিয়দৰ নতুন আড্ডা...। কলেজীয়া জীৱন বছৰৰ হিচাপত নিচেই চুটি। অথচ এইছোৱা সময়ে জীৱন কৰি তোলে ব্যঞ্জনাময়। কলেজীয়া জীৱনত যিদৰে মনৰ পৰিৱৰ্তন হয়, সেইদৰে দেহৰো পৰিৱৰ্তন হয়। সেয়ে কাইটীয়া গছৰ মাজত গোলাপ ফুলৰ দৰে জীৱনটো ধৰি ৰাখিবলৈও ইয়াতে শিকিবলগীয়া হয়। অমলেন্দু গুহই তাহানিতে কবিতাত লিখিছিল, "তিৰিশৰ ভালপোৱা নালাগে তোমাক, চিৰ ওঠৰৰ লগত তোমাৰ প্ৰেম। আজিও তোমাৰ দুৱাৰডলিত ওঠৰৰ অহা-যোৱা..." কলেজ চিৰযৌৱনা। সি যি কি নহওক, এইছোৱা সময়, দহটা কথা গৰকিব পৰা সময়। ইয়াতে তৈয়াৰ হয় জীৱন দৰ্শন আৰু জীৱন দৰ্শন তৈয়াৰ কৰে বিশেষকৈ বন্ধুৰ সান্নিধ্যই। পৰিচয় হয় নতুন নতুন কথা, বিশাল পৃথিবীৰ প্ৰতিটো কথাৰ কাষলৈ পাখি মেলি উৰিবৰ মন যায়। ইনফৰমেশ্যন টেক্‌ন'লজিৰ অশেষীদাৰ হৈ পৰে। মনত গুণগুণাই নতুন গান, চকুত চিনেমা, কিতাপৰ কাষত আগতে নেদেখা পাঠ্যপুথিৰ বাহিৰত কিছু

নতুন কিতাপ, ম'বাইলত এচাম নতুন চিনাকিৰ ফোন নম্বৰ
নতুনৰ সান্নিধ্যই মনৰ জড়তা ভাঙি দিয়ে, দিয়ে নতুন
তামচা এই সকলোখিনি যিমানেই পৰিপূৰ্ণ হ'ব সিমানেই
স্মৃতি ৰোমন্থনৰ বিষয় হ'ব। কলেজীয়া জীৱন জীৱনৰ স্মৃতি
সকলো কথাই ভবাৰ দৰে সহজ নহয়। বন্ধুত্ব গঢ়াৰ নামত
ৰোগীয়ে আগবঢ়োৱা ৰেগিং কাৰ্যসূচীয়ে জীৱন অবাটে লৈ
এইক্ষেত্ৰত উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ নিৰ্দেশনা মতে উচ্চ শিক্ষ
ছাত্ৰীয়ে ৰেগিং নকৰো বুলি শপতনামা দিব লগা হৈছে।

সান্নিধ্যই যিদৰে নিজৰ জীৱন চহকী কৰে সেইদৰে
একোখনক কৰি তুলিব পাৰে উত্তৰণ। এইক্ষেত্ৰত এ
তাহানিতে কলকাতাত হেমচন্দ্ৰ গোস্বামী, লক্ষ্মীনাথ বেজ
আগৰৱালা, ৰামাকান্ত বৰকাকতি
যেতিয়া পঢ়িবলৈ গৈছিল,
একেলগ হওঁতে দেখিলে
সংস্কৃতিৰ পৰিবেশ। সেইবাবে
তেওঁলোকেও চিন্তা-চৰ্চা কৰিলে
উন্নতি, বিনিময়ত জাতিয়ে পাল
যুগ, অসমীয়া ভাষাৰ উন্নতি স
গঠনত ভাষাৰ উত্তৰণত দিলে
তেতিয়া তেওঁলোক আছিল
ছেকেণ্ডাৰী পৰ্যায়ৰ ছাত্ৰ। এই
পৰিবেশ ইয়াৰ ইটোৰ লগত সি
সম্বন্ধ। উদাহৰণস্বৰূপে, জোনাকী
বৰ্ত্তা মহাৰথী সেই সময়ত কল
বিহাৰ বা দিল্লী লৈ গ'লহেঁতেন
তেতিয়া কিজানি সাহিত্য চৰ্চা
সাহিত্যক নহৈ ভাল সেঁপাৰীও হৈ যাব পাৰিলেহেঁতেন
বিষয়, পৰিবেশ। এই পৰিবেশ বিচাৰি গাওঁৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী
নগৰৰ পৰা মহানগৰলৈ। কিন্তু আজিৰ সমাজখনেই হ'ল
খোল খাই আছে সকলো দুৱাৰ। জীৱনৰ ক্ষন্তেকীয়া আনন্দ
দিবলৈ খোলা আছে নাইটক্লাব, বাৰ, হোটেল ৰেস্তোৰাঁৰ
সোঁত। দুভৰি আগুৱাই দিলেই হ'ল ঘূৰি অহা পথ কিন্তু
অভিমন্যুৰ কাহিনীৰ বাবে এতিয়া যিবোৰ সবল পটভূমি
কলেজীয়া জীৱনত আজিৰ সময় কিছু বেছি। কাৰণ সক
বছৰেকত কলেজসমূহত মুঠ শ্ৰেণীকোঠাত পাঠদান তি
হয়। কিন্তু এইছোৱা সময়ৰ বাবে গোটেই বছৰ কটাব
সমগ্ৰ ব্যৱস্থাটোত গঢ়ি উঠিছে ব্যৱসায়ৰ নতুন নতুন বাট
পেয়িংগেষ্ট, প্ৰাইভেট ক'চিং চেণ্টাৰ। এই সকলোবোৰতে
খোজ থোৱাৰ আগতে চিন্তা কৰাৰ প্ৰয়োজন। অন্যথা ছাত্ৰ-
ব্যৱসায়ৰ সামগ্ৰী হৈ যাব পাৰে। নিজৰ সন্তানক সুন্দৰ
দুদিন দেখা পোৱাৰ আনন্দৰ বিপৰীতে এটা দীঘলীয়া জী
সময়তে নাভাবিলে অভিভাৱকো হৈ যাব পাৰে গ্ৰাহক। ছাত্ৰ
গতিটোত এনে উজুতিয়ে আনি দিব পাৰে অনাকাংক্ষিত

ওপৰৰ কথাখিনিৰ পৰা এইটো স্পষ্ট যে কলেজতে অ
বৈধ্য অনুভূতি-অনুভৱ কৰি উঠিব পাৰো। আৰু ভাল-বেয়া বন্ধু

(লেখিকা :

B.H.B. College, Sarupeta

সাহসী হোৱা

ভূপালী চৌধুৰী

*"মৰম ভিক্ষাৰী মই বিশ্ব ভাণ্ডাৰত
যুজিছিলো অন্তৰৰ দান,
গৰল উদ্ভৱ হ'ল সিন্ধু মন্থনত
অমৃতৰ নাপালো সন্ধান।"*
— ৰঘুনাথ চৌধাৰী

মানুহ যেনেকৈ সৌন্দৰ্যৰ পূজাৰী ঠিক তেনেকৈ মৰমৰো ভিক্ষাৰী। সৌন্দৰ্য পিয়াসু মনটোৱে সদায় মৰম বিচাৰি ফুৰে। এই পৃথিৱীখনক ধুনীয়া দেখিবলৈ হ'লে প্ৰথমতে আমাৰ প্ৰত্যেকৰে মনটো ধুনীয়া হ'ব লাগিব। কিন্তু প্ৰাপ্যৰ পৰা যেতিয়া বঞ্চিত হোৱা যায়, অন্যায়ভাৱে কোনোবাই কাৰোবাৰ মুখ সম্পদ, সমৃদ্ধিক লুণ্ঠন কৰিবলৈ বিচাৰে, নিজৰ ঘৰতেই নিজে মগনীয়া হ'ব লগা হয়, তেতিয়া মানুহে স্বাভাৱিকভাৱে ন্যায্য অধিকাৰ বিচাৰি বিদ্ৰোহী হৈ উঠে আৰু বিদ্ৰোহৰ পথ বাচি লয়।

কোনো মানুহেই জন্মিয়েই বা জন্মতে বেয়া হৈ নজন্মে। মানৱ জাতিৰ চৌপাশে থকা বিভিন্ন পৰিৱেশেহে ইয়াৰ বাবে দায়ী। কাৰণ মানুহৰ ব্যক্তিত্ব গঠনত পৰিৱেশৰ বিভিন্ন কাৰকে সহায় কৰে। পৃথিৱীৰ সকলো মানুহৰ উদ্দেশ্য হৈছে এই পৃথিৱীলৈ আহি 'পৰম প্ৰাপ্তি' লাভ কৰা। কিন্তু আজিলৈকে এনে প্ৰাপ্তি লাভ কৰা কাৰো পক্ষে সম্ভৱ হোৱা নাই। কিন্তু এনেকুৱা হয় কিয়?

এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ বিচাৰি গ'লে আমি পাওঁ যে, মানুহৰ প্ৰাপ্তিৰ পথত কিবা নহয় কিবা এটা বাধা থাকে। সাম্প্ৰতিক সময়ত মানুহৰ জীৱন ধাৰাৰ প্ৰণালী ইমান উজু হৈ থকা নাই। গন্তব্য স্থান পাবলৈ হ'লে বহুতো অশুভ শক্তিয়ে দেখা দিয়ে। এই অশুভ শক্তিক বশীভূত কৰি মানৱীয় শক্তিক প্ৰতিষ্ঠিত কৰিব পাৰিলেহে আমি গন্তব্য স্থান পাম।

উদাহৰণস্বৰূপে ক'ব পাৰি যে এক সুদীৰ্ঘ ঘটনাবহুল পৰিক্ৰমাৰ অন্তত আলফা আৰু চৰকাৰৰ মাজত আলোচনাৰ প্ৰায় এক ইতিবাচক সম্ভাৱনা গঢ় লৈ উঠিছিল আজিৰ পৰা প্ৰায় দুই বছৰ আগতে। কিন্তু আলোচনা প্ৰক্ৰিয়াৰ [illegible], আলফাৰ দাবীসমূহৰ যুক্তিযুক্ততা, তেওঁলোকৰ কাৰ্যকলাপৰ চৰিত্ৰ [illegible], ৰাজ্য আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ অৱস্থান, স্থিতি ইত্যাদিৰ বিষয়ে দুই এজন বিজ্ঞলোকে আলোচনা কৰাৰ বাহিৰে তথ্যভিত্তিক [illegible] মূল বিষয়টোলৈ নগৈ ওপৰতে পানী ঘোলা কৰাৰ বাহিৰে আন একো কৰা নাছিল। ইয়াৰ লগতে আৰু এষাৰ কথা ক'ব লাগিব যে, যেতিয়াৰ পৰা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ আৰু ইয়াৰ লগত মিত্ৰবালি পতা আন আন আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় [illegible] প্ৰতিষ্ঠানবোৰে বহুপাৰ্শ্বিক অসমক নিৰ্মমভাৱে শোষণ কৰাই নহয়, [illegible] অসমীয়াক মৌলিক প্ৰাপ্যৰ পৰাও বঞ্চিত কৰিছে। গতিকে এই [illegible] গভীৰভাৱে বিশ্লেষণ কৰি নতুন ধৰণৰ এক ৰণ কৌশল নিৰ্মাণ [illegible] সম্প্ৰীতি বাহাল থকা বন্ধ্যা স্থিতাৱস্থাৰ পৰিৱৰ্তন সাধি সমাজৰ [illegible] বিশাল হোৱাকৈ কোনো সৃষ্টিশীল আন্দোলন বা বিপ্লৱে গা কৰি উঠিব নোৱাৰে। ক্ষমতাৰ লোভত অন্ধ হৈ নিজৰ নীতি, আদৰ্শক বিসৰ্জন দি ৰাজহুৱা সম্পত্তি, টকা আত্মসাৎ কৰি অসমৰ অৰ্থনৈতিক বিকাশক ত্বৰাণিত কৰিব নোৱাৰা শাসনৰ গাদী দখল কৰা প্ৰতিটো কাৰ্যকালত অসমৰ সামগ্ৰিক বিকাশক পিছুৱাই নি আছে। গতিকে এনে শাসন ব্যৱস্থাৰ প্ৰতি সৰহ সংখ্যক নাগৰিকৰ আস্থা হেৰুৱাই যোৱাটো স্বভাৱিক।

প্ৰকৃততে অসমৰ বিৰুদ্ধে চলি থকা ষড়যন্ত্ৰৰ পৰিনামতেই জন্ম হৈছে বিচ্ছিন্নতাবাদ। ভাৰতীয় দখলকাৰী সেনা অৰ্ধ সামৰিকবাহিনীয়ে অসমৰ নিৰীহ জনগণৰ ওপৰত যি হিটলাৰী অত্যাচাৰ চলাই বিভীষিকা নমাই আনিছে সেই কথাই পুনৰ এই প্ৰশ্নৰ উত্থাপিত কৰিলে যে, অসমীয়া জনগণৰ আশা আকাংক্ষাক নিষ্ঠুৰ হাতেৰে দমন কৰি পৰাধীন জাতি হিচাপে পদ-দলিত কৰি ৰখাই ভাৰতীয় শাসকগোষ্ঠীৰ প্ৰধান লক্ষ্য নেকি।এই বিশাল প্ৰশ্নটোৰ উদয় হয় তেতিয়া যেতিয়া মনত পৰে দুবছৰ মান আগতে ঘটা তিনিচুকীয়া জিলাৰ কাকপথাৰ হত্যা কাণ্ডলৈ। এই অন্যায়ৰ ন্যায় বিচাৰি কাকপথাৰ বাসীয়ে প্ৰতিবাদী সমদল গঠন কৰি শ্ল'গান দিবলৈ আৰম্ভ কৰে "ইণ্ডিয়ান আৰ্মি গ' বেক"... ইত্যাদি ইত্যাদি। এই কাৰ্যতো প্ৰায় ১১ জন নিৰীহলোক শহীদ হৈছিল। গতিকে এইবোৰ সমস্যাই হৈছে বৰ্তমান অসমৰ প্ৰধান সমস্যা। অৰ্থাৎ উগ্ৰপন্থীৰ সমস্যা। ১৯৭৯ চনত ৰং ঘৰৰ বাকৰিত গঢ় লৈ উঠিছিল "সংযুক্ত মুক্তি বাহিনী অসম"(United Liberation front of Assam) চমুকৈ(U.L.F.A)। অহিংসাৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ কোনো আস্থা নাছিল। "ৰক্তপাত নোহোৱাকৈ কোনো শিশুৰ জন্ম হোৱা নাই।"— এই নীতিত বিশ্বাসী তেওঁলোক। আলফাই স্বাধীন অসমৰ বাবে ৰাষ্ট্ৰৰ বিৰুদ্ধে হাতত তুলি লৈছিল'অস্ত্ৰ'। কিন্তু গান্ধীৰ মতে আমি অস্ত্ৰৰে দেশ জিনিব নোৱাৰো, দেশ জিনিবলৈ হ'লে আমি অহিংসা নীতি অৱলম্বন কৰিব লাগিব। গতিকে এই "সংযুক্ত মুক্তি বাহিনী অসম'এ জানো কেতিয়াবা অসমত শান্তি প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পাৰিব?...

কোনো মানুহেই জন্মিয়েই বা জন্মতে বেয়া হৈ নজন্মে। মানৱ জাতিৰ চৌপাশে থকা বিভিন্ন পৰিৱেশেহে ইয়াৰ বাবে দায়ী। কাৰণ মানুহৰ ব্যক্তিত্ব গঠনত পৰিৱেশৰ বিভিন্ন কাৰকে সহায় কৰে। পৃথিৱীৰ সকলো মানুহৰ উদ্দেশ্য হৈছে এই পৃথিৱীলৈ আহি 'পৰম প্ৰাপ্তি' লাভ কৰা

গতিকে আজিৰ সমাজখনে যাতে বিশৃংখলতাৰ সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰে, তাৰ বাবে নতুন পুৰুষক সাহসী কৰি তোলাটো বাঞ্চনীয়। 'শিখৰ গুটখা' আদি পান মছলাৰ পেকেট লোৱাৰ বাবে দহখন পকেট থকা পেন্ট পিন্ধাজনক সাহসী বুলিব পৰাতো নাযায়েই - সিহঁতক 'আধুনিক' আখ্যা দিবলৈ হ'লেও এই শব্দটোৰ আগত তথাকথিত শব্দটোৰ ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব। ভাল কাম কৰাৰ আগতে মানুহে যেনেদৰে ভয়াতুৰ হ'ব লাগে বেয়া কাম কৰাৰ বাবে তেনেদৰে ভয়াতুৰ হ'ব লাগে। তেতিয়াহে এষাৰ কথা সকলোৱে হৃদয়াংগম কৰিলে লাভৱান হ'ম। কথাষাৰ হ'ল - "তুমি সাহসী হোৱা আনক হত্যা কৰিবলৈ নহয়, তুমি ঘৃণা কৰাজনক প্ৰেমেৰে আকোৱালি ল'বলৈ, প্ৰেমে কাৰো মাজত বিভাজন নানে,বৰং ই ভগৱানৰ সৈতে আমাক সাঙোৰেহে।"

(লেখিকা ঃ স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষৰ ছাত্ৰী)

B.H.B. College Sarupeta

কেৱল ডিগ্ৰী ডিপ্লমাই শিক্ষা নহয়

এয়া শিশুৰ ভৱিষ্যৎ পৰিকল্পনা

জেউতি কলিতা

"শিশুৰ অন্তৰ্নিহিত আৰু সুস্থ শাৰীৰিক মানসিক আৰু প্ৰজ্ঞাত্মক শক্তি সমূহৰ বিকাশেই শিক্ষা।"

—মহাত্মা গান্ধী

শিক্ষা হ'ল এক জীৱন দৰ্শন। শিক্ষাই মানুহৰ জীৱনত দুই ধৰণে প্ৰভাৱ পেলায়, ভাল আৰু বেয়া। প্ৰকৃত শিক্ষাইহে মানুহক ভৱিষ্যতৰ পথ দেখুৱায়। এজন প্ৰকৃত শিক্ষিত নাগৰিক এখন দেশৰ প্ৰাণস্বৰূপ। কেইজনমান প্ৰকৃত শিক্ষিত নাগৰিকৰ দ্বাৰা দেশৰ শাসন কাৰ্য্য পৰিচালনা কৰিলে দেশৰ তথা নিজৰ জীৱনটো সাৰ্থক কৰি তুলিব পাৰিব।

শিক্ষা এটি শিশুৰ জন্মৰ মুহূৰ্তৰ পৰা আৰম্ভ হৈ প্ৰায় মৃত্যুৰ আগ মুহূৰ্তলৈ বিয়পি থাকে। স্কুলৰ শিক্ষা ক্ষেত্ৰ খনতে সীমাবদ্ধ নাথাকি বাহিৰৰ বহল সামাজিক পৰিবেশৰ পৰা নানা ধৰণৰ প্ৰয়োজনীয় শিক্ষা অভিজ্ঞতা আহৰণ কৰাটো প্ৰত্যেকজন ব্যক্তিৰে কৰ্তব্য। স্কুলৰ আনুষ্ঠানিক শিক্ষাৰে বিভিন্ন জ্ঞান আহৰণ কৰিলেও বহুতো লোকে জীৱনৰ লক্ষ্য স্থিৰ কৰি লব নোৱাৰে। ফলত ব্যক্তিয়ে নিজকে নিজে এন্ধাৰৰ মাজেৰে কু-পথলৈ ঠেলি নিয়ে।

বৰ্তমানৰ যুগটো হৈছে বিজ্ঞানৰ যুগ। যান্ত্ৰিকতাৰ মাজত সোমাই

পৰি মানুহবোৰ যেন একো একোটা যন্ত্ৰৰ দৰে হৈ পৰি
জীৱনৰ মূল্যও যেন হেৰাই পেলাইছে। ইয়াৰ মূল
শিক্ষা। বিদ্যালয়, মহাবিদ্যালয় আৰু বিশ্ববিদ্যালয়ৰ
চাৰ্টিফিকেট আৰু অন্যান্য ডিগ্ৰী ডিপ্লমাৰে সন্মানিত হৈ
বুলি ভাবিছে আৰু চৰকাৰী চাকৰিৰ নামত অফিচৰ ম
দৌৰি ফুৰিছে। দেশৰ কাৰণে বা সমাজৰ মংগলৰ কাৰ
দিবলৈ আজৰি নোহোৱা হৈছে।

প্ৰকৃত অৰ্থত শিক্ষাৰ দ্বাৰা এটি শিশুৰে এখন চা
কৰাটো প্ৰথম দায়িত্ব নহয়। আজিৰ এটি শিশু কাইলৈৰ
সেয়েহে দেশৰ ভৱিষ্যৎ গঢ়িব পৰা এটি শিশুৰে শ
আধ্যাত্মিক, নৈতিক সকলো দিশৰ দক্ষতা অৰ্জন কৰিব
এই ক্ষেত্ৰত বেঞ্জামিন ফ্ৰেংকলিনৰ আৰ্হি অনুসৰণযোগ্য।
নীৰৱতা, পৰিপাটিতা, সংকল্প, মিতব্যয়িতা, অধ্যৱসায়,
পৰায়ণতা, আত্ম সংযম, পৰিস্কাৰ পৰিচ্ছন্নতা, মনসি
নম্ৰতা। এই নীতি কেইটা অনুসৰণৰ যোগেদি এটি
নৈতিক দিশৰ পৰা আত্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰিব পাৰে। স্কুলৰ
যোগেদি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লুপ্ত অৱস্থাত থাকি যোৱা মানসিক
শিক্ষাইহে সুপ্ত অৱস্থালৈ বিকশিত কৰিব পাৰে।

বৰ্তমান জনসংখ্যাৰ সমস্যাটো শিক্ষাৰ এক জলন্ত
পাৰি। কিয়নো জনসংখ্যা বেছি হোৱা মানে শিক্ষাৰ মান
বুজায়। কাৰণ স্কুল কলেজত অধিক ছাত্ৰ-ছাত্ৰী হো
শিক্ষাৰ্থীৰ প্ৰতি যিখিনি গুৰুত্ব দিব লাগে সেইখিনি
পৰিলক্ষিত হয়। শিক্ষকে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ স্মৃতি, মনোযো
প্ৰবৃত্তি আদি ভালেমান মানসিক গুণ সুক্ষ্মভাৱে
নোৱাৰিলে শিক্ষাদান কাৰ্য্যতি ফলবৰ্তি হব নোৱাৰে।
পাঠ্যক্ৰমত এইটো কৰা সম্ভৱ নহয়। গতিকে ছাত্ৰ-ছা
শিক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে।

শিক্ষাৰ ঘাই শিপাডাল তিতা, কিন্তু ইয়াৰ ফলবোৰ
সৰোগত কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে কেৱল নিজৰ
লাগে "অধ্যয়ন আৰু সংগ্ৰাম"। জীৱন
সংগ্ৰাম আৱশ্যম্ভাৱী। গতিকে জীয়াই থকা
মাজেৰে অধ্যয়নত ব্ৰতী হ'ব লাগিব। বৰ্তমা
কেৱল সীমিত পাঠ্যক্ৰমৰ মাজতে সীমাবদ্ধ
সৰোগত কৰি আমি পৰীক্ষাত বহি দুটাম
কৰি নিজকে ধন্য মানিছো। ফলত জ্ঞান
আমাৰ সকলো দিশতে বাট ভেটি
উচ্চাকাংক্ষা সমূহ নিম্নাকাংক্ষালৈ পৰিণত
আমি কিশোৰ-কিশোৰী, যুৱক-যুৱতী স
সিদ্ধান্তত উপনীত হ'ব লাগিব যে "আমি স
দিগন্ত বহল কৰি বিশালতাক স্পৰ্শ কৰ
লাগিব।" আৰু এটা জাতিৰ মেৰুদণ্ডস্বৰূপ
ৰূপত উপস্থাপন কৰাৰ কাৰণে আমি অ
লাগিব। নহ'লে আমাৰ মানৱতাৰ জাতিত
উপক্ৰম হ'ব।

(লেখিকা : স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ, ৰাজনীতি

B.H.B. College, Sarupeta

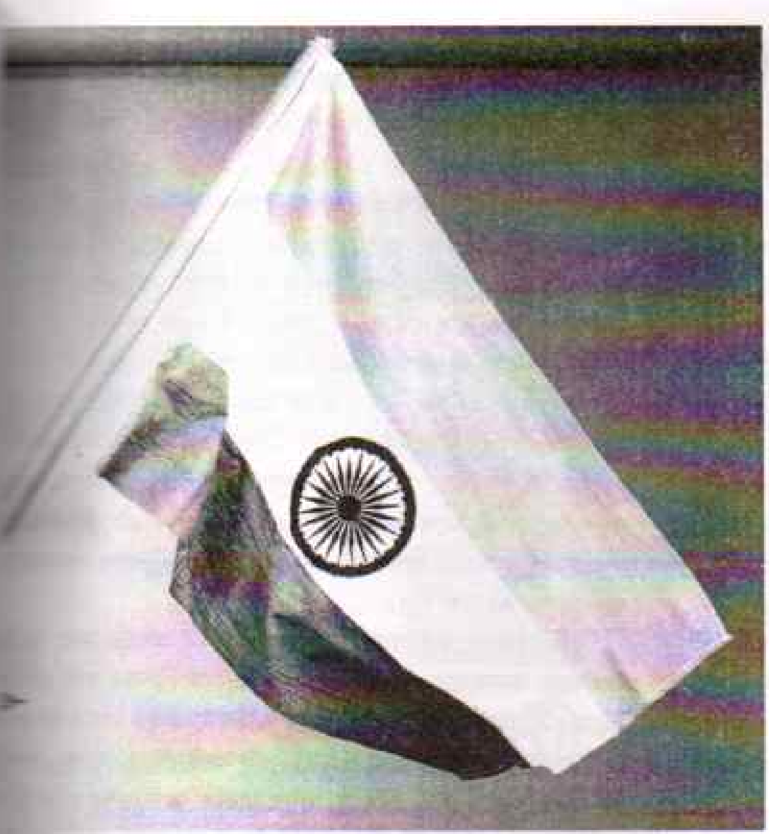

ভাৰতীয় গণতন্ত্ৰ আৰু ইয়াৰ ভবিষ্যত

ৰাজু দাস

ভাৰতবৰ্ষ, পৃথিবীৰ ভিতৰত আটাইতকৈ বৃহত্তম গণতান্ত্ৰিক ৰাষ্ট্ৰ। ১৯৫০ চনৰ ২৬ জানুৱাৰীত আমাৰ সংবিধান প্ৰণয়নৰ জৰিয়তে ভাৰতবৰ্ষক এখন গণতান্ত্ৰিক ৰাষ্ট্ৰৰূপে নিজকে চিনাকি দিবলৈ সক্ষম হয়।

কিন্তু আটাইতকৈ চিন্তনীয় বিষয়টো হ'ল যে যোৱা প্ৰায় ৬০ বছৰ কালছোৱাত ভাৰতবৰ্ষ এখন গণতান্ত্ৰিক ৰাষ্ট্ৰৰূপে নিজকে সম্পূৰ্ণ ৰূপে চিনাকি দিবলৈ সক্ষম হৈছেনে? ভাৰতবৰ্ষৰ জনসাধাৰণে ভোগ কৰিব পাৰিছেনে প্ৰকৃত গণতান্ত্ৰিক ৰাষ্ট্ৰ এখনৰ সুযোগ-সুবিধা আৰু প্ৰকৃত গুণাগুণৰ ফল? বিগত প্ৰায় ৬০ বছৰে ভাৰতবৰ্ষৰ জনসাধাৰণে গণতন্ত্ৰৰ পৰা কি লাভ কৰিলে এইটো এতিয়া এটা লাখটকীয়া প্ৰশ্ন?

এখন গণতান্ত্ৰিক ৰাষ্ট্ৰৰ সাফল্যৰ মূল আধাৰ হ'ল সেই ৰাষ্ট্ৰৰ জনসাধাৰণৰ ওপৰত শিক্ষাৰ প্ৰভাৱ সম্পূৰ্ণ ৰূপে পৰিব লাগিব কাৰণে অশিক্ষিত জনসাধাৰণে গণতন্ত্ৰৰ অৰ্থ বুজি পোৱাটো সম্ভৱ নহয়। ২০০১ চনৰ লোকপিয়ল অনুসৰি ভাৰতবৰ্ষৰ ৬৫ শতাংশ লোকে শিক্ষিত বুলি তথ্য প্ৰদান কৰিছে অৰ্থাৎ ভাৰতবৰ্ষৰ ৩৫ শতাংশ লোক এতিয়াও নিৰক্ষৰ। এই লোকখিনিৰ ওপৰত শিক্ষাৰ কোনো প্ৰভাৱ পৰা নাই আৰু এই লোকসকলে বুজি নাপায় প্ৰকৃত গণতন্ত্ৰৰ অৰ্থ। জনসাধাৰণ অশিক্ষিতৰ ফলত নিৰ্বাচনৰ সময়ত প্ৰতিদ্বন্দ্বী প্ৰাৰ্থীৰ গুণাগুণবোৰ ভালদৰে চালি-জাৰি চাব নোৱাৰে আৰু এজন অযোগ্য ব্যক্তিক নিজৰ জননেতা হিচাপে নিৰ্বাচন কৰি পঠাই দিয়ে যাৰ ফলত জননেতাজনে জনসাধাৰণৰ উন্নয়নৰ হকে একো কৰিব নোৱাৰে। উদাহৰণস্বৰূপে ৰাজস্থানৰ এজন মন্ত্ৰীয়ে নিজৰ নামটো লিখিব নাজানে তেনে এজন জননেতাৰ পৰা জনসাধাৰণে একো ভাল আশা কৰিব নোৱাৰে । এনে জননেতায়ো বুজি নাপায় গণতন্ত্ৰৰ অৰ্থ । যাৰ ফলত ই হৈ পৰে গণতন্ত্ৰৰ কাৰণে এটা জটিল সমস্যা।

এখন গণতান্ত্ৰিক ৰাষ্ট্ৰৰ মূল কৰ্তব্য হোৱা উচিত তাৰ জনসাধাৰণৰ মাজত সামাজিক ন্যায় প্ৰতিষ্ঠা কৰা। ভাৰতবৰ্ষৰ সংবিধানে ৰাষ্ট্ৰক নিৰ্দেশ দিছে যে তাৰ জনসাধাৰণৰ মাজত সামাজিক ন্যায় প্ৰতিষ্ঠা কৰা হওক। কিন্তু ভাৰতবৰ্ষত বৰ্তমানলৈকে সেয়া সম্পূৰ্ণৰূপে হৈ উঠা নাই। বৰ্তমানো ভাৰতবৰ্ষৰ সামাজিক জীৱনত উচ্চ-নীচ আদিৰ নিচিনা বিভিন্ন ধৰণৰ অৰাজকতাই আৱৰি ধৰি আছে আৰু যিয়ে আমাৰ ভাৰতীয় গণতন্ত্ৰৰ বাবে একে বৃহৎ প্ৰত্যাহ্বান ৰূপে থিয় দিছে যাৰ ফলত ভাৰতবৰ্ষত প্ৰকৃত গণতন্ত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰা সম্ভৱপৰ হৈ উঠা নাই।

ভাৰতবৰ্ষ এখন ধৰ্ম নিৰপেক্ষ ৰাষ্ট্ৰ । সংবিধানতো ভাৰতবৰ্ষৰ কোনো ৰাষ্ট্ৰীয় ধৰ্ম নাই বুলি কোৱা আছে অৰ্থাৎ ৰাষ্ট্ৰই কোনো ধৰ্মকে সমৰ্থন নকৰে।১৯৭৬ চনৰ ৪২ তম সংশোধনী যোগে ধৰ্মনিৰপেক্ষতাৰ ভেটিক সবল কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছে যদিও ভাৰতবৰ্ষত এতিয়াও ধৰ্মৰ নামত চলি আহিছে সংঘৰ্ষ যাৰ ফলত ভিন্ন ধৰ্মাবলম্বী লোকৰ মাজত বাঢ়ি গৈছে সংঘাত আৰু সংঘাতৰ ফলত বাঢ়ি আছে দূৰত্ব আৰু এই দূৰত্বৰ ফলত এটা ধৰ্মাবলম্বী লোকৰ মনত আন ধৰ্মাবলম্বি লোকৰ প্ৰতি ঘৃণা বাঢ়ি গৈছে। যিটো গণতন্ত্ৰৰ কাৰণে এটা চিন্তনীয় বিষয়। তদুপৰি কেতবোৰ অসৎ লোকে সেই ধৰ্মীয় সংঘাতৰ মাজেৰে ৰাজনৈতিক মুনাফা আদায় কৰি আছে আৰু সেই মুনাফা আদায় কৰা লোককেইজনৰ হাতত আছে শাসন ক্ষমতা যাৰ ফলত প্ৰশাসনে এই সংঘাতৰ প্ৰতি গুৰুত্ব দিয়াটো চকুত নপৰে। উদাহৰণস্বৰূপে— ভাৰতবৰ্ষৰ এখন প্ৰদেশত কেইদিনমান আগেয়ে খ্ৰীষ্টান ধৰ্মাবলম্বী লোকৰ ওপৰত আক্ৰমণ কৰা হৈছিল।

B.H.B College, Sarupeta

এই ধৰ্মীয় সংঘাতৰ ফলত ভাৰতবৰ্ষৰ গণতন্ত্ৰৰ ওপৰত এক গভীৰ সংকট দেখা দিছে ।

ভাৰতীয় গণতন্ত্ৰৰ প্ৰতি আন এক প্ৰত্যাহবানৰূপে ঠিয় দিছে সাম্প্ৰদায়িকতাবাদ। এটা সম্প্ৰদায়ৰ প্ৰতি আন এটা সাম্প্ৰদায়িক বিষৰ বীজ ইংৰাজ শাসন কালৰ পৰা ভাৰতবৰ্ষত চলি আছে আৰু বৰ্তমান ই এক জটিল সমস্যাৰূপে থিয় দি আছে। উদাহৰণস্বৰূপে অসমৰ ওদালগুৰি আৰু দৰং জিলাত সৃষ্টি হোৱা সাম্প্ৰদায়িক সংঘৰ্ষ; গোৱালপাৰা জিলাৰ গাৰো-ৰাভাৰ সংঘৰ্ষত শতাধিক লোক আহত আৰু নিহত হয়। এই সাম্প্ৰদায়িক সংঘৰ্ষবোৰ দেশৰ গণতন্ত্ৰৰ প্ৰতি এক ভাবুকিৰ সৃষ্টি হৈ উঠিছে। সাম্প্ৰদায়িক সংঘৰ্ষই জনসাধাৰণৰ মাজত ঐক্য আৰু ভাতৃত্ববোধ বিনষ্ট কৰা পৰিলক্ষিত হৈছে।

এখন ৰাষ্ট্ৰত তেতিয়াহে এটা সুস্থ গণতান্ত্ৰিক পৰিবেশ গঢ়ি উঠিব যেতিয়া দেশৰ জনসাধাৰণৰ মাজত অৰ্থনৈতিক সমতা স্থাপন হ'ব। কিন্তু ভাৰতবৰ্ষৰ ক্ষেত্ৰত এইতো এতিয়ালৈকে সম্ভৱ হোৱা নাই। ভাৰতবৰ্ষত ধনী আৰু দুখীয়াৰ মাজত প্ৰভেদ বহুত বেছি। ভাৰতবৰ্ষৰ ২০ শতাংশ লোক দৰিদ্ৰ সীমাৰেখাৰ তলত বাস কৰে, আনহাতে বিশ্বৰ সকলোতকৈ ধনী ব্যক্তিসকলৰ ভিতৰত ভাৰতবৰ্ষৰ লোক বেছি। এখন দেশত ইমান অৰ্থনৈতিক অসমতা থাকিলে সেই দেশত গণতন্ত্ৰৰ সফল ৰূপায়ণৰ কেতিয়াও সম্ভৱ হ'ব নোৱাৰে। অৰ্থনৈতিক অসমতা ভাৰতবৰ্ষৰ গণতন্ত্ৰৰ বাবে এক গভীৰ ভাবুকিস্বৰূপে দেখা দিছে।

ভাৰতবৰ্ষৰ প্ৰচলিত চৰকাৰী ব্যৱস্থাটো ভাৰতবৰ্ষত গণতন্ত্ৰৰ বাবে বৰ সুফলদায়ক হোৱা নাই। শক্তিশালী বিৰোধীদলৰ অভাৱ আমাৰ শাসন ব্যৱস্থাৰ প্ৰধান অন্তৰায়। শক্তিশালী বিৰোধী দলৰ অভাৱত শাসন পক্ষই নিজৰ ইচ্ছামতে যিকোনো কাম কৰিব পাৰে। যদি কোনো এটা শক্তিশালী বিৰোধী দল থাকিলেহেঁতেন তেতিয়াহ'লে শাসক পক্ষৰ ভাল-বেয়া দিশ সমূহ আঙুলিয়াই দিয়াৰ লগতে জনসাধাৰণক সজাগ কৰি তোলাত সহায়ক হ'লহেঁতেন।

ভাৰতবৰ্ষৰ গণতন্ত্ৰ বহু তিতা-কেঁহা পৰিস্থিতিৰ মাজেৰে আহি বৰ্তমান সময়ত এই ৰূপ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। বৰ্তমান সময়চোৱা ভাৰতবৰ্ষৰ গণতন্ত্ৰৰ বাবে বিশেষ ভাল নহ'লেও কিন্তু ইয়াৰ অৱস্থা একেবাৰে বেয়া বুলি ক'ব নোৱাৰি। চৰকাৰে আমাৰ বাজেটত শিক্ষা খণ্ডৰ উন্নয়নৰ বাবে পুঁজি বৃদ্ধি কৰাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিছে যাৰ ফলত শিক্ষাখণ্ডৰ উন্নতিৰ লগতে জনসাধাৰণৰ মাজত শিক্ষাৰ প্ৰসাৰৰ সুবিধা হ'ব আৰু ইয়াৰ ফলত ভাৰতীয় গণতন্ত্ৰৰ বাবে এটা আশাৰ ৰেঙণিয়ে দেখা দিছে আৰু এই ৰেঙণিয়ে গণতন্ত্ৰৰ ভৱিষ্যৎ উজ্জ্বলকৰণত বিশেষ অৰিহণা যোগাব।

ভাৰতবৰ্ষৰ সংবিধানে ইয়াৰ জনসাধাৰণৰ বা
অধিকাৰ দিছে। গণতন্ত্ৰ মানে যিহেতু সংখ্যাগ
সেই কাৰণে সংখ্যালঘিষ্ঠৰ যাতে ব্যক্তিগত স্বাধ
নোৱাৰে তাৰ বাবে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। এই
এখন সুস্থ -সবল আৰু প্ৰকৃত গণতন্ত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা
আনহাতে সংবিধানৰ আৰম্ভণিতে থকা প্ৰস্ত
নীতিবোৰে ভাৰতবৰ্ষক এখন প্ৰকৃত গণতান্ত্ৰি
কৰাত সহায়ক হ'ব। ভাৰতীয় সংবিধানৰ চ
অনুচ্ছেদৰ পৰা ৫১নং অনুচ্ছেদলৈকে থকা
কিছুমান মৌলিক নীতি যিবোৰ ৰাষ্ট্ৰই আইন প্ৰণ
কৰিব লাগিব। এই নীতিসমূহৰ প্ৰধান উদ্দেশ্য হ'
কিছুমান ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক সুযোগ সুবি
কল্যাণকামী ৰাষ্ট্ৰৰূপে ভাৰতবৰ্ষক প্ৰতিষ্ঠা ক
নীতিবোৰৰ জৰিয়তে ভাৰতবৰ্ষ এখন গণতান্ত্ৰিক
গঢ়ি উঠাত সহায়ক হ'ব।

ভাৰতবৰ্ষত কেতবোৰ নতুন নতুন আইন
যাৰ দ্বাৰা জনসাধাৰণক শাসন পৰিচালনাৰ আ
হৈছে। উদাহৰণস্বৰূপে তথ্য জনাৰ অধিকাৰ
দ্বিতীয় স্বাধীনতা বুলি কোৱা হয়)। এই আইন
কি চলি আছে তাৰ বিষয়ে জনসাধাৰণে
পাৰিব আৰু কোনোবাই যদি তথ্য দিবলৈ ইচ্ছা
সেই ব্যক্তি বা বিষয়াৰ ওপৰত আইনী ব্যৱ
যাৰ ফলত জনসাধাৰণ সজাগ হৈছে আৰু
হ'লে গণতন্ত্ৰ সাৰ্থক হ'ব আৰু ইয়াৰ ভবি
বৰ্তমান সময়চো ভাৰতবৰ্ষৰ গণতন্ত্ৰৰ বাবে
বুলি ক'ব নোৱাৰি যদিও ভাৰতবৰ্ষৰ জনসাধাৰণ
বৃদ্ধি পাবলৈ ধৰিছে। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত জনসাধা
। আনহাতে বৰ্তমান শিক্ষিত যুৱশক্তি আমাৰ
ফালে আকৰ্ষিত হৈছে যিটো আমাৰ গণতন্ত্ৰ
খবৰ। যুৱ শক্তিয়ে আগ-ভাগ লোৱাৰ ফলত
ৰাজনৈতিক আৰু সমাজিক ক্ষেত্ৰত আমূল প
বুলি আশা কৰিব পাৰি। ইয়াৰ ফলত ভাৰতবৰ
বৃহত্তম আৰু সফল গণতান্ত্ৰিক ৰাষ্ট্ৰ ৰূপে নিজ
সক্ষম হ'ব।

(লেখক : স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ, ৰাজ

B.H.B College Sarupeta

অসমীয়া কোন ?

আজাহাৰ উদ্দিন

সকলো দেশৰে থকাৰ দৰে আমাৰ দেশৰো এখন পতাকা আছে। সেই পতাকাখনে আমাক মনত পেলাই দিয়ে আমাৰ দেশত বহু শতাব্দী ধৰি চলি অহা মনুষ্যত্বৰ সাধনাৰ কথা । লগতে সি আমাৰ মনলৈ সঞ্চাৰিত কৰি দিয়ে ৰাষ্ট্ৰীয় ঐক্যৰ অনুভূতি আৰু ভাৰতীয়ত্বৰ ধাৰণা।

অসম সাহিত্য সভাৰো এখন নিজস্ব পতাকা আছে। এই পতাকা অসমীয়া জাতিৰ বৌদ্ধিক আৰু সাংস্কৃতিক আশা-আকাংক্ষাৰ প্ৰতীক। লগতে ই সাংস্কৃতিক অৰ্থত অসমীয়া জাতিৰ স্বতন্ত্ৰ অস্তিত্বৰ প্ৰতীক। যেতিয়াই আমি একোটা বিশেষ উপলক্ষ্যত এই পতাকাখন উত্তোলন কৰো তেতিয়া আমি প্ৰত্যেকেই নিজৰ হৃদয়ত এক বিশেষ ধৰণৰ আবেগ অনুভৱ কৰো। এই আবেগৰ উৎস হ'ল এক উদাৰ, বিশাল আৰু গৰিমামণ্ডিত অসমীয়াত্বৰ চেতনা। জাতি-বৰ্ণ-ধৰ্ম আৰু দলমত নিৰ্বিশেষে আমি যিসকল লোক অসম সাহিত্য সভাৰ এই পতাকাৰ তলত সমবেত হওঁ, সেই সকলো লোকেই এক মহৎ আবেগৰ দ্বাৰা স্পন্দিত হৈ অনুভৱ কৰো যে জাতি-ধৰ্ম-বৰ্ণ আৰু দলমতৰ উৰ্দ্ধত আমাৰ আন এটা মহৎ পৰিচয় আছে ঃ সেইটো হ'ল এই যে আমি সকলোৱেই অসমীয়া। এই উদাৰ অসমীয়াত্বৰ অনুভূতিয়ে আমাৰ সকলোৰে মনলৈ এক নতুন তেজ আৰু উদ্দীপনা সঞ্চাৰিত কৰে। অসমীয়া কোন? অসমত বাস কৰা যিসকল লোকে যুগ যুগ ধৰি অসমীয়া ভাষা ব্যৱহাৰ কৰিছে তেওঁলোকে অসমীয়া। যিসকল লোকে অসমীয়া ভাষাক নতুনকৈ গ্ৰহণ কৰি অসমীয়া ভাষী হৈছে, তেওঁলোকে অসমীয়া। যিসকল লোকে অসমীয়া ভাষাক দ্বিতীয় ভাষাৰূপে গ্ৰহণ কৰি অসমীয়া

ভাষাৰ লগত আন্তৰিকতা, আত্মীয়তা অনুভৱ কৰিছে, তেওঁলোকে অসমীয়া। কেইবা হাজাৰ বছৰ ধৰি বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ সন্মিলিত সাধনাই সৃষ্টি কৰা অসমৰ সাংস্কৃতিক উত্তৰাধিকাৰক লৈ যিসকল লোকে গৰ্ব অনুভৱ কৰে, তেওঁলোক অসমীয়া। যিসকল লোকে সেই সংস্কৃতিৰ লগত নিজৰখিনি নতুনকৈ যোগ দি তাক অসমীয়া সাজ পিন্ধাব খোজে, তেওঁলোকে অসমীয়া। একে ভাষাৰে ক'বলৈ গ'লে অসমৰ সেই আটাইসকল লোকেই অসমীয়া; যিসকল লোকে অসমীয়াত্বৰ এক বহল আৰু উদাৰ ধাৰণাৰে গৰ্বিত আৰু [illegible] অংশিদাৰ। অসম সাহিত্য সভাৰ পতাকাৰে ই নতুনকৈ অনুভৱ কৰো আৰু প্ৰতিবাৰেই অসমীয়াত্বৰ সংকল্প লওঁ। এইটোৱেই হ'ল অসমৰ বুৰঞ্জীৰো শিক্ষা ঃ যুগ যুগ ধৰি সকলোকে আপোন কৰি লৈ গঢ়ি তোলা হৈছে আজিৰ এই অসমীয়া জাতি আৰু অসমীয়া সংস্কৃতি।

আহক অসম সাহিত্য সভাৰ পতাকাৰ তলত সমবেত হৈ আজিও আমি এই বুলি নতুনকৈ সংকল্প লওঁ যে অসমৰ বুৰঞ্জীৰ শিক্ষা সৰোগত কৰি আমি এক উদাৰ মানৱতাবাদী আদৰ্শৰ ভিত্তিত বৃহত্তম অসমীয়া জাতি গঠনৰ প্ৰক্ৰিয়া অব্যাহত ৰাখিম, সকলোকে আপোন কৰি লৈ নিজকে ডাঙৰ কৰিম, অসমৰ ক্ষুদ্ৰ বৃহৎ প্ৰতিটো জনগোষ্ঠী ভাষা, সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিৰ প্ৰতি যথাযোগ্য সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰিম আৰু অসমীয়া ভাষাত এক মহৎ সাহিত্য আৰু জ্ঞানভাণ্ডাৰ সৃষ্টি কৰি অসমৰ সকলো জনগোষ্ঠীৰ মানুহকে অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যৰ প্ৰতি অনুৰক্ত আৰু শ্ৰদ্ধাবান কৰি তুলিবলৈ চেষ্টা কৰিম। অসম সাহিত্য সভাৰ পতাকাই আমাক সকলোকে এনে এক মহৎ আদৰ্শৰে উদ্বুদ্ধ কৰক এয়ে মোৰ কামনা।

(লেখক ঃ স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ)

B H B College, Sarupeta

শিক্ষা, ৰাজনীতি আৰু ভাৰতবৰ্ষ

বিকাশ নাথ

এশ কোটিৰো অধিক জনসংখ্যাৰে পৰিপূৰ্ণ আমাৰ দেশ ভাৰতবৰ্ষত সম্প্ৰতি বিভিন্ন প্ৰদূষণে আৱৰি ধৰিছে। এই প্ৰদূষণবোৰ ... কৰি থাকে বাবে আমি আজি অন্য উন্নত ৰাষ্ট্ৰৰ লগত সমানে প্ৰতিযোগিতাত ফেৰ মাৰিব পৰা নাই।

শিক্ষাত হোৱা প্ৰদূষণ ইয়াৰ অন্য এক প্ৰদূষণ। শিক্ষাই বিশ্ববাসীক সভ্যতা আৰু উন্নতিৰ উচ্চতম শীৰ্ষ বিন্দুলৈ ধাবিত হোৱাৰ ... ব্যৱস্থাত ধৰা ঘুণে আমাক ৰৰকৈ নৰক যন্ত্ৰণা দেখুৱাইছে। যদি এতিয়াই ইয়াক প্ৰতিৰোধ অথবা নিয়ন্ত্ৰণ কৰা নহয় তেন্তে ... ভয়লগা ধৰণৰ হ'ব।

শিক্ষাৰ ব্যক্তিগতকৰণে শিক্ষাক পংগু কৰিবলৈ ওলোৱাৰ নিচিনা হৈছে। যদিও ব্যক্তিগত মাধ্যমৰ শিক্ষানুষ্ঠানৰ মূল উদ্দে... বৰ্তমান এই শিক্ষানুষ্ঠানৰ ধন ঘটাটোৱে মূল লক্ষ্য হৈ পৰিছে। এই শিক্ষানুষ্ঠানসমূহৰ নাই কোনো পৰ্যাপ্ত সুবিধা শিক্ষকৰ ... ইয়াৰোপৰি যিহেতু ইয়াৰ শিক্ষানুষ্ঠানত ফলাফলৰ ওপৰত বেছি জোৰ দিয়ে সেয়েহে 'Notes'-ৰ ওপৰত বেছি জোৰ দি... শিক্ষকে নামত কোনো শিক্ষানুষ্ঠানত সোমাই শিক্ষকৰ ভাওঁ দি টিউচন কেইটামান যোগাৰ কৰি 'Model Notes' কেইটামান ... ছোৱালীক ভাটো সজাই পৰীক্ষাত বেছি নম্বৰ পোৱাকৈ দি দিছে। ইয়াৰ ফলত সমগ্ৰ শিক্ষা ব্যৱস্থাই পংগু হ'ব ধৰিছে।

দ্বিতীয়তে, পৰ্যালোচনা কৰিলে দেখা যায় যে মধে-মধে পতা পৰীক্ষা কেন্দ্ৰবোৰত চলা অবাধ দুৰ্নীতি, নকলৰ অবাধ প্ৰ... কাৰ্যত কৰা গাফিলতি ইত্যাদি ঘটনাসমূহে পৰীক্ষাৰ সময়ত প্ৰতি বছৰে বাতৰি কাকতৰ শিৰোনামা দখল কৰে; এইবোৰে শিক্ষা... অৱশ্যে এটা কথা ঠিক যে বৰ্তমান সময়তো আমাৰ ইয়াত মেধাৱী লোকৰ সংখ্যা নাইকীয়া হোৱা নাই; কিন্তু ৰাজনৈতিক নেতা... লোকসকলৰ বাবে এই মেধাবীবোৰ হতাশাগ্ৰস্ত হোৱা দেখা যায়। ইয়াৰ বাবে প্ৰশাসনীয় পৰীক্ষাকে ধৰি বিভিন্ন চাকৰিৰ ই... পৰীক্ষাৰ উদাহৰণেই যথেষ্ট। এইবোৰত ইমান দুৰ্নীতি হয় যে, আমাৰ দৰে উঠি অহা নব চামে ইয়াত পৰীক্ষা দিবলৈ মন ... তাগিদাত আজিৰ যুগত যুধিষ্ঠিৰ হৈ থাকিলে ভিক্ষা ... ধাৰ কৰি হ'লেও আমিও দুৰ্নীতিত লিপ্ত হওঁ। ইয়াৰ ... ৰাজনৈতিক নেতাকে ধৰি ইয়াৰ নিত্য-সহচৰ ব্যক্তিসক... ক্ৰমান্বয়ে তললৈ খোজ মেলিছে।

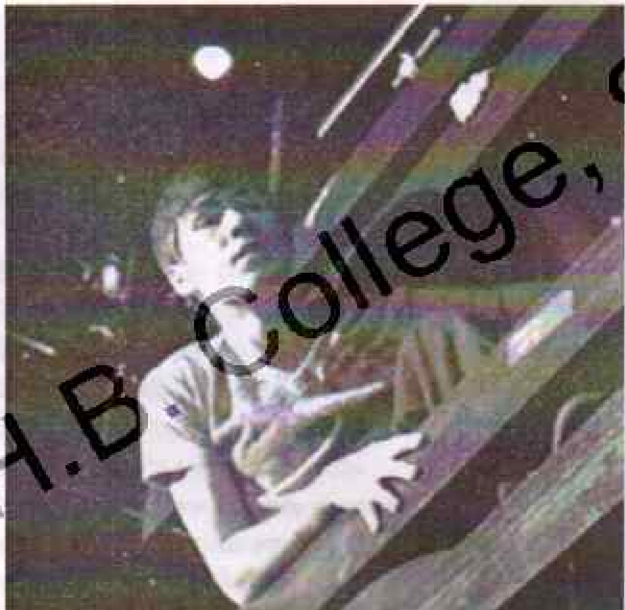

অন্যহাতে ৰাজনৈতিক প্ৰদূষণে বৰ্তমান এনেকুৱা ... ইয়াক ধুই নিকা কৰিবলৈ কিমান সময়ৰ প্ৰয়োজন ... দেশৰ আইন প্ৰণেতাসকলকে ধৰি ৰাজনীতিৰ লগত ... নিজকে দোষমুক্ত সজাবৰ বাবে C.B.I.-ক উৎকো... লোটে ধৰা পৰি তিহাৰ জেলৰ ভাত খাব লগা হয়, ... দেশত অনুষ্ঠিত হোৱা কমনৱেলথ গেমছৰ বাবে আৱ... জেপত সোমোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰে সেইখন দেশৰ শাসন ... সেয়া আপোনালোকৰ বিচাৰ্য। সম্প্ৰতি ভাৰতবৰ্ষত ... কেলেংকাৰী, ১০০০ কোটি টকাৰ কেলেংকাৰী আদিয়ে ... পাইছে যে সদনত কোনো বিষয়ৰ ওপৰত আলোচনা ... চিঞৰ-বাখৰ কৰিয়েই সময়খিনি কটায়; ফলত ৭০% ... এনেকুৱা জনপ্ৰতিনিধিৰ পৰা বাইজে কি আশা কৰিব পা... বাবে আটাইতকৈ কুফল ভোগ কৰিব লগা হৈছে দৰিদ্ৰ ... ব্যক্তিসকল যিয়ে এওঁলোকৰ শিক্ষাত বহধৰণে ব্যাঘাত ... সময়ৰ আহ্বানৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি সকলোৱে সোনকালে ... পৰা ৰক্ষা কৰিবলৈ আগবাঢ়ি অহা উচিত।

(লেখক ঃ স্নাতক প্ৰথম ...

B.H.B. College, Sarupeta

কবিতা

কবিতাৰ ছন্দ

সন্দীপ বৈশ্য
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

মই কবিতাৰ কবি
প্ৰেম কবিতাৰ তুমি ছন্দ
তুমি শব্দ, অৰ্থ, তুমি এটি বৰ্ণ
প্ৰেমৰ অবিহনে লিখিব নোৱাৰো
জেনো এটি কবিতাৰ অংশ।
প্ৰেমৰ প্ৰতিটো শব্দ অৰ্থ বৰ্ণমালাৰে লিখা
প্ৰেম কবিতাৰ ছন্দ।

তুমি মোৰ কবিতা
প্ৰেমৰ কবিতাৰ ভাষাৰে সজোৱা
প্ৰেম মনৰ মন মন্দিৰ।

তুমি মোৰ বুকুৰ
তুমি অংগ মোৰ দেহৰ
তুমি বৰ্ণ মোৰ প্ৰেমৰ
প্ৰেমৰ কবিতাৰ ভাষাবোৰ
প্ৰেম স্পন্দিত কলিজাৰ প্ৰেম
প্ৰেমৰ প্ৰতিটো ভাষাই কৰে
প্ৰেম সৰ্বস্ব দেহক আলিংগন।
মই কবিতাৰ কবি
প্ৰেম কবিতাৰ ছন্দ তুমি।

প্ৰৱঞ্চনা

অৰূপ দাস
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

তুমি কৰিলা মোক প্ৰৱঞ্চনা
তুমিয়ে মোৰ প্ৰথম প্ৰেমৰ অগনি বুলিকৈ
মোৰ অন্তৰত প্ৰেমৰ অগনি জ্বলাই
শেষত কিয় ছলনাৰে আঘাত হানিলা

মিঠা মিছা কথা ফুলজাৰীৰ
কোবা নাছিলো অন্তৰৰ কথা,
হৃদয়ৰ আহ্বানবোৰ যুক্তিৰে কৈছিলো
সেয়ে ছাগে তুমি নুবুজিলা

শান্ত শিষ্ট আছিলা বাবে, সীতাবুলি ভাবিলো
চঞ্চলা নোহোৱা বাবে বিশ্বাস কৰিছিলো

পিছে তুমিটো নোহোৱা বনৰীয়া ফুল
এটি মাত্ৰ ভোমোৰাই কৰিব ৰেণু পান
বৈজ্ঞানিক যুগৰ আধুনিক তুমি
অনেকক কৰিছা দেহ মন পান

ভাবিছিলো ঘাত প্ৰতিঘাতেৰে ভৰা জীৱনটোত
তুমিয়েই হ'বা মোৰ একমাত্ৰ প্ৰেৰণা
সবলা মনৰ আশা নহ'ল পূৰণ
কৰিলা তুমি মোক প্ৰৱঞ্চনা

হ'ব জানো এই মৰম চিৰযুগমীয়া
সচাঁকৈয়েনে এই ভাষা তোমাৰ
তেনেহ'লে আছা কিয় নীৰৱে বৈ
সচাঁকৈ দিবানে তোমাৰেই প্ৰতিচ্ছবি
মোকেই দুখ দিবলৈ আছা কিয় বৈ
আছা কিয় বৈ, আছা কিয় বৈ।

B.H.B. College, Sarupeta

অপেক্ষা

চিমি তালুকদাৰ
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

শৰতৰ নিৰিবিলি এটি সন্ধিয়া
পদূলি মুৰৰ শেৱালি জোপাৰ তলত
খিৰিকীখনৰ ওচৰত ৰৈ
আছোঁ কাৰোবাৰ অপেক্ষাত।
শেৱালি জোপাৰ ফাঁকেৰে
চাইছোঁ জোনাক ভৰা আকাশলৈ,
জোনৰ ওচৰতে এটি-দুটি তৰাই
আছে সেখোন তিৰবিৰাই
অবুজ ভাষাৰে শেৱালি জোপাক
অকৃতিম হাতৰ পৰশ বুলাই
চাইছোঁ সেই ফুলবোৰলৈ
য'ত নিয়ৰৰ টোপালবোৰ
উঠিছে জিল মিলাই।
বাৰে বাৰে চাইছোঁ পদূলিৰ মূৰলৈ'
তেওঁৰা আহিছেনে নাই?

তুমি দীপ্তি শিখা

জিন্তিমনি নাথ
উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ

তুমি দীপ্তি শিখা
যেন এক জ্বলন্ত তৃষা।
য'ত জ্বলি থাকে এক অপূৰ্ব কল্পনাময় আশা
কল্পনা বৰ মধুৰ
কিন্তু বাস্তৱ বৰ গধুৰ যেন এটা শিলৰ মোনা
তাৰ বাবে তুমি কটাব লাগিব এক দীৰ্ঘকালধ্ৰ কষ্টময় কাল

তেতিয়াহে পাবা তুমি জীৱনত সুখ-শান্তি আৰু ভাল পোৱাৰ মন্ত্ৰণা
তুমি পাৰিবা দীপ্তিশিখা
কাৰণ তুমিয়েই এওঁ যিয়ে
জোনাকবিহীন নিশা
জ্যোতিহীন মুহূৰ্তত আশাৰ ৰেঙণি
তোমাক কাষত লৈ বাট চাই আছোঁ মাথোঁ পুৱাৰ
সূৰ্য্যৰ হেঙুলী পোহৰলৈ
কাৰণ এই পোহৰেৰেই স্বৰ্ণকাল হৈ উঠে
আশাৰে ভৰি থকা এখন আকাশৰ বুকু।।

বিষাদ

ৰুমী কলিতা
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

তুমি আহিছিলা এদিন
মোৰ কাষলৈ
এবুকু মৰম লৈ।
মোৰ শূন্যতাৰে ভৰা জীৱনত
সিঁচি দিছিলা প্ৰেমৰ কঠিয়া।
কিন্তু কিয়? কিয় আঁতৰি গ'লা?
তুমি এনেদৰে,
কি অধিকাৰ আছিল তোমাৰ
এনেদৰে ফুলৰ দৰে
কোমল হৃদয় এখন থান-বান ক
সেয়ে হয়তো আৰু জীয়াই নাথ
এই বিষাদেৰে ভৰা জীৱনটো
মৃত্যু নামৰ শব্দটোৱে
যেন মোৰ মাতিছে।
দূৰ-দূৰণিৰ পৰা,
যি দূৰত্বৰ কোনো সীমা নাই।

সংগ্ৰাম

নৱনীতা কলিতা
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

তুমি সংগ্ৰামী, তুমি বিপ্লৱী,
তুমি মুক্তি যুঁজৰ সৈনিক।
যুগে যুগে সংগ্ৰাম,
যুগে যুগে আৰ্তনাদ।
জীৱন মানে সংগ্ৰাম,
শব্দবিহীন চকুৰ ভাষা।
'চকু' গোপন মনৰ বাতৰি প্ৰেৰক,
তোমাৰ চকুত অনন্ত আকাশ।
য'ত আছে সাগৰৰ নীলা,
হৃদয়ৰ কোৱা নোকোৱা বহুত ভাষা।

B.H.B. College, Sarupeta

দুখ

শিৱকু বায়ন
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

দুখে মোক বুজি পায়
মই ঢোং সলাওঁ
সেয়ে সি খামুচি ধৰে
প্ৰতিটো হাতোবাকে

দুখে মোক জানে
মই গীত ভালপাওঁ সেয়ে
সি শুনায় বেদনাৰ
নিৰন্তৰ গান

দুখে মোক দেখে
মই ৰং ভালপাওঁ সেয়ে
সি সানি দিয়ে তাৰ
প্ৰিয় বৰ্ণহীন আবিৰ

দুখে মোৰ মৰম বিচাৰে
সি কবলৈ মোক বাধ্য
"অ মোৰ সহগামী দুখ
তয়ো মোক সাবটি থাক
আৰু ময়ো তোক
সাবটি থাকো।।"

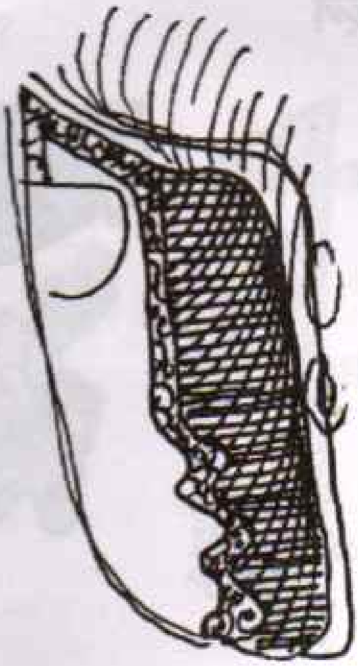

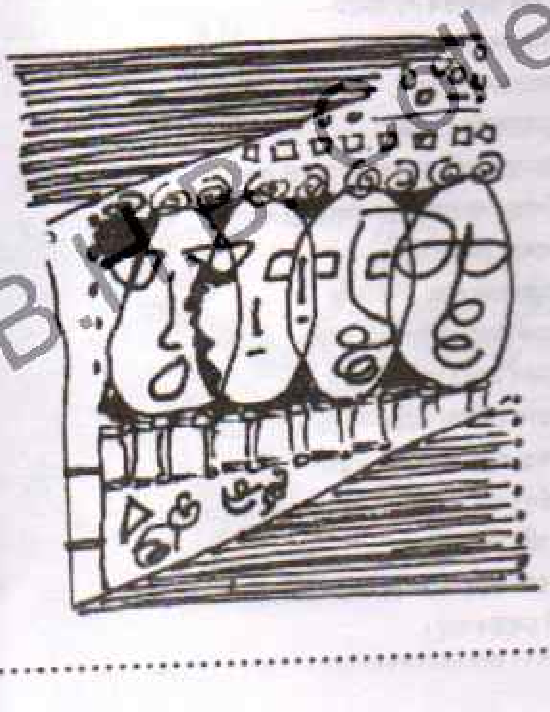

অচিন প্ৰেমৰ অবুজ সুৰ

বনিতা দাস
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

নিস্তব্ধতা ভেদি অহা তোমাৰ ৰিণিকি ৰিণিকি বাঁহীৰ শব্দ শুনি
দোকমোকালিতে মই নদীখনৰ কাষলৈ আহোঁ,
তোমাৰ আৰু মোৰ মাজৰ দূৰত্ব আছিল
সেই চঞ্চলা গাভৰু নদীখনি।

নদীৰ ইটো পাৰত মই
আৰু সিটো পাৰত আছিলা তুমি।

তোমাৰ বাঁহীৰ কৰুণ সুৰত
মোৰ হৃদয়ৰ পৰা নিগৰা অশ্ৰুবৃষ্টিৰ দৰে
নৈখনেও উচুপি উঠে তুমি জানো কেতিয়াবা উপলব্ধি কৰিছা?

নাজানো তুমি কাৰ হৃদয় ঝংকাৰিত কৰিবলৈ
তোমাৰ বাঁহীত, জয়াল নিশাৰ দৰে কৰুণ সুৰ তোলা,
তথাপি মই ৰৈ থাকোঁ নদীৰ ইটো পাৰত
তোমাৰ বাঁহীৰ অচিন প্ৰেমৰ সুৰ শুনিবৰ বাবে।

কাৰণ মই যে, তোমাৰ বাঁহীৰ অবুজ সুৰৰ মাজত
নিজকে বিচাৰিবলৈ বৃথা চেষ্টা কৰোঁ।

B H B College, Sarupeta

তেনে কোনো কথা নাছিল

তৃষ্ণা তালুকদাৰ
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

তেনে কোনো কথা নাছিল, যাৰ বাবে
তুমি ফালি পেলাইছিলা মোৰ আকাশখন
ঠিক পুৰণি ডায়েৰীখনৰ
অস্পষ্ট পাতকেইখিলাৰ দৰে।
তেনে কোনো কথা নাছিল, যাৰ বাবে
তুমি চকুলো টুকিছিলা
আৰু হেঁচি-ঠেলি চন্দুক এটাত ভৰাই থৈছিলা
মোৰ প্ৰিয় ৰাতিবোৰ।
যি কথাৰ বাবে তুমি মেলি নাচালা
বৰষুণৰ পাণ্ডুলিপি
যি কথাৰ বাবে তুমি মচি দিছিলা শৰতৰ সপোন।

তেনে কোনো কথা নাছিল যাৰ বাবে
তুমি সহবাস কৰিছা, কপোৰালী নৈখনৰ সতে
যাৰ বাবে নীলাচলত মোৰ কোঁচত মূৰ থৈ শুইছিলা
সেই নীলাচলত মোক কবৰ দি আহিছা
বগৰীজোপাৰ পৰা আনাৰস বৰণীয়া বেলিটো
চিঙি আনি বুঢ়ালুইতত দলিয়াই দিছা...
তেনে কোনো কথা নাছিল যাৰ বাবে
এই মৃত্যুদণ্ড মোৰ প্ৰাপ্য
যাৰ বাবে তুমি ফালি পেলাইছা মোৰ আকাশ
লুকুৱাই থৈছা মোৰ প্ৰিয় ৰাতিবোৰ
যাৰ বাবে তুমি হাঁহিছা
তেনে কোনো কথা নাছিল
তেনে কোনো কথাই নাছিল
যাৰ বাবে তুমি কান্দিবা...।

কুলি চৰাইৰ বাহ

মনালিছা বৰ্মন
উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ

মোৰ খবৰ ল'বলৈ তোমাৰ আহৰি নাই
মোৰ ব্যস্ততা নিজকে লৈ
দূষিত বতাহ আৰু ভেজাল খাদ্য খাই
এতিয়া আমি নিৰ্বাক ভাই।
বাতৰি কাকতৰ শিৰোনাম—
"মমতাৰ গৰাখহনীয়া",
"সভ্যতাৰ আত্মজ",
"মূল্যবোধৰ আকাল"।
আচলতে এতিয়া সকলো ফালে অবতৰ
হেঁপাহৰ শাওণমহীয়া পথাৰতো খৰাং
নিৰাশাৰ চিৰাল ফাট
বৰ আকাল হ'ল
মৰমৰ এষাৰি মাত,
ভোকৰ এমুঠি ভাত।
আকাশ দেখিছা আজি—
সন্দেহ আৰু প্ৰৱঞ্চনাৰ মেঘ
স্বাৰ্থপৰতাৰ জোৱাৰ উঠিছে
হৃদয়হীন সমাজ
বুকুৰ মাজলৈ সন্তৰ্পণে বাঢ়ি আহিছে
কুলি চৰাইৰ বাহ।

B.H.B. College, Sarupeta

কেতিয়া আহিব সেই দিনটো?

সঞ্জিতা তালুকদাৰ
উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ

কেতিয়া আহিব সেই দিনটো?
যেতিয়া এই পৃথিৱীত
আমাৰ জীৱনটোৱে নিৰাপত্তা পাব,
কোনেও এমুঠি আহাৰৰ বাবে
চিৎকাৰ কৰিব নালাগিব,
আৰু মাতৃয়ে বুকুৰ পৰা কাঢ়ি নিয়া
সন্তানৰ বাবে চকুলো টুকিব নালাগিব।
কেতিয়া সেই দিনটো আহিব?
যেতিয়া পৃথিৱীখনত শান্তিৰ পাৰজনীয়ে
ডেউকা মেলি উৰিব পাৰিব।
আৰু নাথাকিব দুখৰ চকুলো,
থাকিব কেৱল হাঁহিৰ সঁফুৰা।
এনে এখন পৃথিৱীয়ে আমাৰ কাম্য,
বৰ্তমানৰ তেজেৰে চেঁকুৰা বন্ধা পৃথিৱীখন
আমি কেতিয়াও নিবিচাৰোঁ।
আৰু এতিয়া মানুহে নিষ্পাপ শিশুকো
হত্যা কৰিবলৈ কুণ্ঠাবোধ নকৰে।
আমাক লাগে মহামিলনৰ সেই দিনটো,
যিটো দিনত প্ৰত্যেক মানুহেই হাঁহিব পাৰিব।
আমি এতিয়া সেই সুখৰ দিনটোলৈ
অপেক্ষাৰত...

নাৰী পৱিত্ৰতা

পুনম মেধি
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

কিয় নাই এই পৃথিৱীত
নাৰী স্বাধীনতা?
কিয় সকলো সময়ত কৰিব লাগে

নাৰীয়ে আদেশলৈ অপেক্ষা?
প্ৰথমতে পিতৃ, পাছত পতি
আৰু তাৰ পাছত কিয় হ'ব লাগে
পুত্ৰৰ তলতীয়া।

কিয় আজিৰ সমাজৰ এচাম মানুহে
নাৰাখে মাতৃৰ প্ৰতি আস্থা
নুবুজে পত্নীৰ প্ৰেম
নাজানে সন্তানৰ ভালপোৱাঙ্গ

এই পৃথিৱীত জীয়াই থাকিবলৈ
নাৰীয়ে কিয় স্বীকাৰ কৰিব লাগে পৰাধীনতা?
কিয় সমাজত প্ৰত্যেকবাৰ নাৰী
হ'ব লাগে কলংকিতা
কিয় সমাজৰ প্ৰশ্নই বাৰে বাৰে
প্ৰশ্ন কৰে
ক'ত হেৰাল নাৰীৰ পৱিত্ৰতা?

B.H.B. College, Sarupeta

আড্ডা

সত্যজিৎ উজিৰ
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

আড্ডাৰ ফাঁকে ফাঁকে
প্ৰতিটো দুপৰীয়া
নষ্টালজিক হৃদয়ৰ আড্ডা
মাথোঁ মাদকতা।
কোনোজনৰ মুখত আকাশ বগোৱা কথা
কোনোজনে চিএৰিৰে প্ৰেমিকাৰ প্ৰবঞ্চনা
কোনোজনে আকৌ কৰে ৰাজনীতিৰ বন্দনা
অৱশেষত সকলোবোৰ 'চুপ্তা চাই সোপা'
আড্ডাৰ ফাঁকে ফাঁকে...
পাৰ হৈ যায় প্ৰতিটো দুপৰীয়া।
ৰাজনীতি কৰি জনসাধাৰণক সপোন দেখিবলৈ শিকাম
সুন্দৰ, শান্তিময় অসম এখনৰ...
কিমানজনে ভাবে তেনেকৈ?
ৰাজনীতি নহয় এয়া
প্ৰবঞ্চনা নীতি
লোকৰ টকাৰে অট্টালিকা সাজি
বিলাসিতা কৰাৰ সপোন দেখে
আজিৰ নেতাসকলে...
আড্ডাত আজি প্ৰতিজনৰ মুখে মুখে...।
আড্ডাৰ ফাঁকে ফাঁকে প্ৰতিটো দুপৰীয়া
কোনোবাই চিএৰিছে প্ৰেমিকাৰ প্ৰবঞ্চনা
প্ৰেমতো ৰাজনীতি চলিছে,
লঠঙা গছত চুণপানী ঘঁহাৰ দৰে...।
হাঁহি হাঁহি আমি আদৰি লৈছো
প্ৰবঞ্চনাবোৰ...
বহু আগৰ পৰাই
চৰকাৰী বিলৰ দৰে
বেটিং লিষ্ট হে বনাই থৈছোঁ।
আড্ডা আজি নিৰৰ্থক।
আমি গান গাইছোঁ
দুখীয়াৰ বাবে...
প্ৰাণ দিব পৰা নাই
আড্ডাৰ ফাঁকে ফাঁকে
পাৰ হৈছে প্ৰতিটো দুপৰীয়া...।

কল্পনা

কামাল হুচেইন
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ

মানুহ হওক মানৱ
পৃথিৱী হওক স্বৰ্গ
চাকি হওক চন্দ্ৰ
নোবাৰা কথাটো হওক জুই।
মহৎ লোকৰ বাণী
সকলোৰে হৃদয়ত হৈ বওক নৈ
নহ'লে নাপাব শান্তনা
মহাত্মা গান্ধীৰ দৰে আত্মা
তাৰে স্মৃতিৰে জিলিকি আছে
ভাৰতবৰ্ষ দেশৰ স্বাধীনতা
সকলোৰে জীয়াই থাকক
এই একো একোটা আদৰ্শ লৈ
এয়ে মোৰ 'কল্পনা'।

কবিতা

মমী দাস
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

'কবিতা' তোমাক অ...
মোৰতো আৰু একো...
কাগজ এখিলা বিচাৰি...
কলমত যে চিঁয়াহী নাই...
অভিধান দুখীয়া মোৰ...
তথাপি কি জানা 'কবিতা'...
তুমি নাহিলে মোৰ...
গোসাঁইঘৰত চাকি নাজ...
ফুলনিত ফুলে পাহি নে...
কপৌয়ে গীত নাগায়...
আৰু জানা 'কবিতা'
অনুভূতিৰ ঢৌৰে...
মনৰ পাৰ ভাঙি আহি...
মই মানুহৰ বাবে লিখি...
সংস্কাৰকামী পতাকা...
একোটি নতুন কবিতা
তুমি 'মই' আৰু মই 'তুমি'...
সেইবাবে তোমাক বি...
গভীৰৰ পৰা গভীৰ...

B.H.B College Sarupeta

গতি

দিপ্তী মণি ডেকা
উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ

নজনাকৈ হৈ যোৱা ভুলবোৰ
নভবাকৈ হৈ যোৱা ঘটনাবোৰ
নোচোৱাকৈ কৰি যোৱা গতিবোৰ
যেন নিশাহত হেৰাই যোৱা উষ্ণতা
শুধৰণি নাই যদিহে বুজি নোপোৱা
ভ্ৰষ্ট জীৱনক গতি দিবলৈ
ভুব যোৱা বেলিক সাৱটিবলৈ
লুপ্ত পোহৰক উজ্জ্বলাবলৈ
দুহাত মেলি খেপিয়াই মহাশূন্যত
আছে জানো পোৱাৰ নিৰ্বিঘ্ন আশা।
আঙুলিৰে দুটোপাল লোটক মচি
গংগাৰ পানীৰে পুৱা স্নান কৰি
শুভ্ৰ সাজেৰে সমাধিত ফুল ছটিয়াই
ক'ব পাৰিবা জানো অন্তৰৰ পৰা
মই তোমাক সঁচাকৈয়ে ভাল পাওঁ বুলি...

পাহৰি যোৱা নাই

ৰণ্টু তালুকদাৰ
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

যিয়ে মোক ভাল পাবলৈ শিকাইছিল,
মাথোঁ শৰতৰ ৰাতি।
তোমাৰ বাবে চুৰ বিচাৰিছিলোঁ,
এখন নীলা আকাশ।
এদিন তুমিয়ে আছিলা মোৰ,
এটি স্বপ্নময় ঠিকনা।
হঠাতে তুমি পাহৰি গ'লা,
চিনাকি এটি সুৰক।
সকলো নষ্ট স্বপ্নৰ কাহিনী,
এতিয়াও পাহৰা নাই।
কেতিয়াও বিলীন হ'ব নিদিওঁ
আমাৰ দুয়োৰে অতীতক।
শেষ নিশ্বাস তোমাৰে আশাতে,
মাথোঁ বিচাৰোঁ তোমাক।

সিহঁত

[illegible]না আহমেদ
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

সিহঁতৰ অন্তৰ শিলতকৈও টান
অথবা বজ্ৰতকৈও কঠিন।
তুমি চাগে নোৱাৰিবা! সিহঁতৰ মাজত
কবিতাৰ বীজ ৰোপণ কৰিব।
কবিতাৰ ছন্দৰে উৎসাহ যোগাব।
গীতৰ বাগেৰে হৃদয় কঁপাই তুলিব।
অবহেলাত প্ৰকাশ পায় সিহঁতৰ
[illegible]ৰ, হৃদয়ৰ কঠিনতা...
[illegible] যৌৱন পৰিবৰ্তে
[illegible] দেখে সিহঁতে গৰাকী হোৱাৰ
টকাৰ প্ৰতি সিহঁত আগ্ৰহী।
টকাৰ অধিকাৰী হোৱাজনক
শ্ৰদ্ধা আৰু সন্মান যাচে...
মানুহৰ প্ৰকৃত ৰস আৰু
সৌন্দৰ্য সিহঁতৰ নাই...

B.H.B. College, Sarupeta

আজি নেহেৰু পাৰ্কত বহিম

ৰাহুল অধিকাৰী
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

পলম নকৰিবা—
এন্ধাৰ নমাৰ লগে লগে
তোমাক পাহৰি পেলাম
ধামৰ ফটিকা পান কৰি উন্মাদ হ'ম

আজি নেহৰু পাৰ্কত বহিম
এটা সন্ধিয়া দিবা—
তোমাৰ দুচকুত আঁকি থ'ম
হেঙুলীয়া পানীৰ গোলাপ
পাহৰি যাম মোৰ চেতনা
দুখ যন্ত্ৰণা বিষাদ
তোমাৰ জোনাকসনা
পিঠিত লাগি থকা তেজৰ চেঁকুৰা মচিম
আমাৰ চকুপানীৰ উন্মুক্ততাৰে।

এবুকু নীলা হৈ আহিবা
(চকুৰ নীলাত বয় গণিকা বতাহ)
নীলাৰ সাগৰত সাঁতুৰিম
তোমাৰ চুলিবোৰ ডাঁৱৰ নোহোৱাকৈ
দুচকুত আঁকিবা সেউজীয়া বৰষুণ
কাণত, ডিঙিত আঁৰিবা নিয়ৰৰ ফুল
মই কি পিন্ধিছোঁ
তুমি পিন্ধিছা কি সাজ
কাৰো নাথাকিব কোনো অভিযোগ
চুক্তি কিম্বা চৰ্ত

দুয়ো হেঁপাহ পলুৱাই কান্দিম
হেঁপাহ পলুৱাই হাঁহিম
চিঞৰিম, গাম, খেলিম...
একেলগে উৰুপিম
অকলশৰীয়া উমানন্দলৈ চাই
একো চকল দুখ চেলেকিম
(দুখৰ চোৱাদ নিমখীয়া...)

কোনেওতো নাজানে—!
এন্ধাৰ কাঢ়া ইস্ত্ৰি মৰা ছাৰ্ট-পেণ্টৰ মাজত

মই লুকাই ফুৰিছোঁ
জেহাদ ঘোষণা কৰিছো মোৰ
সমস্ত সত্তাৰ বিৰুদ্ধে
তোমাৰ সন্মুখত আজি ভাঙি ভাঙি দেখুৱাম
হৃদয়ৰ থেতেলা খোৱা অংশ
নেহেৰু পাৰ্ক ফেডেড থাঁহনিত সজাম
শুকান কলিজাৰ উঁৱলা টুকুৰা
পলম নকৰিবা—
আজি নেহেৰু পাৰ্কত বহিম।।

মোৰ দুচকুত

মিচ্ ৰুমী দাস
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

ওৰে নিশা উজাগৰে থাকোঁ
মুক্ত আকাশখন চাওঁ
অন্ধকাৰখিনি সাৱটি
অনেক নোকোৱা কথাৰে
হৃদয়খন পৰিপূৰ্ণ কৰোঁ,
পুৱাৰ লগে লগে
বতাহ বলিব
ফুল ফুলিব
পোহৰত জকমকাই উঠিব
ৰাতিৰ সোণালী সপোন,
তুমি উভতি অহাৰ বাটৰ দাঁতিত,
মই ৰৈ থাকিম,
পৃথিৱী সেউজীয়া হ'ব
মোৰ দুচকুত...

হে উগ্ৰবাদী

বিকাশ নাথ
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ, অৰ্থবিজ্ঞান বিভাগ

হে বন্ধু, তুমি আজি ধৰিব পাৰিছানে নাই
মই ক'ব নোৱাৰোঁ।
তথাপি এক মাতৃৰ সন্তান হিচাপে মই কওঁ
তুমি ক'ৰবাতে এৰি আহিলা
জীৱনৰ পোন বাট।
ঠিক মাজসাগৰত কৰুৰকাই থকা
নাওখনৰ দৰেই হ'ল তোমাৰ জীৱন।
দেশ স্বাধীন কৰাৰ আশাবোৰ তোমাৰ আজি
ধূলিৰ সতে মিলি গ'ল।
যাৰ বাবে তুমি হেৰুৱালা
শৃংখলিত জীৱনৰ শিকলি
সেয়ে হে ভাই, তুমি উভতি আহা
আমাৰ সমাজলৈ,
নহ'লে তোমাৰ চাৰিওফালে হ'ব
ধুৱলি কুঁৱলিৰে ভৰা অন্ধকাৰ জীৱন।
লগত যাত্ৰাপথৰ সঙ্গী হ'ব
মাথোঁ অন্তহীন বেদনাৰে ভৰা এটি
দীঘলীয়া নিশ্বাস!

B.H.B College, Sarupeta

মোৰ কলমৰ দুআষাৰ

মিতালী নাথ

[illegible] কলিছে। সেইদৰে সভ্যতাও আগুৱাই গৈছে। চাৰিওফালে মানৱৰ উন্নতিৰ জয়গান। চন্দ্ৰত পানী ওলাইছে, মানুহক অদূৰ ভৱিষ্যতে তাত [illegible] কৰা স্বপ্ন দেখুওৱা হৈছে। প্ৰশ্ন হয় এই তথাকথিত সভ্যতাই [illegible] কিমান দূৰ আগুৱাইছে? সাধাৰণ খাটি খোৱা মানুহৰ অৱস্থাৰ [illegible] উন্নতি ঘটিছেনে? চাৰিওফালে অনাহাৰে, অৰ্ধাহাৰে থকা মানুহৰ [illegible] নিষ্পিষ্ট শাৰী, চিকিৎসাৰ অভাৱত নিতৌ ঘটি থকা মানুহৰ মৃত্যুৰ [illegible] উৎপাদিত শস্যৰ উপযুক্ত মূল্য নোপোৱা কোনোবা গুণগাছ কৃষকৰ [illegible] বাতৰি উগ্ৰপন্থীৰ বোমাঘাতিত থানবান হৈ যোৱা একোখন [illegible] হৃদয় বিদাৰৰ সংবাদে মোকেই নহয়, আপোনাকো নিশ্চয় বিভ্ৰান্ত [illegible] তাৰ মাজতে যেতিয়া এইখন দেশৰে কিছু ব্যক্তিয়ে বিশ্বৰ ধনী [illegible] তালিকাত ঠাই পায়, সংসদত বছৰে বছৰে বৃদ্ধি পায় কোটিপতি [illegible]তিনিধিৰ সংখ্যা, তেতিয়া সঁচাই ভাব হয় আমাক সপোনকে দেখুৱাই [illegible] হৈছে। দৈনন্দিন সমস্যাবোৰ পাহৰি থাকিবলৈ বহুতো ৰঙীন সপোন [illegible] দিয়া হৈছে চিনেমা, টি ভি চেনেল, সাহিত্যৰ পৰা সংবাদ মাধ্যম [illegible]। কাৰণ নীতি-নিৰ্দ্ধাৰক শ্ৰেণীটোৱে জানে, সাধাৰণ মানুহখিনি [illegible]বিলাসী। সপোন দেখুৱাব পাৰিলে তেওঁলোকে একো নিবিচাৰে।

হাজাৰ সমস্যাৰে ভৰা আজিৰ কঠিন পৃথিৱীখনত দিনবোৰ ক্ৰমাগত জটিল হৈ গৈ আছে। বছৰটোৰ শেষ ভাগত অন্তত এইটো [illegible] আপোনালৈ - আহক আমি নিজেই নিজৰ ভাগ্য নিৰ্মাতা [illegible] দিনবোৰ অধিক উজ্বল হৈ পৰিব তেতিয়াহে, যেতিয়াই আমি মিছা সপোন দেখিবলৈ এৰি হাতে কামে নিজেই লাগি পৰিম।

এটা সৰুকৈ কথা ঃ

এটা লোক কথা সকলোৱে জানে। কাউৰী এটাই এদিন ভালকৈ [illegible] চাইৰ ৰূপটো প্ৰত্যক্ষ কৰিলে। ম'ৰাৰ ধুনীয়া ৰূপ দেখি তাৰ নিজৰ ৰূপৰ প্ৰতি বৰ বিৰাগ জন্মিল। সিও ম'ৰা হোৱাৰ সপোন দেখিলে। [illegible] গাত ম'ৰাৰ পাখি এসোপামান গুজি সি জাতি ভাইবোৰৰ ওচৰলৈ [illegible] আহিল। ভাইসকলে তাক ম'ৰা চৰাই বুলি বজা পাতিলে পিছে [illegible] দিনলৈ? যেতিয়া তাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰে চিঞৰ-বাখৰে আচল স্বৰূপটো ফুটিউঠিল সকলোৱে তাক নানান তিৰস্কাৰ কৰি কাউৰী সমাজৰ [illegible] খেদি পঠিয়ালে।

এই উদাহৰণটো এই কাৰণেই লিখিছো- সিদিনা অসমৰ এটা ব্যক্তিগত নিউজ চেনেলৰ পুঁৱাৰ অতিথি এজনৰ সাক্ষাৎকাৰটো চাই থাকিলো। অসমৰ পৰা গৈ মুম্বাইত অভিনয়ৰ ক্ষেত্ৰখনত প্ৰতিষ্ঠাৰ সংগ্ৰাম কৰি থকা খনচেৰেকা ধাৰাবাহিক বিজ্ঞাপন আদিত অভিনয় কৰা 'বৰা' উপাধি ধাৰী অভিনেত্ৰী এগৰাকীয়ে সেইদিনা তেওঁক লোৱা সাক্ষাৎকাৰত যি ৰূপত ধৰা দিলে, সেয়া চাই প্ৰতিগৰাকী সচেতন অসমীয়াৰে মনবোৰ হাহাকাৰ কৰি উঠিল। অসমীয়া ভাষা যেন তেওঁ পাহৰিয়েই গ'ল, অসমীয়া শব্দবোৰৰ তেওঁ কৰা বিকৃত উচ্চাৰণত তেনে ভাবেই ফুটি উঠিল। শিল্পীগৰাকীয়ে নিজৰ ওপজা মাটিৰ বায়ু-পানী, ভাষা-সংস্কৃতিৰ কথা পাহৰি যোৱাৰ অভিনয় (?) কৰা যেন দেখি সেইদিনা সকলোৱে তেওঁক লৈ কৰা গৌৰৱৰ সলনি প্ৰত্যক্ষভাৱে ফোন যোগে তিৰস্কাৰ কৰাটোৱে প্ৰমাণ কৰে নিজৰ ভাষা-সংস্কৃতিক বিকৃত কৰা [illegible]ক কোনেও ক্ষমা নকৰে।

এইটো এটা উদাহৰণহে। আমাৰ মাজত এনে বহু শিল্পী আছে, যি অসমীয়া ভাষাটো শুদ্ধকৈ ক'বলৈ টান পায় বা টান পোৱাৰ অভিনয় কৰে। [illegible] মাজে মাজে লেও ধৰি ধৰি এটা বিশেষ সুৰত ইংৰাজী শব্দৰ সমাহাৰ (তাকো ভুল উচ্চাৰণ) ঘটাই কথা ক'লে 'গ্ৰেমাৰ' বাঢ়ে বুলি তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰে। আচলতে যিকোনো এটা ভাষা কওঁতে সদায় নিটোল আৰু স্পষ্ট ৰূপত ক'ব লাগে। অপ্ৰয়োজনীয়ভাৱে তাত অন্য ভাষাৰ শব্দ সংযোজন কৰি থাকিলে মূল ভাষাটোকো অৱজ্ঞা কৰা হয়। কিন্তু দুৰ্ভাগ্যজনক ভাৱে আমাৰ নতুন প্ৰজন্মৰ বহুসংখ্যক শিল্পীয়ে এই লেও ধৰি কথা কোৱাৰ বিশেষ 'ষ্টাইলটো' এৰাব নোৱাৰা অভ্যাসত পৰিণত কৰি লৈছে।

সামাজিক-সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰখনত সুনাম অৰ্জন কৰা সকলক অসমবাসীয়ে সদায়ে প্ৰাপ্য মৰম, সন্মান দি আহিছে। নিজ ভাষা জাতিটোৰ উন্নতিৰ বাবে এই সকলৰ পৰা বহু কিবা কিবিয়েই তেওঁলোকে আশা কৰে।

পিছে কৃষ্টি-সংস্কৃতি, ভাষাক বিসৰ্জন দিব খোজা বা বিকৃত কৰিব খোজা এই তথাকথিত শিল্পীসকলক কোনে বুজাব সেই কথা? কোনে ক'ব যে তেনে মানসিকতা সদায়েই নিন্দনীয়। কাউৰী হৈ ম'ৰাৰ পেখম ধৰাজনৰ যথাৰ্থ সন্মান যেন ক'তোৱেই নাই।।

সেয়েহে আমি আমাৰ ভাষা-সাহিত্য-সংস্কৃতি পাহৰি যেন কেতিয়াও নাযাওঁ।

(লেখিকা ঃ স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ)

B.H.B. College Sarupeta

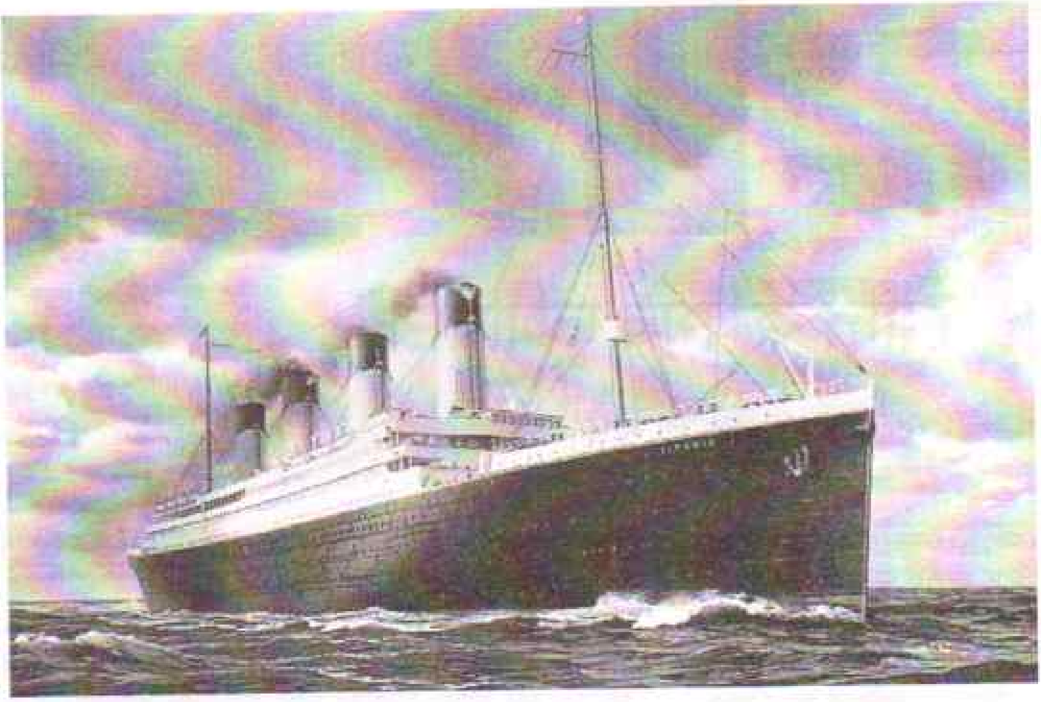

বিশ্বৰ সৰ্ববৃহৎ অভিশপ্ত জাহাজ

টাইটানিক

স্মিতা তালুকদাৰ

ইতিহাসৰ পাতত সিঁচৰতি হৈ থকা বিভিন্ন চমকপ্ৰদ আৰু দুখজনক ঘটনাৱলীৰ ভিতৰত বিশ্বৰ সৰ্ববৃহৎ জাহাজ টাইটানিকৰ চিৰস্মৰণীয় আৰু অবাঞ্ছিত ধ্বংসলীলাই মানুহৰ অন্তৰত শিহৰণ জগাই তোলে।

প্ৰায় ৯০ লাখ ডলাৰ খৰচ কৰি ইংলেণ্ডৰ বিখ্যাত অভিযন্তা সকলৰ দ্বাৰা নিৰ্মিত ৬৫,০০০ মেট্ৰিকটন ওজনৰ বিশ্বৰ সৰ্ববৃহৎ জাহাজখনত ১৬ টা বায়ুপ্ৰোকষ্ঠ বা এয়াৰ চেম্বাৰ সংযোজন কৰা হৈছিল। সকলোবোৰ ঠিক ঠাক হৈ যোৱাৰ পিচত সগৌৰৱেৰে ঘোষণা কৰা হৈছিল যে কোনো কাৰণত টাইটানিকৰ ১৪ টা এয়াৰ চেম্বাৰত পানী সোমালেও ইয়াৰ প্লাৱিতা নষ্ট নহয়। এক অভূতপূৰ্ব প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰে নিৰ্মাণ কৰি উলিওৱা বহু চৰ্চিত জাহাজ টাইটানিকৰ যাত্ৰাৰ কথা দেশজুৰি প্ৰচাৰ কৰা হ'ল।

অত্যন্ত বিলাসবহুল আৰু অভিজাত লোকৰ বাবে নিৰ্মিত প্ৰথম শ্ৰেণীৰ যাত্ৰীসকলৰ পৰা ৩১০০ আৰু ২ য় আৰু ৩ য় শ্ৰেণীৰ যাত্ৰীসকলৰ পৰা ক্ৰমে ২০০০ আৰু ১১০০ ডলাৰ মূল্যৰ বিনিময়ত ভ্ৰমণৰ সুবিদা প্ৰদান কৰা হৈছিল। ইয়াৰ ভিতৰত আছিল আধুনিক প্ৰজন্মৰ বহুতো আকৰ্ষণীয় বস্তু। টাইটানিকৰ যাত্ৰাৰ বাবে ছপোৱা সকলোবোৰ টিকট শেষ হোৱাৰ পিচত টাইটানিকৰ লগতে যাত্ৰী যাবলৈ সাজু হ'ল।

১৯২২ চনৰ ১০ এপ্ৰিলৰ এটি সুন্দৰ ৰাতিপুৱা প্ৰায় ৫,২০০ জন যাত্ৰী বুকুত লৈ ইংলেণ্ডৰ লিভাৰপুল চাউদাম্পচন নৌ বন্দৰৰ পৰা

আমেৰিকা
অভিমুখে
'টাই টানিক
গতিবেগ অ
(১ নট =১
দুই দিন পি
সাগৰৰ মা
পৰা অহা
জাহাজখন
খুন্দাত অ
কোনো
জাহাজখন
অনুভৱ হ
সাগৰৰ প
টাইটানিক
পাৰ হোৱ
ৰাতি অৰ্থা
অভিশপ্ত

১৫ মিনিটত বৰফৰ পাহাৰ অইচবাৰ্গত টাইটানিকে
মাৰে। ফলত টাইটানিকৰ তলৰ অংশৰ জাহাজ
ৰখা কিছুমান লোৰ পাত ভাঙি গ'ল আৰু অতি
প্ৰচণ্ড গতিৰে টাইটানিকৰ ভিতৰত প্ৰবেশ কৰিবলৈ
পিচত জাহাজৰ কেপ্টেইনসকলৰ হুবাদুবা লাগিল।
কৰি গম পালে যে এনেকৈ পানী সোমালে
টাইটানিক বিশাল সাগৰত ডুব যাব । ইতিমধ্যে
সাগৰৰ পানী জাহাজৰ ভিতৰলৈ সোমাই থাকি

তেতিয়া জাহাজৰ ভিতৰত ওপৰৰ হোটেল
খোৱা খাদ্য, ৰং-ৰহইচ চলিয়েই আছিল। কোনেও
মাত্ৰ ৩ ঘণ্টাৰ পিচত টাইটানিক আটলাণ্টিক ম
জাহাজখন ডুবিবলৈ মাত্ৰ দুইঘণ্টামান বাকী থাকে
শোকবাৰ্তা সকলোৰে মাজত প্ৰেৰণ কৰে। ফলত স
হুবাদুবা লাগে। ইতিমধ্যে জাহাজখনৰ আধা অংশ
সময়ৰ পিচত অৰ্থাৎ ১২ বাজি ১০ মিনিটত টাই
যায় আৰু ১২ বাজি ৩০ মিনিটত টাইটানিক অ
প্ৰায় ১৫,০০০ ফুট গভীৰ তলত ৩৫১৩ জন যাত্ৰী
নিমজ্জিত হ'ল। ইয়াৰে ১৬৮৭ জনে লাইফবোটৰ স
ইতিহাসৰ পাতত টাইটানিকৰ কথা আজিও সোণালী
হৈ আছে। ১৯৮৯ চনত বিশ্ববিখ্যাত কথাছবি
কেমেৰণে নিৰ্মাণ কৰি উলিওৱা বিশ্ববিখ্যাত আৰু
'টাইটানিকত' এটি বিখ্যাত আৰু দুখজনক প্ৰেম ক
হৈ আছে।

বৰ্তমানেও বহুতো ডুবাৰুৱে আটলাণ্টিকৰ বুকুত
অব্যাহত ৰাখিছে আৰু কোনো কোনোৱে এই ক
কৰিছে।

(লেখক : স্নাতক ২য় বৰ্ষ, বাণ

B.H.B. College Sarupeta

এগৰাকী শিক্ষকলৈ এটি মন্তব্য

ধঞ্জিতা তালুকদাৰ

"মই ভাবো, সকলো মানুহেই যে সাধু নহয়, আৰু সকলো মানুহেই যে সত্যবাদী নহয় এই কথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে শিকিব লাগিব। কিন্তু তেওঁক এইটো শিক্ষাও দিব লাগিব যে, প্ৰতিজন দুৰ্জন ব্যক্তিৰ বিপৰীতে একোজন বীৰ থাকে, প্ৰতিজন স্বাৰ্থপৰ ৰাজনীতিৰ বিপৰীতে নিষ্ঠাবান সেৱক থাকে। ছাত্ৰক শিকাওক যে প্ৰতিজন শত্ৰুৰ বিপৰীতে একোজন বন্ধু থাকে। এনে শিকাই যে সময় লয় মই জানো, কিন্তু আপুনি যদি পাৰে তেওঁক শিকাওক যে এনেয়ে পোৱা পাঁচ ডলাৰতকৈ অৰ্জিত এক ডলাৰৰ মূল্য বহু বেছি। পৰাজয়কো মানি ল'বলৈ তেওঁক শিকাব... আৰু লগতে বিজয়ত আনন্দ কৰিবলৈও শিকাবদেই। যদি আপুনি পাৰে ছাত্ৰক ঈৰ্ষাৰ পৰা আঁতৰাই ৰাখিব আৰু নিতাল হাঁহিৰ গূঢ়াৰ্থ শিকাব। তেওঁ সোনকালে শিকক যে কলহপ্ৰিয় মানুহক জোকাবলৈ আটাইতকৈ সহজ। আপুনি পাৰিলে তেওঁক কিতাপৰ মহিমা শিকাওক লগতে তেওঁক আকাশৰ চৰাই, মিঠা ৰ'দত বিচৰণ কৰা মৌ-মাখি আৰু সেউজীয়া পাহাৰৰ গাতে লাগি থকা ফুলৰ চিৰন্তন ৰহস্যৰ আঁত বিচাৰিবলৈ নীৰৱ সময় দিয়ক।"

তেওঁক এইটো শিক্ষা দিব যে, ফাঁকি দিয়াতকৈ অকৃতকাৰ্য হোৱা বহুত বেছি সন্মানজনক......আৰু সকলোৱে ভুল বুজি ক'লেও তেওঁক ধ্যান-ধাৰণাত আস্থা ৰাখিবলৈ শিকাওক। তেওঁক নম্ৰজনৰ লগত নম্ৰ হ'বলৈ আৰু কঠোৰৰ লগত কঠোৰ হ'বলৈ শিকাওক। সেয়ে ঢোলৰ পিছে পিছে যোৱা জনতাক অনুসৰণ নকৰিবলৈ মোৰ ল'ৰাক শক্তি দিবলৈ চেষ্টা কৰক। তেওঁক সকলোৰে বক্তব্য শুনিবলৈ শিকাওক। কিন্তু শুনা সকলো কথা সত্যৰ চালনিৰে চালি জাৰি চাবলৈ শিক্ষা দিয়ক, আৰু তাৰ পিচতহে শুদ্ধখিনি গ্ৰহণ কৰিবলৈ শিকাওক। আপুনি যদি পাৰে, তেওঁক দুখতো হাঁহিবলৈ শিকাওক। চকুপানীত যে কোনো লাজ নাই তাকো শিকাওক।তেওঁক বিশ্বনিন্দুকক নিন্দা কৰিবলৈ আৰু অতি ভক্তি দেখুওৱা লোকৰ পৰা সাৱধানে থাকিবলৈ শিক্ষা দিয়ক। নিজৰ বল বুদ্ধিক সবাতোকৈ বেছি মূল্য দিবলৈ কিন্তু কেতিয়াও আন্তৰিকতাৰে দৰ দাম নকৰিবলৈ তেওঁক শিকাওক। জুম বান্ধি ফুৰা জনতাৰ কোলাহললৈ কাণ নিদিবলৈ তেওঁক শিকাব। আৰু যদি নিজকে শুদ্ধ বুলি ভাবে, দৃঢ়তাৰে যুঁজ দিবলৈ শিকাব। তেওঁক মৰম কৰিব কিন্তু আলসুৱা কৰি নুতুলিব। কাৰণ জুইয়ে পোৰা সোণহে উজ্জ্বল হয়। অধৈৰ্য নহ'বলৈ তেওঁ সাহস গোটাওক... আৰু সাহসী হ'বলৈ তেওঁ ধৈৰ্য আহৰণ কৰক। সদায় নিজৰ ওপৰত মহৎ বিশ্বাস ৰাখিবলৈ তেওঁক শিক্ষা দিয়ক, কাৰণ তেতিয়াহে সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ ওপৰত তেওঁৰ সদায় মহৎ আস্থা থাকিব...।"

পৰাজয়কো মানি ল'বলৈ তেওঁক শিকাব... আৰু লগতে বিজয়ত আনন্দ কৰিবলৈও শিকাবদেই। যদি আপুনি পাৰে ছাত্ৰক ঈৰ্ষাৰ পৰা আঁতৰাই ৰাখিব আৰু নিতাল হাঁহিৰ গূঢ়াৰ্থ শিকাব

(লেখিকা : উঃ মাঃ প্ৰথম বৰ্ষ)

B.H.B. College, Sarupeta

নিতুস্মিতা চৌধুৰী

২০০৮ চনৰ সেই ভয়াবহ দিনটো, ৩০ অক্টোবৰ

৩০ অক্টোবৰ...আজিও এই দিনটোৰ কথা মনত পৰিলে মেৰী, বিস্তি বৰ্মন আদি বহুতো লোকৰ অন্তৰখন আৰ্তনাদ কৰি উঠে।

পুঁৱাৰ কোমল ৰাঙলী কিৰণ পৃথিবীত পৰাৰ লগে লগে সেইদিনা হয়তো প্ৰ... স্নিগ্ধ দিনৰ আৰম্ভণি কৰিম বুলি ভাবিছিল। কিন্তু সেইদিনা সকলোৰে আশা ধূলিস... পৰিছিল কিছুমান নিৰীহ লোকৰ তেজেৰে ৰাঙলী পৃথিবী, পৃথিবী কঁপি উঠিছিল ... চাৰিওফালে শুনা গৈছিল হিয়া ঢাকুৰা কৰুণ বিননি। এনেকুৱা লাগিছিল পৃথিবী... নামি আহিল। সকলোৰে হৃদয় স্তব্ধ হৈ পৰিছিল।

বিস্তি বৰ্মন, ২৭ বছৰীয়া বিস্তি বৰ্মনে এই কালিকালগা দিনটোতে নিজৰ ... সাজযোৰ পিন্ধি ল'বলৈ বাধ্য হৈছিল। তেওঁ হয়তো সেইদিনা পৃথিবীৰ আটাইতকৈ ... মানুহগৰাকী লৈ পৰিণত হৈছিল। কিয়নো সেইদিনা তেওঁ অকল স্বামীকে হেৰুওৱ... জীৱনৰ ভালপোৱা আৰু মৰম। তেওঁ যেন সেইদিনা প্ৰথমবাৰৰ কাৰণে অনুভৱ ... যন্ত্ৰণা। থানবান হৈ গৈছিল তেওঁৰ সকলো সপোন, আশা-আকাংক্ষা। গাত পিন্ধি ... যেন তেওঁৰ জীৱনলৈ নমাই আনিলে ঘোৰ অন্ধকাৰ। কিয় এই যন্ত্ৰনা ভোগ কৰিব... দোষ আছিল তেওঁৰ স্বামীৰ? জীৱনৰ বৰ্ত্তীন সময়ছোৱা মানুহৰ জীৱনৰ পৰা কা... ইমান অধিকাৰ দিলে? এই কালিকালগা দিনটোত বিস্তি বৰ্মনহঁতৰ দৰে আৰু ... লোকৰ সংসাৰ ভাঙি-ছিঙি চুৰমাৰ হৈ গৈছিল। কিন্তু এইবোৰৰ বিপক্ষে জানো কো... নামাতে। কাৰণ আজি আমাৰ প্ৰত্যেকজন ব্যক্তি একো একোটা যন্ত্ৰৰ নিচিনা ... নিজৰ স্বাৰ্থ পুৰণৰ বাবে ইমান ব্যস্ত হৈ পৰিছে যে কাৰো পিনে চকু ঘূৰাই চাবলৈকে ... স্বাৰ্থপৰতাৰ বাবেই হয়তো আজি আমাৰ পৃথিবীত নিতৌ সংঘটিত হ'ব ধৰিছে ... হৃদয়স্পৰ্শী ঘটনা। কিন্তু কাৰো কোনো ভ্ৰূক্ষেপেই নাই। সকলোৱেই নিজ নিজ কামত ... নিজৰ আত্মীয় ভাই-ভনী, পিতৃ-মাতৃ, স্বামীক হেৰুৱালে তেওঁলোকে জানো সেই ... কৰা ২০০৮ চনৰ ৩০ অক্টোবৰৰ কথা পাহৰিব পাৰিব? হয়তো নোৱাৰে। তুমি ... তেওঁলোকৰ আত্মীয়ৰ মৃতদেহবোৰৰ ছবি আজিও হয়তো তেওঁলোকৰ মনত সজী... তেওঁলোকে জানো কেতিয়াবা ন্যায় পাব...?

হে ৰাইজ একাত্ম হৈ সকলোৱে ওলাই আহক। এবাৰ গভীৰকৈ ভাবি ... ঘটনা বিস্তি বৰ্মন আদিৰ দৰে কিছুমান নিৰীহ লোকৰ লগত সংঘটিত হৈছে কা... আমাৰ লগতো সংঘটিত হব পাৰে। সেয়ে হত্যা, হিংসা, সন্ত্ৰাসৰ বিৰুদ্ধে মাত ... মাতৃৰ কোলাত জন্ম লৈ প্ৰথম খোজ কাঢ়িবলৈ শিকিছো সেই মাতৃ তুমি পুনি... হ'বলৈ আৰু বেছিদিন নালাগে।

(লেখিকা...

B.H.B. College Sarupeta

ভাৰত তোমাক বিদায়

(এক হৃদয় বিদাৰক কাহিনী)

আব্দুলা আহমেদ

(১)

ঠুং ঠাংকৈ হাতুৰীৰ কোব চলিছে। শ্ৰমিকবোৰে দিনে নিশাই কাম কৰি গৈছে। ভাৰতত তেতিয়া বৃটিছৰ ৰাজত্ব। প্ৰথম ৰে'ল লাইন বহুওৱাৰ কাম চলি আছে। চীফ ইঞ্জিনিয়াৰ জন হেনৰীৰ ব্যস্ততাৰ সীমা নাই। চৰকাৰে ভাৰতত ৰে'ল লাইন বহুৱাৰ দায়িত্ব তেওঁৰ ওপৰত অৰ্পণ কৰিছে। চলন্ত ৰেলগাড়ীৰ দৰেই দুৰন্ত গতিত চলিছে এই নিৰ্মাণ কাৰ্য।

হেনৰীৰ চকুত অসীম স্বপ্ন, বুকুত অদম্য সাহস আৰু হাতত ভীমৰ বল। বিভিন্ন ঠাই ছাৰ্ভে কৰা, মানচিত্ৰ অঁকা, লাইন বহুওৱাৰ কাম পৰিদৰ্শন কৰা আদি কামবোৰ তেওঁৰ দক্ষতাৰে কৰি গৈছে।

(২)

এক হাবিতলীয়া ঠাইত নিৰ্মাণ কাম চলি আছে। কাষত ছাউনীবোৰত শ শ শ্ৰমিকে ৰাতি যাপন কৰে। ওচৰতে ডাক বঙলাত মিঃ হেনৰীৰ থকাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিয়া হৈছে এবাৰ বাৰিষা কাম বন্ধ থকাৰ সুযোগত তেওঁ ইংলেণ্ডলৈ গ'ল। শৰৎ কালৰ এটা দিনত শ্ৰীমতী হেনৰী আৰু তিনি বছৰীয়া কণমানি ছোৱালীজনীক লৈ তেওঁ ভাৰতবৰ্ষলৈ উভতিল।

এইবাৰ তেওঁ দুগুন উৎসাহেৰে কাম কৰি গ'ল দিনৰ দিনটো শ্ৰমিকসকলৰ মাজত ঘূৰি ফুৰে, বঙলাত বহু ৰাতিলৈকে ফাইল প্ৰস্তুত কৰে। কামৰ ফাঁকে ফাঁকে শ্ৰীমতীৰ লগ ধৰি সুখ দুখৰ দুই এটি কথা পাতে। বেবীক দুটামান চুমা খাই ধৈণীয়েকৰ কোলাত থৈ আকৌ ওলাই আহে। হেনৰীক লাগে কেৱল কাম আৰু কাম। দিন যোৱাৰ লগে লগে কামো আগবাঢ়ে।

B.H.B. College, Sarupeta

(৩)

শ্ৰীমতী হেনৰীয়ে ভাৰতবৰ্ষ ভাল পোৱা নাছিল। ভাৰতক তেওঁ হাবি জংঘল আৰু নিৰ্বোধ লোকৰ ঠাই বুলি ভাবিছিল। অৱশ্যে তেতিয়াৰ দিনত কথাষাৰ সঁচা আছিল যথেষ্ট। শ্ৰীমতী হেনৰীৰ মনৰ এটি কোণত এক দুশ্চিন্তা আৰু অজান ভয়ে বাহ লৈছিল। তেওঁ কেতিয়াবা স্বামীৰ ওচৰত মনৰ এই ভাব ব্যক্ত কৰিছিল। 'একো নহয় দিয়া বেবীক চোৱাগৈ'— এইবুলি তেওঁ হাঁহি মাৰি কৈছিল।

(৪)

কেতিয়াবা কেতিয়াবা মহাশয় হেনৰী বঙলাৰ আশে পাশে সন্ধিয়া ঘুৰি ফুৰিছিল। 'শ্যোৰ নিকলেগা চাহাব আপ মেমচাবকে পাস চলা যায়ে' শ্ৰমিকবোৰে মৰমৰ সুৰত সিহঁতৰ চাহাবক কৈছিল। 'কুছ নেহী হোগা you are here'— চাহাবে জবাব দিছিল। এক গভীৰ আত্মবিশ্বাসেৰে জন হেনৰীয়ে নিজৰ কৰ্তব্য পালন কৰি গৈছিল।

(৫)

কিন্তু এদিন সঁচাকৈয়ে তেওঁক বাঘে টানি নিলে, তেওঁ শ্ৰমিকবোৰে যাঠি-জোং লৈ দৌৰিলে। চিপাহী বন্দুক লৈ ওলাই আহিল। কিন্তু ইতিমধ্যে বাঘটোৱে গভীৰ অৰণ্যত প্ৰৱেশ কৰিলে। নিশাৰ আন্ধাৰ নামি আহিল। এক করুণ নাৰীকণ্ঠৰ অসহায় চিঞৰ ভাহি আহিল ডাক বঙলাৰ পৰা। শ্ৰমিকবোৰে ভাত পানী নেখাছিলে। পিতৃহাৰা সন্তানৰ দৰে সিহঁতে ওৰে ৰাতি কান্দিলে সিহঁতৰ চাহাবৰ বাবে।

(৬)

শ্ৰীমতী হেনৰী দুখত ভাগি পৰিল। স্বামীৰ স্বপ্ন ভাৰতবৰ্ষত পৰি থাকিল। কেঁচুৱাটোক বুকুত সাবটি তেওঁ ইংলেণ্ডলৈ যাবলৈ ওলাল। তেওঁ বোম্বে পালেগৈ। তেতিয়া উৰাজাহাজ নাছিল। পানীজাহাজেৰে যাব লাগিব। স্বামীৰ

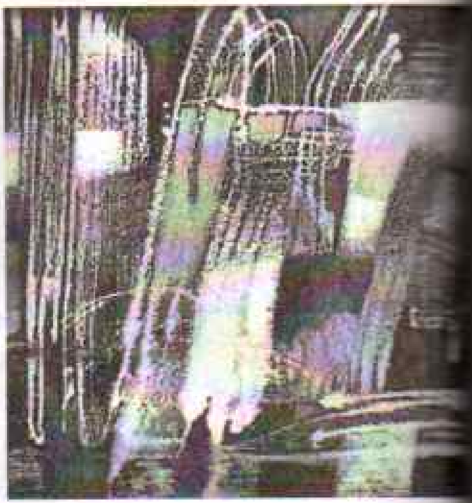

সুখ-দুখৰ লগৰী সকলো প্ৰেৰণাৰ উৎস শ্ৰীমতী হে[...]
গ'ল। ভাৰতবৰ্ষৰ কেঁচা মাটিত শুই থাকিল তেওঁৰ [...]

বোম্বে বন্দৰৰ পৰা জাহাজৰ লঙ্গৰ তুলিলে [...]
শ্ৰীমতী হেনৰীৰ বুকুত হেঁচা মাৰি ধৰিলে— [...]
বৈ আহিল। সমুদ্ৰৰ বুকুত জাহাজখনে পানী [...]
শেষবাৰৰ বাবে ভাৰতবৰ্ষৰ ফালে চালে। হঠাৎ [...]
উঠিল, 'A farewell to India, ভাৰত [...]
কেঁচুৱাটিক বুকুত সাবটি ধৰিল।

(লে[...]

'মানুহৰ শান্তিৰ মাপকাঠী সমাজতহে হ'ব পাৰে হি[...]

B.H.B. College, Sarupeta

গল্প

'অবুজ'

(এক করুণ প্ৰেম কাহিনী)

সত্যজিৎ উজিৰ

(১)

প্ৰেম চিৰশাশ্বত, চিৰ সুন্দৰ। প্ৰেমৰ বাবেই অনুভৱ হয় জীৱনৰ প্ৰয়োজন অদ্ভুত মায়াজাল এই প্ৰেমৰ। কেতিয়াবা কাৰোবাৰ বাবে প্ৰেম হৈ পৰে এনেকুৱা জোনাক, আকৌ কেতিয়াবা আন কাৰোবাৰ বাবে প্ৰেম হৈ পৰে এন্ধাৰ, যি এন্ধাৰত নিজক বিচাৰি পোৱাটোও সম্ভৱ হৈ নুঠে।

সমীৰণ, স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষৰ এজন মেধাবী ছাত্ৰ। অকল মেধাবী বুলি কোৱাটো নহয়, নেদেখাজনৰ পৰা সি বহু প্ৰতিভা লাভ কৰিছে। সি লিখা

কবিতা, গান আৰু উপন্যাসসমূহে সমাজত তাৰ এটি সুকীয়া পৰিচয় দিছিল। 'প্ৰেম' শব্দটো সি আচহুৱা যেন অনুভৱ কৰিছিল। হয়তো তাৰ কবিতানুৰাগী বহু ছোৱালীয়ে তাৰ ভালপোৱা পাব খুজিও বিফল হৈছিল। লাহে লাহে সমীৰণ প্ৰতিষ্ঠিত হ'ব ধৰিছিল এজন কবি আৰু গীতিকাৰ হিচাপে। সমানে চলাই নিছিল পঢ়া-শুনাও। বিষাদ আৰু আবেগে তাৰ সৃষ্টিসমূহক এক গতিশীল ৰূপ দিছিল। সেয়ে সি লিখিছিল—

"জীৱনে মোৰ দুখক বিচাৰে/ দুখে মোৰ আবেগক বিচাৰে/ আবেগে মোৰ সৃষ্টিক বিচাৰে/ মোৰ সৃষ্টিয়ে আকৌ বিশ্বক চুমিব খোজে।"

অৱশ্যে পৰিয়ালকেন্দ্ৰিক অৱস্থা একেবাৰেই ভাল নাছিল সমীৰণহঁতৰ। নিজৰ আপোন মানুহখিনিয়ে তাক আৰু তাৰ দুখুনী মাকক প্ৰতাৰণা কৰিছিল। সি আৰু তাৰ মাকজনী নিঠৰুৱা হৈ পৰিছিল দেউতাকৰ মৃত্যুৰ পাচত। ডাঙৰ মাক আৰু ডাঙৰ মাকৰ পাযও ল'ৰা তিনিজনে বৰকৈ অত্যাচাৰ কৰিছিল সিহঁতক। আনকি, সমীৰণক পাবলগীয়া পৈত্ৰিক সম্পত্তিৰ পৰাও বঞ্চিত কৰিছিল সেই নিৰ্দয় হৃদয়ৰ মানুহকেইটাই। সমীৰণৰ বন্ধু এজনৰ পৰিয়ালটোৱে সহায় নকৰাহেঁতেন আজি এইদৰে পঢ়া-শুনা কৰি থাকিব নোৱাৰিলেহেঁতেন সমীৰণে। এই সময় পৰিয়ালটোৰ উপৰি সমীৰণৰ ওচৰত সদায় প্ৰেৰণা হৈ আছিল কেইজনমান তাৰ একান্ত শুভাকাংক্ষী। মাকজনীয়ে তাৰ নামত যথেষ্ট কষ্ট স্বীকাৰ কৰিছে। তিতিৰ অলংকাৰ বিক্ৰী কৰি হ'লেও সমীৰণক পঢ়ুৱাইছে। আজিও সিহঁতৰ সেই একেই অৱস্থা। অথচ সমীৰণৰ মাক সুখী তাক লৈ। তাৰ সফলতাবোৰক লৈ গৌৰৱ অনুভৱ কৰে মাকে।

(২)

"সমীৰণ", কলেজখনৰ এটি চিনাকি নাম হৈ পৰিছিল। হয়তো নতুন বন্ধু-বান্ধৱীৰ লগত তাৰ আত্মীয়তা গঢ়ি উঠিছিল। কিন্তু "প্ৰাপ্তি"— তাইৰ প্ৰতি যেন অলপ বেছি সহজ হৈ পৰিছিল সমীৰণ। প্ৰেম, আচহুৱা বুলি ভবা ল'ৰাটোৰ বুকুত যেন এজাক বতাহ বলিব ধৰিছিল। তাৰ বুকুখনে যেন কাৰোবাৰ বাবে হাহাকাৰ কৰি উঠিছিল। প্ৰাপ্তিৰ প্ৰেমত পৰিছিল সমীৰণ। লহপহকৈ গজালি মেলিছিল তাৰ প্ৰেমৰ বীজে। প্ৰাপ্তিৰ সমগ্ৰ যৌৱনজুৰি যেন মেহেন্দী পাতৰ ৰং। পদুমপাহিৰ দৰে চকুযুৰি, গোলাপৰঙী গাল, ডালিমগুটীয়া দাঁত আৰু ঢৌৰ দৰে বৈ যোৱা চুলিটাৰিৰে যেন তাই বিধাতাৰ অপৰূপ সৃষ্টি, সৌন্দৰ্যৰ বাণী। সমীৰণে বিচাৰি পাইছিল প্ৰাপ্তিৰ কণ্ঠত তাৰ জীৱনৰ গান। তাইৰ দুচকুত বিচাৰি পাইছিল তাৰ কবিতাৰ ভাষা। সমীৰণে চাগৈ এইবোৰ কাৰণতেই প্ৰাপ্তিৰ প্ৰেমত পৰিছিল। বহু কথাই পাতিছিল সিহঁতে। কিন্তু সমীৰণে কোনোদিনে প্ৰাপ্তিক মনৰ কথাষাৰ ক'ব পৰা নাছিল।

ঃ 'সমীৰণ, তুমি প্ৰেমত পৰিছা নেকি কাৰোবাৰ?' প্ৰাপ্তিয়ে সুধিছিল তাক।

ঃ 'কিয়? পৰিছো যেন লাগিছে মোৰো। তুমি কেনেকৈ জানিলা?'

ঃ 'তোমাৰ চকুৱে কয়'।

ঃ হয়নে? চকু জপাই আহিম দিয়া আজিৰ পৰা।

ঃ প্ৰাপ্তিৰ পৰা তুমি কোনো কথাই লুকাব নোৱাৰিবা সমীৰণ। তোমাক এইজনীয়ে খুব ভালকৈ বুজে।

ঃ বাৰু, কোৱাচোন, মই কাৰ প্ৰেমত পৰিছো

ঃ এদিন নহয় এদিন তুমি ধৰা পৰি যাবা। বাৰু বাদ দিয়া সেইবোৰ। মোৰ বাবে তুমি এটি কবিতা লিখিবা?

ঃ তোমাৰ বাবে....................? কি লিখিম মই?

ঃ তোমাক আৰু মই শিকাব লাগেনে? বপুৰাই লিখিবা নে নিলিখা সেইটো কোৱা এতিয়া।

ঃ লিখিম দিয়া।

কিদৰে কয় সমীৰণে,"কিমান যে কবিতা লিখিছো তোমাৰ বাবে!" কিমান সপোন ৰচিছে সি প্ৰাপ্তিক লৈ। এদিন সি তাইৰ হাতত ধৰিয়েই যেন সফলতাৰ আকাশখন চুব। কবিতা লিখিছিল সি পুনৰ, মাথোঁ প্ৰাপ্তিৰ বাবে। লিখি দেখুৱাইছিল প্ৰাপ্তিক। চিঞৰি উঠিছিল কবিতাটো পঢ়ি প্ৰাপ্তিয়ে,—

ঃ কিমান যে ভাল লাগে তোমাৰ কবিতাবোৰ। কিয় ইমান ধুনীয়াকৈ লিখা কবিতাবোৰ? তুমি কেতিয়াবা কবিতাৰে মোক পাগল কৰি পেলাবা। সমীৰণে মুক হৈ বৈছিল প্ৰাপ্তিৰ অভিমানী কণ্ঠত। সি মাত্ৰ ক্ষীণ হাঁহি এটি মাৰিছিল।

B.H.B. College, Sarupeta

ঃ সমীৰণ, তুমি প্ৰেমত পৰা ছোৱালীজনী কোনজনী? কিমান যে সৌভাগ্য তাইৰ। প্ৰাপ্তিয়ে শুধিছিল সমীৰণক।...

ঃ মই সময় আহিলে সকলো কথাই ক'ম প্ৰাপ্তি। অন্ততঃ তোমাক...।

ঃ সমীৰণ, সময়লৈ বৈ নাথাকিবা। চাবা, প্ৰাণৰ প্ৰেয়সী গৈ আনৰ হ'ব সময় পাৰ হ'লে।

বুকুখন চিৰিংকৈ গৈছিল সমীৰণৰ। সচাঁ কথাহি কৈছে চাগৈ প্ৰাপ্তিয়ে। কিমান দিন সি এনেদৰে বৈ থাকিব। সি কৈ দিব মনৰ মাজত খু-দুৱনি লগাই থকা সমস্ত কথা।

(৩)

২২ অক্টোবৰ। ৰাতিপুৱা সোনকালে শুই উঠি সমীৰণে কিছুসময় পঢ়া-শুনা কৰি গা-পা ধুই কলেজলৈ ওলাল। আজি সি প্ৰাপ্তিক ক'ব তাৰ মনৰ মাজত ইমানদিনে সাঁচি ৰখা কথাখাৰ।

ঃ হায় সমীৰণ। আজি খুব ধুনীয়া লাগিছে তোমাক।' প্ৰাপ্তিয়ে তাৰ ওচৰ চাপি ক'লে।

ঃ তোমাকো। আচলতে প্ৰাপ্তি, তোমাক খুব জৰুৰী কথা এটা কবলৈ আছে মোৰ। মোৰ দুটামান ক্লাছ আছে। কৰি লওঁ। অফ্ টাইমত্ তোমাক লগ কৰিম হা — সমীৰণে সাহস গোটাই কৈছিল কথাখিনি।

ঃ ঠিক আছে।— প্ৰাপ্তিয়ে সমৰ্থন জনাইছিল তাক। অফ্ টাইমত্ সিহঁত দুয়ো বহিছিল কলেজ পাৰ্কত।

ঃ প্ৰাপ্তি, তুমি কাৰোবাৰ প্ৰেমত পৰিছানে? সমীৰণে সধিছিল।

ঃ কিয়? হঠাৎ যে সুধিলা। প্ৰাপ্তি অলপ আচৰিত হৈছিল।

ঃ কোৱাচোন, তুমি কাৰোবাৰ প্ৰেমত পৰিছানে?

ঃ তুমিচোন সিদিনা তোমাৰ কথাবোৰ মোক নক'লা। বোলে সময়ত ক'ম।ময়ো নকওঁ তোমাক। ময়ো সময়ত ক'ম তোমাক।

প্ৰাপ্তিৰ অভিমান স্পষ্ট হৈ পৰিছিল।

ঃ সময় হৈছে প্ৰাপ্তি। এতিয়া মই তোমাক সকলো ক'ম।

ঃ তেনেহ'লে কোৱা আকৌ। তুমি কৈ যাবা, মই শুনি যাম। তাৰ পাচত মই ক'ম মোৰ কথা। দিয়া, কোৱা এতিয়া।

ঃ তুমি জানো বুজি পোৱা নাই প্ৰাপ্তি? মই কি ক'ব খুজিছো...

ঃ মই কেনেকৈ বুজিম? তুমিচোন একোকে কোৱা নাই।

ঃ মই তোমাক ভাল পাওঁ প্ৰাপ্তি। ইমানদিনে মই এইখিনি কথা ক'বলৈ সাহস গোটাব পৰা নাছিলো। মোৰ বুকুখনে তোমাৰ বাবে হাহাকাৰ কৰি ফুৰিছে, তুমি মোৰ উকা হিয়াৰ শূণ্যতাখিনি পূৰণ কৰিবানে প্ৰাপ্তি, কোৱা তুমি। মই যে তোমাক বহু ভাল পাই পেলাইছো। তোমাৰ হাতত ধৰি মই আকাশৰ নীলিমা চুব খোজো প্ৰাপ্তি। প্ৰাপ্তিৰ চকুপানী টুকিছিল। তাইক কিছু অভিমানী যেন লাগিছিল।

ঃ আকৌ এবাৰ কোৱাচোন সমীৰণ মোক ভাল পাওঁ বুলি। প্ৰাপ্তিয়ে উচুপি উঠিছিল।

সমীৰণে বুজি উঠিছিল যে প্ৰাপ্তিয়েও তাক হৃদয়ৰ পৰাই বিচাৰে। তাই আনন্দৰ চকুপানী টুকিছে বুলি ভাবিছিল সি। সফলতাৰ আকাশখনে যেন হাত বাউলি মাতিছিল। সি এবাৰ আকাশখনলৈ এবাৰ প্ৰাপ্তিৰ চকুলৈ চাইছিল।

ঃ প্ৰাপ্তি, তোমাক বহুত ভাল পাওঁ মই। সমীৰণে মচি দিছিল প্ৰাপ্তিৰ চকুপানী। প্ৰাপ্তি ফেঁকুৰি ফেঁকুৰি সমীৰণৰ বুকুৰ মাজত সোমাই পৰিছিল। তাই উচুপি উচুপি কৈ গৈছিল, "সমীৰণ বহু পলম হৈ গ'ল তোমাৰ, কিয় এবছৰ আগেয়ে তুমি ইয়ালৈ অহা নাছিলা? কিয় এনেকুৱা কৰিলে ভগবানে আমাৰ লগত? মই যে এতিয়া আনৰ হৈ গ'লো। কি বুলি কওঁ তোমাক সমীৰণ। বহুত ভাল পাওঁ তোমাক। কিন্তু মই যে তোমাৰ হ'ব নোৱাৰো।"

হঠাৎ তাৰ বুকুৰ মাজৰ পৰা ওলাই উচুপি উচুপি ... বহুবাৰ সমীৰণে তাইক মাতিছিল। তাই মাথোঁ উচুপি ... সমীৰণে কোনো কথাই বুজি পোৱা নাছিল। কি ... "তাক বহুত ভাল পায় অথচ তাৰ হ'ব নোৱাৰে, ... যেন অবুজ সাথৰ এৰি থৈ গ'ল সমীৰণৰ বাবে প্ৰা... ৰ'ল সমীৰণ। বাৰে বাৰে সি যেন প্ৰাপ্তিৰ উচুপি ... পালে। কি ক'লে তাক তাইৰ অভিমানী চকুজুৰিয়ে ... হৈ গ'ল নেকি তাৰ?

(৪)

ৰাতি টোপনি ভালকৈ অহা নাছিল তাৰ। পুৱ... গৈছিল। সেইবাবেই অলপ পলম হৈছিল কলেজ গৈ... বাবে অপেক্ষা কৰি আছিল। তাই এখন কিতাপ আ... সি লৈছিল কিতাপখন।

ঃ কিতাপখন ঘৰলৈ গৈ পঢ়িবা। ইয়াত পঢ়িব না... গম্ভীৰ হৈ কৈছিল কথাখাৰ।

ঃ কিন্তু মই যে তোমাৰ উত্তৰৰ বাবে বাট চাই... আগ্ৰহেৰে কৈছিল।

ঃ সেইবোৰ সকলো কিতাপখনতেই পাবা। মই ... ক্লাছ কৰা যোৱা।— প্ৰাপ্তিয়ে শাসনৰ সুৰত কৈছিল ...

সমীৰণৰ মনটো উচুপিচাই আছিল। কি আছে ... কিভাবে গ্ৰহণ কৰিছে তাক?

ঘৰলৈ গৈয়েই সি কিতাপখন মেলি লৈছিল। ... লিখিছে তালৈ। সি মেলি ধৰিলে চিঠিখন——

মৰমৰ,

সমীৰণ,

বহু ভুল হৈ গ'ল মোৰ এটা বছৰ আগেয়ে। ... কোৱা নাছিলো। জানিছিলো তুমি যে যথেষ্ট দুখ ... পলম কৰিলা। প্ৰথম দেখাৰ দিনটোৰ পৰাই মই ... পৰিছিলো। কিন্তু মই যে এটা বছৰ আগেয়ে আন ... স্বীকৃতি প্ৰদান কৰিলো। বহু ডাঙৰ ভুল হৈ গ'ল ... ভাল পাওঁ, অথচ তোমাৰ সন্মুখত মই এই কথা ক... যে আন এজনক বিশ্বাসঘাটকতা কৰিব নোৱাৰো ... ভাল পাওঁ অথচ নিজৰ কৰি পাব নোৱাৰো। সমস্ত ... গোটেই জীৱন দুৰ্ভগীয়া হৈ ৰ'ম জানা, সমীৰণ। তুমি ... সেৰিবলৈ পাবা যথেষ্ট মৰম ভালপোৱা, মাথো ... সফলতাৰ আকাশখন মোৰো চুবৰ মন আছিল, অ... সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰিম তোমাৰ মঙ্গলৰ বাবে, তুমি যাতে ... সৃষ্টিয়ে যাতে বিশ্বক চুমিব পাৰে। চিৰজীৱন তুমি ... একাঁজলি প্ৰেমৰ সঁফুৰা লৈ, ময়ো ছায়া হৈ ৰ'ম ... প্ৰতিপলে...

সমীৰণ ভাগি পৰিল। তাৰ কাণ দুখন গধুৰ হৈ ... স্থিৰতা নোহোৱা হ'ল। তাৰ দুচকুত চকুপানী বিৰিঙি ... বুজি নাপালে, কি ক'লে তাক প্ৰকৃততে প্ৰাপ্তিয়ে। ...

B.H.B. College, Sarupeta

...পৰিচিত সিহঁত, অথচ কোনো দিনে কোৱা নাছিল তাই নিজৰ প্ৰেমৰ কথা। কোৱাহেঁতেন সমীৰণে ইমান সপোন নেদেখিলেহেঁতেন প্ৰাপ্তিক লৈ। ...নালাগিলেহেঁতেন ইমান বেয়াকৈ। যাৰ হাতত ধৰি সি এদিন সফলতাৰ ...চুৰ বিচাৰিছিল, আজি তেৱেঁই নাই তাৰ কাষত। অথচ, প্ৰাপ্তিয়েও ... ভাল পায় প্ৰাণভৰি...

(৫)

স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষত ভাল ফলাফল এটিৰে উত্তীৰ্ণ হ'ল সমীৰণ আৰু প্ৰাপ্তি উভয়ে। সি পঢ়া শুনাৰ উপৰি সকলোবোৰ কামেই কৰি গৈছিল উৎসাহেৰে, কাষত সদায় মাক প্ৰেৰণা হিচাপে আছিল। তথাপি সকলোবোৰৰ মাজত যেন কিবা এটা হেৰুৱাইছে সি। বাৰে বাৰে অনুভূত হয় সেই শূন্যতা। ইতিমধ্যে সমীৰণৰ গানবোৰ মুক্তি পাইছিল অসমৰ চুকে-কোণে। গানবোৰৰ প্ৰতিটো শব্দ আৰু সুৰে চুই গৈছিল শ্ৰোতাৰ হিয়া মন। এজন সফল গীতিকাৰৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত হৈছিল সি। প্ৰতিখন বাতৰি কাকত, প্ৰতিটো নিউজ চেনেল আৰু শ্ৰোতা ৰাইজ তাৰ প্ৰশংসাত পঞ্চমুখ হৈ পৰিছিল। বহু মনবোৰে আদৰি লৈছিল তাক। সমালোচকসকলে তাক প্ৰশংসা কৰি কৈছিল, "ইমান কম বয়সত ইমান উচ্চস্তৰৰ চিন্তাধাৰা আন কাৰো বাবে সম্ভৱ নহয়, ... মাথোঁ সমীৰণৰ বাবে...। সমীৰণ, এজাক বতাহ সংগীতৰ...।"

মাক খুবেই সুখী হৈছিল। তাৰ মাজতো কিন্তু সমীৰণৰ বুকুত ৰৈ গৈছিল প্ৰাপ্তিক নোপোৱাৰ বেদনা। বাৰে বাৰে সি প্ৰাপ্তিক প্ৰশ্ন কৰিছিল, 'প্ৰাপ্তি, তুমি মোৰ হ'ব নোৱাৰানে? তেওঁক পাহৰি যোৱা তুমি।'— স্বাৰ্থপৰৰ দৰে কৈছিল সি।

ঃ সমীৰণ, মই কৈছোৱেইচোন তোমাক। তথাপি কিয় বুজিও নুবুজা তুমি? মই তোমাক বহু ভাল পাওঁ। তুমি এনেদৰে বহুদূৰ আগবাঢ়ি যোৱা। চোৱাচোন, সফলতাৰ আকাশখনে তোমাক হাতবাউলি মাতিছে। তুমি বহুদূৰ আগবাঢ়ি যোৱা সমীৰণ। মই সদায় তোমাৰ সফলতাবোৰ চাবলৈ ৰৈ থাকিম। —উচুপি উঠিছিল প্ৰাপ্তিয়ে।

লাহে লাহে সমীৰণে বুজি পাইছিল যে কোনোদিনে প্ৰাপ্তি আৰু তাৰ নহয়। তাৰ বুকুত তাই বোৱনী হৈ কঠিয়া সিঁচিছিল। ঠিকেই, কিন্তু দাবনি হ'বলৈ যে নাহে তাই। সমীৰণ আকৌ এবাৰ ৰাইজৰ মাজলৈ আহিছিল। এইবাৰ কবিতাৰে...। সফল গীতিকাৰ সমীৰণে এইবাৰ শ্ৰোতাৰাইজৰ মাজত আত্মপ্ৰকাশ কৰিলে এজন কবি হিচাপে। অসমবাসীৰ এটি চিনাকি নাম হৈ পৰিল সমীৰণ। সকলোৰে মন প্ৰাণ চুই গ'ল সমীৰণৰ কবিতা আৰু গানে। ইতিমধ্যে স্নাতক ডিগ্ৰী লাভ কৰিলে সমীৰণে। এল.এল.বি. কৰি এজন ভাল অধিবক্তা হোৱাৰ মন তাৰ সৰুৰেপৰাই আছিল। সেইবাবেই সি প্ৰাপ্তিৰ পৰা বহুদূৰলৈ যাব লগা হ'ল অধ্যয়নসূত্ৰে। যোৱাৰ দিনা সি খুব দুখ পাইছিল। অকলশৰীয়া মাকক এৰি ইমান দূৰলৈ যাব তিনিটা বছৰৰ কাৰণে, আকৌ প্ৰাপ্তিৰ ছবিখনেও যে তাক আমনি কৰি থাকিব অহা তিনিটা বছৰ। মাকৰ আশাবোৰ পূৰণ কৰিবলৈ সি দৃঢ়প্ৰতিজ্ঞ আছিল। সেই বাবেই সি গুছি গৈছিল এল.এল.বি কৰাৰ বাবে। প্ৰাপ্তিৰ দুচকুত চকুপানী বিৰিঙিছিল।

(৬)

ইউনিভাৰ্চিটিত সি গুৰুত্ব লাভ কৰিছিল। ইতিমধ্যে তাৰ নামটোৱেই যে সি চিনাকি হৈ পৰিছিল বহুতৰ মাজত। বহু ছোৱালীয়ে প্ৰেম নিবেদন কৰিছিল তাক। প্ৰতিজনীয়েই বিফল হৈছিল। প্ৰাপ্তিৰ স্মৃতিবোৰ সি মচি পেলাব পৰা নাছিল। কিন্তু হঠাৎ এজাক ধুমুহাৰ দৰে আহিছিল তাৰ জীৱনলৈ কুঁৱলী। কুঁৱলীক সকলো কথাই কৈছিল সমীৰণে। তাই বুজি পাইছিল সমীৰণৰ বুকুত প্ৰাপ্তিৰ বাবে কিমান হাহাকাৰ।

ঃ তোমাৰ বুকুত প্ৰাপ্তিৰ বাবে সাঁচি ৰখা শূন্য ঠাইখিনি মই পূৰাব পাৰিম সমীৰণ। মইও তোমাক শিকাব পাৰিম প্ৰাপ্তিৰ দৰে জীৱনৰ প্ৰয়োজন ক'ত?... কুঁৱলীয়ে সমীৰণক আশ্বাস দিছিল।

সমীৰণ নিশ্চুপ হৈ ৰৈছিল। বহু ভাল গান গাইছিল কুঁৱলীয়ে। সমীৰণৰ দ্বিতীয় গীতৰ এলবামটোত সুৰীলী কণ্ঠ নিগৰাইছিল কুঁৱলীয়ে। কুঁৱলীৰ কণ্ঠত সমীৰণৰ গানবোৰ অধিক প্ৰাণবন্ত হৈ উঠিছিল। লাহে লাহে সমীৰণ আৰু কুঁৱলী পৰস্পৰে ওচৰ চাপি আহিছিল। দুয়োৰে মাজত গঢ়ি উঠিছিল 'প্ৰেম' নামৰ এটি মধুৰ সম্পৰ্ক। প্ৰাপ্তিক নোপোৱাৰ বেদনা সমীৰণৰ বুকুত ৰৈ গৈছিল যদিও সেই বেদনাবোৰ মচি দিছিল কুঁৱলীয়ে। সমীৰণ আৰু কুঁৱলী— ৰাইজৰ মাজত দুটি চিনাকি নাম হৈ পৰিছিল। কুঁৱলীৰ কণ্ঠত সমীৰণৰ গানবোৰে শ্ৰোতা ৰাইজক মোহিত কৰিছিল, চুই গৈছিল প্ৰত্যেকৰে হিয়া-মন। সমীৰণ-কুঁৱলীৰ প্ৰেমৰ বাতৰি প্ৰকাশ হৈ ওলাইছিল অসমৰ প্ৰতিখন দৈনিক কাকতত, প্ৰতিটো নিউজ চেনেলত। সমীৰণৰ মাক সুখী হৈছিল সমীৰণ কুঁৱলীৰ সম্পৰ্কক লৈ। সমীৰণ ঘৰলৈ আহিছিল তিনিটা বছৰ পাচত। লগত কুঁৱলীও আহিছিল। কুঁৱলীৰ মন আছিল প্ৰাপ্তিক এবাৰ চোৱাৰ বাবে। সমীৰণে প্ৰাপ্তি আৰু কুঁৱলীক চিনাকি কৰাই দিছিল।

ঃ সমীৰণ, এৱেঁই কুঁৱলি?— প্ৰাপ্তিয়ে সুধিছিল সমীৰণক।

ঃ হয়, মিছ কুঁৱলী দেৱী এৱেঁই। এৱেঁই মোৰ এলবামত কণ্ঠ নিগৰাইছে। বৰ্তমান এওঁ মোৰ বাগদত্তা। কুঁৱলী, এওঁ মিছ প্ৰাপ্তি চৌধুৰী। তুমিতো জানাই সকলো।

প্ৰাপ্তি আৰু কুঁৱলী পৰস্পৰক নমস্কাৰ জনালে।

ঃ প্ৰাপ্তি, তুমি সুখীনে?— সমীৰণে প্ৰশ্ন কৰিছিল প্ৰাপ্তিক।

ঃ মই সুখী সমীৰণ। তোমাৰ প্ৰতিষ্ঠা সফলতাই মোক সুখী কৰে। আৰু বেছি সুখী হ'ম সিদিনা, যিদিনা মই লিখা এইফাঁকি গান তোমাৰ পিছৰ এলবামটোত কুঁৱলীৰ কণ্ঠত শুনিবলৈ পাম।— এখন সৰু কাগজ সমীৰণৰ ফালে আগবঢ়াই দিলে প্ৰাপ্তিয়ে।

ঃ মই যাওঁ সমীৰণ। কুঁৱলী মই যাওঁ দেই। বহু কামেই আছে ঘৰত।— প্ৰাপ্তিয়ে বাৰ ওলাইছিল।

ঃ ঠিক আছে বাৰু।— কুঁৱলীয়ে সমৰ্থন কৰিছিল প্ৰাপ্তিক। প্ৰাপ্তি ঘৰলৈ গুছি গৈছিল।

সমীৰণে মাথোঁ চাই ৰৈছিল, প্ৰাপ্তিয়ে লিখা সেই গীত ফাঁকিলৈ। কুঁৱলীয়েও পঢ়ি গৈছিল—

"মচিব খুজিও
মচিব নোৱাৰো,
স্মৃতি তোমাৰ মোৰ।"
তুমি আনৰ হ'লেও,
এতিয়াও ভাবো,
তুমিতো সদায় মোৰ।"

অৱশেষত কুঁৱলীৰ মুখৰ পৰা এটি শাৰী ওলাইছিল,
"**প্ৰাপ্তি**, তুমি সঁচাই অবুজ। ময়ো তোমাক বুজিবলৈ অসমৰ্থ।"

(লেখক ঃ স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ, বি.এইচ.বি.মহাবিদ্যালয়, সৰুপেটা)

B.H.B College, Sarupeta

বাৰে বাৰে মোবাইলত কাৰোবাৰ নম্বৰ ৰিং কৰিছে। সুস্থ মাকক চকু দিয়া ছোৱালীজনী
বেমাৰী মাকক চাবলৈ শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ আজৰি নোপোৱা হৈছে।
কোনো এজনে সাগৰৰ মুখখন, চকুজুৰি চালে বুজিব পাৰিব সপোন ভগাৰ যন্ত্ৰণা কিমান
যিজন মানুহে তাইক মানৱতাৰ সংজ্ঞা লিখিবলৈ শিকাইছিল, তেওঁৰে এতিয়া হৈ পৰিল কাম
মই লাহে লাহে হোটেলৰ পিনে ওলাই আহিলো

দূৰত্ব

পুলকেশ তালুকদাৰ

বোকাত লেটি পেটি হোৱা কঠীয়াবোৰৰ দৰে মইও থি
চিকিৎসা মহাবিদ্যালয়ৰ মজিয়াত। চাৰিওফালৰ পৰা মানু
মহাভাৰতৰ কুৰুক্ষেত্ৰ ৰণৰ চক্ৰবেহুৰ মতে পৰিল। আচৰ
যোৱা কৰিছে আছে কোনেও মোক আক্ৰমণ কৰা নাই।
দিনটোৰ ভাগৰেহে মোক আক্ৰমণ কৰিব খুজিছে পলে পলে

"দাদা, আপুনি কাকতিৰ?"

"হয় নহয়। আপুনি গায়নৰ..."

"গায়ন-চায়ন বাদ দিয়ক আপোনাৰ ৰোগী ক'ত? আজিৰ
মানুহ বুলিয়ে ধৰক। মত নহয় মোৰ সৈতে মৰম বিনিময়

"কিন্তু আপোনাৰ নামটো?"... "চক্ৰ"

সময় নিশা আঠ বাজিল। খুৰীক ইতিমধ্যে দ্বিতীয় মহল
চক্ৰক লগ পাই মোৰ জিভাৰ আগত পানী অহা যেন পা
অপৰিচিত জি.এম.চিৰ ক'ত আও ভাও পাওঁ। ডাক্ত
প্ৰেছক্ৰিপ্‌শ্যনখন মোৰ হাতত গুজি দিলে। দুটা তেজ পৰী
পৰীক্ষা। এটি অবোধ ল'ৰাৰ দৰে মই চক্ৰৰ পিছে পিছে খো
মোক এৰি দি কিছুসময়লৈ চক্ৰ অন্তৰ্ধান হ'ল। তিনিওটা
খুৰীৰ কোঠালৈ আগবাঢ়িলো। মোবাইলটো বাজি উঠিল। খুৰী
ফোন।

"অ' সাগৰ, ক..."

"দাদা গায়নক লগ পালিনে?"

"তই চিন্তা কৰিব নালাগে সাগৰ, গায়নক নাপালেও
পাইছো। তেওঁ থাকিলে মোৰ আৰু চিন্তা নাই। চক্ৰৰ কাম
পাৰিলো। পিছত ফোন কৰিম দে সাগৰ।"

ইতিমধ্যে মোৰ আপোনজন অৰ্থাৎ চক্ৰ আহি ওচৰ
সাগৰিকা। বৰ অমায়িক ছোৱালী। এতিয়া ডিগ্ৰী ফাইনেল
কোনেও ধৰিব নোৱাৰে মই তাইৰ বৰদেউতাকৰ ল'ৰা বুলি

B.H.B. College, Sarupeta

ঘুৰিছে জানে। বছৰৰ ৰাখীবন্ধন অহালৈকে যে ভাই কিমান আশাৰে বাট চায়। প্ৰতিবছৰে মোৰ বাবে বিশেষভাৱে কাপোৰ বয় আৰু ময়ো প্ৰতিক বিশেষ এসাজ কাপোৰ দিবলৈ নাপাহৰো।

"দাদা নিশা ৯বজাত গেট বন্ধ হব। ভাতৰ ব্যৱস্থা...।"

এৰা, হয়তো। গোটেই দিনটোৱে পেটত অকণো নপৰিল। খুৰীৰ লগত মাহীক থৈ মই চক্ৰৰ লগত বাহিৰ হ'লো। ঔষধৰ লিষ্টখন আনিলোনে বুলি পকেটত হাত-ফুৰাই চালো। ফাৰ্মাচীৰ শাৰীবোৰৰ মাজৰ মাজত এখন বেনাৰত দেখা পালো 'গায়ন মেডিকোজ।'

"চক্ৰ এইখনে নেকি গায়নৰ.....?"

"দাদা আগতে হোটেল... তাৰ পিছত ফাৰ্মাচী।

হোটেল সোমায়ে চক্ৰই মোৰ আসনখন দেখুৱাই ভিতৰৰ ফালে উধাও হ'ল। অলপ পাচতে মোৰ সম্মুখৰ ডাইনিংখন নানা ব্যঞ্জনেৰে ভৰি পৰিল। চক্ৰৰ ৰসিক মুখখন দেখি বিলৰ কথা নাভাবি হাঁহিবলৈ চেষ্টা কৰিলো। তিনিসাঁজ ভাতত দুশ আশী টকা পৰিশোধ কৰি গায়ন মেডিক'জৰ ফালে আগবাঢ়িলো, নতুন চিনাকি হিচাপে সম্ভাষণ বুলি মুখত এটা হাঁহি লৈ আগবাঢ়িলো যদিও মোক দেখি তেওঁ ফাৰ্মাচী বন্ধ কৰাৰহে যো-জা চলালে। "বন্ধ কৰে নেকি...?"

হয় দাদাৰ ঘৰত অলপ প্ৰব্লেম আছে নহয়, আজি সোনকালে যাব', গায়নৰ মুখ মেল নাখাওতেই চক্ৰই উত্তৰ দিলে।

"ঔষধখিনি দিয়াৰ পিছতো বন্ধ কৰিব পাৰিবা।" গায়নৰ চকু মুখত ফুটি উঠিল বিৰক্তিৰ চিন। সাগৰিকাৰ টেবুলত আঁৰি থোৱা সীমান্ত গায়নৰ ফটোখনৰ লগত এওঁৰ মিল নোহোৱা যেন লাগিল। এওঁ ভাতৃজনো হ'ব পাৰে। নাই সাগৰিকাইতো কৈছিল ককায়েক ইয়াত নথাকে। ঔষধৰ টোপোলাটো হাতত লৈ খুৰীৰ কোঠালৈ আগবাঢ়িলো। মনটো অলপ গধুৰ লাগিল। ফোনটো আকৌ বাজি উঠিল, সাগৰেই কৰিছে। 'হেল্লো'—

"দাদা, মাৰ কেনে?"

"ঠিকে আছে সাগৰ, চিন্তাৰ কাৰণ নাই।"

"গায়নে খবৰ লব আহিছিলনে?"

"ব্যস্ত আছে চাগে, কালিলৈ আহিব পাৰে। হ'ব দিয়া মইতো সক ল'বা নহয়।"

....

গায়ন মেডিক'জৰ আগেৰে পাৰহৈ যাবলৈ মই টান পোৱা হ'লো। যিজন গায়নক ফোন কৰাৰ ফলত যিখন দীঘল হাত পালো তেতিয়া চাহ ভাতৰ কথা বাদ তামোল-চিগাৰেটবো খৰচ কৰিব লগা হ'ল। মেডিকেলত ইমান খৰচ বহন কৰাটো বেমালিনে? আজি খুৰীহঁতৰ মামা আহিছিল বন্ধু এজনৰ লগত। তেওঁৰ পৰাও চক্ৰই দান নিবলৈ নাপাহৰিলে। তেজ পৰীক্ষাৰ বাদে আৰু কলেগ কামত তেওঁ মোক সহায় কৰা নাই। সাগৰেও প্ৰেমত পৰিবলৈ ল'বা নাপালে পালে অন্তহীন সীমাৰ সাগৰ, নয়াৰ সাগৰ সীমান্তক। মই ভাতৰ অৰ্ডাৰ দি বহি থাকোতেই সীমান্তই মুখ মচি মচি হোটেলৰ পৰা বাহিৰ হ'ল। হাতত তেওঁৰ কোনোবা এখনি কোমল হিয়াৰ সূতাৰে বোৱা সপোনৰ ৰুমাল। ৰুমালখন সাগৰিকাই বইছিল যোৱা বছৰ ৰাখীবন্ধনত মোকো এখন দিছিল। চক্ৰই মোৰ ফালে দুই-এবাৰ কেৰাহিকৈ চাই গোটেই হোটেলখনতে পায়চাৰি কৰি আছে যদিও মোৰ মাতিবৰ মন নগ'ল।

গায়নে মোক মাতিব নুখুজিলেও মই সদায়ে তাৰ ফাৰ্মাচীৰ পৰা ঔষধ ল'লো। কেতিয়াবা দুই এটা কথা সোধো। তেওঁ উত্তৰবোৰ এটা শব্দত প্ৰকাশ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে।

খুৰীৰ টাইফয়েড হৈছে, সেয়ে সুস্থ হৈ উঠিলেও আমি যাব পৰা নাই, মাজে মাজে জ্বৰ উঠিয়ে আছে। আজি চাৰিদিনে মাহী ভাগৰি পৰিছে, গতিকে সাগৰিকাকে আহিবলৈ মাতি পঠালো। সাগৰ আহিয়ে বাৰে বাৰে মোক "ফাৰ্মাচী কোনফালে" সুধিলে যদিও মই আছে সিটো ফালে অলপ যাব লাগে ইত্যাদি কৈ ফালৰি কাটি থাকিলো। সাগৰৰ মুখখন গভীৰ যন্ত্ৰণাৰে ভৰি পৰিছে। বাৰে বাৰে মোবাইলত কাৰোবাৰ নম্বৰ ৰিং কৰিছে। সুস্থ মাকক চকু দিয়া ছোৱালীজনীৰ বেমাৰী মাকক চাবলৈ শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ আজৰি নোপোৱা হৈছে। কোনো এজনে সাগৰৰ মুখখন, চকুজুৰি চালে বুজিব পাৰিব সপোন ভগাৰ যন্ত্ৰণা কিমান? যিজন মানুহে তাইক মানৱতাৰ সংজ্ঞা লিখিবলৈ শিকাইছিল, তেওঁৱে এতিয়া হৈ পৰিল কামাতুৰ। মই লাহে লাহে হোটেলৰ পিনে ওলাই আহিলো। চাহ-পানী খাই তামোলখন চোবাওঁতে এটি চিনাকি কণ্ঠস্বৰ কাণত পৰিল, মই মুখৰ ভিতৰত তামোলৰ টুকুৰা য'তে আছে ত'তে ৰাখি অনুকৰণ কৰিলো মাতটো। হয় সাগৰে গায়ন মেডিক'জৰ ল'ৰাটোক সীমান্তৰ কথা সুধিছে। ভাগ্য ভাল সীমান্ত ফাৰ্মাচীত নাছিল।

....

মাহী আৰু সাগৰৰ শুশ্ৰূষাত খুৰী লাহে লাহে সুস্থ হ'ল। ডাক্তৰে আমাক যাবলৈ অনুমতি দিলে। মাহীক কানি-কাপোৰবোৰ বান্ধিবলৈ দি মই ৰিলিজ লোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিলো। মাৰুতী এখনো ঠিক কৰিলো। জি.এম.চিত লগ পোৱা প্ৰতিজন ব্যক্তি ইমানে আপোন হৈ পৰিছিল যে আপুনি গ'লে বেয়া লাগিব কেতিয়াবা লগ পাম, মোৰ নম্বৰটি লৈ যাওক ইত্যাদি ভাষাৰে বিদায় সম্ভাষণ জনালে। আমি গেটৰ সম্মুখত টানি-টোপোলাবোৰ ৰখাই মাৰুতী অহালৈ অপেক্ষা কৰিলো। পান দোকানীজনৰ লগতো এটি মধুৰ সম্পৰ্ক গঢ়ি উঠিছিল, তাক মাত লগাও বুলি মই দোকানখনৰ ওচৰলৈ গ'লো। তামোলখন মুখত ভৰাই মাহীহঁতে খাবনে সোধো বুলি চাওঁতে দেখিলো সাগৰ মাহীহঁতৰ ওচৰত নাই। মই গায়ন মেডিক'জলৈ খোজ ল'লো। সাগৰ বৈ আছে সীমান্তৰ চকুত চকু থৈ। হয়তো সঁহাৰি পোৱাৰ আশাত, হয়তো সপোন ভগা যন্ত্ৰণাত নতুবা তাৰ প্ৰতি জন্মা বিশ্বাসঘাতকতাৰ ঘৃণাত। তাইৰ চকুলো পৰি আইনাখন জিলিকিল। আইনাৰ তলৰ ফালে আঠাৰে লগোৱা কাগজটুকুৰাত সাগৰৰ হাতৰ আখৰ "যিমানে বিলাই দিবা সিমানে মহান হ'বা তাৰ নাম সঁচা মানৱতা!" দেখা পালো। মোৰ মোবাইলটো বাজি উঠিল। মোবাইলৰ স্ক্ৰীনত দেখা গ'ল 'Aaji Rakshaabandhan"। সাগৰ এডোখৰ ঠাইতে বৈ আছিল বিজয়া দশমীৰ দুৰ্গাদেবীৰ দৰে। মই ফাৰ্মাচীৰ ল'ৰাটোক ভুপেন দাৰ বাণীটো মোৰ হাতত দিব ক'লো। সিও মোৰ কথা আখৰে আখৰে পালন কৰিছিল। মই বাণীটো সাগৰৰ হাতত দি ক'লো — "হেই... ৰাখী নাবান্ধা আজি?"

সাগৰে ইমান সময়ে অনুভৱ কৰিছিল একে সপোন দেখা দুখন হিয়াৰ দূৰত্ব। মোৰ কথাত উচপ খাই ৰাখীটো মোৰ হাতত বান্ধিব লওঁতে দুয়োৱে দেখিলো ড্ৰাইভাৰজনে আমাক মাতিছে। মুখত একামোৰ হাঁহি লৈ প্ৰচণ্ড জোৰেৰে চিঞৰিলো — ক'ত যাবা............? গাড়ী ৰে......ডী!!!

(লেখক ঃ উমাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ)

B.H.B. College, Sarupeta

অপ্ৰাপ্তিৰ সন্ধিঃক্ষণত

নীলাক্ষী দাস

আজি তোমাৰ
একমাত্ৰ অনু
ছোৱালী বীচি
ওচৰলৈ
জীৱনত বি
কৰিছো সেই
হয়তো চলিব
তোমাৰ জীৱ
সময় বী

B.H.B. College, Sarupeta

জোনাকৰ পোহৰে আলোকিত নিশাৰ আকাশ। খিৰিকীৰে একান্ত মনে বাহিৰত ফুলি থকা কৃষ্ণচূড়া ফুলবোৰলৈ চাই আছিল বিপাঙ্খী চৌধুৰী। কৰ্কশভাৱে বাজি উঠা কলিংবেলৰ শব্দত ঘূৰি আহিল তাই বাস্তৱলৈ। আয়াজনীয়ে গৈ দুৱাৰখন খুলি দি বাহিৰতে কিছুসময় কাৰোবাৰ লগত কথা পাতি ভিতৰলৈ আহি বিপাঙ্খীক ক'লে, তাইক বিচাৰি এজনী ছোৱালী বাহিৰত ৰৈ আছে।

ঃ তুমিয়েই চোৱাচোন কি লাগে। আচলতে এইখিনি সময়ত কাকো লগ পাব বিচৰা নাই।— ক'লে বিপাঙ্খীয়ে

ঃ বাইদেউ, তেওঁ অফিচিয়েল কামত অহা নাই, আপোনাৰ লগত হেনো ব্যক্তিগত কাম আছে।

ঃ ঠিক আছে, আহিবলৈ দিয়া।

নিজৰ কোঠাৰ হেলনীয়া চকীত আৰামকৈ বহি ভাবিব ধৰিলে বহুদিন তাইক লগ পাবলৈ ব্যক্তিগতভাৱে কোনো অহা নাই ? কোন আহিছে বাৰু!

ঃ মে আই কাম ইন?

মুৰ দাঙি সন্মুখৰ দুৱাৰখনৰ ফালে চালে বিপাঙ্খীয়ে। ফেডেড ব্ৰাউন কালাৰৰ জীনছ পেন্টৰ ওপৰত তেজ ৰঙা স্লীভলেছ টি-চাৰ্ট পিন্ধা শিশুসুলভ ছোৱালী এজনী থিয় হৈ আছে দুৱাৰমুখত। ছোৱালীজনীৰ চকু আৰু ওঁঠত লাগি আছে মৃদু হাঁহি।

ঃ 'ইয়েছ, প্লীজ কাম ইন'— বিপাঙ্খীয়ে ক'লে।

ছোৱালীজনী সোমাই অহাত তাইক বহিবলৈ ক'লে।

ঃ আপুনি মোক চিনি পোৱা নাই নহয়, মোৰ নাম ... পৰা আহিছোঁ। বিপাঙ্খীৰ দৃষ্টিত আশ্চৰ্য — ডেৰাডুন ... চিনাকি মানুহ নাই। মনত প্ৰশ্ন— মোৰ লগত কি ক...

ঃ মই অনুলেখ চলিহাৰ ছোৱালী।— ছোৱালীজ...

ঃ 'অ-নু-লে-খ!'— নামটো অস্পষ্টকৈ উচ্চাৰণ ... মুহূৰ্ততে মানস-পটত ভুমুকি মাৰিছে ধূসৰ হৈ পৰা ... চিনাকি মুখে।

ঃ হয় আন্টী, আপোনালোকৰ অনুলেখৰেই ছো...

বিপাঙ্খীয়ে স্বাভাৱিক হ'বলৈ চেষ্টা কৰি তাইক ... পুৱা কথা পাতিম বুলি ক'লে। নিশাৰ সাজ খোৱা... এটা কোঠাত শুবলৈ কৈ তাই নিজৰ কোঠালৈ আহি...

শীতৰ উমলগা এটা নিশা। কুঁৱলীবিধৌত নিশ... নাছিল। সকলো শুই নিঃপালি দিছে। কিন্তু সাৰে ... বীচিতাৰ ৰূপত অহা অতীতৰ সুৰে তাইৰ চকুৰ ঘুমটি ... মন উৰি গৈছিল অতীতৰ সেই দিনবোৰলৈ—

শ্বিলঙৰ মাউন্ট কলেজলৈ পঢ়িবলৈ গৈছিল ... একেদিনাই একেই ক্লাছৰে ল'ৰা এটাও আহিছিল — ... এদিন চিনাকি সূত্ৰৰ পাচত ক্ৰমাৎ সিহঁতৰ মাজত আৰ... ঋষাণ, সমীপ, সাহিল, আৰ্য, পাল্লিতা, উতথ্য, নী... বিপাঙ্খী আটাইবোৰে লগ হৈ কলেজীয়া দিনবোৰ উ... কিন্তু... অনুলেখ আৰু বিপাঙ্খীৰ অভিমানী আৰু ...

দুয়োটাৰে সম্পৰ্কত ঘূণে ধৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। হাঁহি, কৌতুক, আনন্দতকৈ সিহঁত দুটাৰ মাজত ঠাট্টা-বিদ্রূপ, নিন্দা, অভিযোগহে বেছি আছিল। যাৰ কুফল হয়তো দুয়োজনে জীৱনত ভোগ কৰিছিল।

কলেজ শেষ হোৱাৰ আগদিনা আবেলি কৃষ্ণচূড়াৰ তলে তলে ফুৰিবলৈ সিহঁত ওলাই গৈছিল। সিহঁতৰ লগত বিপাঞ্চীয়ে যাবলৈ ওলোৱাত তাইক অলপ ঠাট্টা কৰিবলৈ অনুলেখে ক'লে, 'তুমি যে ছোৱালী মানুহ, এনেকৈ ল'ৰাৰ লগত আহিলে কোনে বা কি কয়!'

: চুপ ৰে। ই আহিল ঘলিবান হৈ ছোৱালীৰ ওপৰত নিষেধাজ্ঞা জাৰি কৰি কথা কবলৈ।— অনুলেখৰ কথা বন্ধ কৰি মুখ চলালে বিপাঞ্চীয়ে।

: আচলতে ল'ৰা নহ'লে ছোৱালীৰ কোনো অস্তিত্বই নাথাকে। ছোৱালীবোৰ কোনো কামৰ মানুহ নহয়— অনুলেখে বিপাঞ্চীক জ্বলাবলৈ ক'লে।

: হয়নে? বাৰু কচোন, ছোৱালী নহ'লে তহঁতবোৰৰ অস্তিত্ব ক'ত? আচলতে তহঁত ল'ৰাবোৰেহে বেছি দুৰ্ভগীয়া। আমাৰ দয়াৰ ওপৰত চলিব লাগে তহঁত।

: হাঁ হাঁ, লৰা-ছোৱালীৰ দয়াৰ ওপৰত চলে— আটাইবোৰে খিৰখিৰাই হাঁহি দিলে।

: নহয় কি? আজি তুহিনক চা না। ছোৱালীয়ে প্ৰতাৰণা কৰাৰ পাছত পাগলৰ নিচিনা হৈছিল। ক্ৰমনে চুইচাইড কৰিলে। অথচ কিমান ছোৱালী আছে! তহঁতে নজনাকৈয়ে ছোৱালীয়ে কিমান ভাঙুৰ আঘাত সহ্য কৰিয়ো ল'ৰাতকৈ কিমান সহজে স্বীকাৰ কৰি ল'ব পাৰে। নিৰাপত্তাৰ খাতিৰে বাহিৰে এগৰাকী নাৰী পুৰুষ নহ'লেও চলি যাব পাৰে। কিন্তু তহঁতবোৰ? নাৰীৰ হৃদয়ৰ গভীৰতাক নোচোৱাকৈ জীয়াই থাকিব পাৰনে? কিয়!

বিপাঞ্চীৰ কথাত মনে মনে ব'ল সকলো। লগৰবোৰে বুজি নাপায় সিহঁতৰ আভ্যন্তৰীণ অনুভৱবোৰৰ ঝংকাৰ, বাহ্যিক ৰূপত ইমান কঠোৰ হৈ পৰে কিয়? এনেকুৱা সৰু সৰু কথাৰ কাজিয়াৰ বাবেই দুয়োজনে বেছি জেদী আৰু অভিমানী হৈ পৰি মনৰ অন্তঃকৰণত থকা তীব্ৰ ভালপোৱাকো ব্যক্ত কৰিব নোৱাৰে। নিজৰ নিজৰ জেদৰ বাবেই কেতিয়াও দুয়ো ইটোৰে- সিটোৰ আপোন হ'ব নোৱাৰিলে। শেষবাৰ কেতিয়া লগ পাইছিলোঁ অনুলেখক? প্ৰশ্নটোৱে আঘাত কৰিছে বিপাঞ্চীৰ হৃদয়ত।

কলেজ শেষ হোৱাৰ দহবছৰ মান পাচত কলিকতাত হোৱা এখন আলোচনা-চক্ৰত হঠাৎ এদিন বিপাঞ্চীয়ে অনুলেখক লগ পালে। এক মুহূৰ্তৰ বাবে তাই আচৰিত হ'ল, পাচত আনন্দতে মিচিকিয়াই হাঁহিলে। কিন্তু তাইৰ হাঁহি নিমিষতে মাৰ গ'ল যেতিয়া তাই দেখিলে এজনী বিবাহিতা তিৰোতাই অনুলেখৰ হাতত হাত ধৰি আছে। উত্তেজিত মনক শান্ত কৰি বিপাঞ্চীয়ে সজল চকুৰে অনুলেখৰ চকুলৈ চালে। সি অপ্ৰস্তুত হ'ল আৰু কেইমাহমান আগেয়ে হৈ যোৱা তাৰ বিয়াৰ কথা ক'লে। তাইক নিমন্ত্ৰণ কৰিব নোৱাৰা বাবে খেদ প্ৰকাশ কৰিলে যদিও বিপাঞ্চীয়ে অনুলেখৰ চকুত প্ৰতিফলিত হোৱা বেদনা ধ্বনি অনুভৱ কৰিছিল। সিহঁতক শুভেচ্ছা জনাই তাই গুচি আহিল। ঘৰলৈ আহি তাই বহুসময় কান্দিছিল আৰু শেষত সিদ্ধান্ত লৈছিল — চিৰদিনৰ বাবে অনুলেখ চলিহাক বিদায় জনাবলৈ... কিন্তু পাৰি জানো কাৰোবাক বিদায় জনাব? — বুকুত খোদিত আছে সঠিক ঠিকনা, অতবছৰ এবাৰো এক মুহূৰ্তৰ বাবেও পাহৰিব নোৱাৰা অনুলেখ যেন আজি তাৰ ৰূপত সোঁ-শৰীৰে উপস্থিত হৈছে বীচিতা বিপাঞ্চীৰ সম্মুখত।

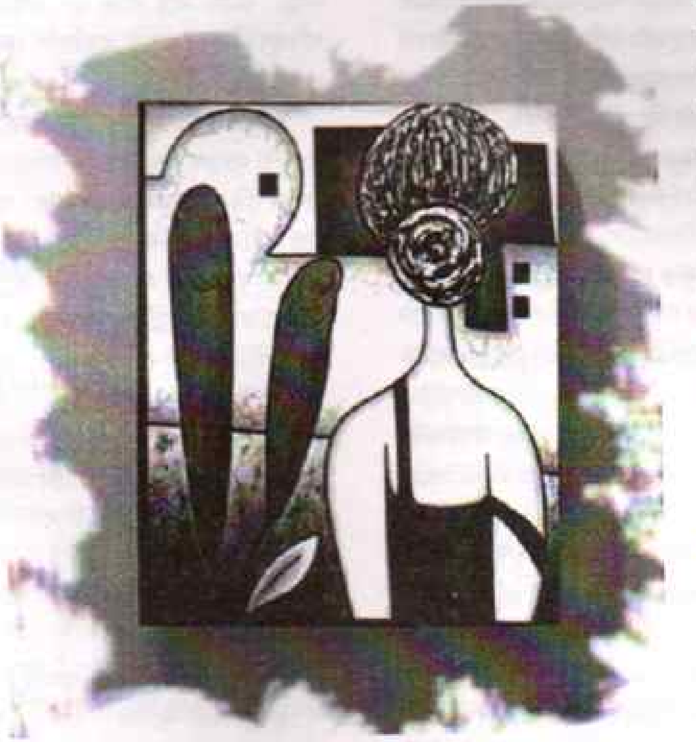

: আন্টী, আন্ধাৰ কোঠাটোত মনে মনে বহি মোৰ পাপাৰ কথা ভাবিছে নহয়?— বিপাঞ্চীক বীচিতাই সুধিলে।

বীচিতাৰ মাতত বিপাঞ্চী বাস্তৱলৈ ঘূৰি আহিল। তাই পুৱা হোৱাৰ উমান পোৱা নাছিল। বীচিতাই এখন চিঠি বিপাঞ্চীৰ হাতত দি ক'লে— 'এই চিঠিখন পাপাই আপোনাক দিব দিছে। মই এইখন দিবলৈয়ে আপোনাৰ ওচৰলৈ আহিছিলো।'

বিপাঞ্চীয়ে এবাৰ তাইলৈ চাই চিঠিখন পঢ়িবলৈ ল'লে — "বিপাঞ্চী, মোৰ মনত থকা মতে, আজিলৈকে তোমাক অনুৰোধ কৰা নাই, দাবী কৰিছোঁ আৰু সেয়া মোৰ অধিকাৰ বুলিয়ে ভাবি আহিছো। আজি তোমাৰ ওচৰত মোৰ একমাত্ৰ অনুৰোধ — মোৰ ছোৱালী বীচিতাক তোমাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছো। জীৱনত যিখিনি উপাৰ্জন কৰিছো সেইখিনিৰে তাই হয়তো চলিব পাৰিব, তুমি, তোমাৰ জীৱনৰ বাকীচোৱা সময় বীচিতাৰ লগত কটাবানে?"—

বিপাঞ্চীয়ে আচৰিত হৈ বীচিতাক সুধিলে, কি হ'ল, কিয় তোমাৰ পাপাই তেনেকৈ কৈছে।

: কিয়নো মোৰ পাপাই অন্তহীন টোপনিৰ প্ৰস্তুতি চলাইছে। কিছুদিন আগতে হোৱা এটা কাৰ এক্সিডেণ্টত তেওঁ মূৰত বহুত আঘাত পাইছিল। ডাক্তৰে তেওঁক সুস্থ কৰিব পৰা নাযাব বুলি জনাই দিছে। চিকিৎসালয়ত থকা দিনকেইটাত পাপাই মোক আপোনাৰ কথা কৈছিল। তেওঁ জীৱনত অকল আপোনাকে ভাল পাইছিল আৰু তেওঁ জানিছিল আপুনিও তেওঁক ভালপোৱাতো। কিন্তু আপোনালোক দুয়োজনৰ জেদ আৰু অভিমানে স্বাৰ্থপৰ কৰি তুলিছিল। মোৰ সাত বছৰ বয়সতে মাই পাপাক এৰি গুচি

B.H.B. College, Sarupeta

গৈছিল। মা-পাপাৰ মাজত অনবৰতে আছিল আপোনাৰ অস্তিত্ব। মাৰ ভাবাত — অনুলেখ চলিহা 'ইমোছনেল ফুল'ৰ বাহিৰে আন একো নহয়। পাপাই জানিছিল তেওঁৰ অবিহনে মই অকলে থাকিব নোৱাৰিম। সেয়ে তেওঁ মোক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিছে।

ঃ স্বাৰ্থপৰ, ভীষণ স্বাৰ্থপৰ আছিল অনুলেখ। কিয় নুবুজিলে অনুলেখে অধিকাৰৰো যে এটা সীমা থাকে।— বিপাঞ্চীৰ চকু পানীৰে উপচি পৰিল।

তাইৰ চকুপানী দেখি ৰীচিতাৰ চকুও সেমেকি উঠিল। আশাভৰা চাৱনিৰে বিপাঞ্চীক সুধিলে,

ঃ কওঁক আণ্টী, মোৰ পাপাৰ একমাত্ৰ অনুৰোধটো আপুনি ৰাখিবনে?

বিপাঞ্চীয়ে নীৰৱে বহি ৰ'ল।

ঃ মই আবেলি যামগৈ। আপুনি কথাটো ভাবি চাব। ৰীচিতাই কোঠাটোৰ পৰা ওলাই আহিল। সপোন সপোন দুচকুৰে বহু সময় অকলশৰে বহি ৰ'ল বিপাঞ্চীয়ে।

মানুহৰ মনবোৰৰ বৈচিত্ৰ্যৰ বাবেই মানুহে সহজে সুখী হ'ব নোৱাৰে। অনেক প্ৰাপ্তিৰ পিছতো বৈ যোৱা অপ্ৰাপ্তিৰ হাহাকাৰেই চাগে মানুহৰ জীৱন। কোনো মানুহেই বুকুৰ সঁচা অনুভৱবোৰ দলিয়াই দি জীয়াই থাকিব নোৱাৰে। অনুলেখ সুখী নাছিল, বিপাঞ্চীও সুখী নহয়। আৰু ৰীচিতা? হয়তো মৰমৰ অভাৱে তাইকো অসুখী কৰি পেলাইছে। জীৱনত কেতিয়াও কোনো সঠিক সিদ্ধান্ত ল'ব নোৱাৰা বিপাঞ্চীয়ে বুকুৰ মাজত এক শীতল সোঁত অনুভৱ কৰিলে। তাইৰ শৰীৰলৈ জড়তা নামি আহিল।

কিন্তু... আজি তাই আৰু ভুল নকৰে। হেৰাই [illegible] পৰিপূৰ্ণ জীৱনত পোৱা একাঁজলি জোনাক। মন[illegible] পৰা ওলাই আহিল।

দিনটোৰ সকলো কাৰ্য সমাধা কৰোতে [illegible] হৈ পৰা দুচকুৰ আকুলতাৰে ৰীচিতা যাবলৈ [illegible] হাতত ধৰি বেলকনিলৈ লৈ গ'ল। বাহিৰত [illegible] অস্তগামী সূৰ্যৰ কিৰণত নীড়মুখী চৰাইবোৰে [illegible] তাইক মৰমেৰে আকোঁৱালি লৈ সুধিলে, [illegible] বাকীচোৱা সময় তুমি মোৰ সতে কটাবানে? [illegible] মেলি ৰীচিতাই বিপাঞ্চীলৈ চাই, তাইক জো[illegible]

সন্তুষ্টিৰ লহৰ এটিয়ে বিপাঞ্চীৰ বিত্ত [illegible] কৰি পেলালে। তাই সম্মুখলৈ চাই পঠিয়ালে — [illegible] চৌপাশে পৰি সুবাস বিলোৱাৰ দৰে, আজি [illegible] প্ৰাপ্তিৰ সুগন্ধি শিপাৰে পৰিপূৰ্ণ।

কিবা হেৰুওৱাতো
এটা আমেজ আছে,
বিনিময়ত পাওঁ যদি!
এজাক জোনাকৰ ঢৌ অথবা
এবুকু মিঠা সপোন।

(লে[illegible]

B.H.B. College, Sarupeta

অভাৱ

মানসী শৰ্মা

মধ্যবিত্ত মানুহৰ পৃথিৱীখনত বহু সৰু সৰু ঘটনা-পৰিঘটনাই প্ৰভূত আৰু প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰে। ধন-ঐশ্বৰ্য, বিলাসিতা এইবোৰতকৈ আৱেগ- অনুভূতি, আত্মসন্মান আদিয়ে বেছি গুৰুত্ব আৰোপ কৰে।

ৰমেন আৰু মীনাৰ দুজনীয়া সংসাৰখনো তেনেদৰেই চলিছে। সীমিত আয়ৰ বিপৰীতে ব্যাপক খৰচ। তাৰ মাজেদি প্ৰয়োজনীয় দিশ চালি-জাৰি মাহটোৰ খৰচৰ হিচাপ ৰমেনে উলিয়ায়। সেইমতে ৰমেনে জমা দিয়া পইচাকেইটাৰে সংসাৰখন সুকলমে চলাই নিবলৈ মীনাই যথাসম্ভৱ চেষ্টা কৰে।

আজিকালি মীনা পইচা-পাতিৰ ক্ষেত্ৰত খুব সাৱধান। অনৰ্থক এপইচাও খৰচ নকৰে। কাৰণ ৰমেনৰ কষ্টৰ পইচা। ৰমেনৰ কষ্টৰ মৰ্যাদা ৰাখিবলৈ বহুখিনি চখ মীনাই বাদ দিছে। মাহেকত দুবাৰকৈ বিউটী পাৰ্লাৰলৈ যোৱা, চুলিকৈ চুলি হেলো কৰা, লেটেষ্ট মডেলৰ কাপোৰ কিনা, লগৰবোৰৰ লগত চিনেমা চোৱা, ৰেস্তোৰাঁত দোচা-চাম্বাৰ খোৱা ইত্যাদি বিভিন্ন চখ কিদৰে বাদ দিব পাৰিছে — ভাবিলে মীনাৰ আচৰিত লাগে। হয়তো ইয়াৰ প্ৰথম আৰু প্ৰধান কাৰণ ৰমেনৰ প্ৰতি থকা অকুণ্ঠ শ্ৰদ্ধা আৰু অগাধ ভালপোৱা। ঘৰৰ মানুহখিনিৰ আপত্তি আৰু অসন্তুষ্টিৰ মাজেৰে মীনাৰ ৰমেনৰ লগত বিয়া হৈ গ'ল। তেনেদৰে আৰম্ভ হ'ল ৰমেন আৰু মীনাৰ সংসাৰ। প্ৰাইভেট স্কুলৰ চাকৰিটোৰ লগতে সি কেইবাটাও টিউচন গোটাই লৈছে। দিনটো হাড়ভঙা কষ্ট কৰি ক্লান্ত-জান হৈ অহা ৰমেনক সংসাৰৰ সৰু-সুৰা সমস্যাবোৰ অৱগত নকৰায় মীনাই। পৰাখিনি তাই নিজেই সমাধান কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। যেনে — গেছ চিলিণ্ডাৰ শেষ হোৱা, মিঠাতেল-হালধিৰ বটল উদং হোৱা ইত্যাদি কথাবোৰ পৰাপক্ষত ৰমেনক নজনায়। ওচৰৰে বাকীৰ দোকানখনৰ পৰা যি লাগে লৈ আহে। ঠিক তেনেদৰে শেষ হোৱা চিলিণ্ডাৰটোও ওচৰৰে প্ৰশান্তৰ হতুৱাই আনাই লয়। নহ'লে নিজেই এজেন্সীলৈ গৈ বিক্সাৰে লৈ আহে। মুঠতে ৰমেনক এইবোৰ কথা ক'ব নোৱাৰি। তাৰ এইবোৰ চিন্তা কৰিবলৈ আহৰিও নাই, ধৈৰ্যও নাই। তাৰ মন মেজাজ এনেয়ো অলপ গৰমবিধৰ। কেতিয়া চিঞৰ-বাখৰ আৰম্ভ কৰি দিয়ে ধৰিবই নোৱাৰি। বেচেৰালৈ বেয়াও লাগে। বহু সপোন বুকুত বান্ধি পঢ়া-শুনা কৰিছিল। ভাল ৰিজাল্টো কৰিছিল। কিন্তু মাক-দেউতাক নোহোৱা ল'ৰাটোৰ সংস্থাপনত ককায়েক-বৌৱেকে মূৰ পোলোকা দিলে। চাকৰি এটাৰ সন্ধানত চাৰিওফালে ইন্টাৰভিউ দি দি পাগলৰ দৰে হ'ল সি। সেই সময়ত তাৰ আশে পাশে ছাঁৰ দৰে মীনা আছিল বাবেই হতাশাৰ মাজতো, ব্যৰ্থতাৰ মাজতো সি আশাবাদী আছিল। বুকুত আশ্বাস কঢ়িয়াইছিল — এবা! আহিব। ভাল দিন আহিব। অৱস্থাপন্ন ককায়েক-বৌৱেকৰ সংসাৰত মীনা গৈ সোমোৱাৰে পৰা খুট-খাট আৰম্ভ হ'ল। অনবৰত বৌৱেকৰ হুঁটা মাতে ৰমেনৰ উপাৰ্জনক কেন্দ্ৰ কৰি শুনোৱা কথাবোৰে মীনাক ভাৰক্ৰান্ত কৰি তুলিলে। মাক-দেউতাকৰ আলাসৰ লাড়ু মীনাৰ মূৰৰ ওপৰত ঘৰখনৰ সমস্ত কাম-কাজৰ বোজা পৰিল। বাইজনীয়েও কামৰ পৰা অব্যাহতি পালে। কথাবোৰ মীনাই ৰমেনৰ পৰা লুকুৱাইছিল, কিন্তু ৰমেনে ধৰা পেলালে। এদিন থুই থকা এদ'ম কাপোৰৰ মাজৰ পৰা মীনাক চোঁচৰাই লৈ আহিল আৰু একেকোবে তিনিটা কোঠাৰ ভাড়াঘৰটোত সুমুৱালেহি। ঘৰখনৰ অজস্ৰ সম্পত্তিৰ ওপৰত ৰমেনৰ অধিকাৰো সমান যদিও সম্পত্তি বিচাৰি সি আজিলৈ এবাৰো ককায়েকৰ ওচৰত হাত পতা নাই।

চলিবলৈ যথেষ্ট অসুবিধাৰ সন্মুখীন হ'লেও মুক্ত হৃদয়েৰে স্বাধীনতা উপভোগ কৰি মীনাই উশাহ ল'ব পৰা হৈছে। ৰমেনৰ ভালপোৱাৰ বান্ধেৰে সংসাৰখন ভৰাই তুলিবলৈ যত্ন কৰিছে!

পুৱাৰ পৰা ৰাতিলৈ ৰমেনৰ আহৰি নাই। টিউচন কেৱল টিউচন। কষ্ট হৈছে কিন্তু উপায় নাই। টিউচনৰ টকাকেইটাই যথেষ্ট সকাহ দিছে। বহুখিনি ইচ্ছা আৰু প্ৰয়োজন লাহে লাহে পূৰণ হ'বলৈ ধৰিছে। ৰমেনক অত্যধিক কষ্টৰ পৰা ৰেহাই দিবলৈ মীনায়ো চাকৰি কৰিব খুজিছিল। ৰিজাল্ট পাতি ভাল। অইন নহ'লেও প্ৰাইভেট স্কুল আদিতো চাকৰি এটা পোৱা যাব। লগতে চৰকাৰী চাকৰিৰ বাবেও এপ্লাই কৰিব, ইন্টাৰভিউ দিব। কিজানিবা ভাগ্যৰ দুৱাৰ খোল খাই যায়েই! কিন্তু ৰমেন সন্মত নহয়। মীনাৰ দুখো লাগে। খঙো উঠে। কেৱল সংসাৰ চলাবলৈ তাই ইমান কষ্ট কৰি পঢ়িলেনে? টোপনি ক্ষতি কৰি কৰি 'হু য়েডৰ থিয়ৰি' এনেয়ে মুখস্থ কৰিলেনে? কিন্তু ৰমেনৰ ইচ্ছাৰ বিৰুদ্ধে যাবলৈ মন নাযায়! ৰমেনক মীনাই বৰ ভাল পায়। তাৰ ইচ্ছাৰ বিৰুদ্ধে গৈ দুখ দিবলৈ বাঞ্ছা নকৰে তাই। বেচেৰাই বহু কষ্ট পালে জীৱনত। বহু দুখ পালে। সৰুতে মাক ঢুকাল। ডিগ্ৰী কমপ্লিট হোৱাৰ পিছত দেউতাক ঢুকাল। যিজনী ছোৱালীক সি

B.H.B. College Sarupeta

নিজতকৈ বেছি ভাল পাইছিল তাই এ.চি.এছ. অফিচাৰ এজনলৈ বিয়া হৈ গুচি গ'ল। মীনা ৰমেনৰ জীৱনলৈ বন্ধু হৈ আহিছিল। প্ৰতিটো কথাই সি তাইৰ ওচৰত উজাৰি দিছিল। ভাল-বেয়া, দোষ-ত্ৰুটী একো লুলুকুৱাই ৰখা নাছিল তাইৰ ওচৰত। মীনা মুগ্ধ হৈছিল। নিজৰ বিষয়ে কোনে ইমান লুক-ঢাক নকৰাকৈ প্ৰকাশ কৰি দিব পাৰে! প্ৰায়ভাগ মানুহে কেৱল ভাল ইম্প্ৰেছন গঢ়িবলৈ চেষ্টা কৰে। আত্মপ্ৰদৰ্শণৰ প্ৰচেষ্টাত অহৰহ ব্যস্ত থাকে। হাজাৰটা মিছা কথাৰে আনৰ মন জয় কৰাৰ চেষ্টা কৰে। সঁচা ক'বলৈ মানুহক সাহস আৰু সততা লাগে। সেইখিনি ৰমেনৰ মাজত আছে। প্ৰতিগৰাকী নাৰীয়ে বোধহয় নিজৰ মানুহজনৰ মাজত সেইখিনি সাহস আৰু সততা বিচাৰে। সেয়ে মীনা সুখী। অভাৱ-অভিযোগৰ মাজতো মানসিকভাৱে মীনা খুব সুখী।

কিন্তু সকলোতকৈ ডাঙৰ কথাটো হ'ল মধ্যবিত্ত মানুহবিলাকৰ সুখৰ সংসাৰত সৰু-সুৰা সমস্যা একোটাই টেলিছনৰ বিৰাট পাহাৰ একোখন বগৰাই দিয়ে। মীনাৰ সংসাৰত আজিও তেনে এক সমস্যাই দেখা দিছে। সচৰাচৰ স্কুল বন্ধৰ দিনত মীনা ৰমেন দুয়ো এপাক বজাৰলৈ ওলাই যায়। প্ৰাইভেট স্কুলৰ বন্ধবোৰ এনেয়েও কম। সেয়ে ৰবিবাৰৰ বাহিৰে অন্য বন্ধবাৰ পালে দুয়ো পুৰামাত্ৰাই উপভোগ কৰে দিনটো। আজিও স্কুল বন্ধ থকাত বজাৰলৈ যোৱাৰ প্ৰ'গ্ৰাম বনাই আবেলিৰ টিউচনটো দুপৰীয়াতে কৰি ল'লে ৰমেনে। মীনাৰ হাততো বজাৰৰ পৰা আনিবলগীয়া বস্তুৰ লিষ্ট এখন ইতিমধ্যে জমা হৈছে। তাতে কালি ৰমেনে স্কুলৰ দৰমহাকেইটাও পাইছে। গতিকে সাতে-পাঁচে মিলি দুয়ো আনন্দমনেৰে বজাৰলৈ গ'ল। বজাৰত ঘূৰি পাকি ইটো সিটো কিনি থাকোঁতে সময় কেনেকৈ পাৰ হ'ল গমেই নাপালে। মীনাৰ শাড়ী এখনৰ লগত ৰং মিলা ব্লাউজ এটা বিচাৰোঁতেও বহু সময় হ'ল। দৰকাৰী বস্তুবোৰ কিনা হোৱাৰ পাচত ৰমেনে ৰেষ্টোৰাঁত সোমাব খোজোঁতে মীনাই বাধা দিলে। তাতকৈ কিবা-কিবি খোৱাবস্তু লৈ গৈ চোন চাহকাপ কৰি ঘৰতে আৰামত খাব পাৰি। ৰমেনে আপত্তি নকৰিলে আচল কথাটো যেন সিও বুজি পালে। আচল কথাটো হ'ল 'বিল'। ফাষ্টফুড ৰেষ্টোৰাঁবোৰত মন পছন্দৰ বস্তু দুবিধমান অৰ্ডাৰ কৰিলেই বিলে যি ৰূপ লয় সেই ৰূপ মীনাহঁতৰ নিচিনা মানুহৰ বাবে চিন্তাৰ বিষয়। তাতে আজি বজাৰো সৰহ হ'ল। ৰমেনৰ হাত চাপেঁ খালি হওঁ হওঁ।

গৰম গৰম আলু চপ আৰু মিঠাই কিনি ৰমেনে বিজ্ঞা এখন মাতি ক'লে, 'চাহকাপ ভালদৰে কৰাচোন। চেনী-চাহপাত নি থোৱা আছে নহয়?

ঃ আছে।— মীনাই মুৰ দুপিয়ালে। পাউদাৰ গাখীৰৰ পেকেট এটা নি থোৱা আছে। মিঠাই আৰু আলুৰ চপৰ সৈতে গৰম চাহকাপত শোহ দিয়াৰ ইচ্ছা মীনাৰো প্ৰবল হৈ উঠিল।

ঃ 'বৰ ভাগৰ লাগিছে। চাহকাপ খালেহে যদি ভাগৰটো কমে।'— ৰমেনৰ কথাষাৰ শুনি মীনাৰ ঘৰটোলৈ উৰি যাওঁ উৰি যাওঁ লাগিল।

ঘৰ পাই মীনাই লাইটকেইটা জ্বলাই হাত-ভৰি ধুলে। শাড়ীখন নসলোৱাকৈ পাকঘৰলৈ গৈ চাহ কৰাৰ দিহা কৰিলে। চচ্‌পেনটোত চেনি আৰু পানী দি গেছৰ ওপৰত তুলি দিবলৈ গৈ অভ্যাসবশতঃ জুইশলাটো খেপিয়ালে। লাইটাৰটো বহু দিনৰ পৰা বেয়া। সেয়ে জুইশলাৰে কাম চলায়। কিন্তু মীনা নিৰাশ হ'ল। জুইশলাটোত দেখোন কাঠী এডালো নাই। এইবাৰহে মীনাৰ মূৰত আকাশখন ভাঙি পৰিল। এডাল মাত্ৰ জুইশলাৰ কাঠী আছিল সেইডালেৰে তাই দুপৰীয়া ভাত ৰান্ধিলে। জুইশলা যে আনিব লাগিব সেয়াতো বজাৰলৈ যাবৰ সময়লৈকে মনত আছিল। কিন্তু পিছত পাহৰি গ'ল। তাই বাৰু লিষ্টখনত লিখা নাছিল নেকি? বে'ডৰুমলৈ গৈ বেগটোৰ চেইনডাল

খুলি লিষ্টখন উলিয়াই চকু ফুৰালে মীনাই। জু
কি হ'ব? এতিয়া কি হ'ব? ওচৰে-পাঁজৰে ক
য'ৰ পৰা জুইশলা এটা কিনি আনিব পাৰি। এ
অভাৱ
য'ৰ পৰা সিহঁতে বাকীকৈ মাহটোৰ বস্ত
মীনাই আহোঁতে দেখি আহিছে। ড্ৰেচিং টেবুল
মীনাই লক্ষ্য কৰিলে। কিজানি ক'ৰবাত কাঠী
কামত লাগিব পাৰে বুলি আগে পিছে কেইড
থৈ দিয়ে। আজি শেষ ভৰসায়ো মীনাক বিশ্
যেন অনুমান কৰিলে কিবা এটা হৈছে।

ঃ কি হ'ল?— ৰমেনে মীনাক সুধিলে।
নামাতিলে। তাই অনুমান কৰিলে, কৌতুহলী
ৰৈ আছে। মীনাৰ কঁৰলৈ ভয় লাগিল ৰমেন
গালি পাৰিব। পাহৰা স্বভাৱটোৰ বাবে কম
পৰা।

ঃ কি হৈছে নোকোৱা কিয়? চাহ কৰা ন
আকৌ প্ৰশ্ন কৰিছে ৰমেনে।

মীনাই লাহেকৈ ক'লে, জুইশলা কাঠী।

বিৰক্তি আৰু খঙত ৰমেন যেন ৰঙা প
কোমল মাতেৰে ক'লে, 'বিচৰাচোন কিজানি

মীনা আকৌ পাকঘৰলৈ গ'ল। ক'ত বিচাৰি
খুলি চৌধুৰীহঁতৰ ঘৰ পালে তাই। ঘৰত অকল
জীয়েক সকলো বিয়া খাবলৈ গৈছে। মানুহজনে
[illegible] বুলি মাতে। চৌধুৰীয়ে মীনাক ভিত
সংকোচে জুইশলা কাঠী দুডাল খুজিলে। চমু
সাহিত্যৰসিক। তেওঁ হাঁহি হাঁহি ক'লে, বেছ ই
জীৱনতো এনে অভিজ্ঞতা হৈছিল হেনো। জুই
ৰৰ সুন্দৰ ৰচনা এখন তেওঁ লিখি থৈছে। ভি
দিনত জুইশলা কাঠী এডাল নথকাৰ বাবে
হেপাঁহৰ ভাতসাঁজ খাব নাপালে।— চৌধুৰী
জুইশলা কাঠী তাইৰ হাতত দিলে। মীনাই কাঠী
লোৱাদি লৈ একেবাৰে পাকঘৰ পালেগৈ। স্ফূৰ্তি

ঃ ক'ত পালা?

ৰমেনেও পাকঘৰ পালেহি।

ঃ পালো আৰু ক'ৰবাত।— ইচ্ছা কৰিছে
কথা বেয়া পায়। আনৰ ওচৰত সৰু হৈ যো

ডাইনিং টেবুলৰ চকী এখন চোঁচৰাই
অপেক্ষাত। মাটিত পৰি যোৱা জুইশলা কা
হালোতে মীনাৰ চকুত পৰিল, পাকঘৰৰ পানী
চৰিয়াটোত জুইশলাৰ বাকচটো ওপঙি আছে
হৈ গৈছে সেইটো। মীনাৰ চকু ফাটি পানী
আকাংক্ষাই আজি বাৰুকৈয়ে বিদ্ৰূপ কৰিছে
শালিছে।

মীনাই অসহায় দৃষ্টিৰে চাই ৰ'ল ৰমেন

(লেখক:

B.H.B. College, Sarupeta

আশাৰ সপোন যেতিয়া ভাগে

জেউতী কলিতা

B.H.B. College, Sarupeta

পূজাৰ বিয়ালৈ আৰু মাত্ৰ এসপ্তাহ বাকী। ঘৰখনত এটা উখল-মাখল পৰিৱেশৰ সৃষ্টি হৈ আছে। সৰুতে পিতৃহাৰা পূজাৰ মাক আৰু একমাত্ৰ ককায়েকজনৰ ওপৰত সকলোবোৰ দায়িত্ব পৰিছিল। সৰুৰেপৰা সহজ-সৰল পূজা ৰূপৱতী তথা গুণৱতীও আছিল। এখন সম্ভ্ৰান্ত পৰিয়ালৰ একমাত্ৰ ল'ৰা মৃণালৰ লগত পূজাৰ বিয়াৰ ঠিক হৈছিল। মৃণালে পূজাৰ ঘৰখনলৈ চাই কোনো ধৰণৰ দাবী জনোৱা নাছিল। গাঁওখনৰ সকলো মানুহৰ সহযোগত পূজাৰ বিয়াখন ভালদৰে পাৰ হৈ গ'ল। কপালত সেন্দুৰৰ ফোঁট লৈ আশাৰ সপোন ৰচি পূজাই নতুন ঘৰখনক আপোন কৰি ল'বলৈ চেষ্টা কৰিছিল। তাইৰ একমাত্ৰ স্বামী আৰু শাহুয়েকৰ সৈতে সৰু আৰু সুখী পৰিয়াল এখন পাইছিল। কিন্তু তাই সুখী হ'ব নোৱাৰিলে।

ন-কইনা চাব অহা আত্মীয় তিৰোতা কিছুমানে তাইক ঘৰৰ পৰা কি দিছে সোধাত তাই কৈছিল "মই ঘৰৰ পৰা সামৰ্থ্য অনুসৰিহে আনিছো আৰু মোৰ স্বামীয়ে বেছি অলংকাৰ ভাল নাপায়।" কিন্তু এই কথাবোৰ যেন পিছলৈ তাইৰ সংসাৰৰ জুই হ'ল। লাহে লাহে আনে কোৱা কথাবোৰ তাইৰ শাহুয়েকে কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। আনকি মাকৰ প্ৰৰোচনাত পৰি মৃণালেও আনৰ পত্নীৰ লগত ৰিজাই চাই তাইক অৱহেলাৰ দৃষ্টিৰে চাব ধৰিলে। তাই প্ৰথমতে বুজাবলৈ চেষ্টা কৰিছিল যদিও তাইক কোনেও বুজিবলৈ চেষ্টা নকৰিলে। পূজাই মানসিক অন্তৰ্দ্বন্দত ভুগিছিল। অৱশেষত মৃণালে পূজাক বিচ্ছেদৰ ভাবুকি দিছিল। পূজাৰ মূৰত আকাশী সৰগ ভাঙি পৰিছিল।

ইতিমধ্যে পূজাই জানিব পাৰিছিল যে তাই মাক হ'বলৈ ওলাইছে। কথাষাৰ ক'লে মৃণালৰ কিজানি পৰিৱৰ্তন হ'ব। কিন্তু পিতৃ হ'বলৈ ওলোৱা মৃণালে তেতিয়াও কোনো গুৰুত্ব দিয়া নাছিল।

অৱশেষত সেয়ে হ'ল। পূজাই যেতিয়া লাহে লাহে মানসিক শান্তিৰ উপৰি শাৰীৰিক শাস্তি ভুগিব লগা হৈছিল তেতিয়া তাই সন্তানটিৰ কষ্ট হোৱাটো সহ্য কৰিব পৰা নাছিল। আৰু মাকৰ ঘৰলৈ গৈ জীয়া জুই হিচাপে থকাৰ হেঁপাহো তাইৰ নাছিল।

এদিনাখন পূজাই টোপনিত মৰমলগা স্বামীক অকলশৰে এৰি আত্মহত্যাৰ বাট উলিয়াই লৈছিল। মৃণালৰ বাবে এৰি থৈ গৈছিল মাথোঁ তাইৰ হাতৰ আঙুলিৰ কেইটামান বচা বচা শব্দ এখন কাগজত। "মৰমৰ মৃণাল, মই আহিলো। অতদিনে মোক কৰা শাস্তিৰ বাবে মই তোমাক ক্ষমা কৰি দিছো। কিন্তু মই আমাৰ হ'ব লগা সন্তানটিৰ বাবে কোনোদিনেই তোমাক ক্ষমা নকৰিম। আৰু মই ঘৰলৈ উভতি গ'লে তোমালোকৰ দৰে কোনো কাপুৰুষেই মোক বিয়া কৰোৱাৰ বাবে আগবাঢ়ি নাহিব। কিন্তু মই আতৰি গ'লেও তোমাৰ কাৰণে কোনো ছোৱালীৰ অভাৱ নহ'ব। মোৰ এটা মাত্ৰ অনুৰোধ তুমি দ্বিতীয় বিবাহ কৰাবা, কিন্তু তুমি যৌতুকৰ কাৰণে কোনো দ্বিতীয় 'পূজা'ক শাস্তি নিদিবা। মোৰ কথাখিনি পঢ়ি তুমি যদিও অনুতপ্ত হোৱা মই নাজানিম। কাৰণ মই তোমাৰ পৰা বহদূৰলৈ আঁতৰি আহিছো।"

পিছদিনা ৰাতিপুৱা মৃণালে পূজাক বিছনাত পোৱা নাছিল। পাইছিল এটুকুৰা কাগজ য'ত আছিল পূজাৰ সমস্ত হৃদয়ৰ ব্যাকুল বেদনা। পূজাৰ মৃত্যুৱে যেন মৃণালৰ চকু মেল খোৱালে। মৃণালে কাগজখন হাতত লৈ নীৰৱে উচুপি উঠিছিল আৰু সেই চকুপানীয়ে ধোৱাই নিছিল মৃণালৰ হৃদয়ত থকা সকলোবোৰ ঘৃণা। কিন্তু পিছমুহূৰ্ততে সি ভাগি পৰিছিল ইমানদিনে কৰি অহা ভুলৰ বাবে। নিকা, স্বচ্ছ হৃদয়খন দেখুৱাবলৈ সি আৰু তাইক কোনো দিনেই নাপাব। বাথৰুমৰ বেলিঙত ওলমি থকা পূজাৰ দেহৰ সংকাৰ কৰিবলৈ মৃণালে সাহস কৰা নাছিল। মৃণালে চোতালত গোটেই বাইজে আগুৰি থকা পূজাৰ জীৱহীন শৰীৰৰ ফালে আগুৱাই গৈছিল । মৃণালে পূজাৰ কপালত এটি চুমা আঁকি দিছিল। পূজাৰ কপালৰ সেন্দুৰৰ ফোটটো আজি আৰু বেছি উজ্জ্বল দেখিছিল মৃণালে। মৃণালে নিজকে বিশ্বাস কৰিব পৰা নাছিল যে পূজা জীয়াই থকা অৱস্থাত কোনোদিনেই এনেকৈ তাইক মৰম কৰা নাছিল। মৃণালে পূজাৰ হৃদয়ৰ কথা বুজিবলৈ কোনোদিনেই চেষ্টা কৰা নাছিল।

পূজাৰ মৃত্যুৰ পাছত মৃণালৰ জীৱনত আৰু একো নাছিল। যি আছিল তাক সি নিজেই ধ্বংস কৰিছে। কি নাছিল তাৰ টকা পইচা, ধুনীয়া ঘৰ আৰু এগৰাকী সুন্দৰী পত্নী। কিন্তু তাৰ ভাগ্যচক্ৰৰ বাবে কোন দায়ী, সি নিজেই নে আন কোনোবা। পূজাৰতো একো দোষ নাছিল। নিজৰ পছন্দত সি পূজাক পত্নীৰূপে গ্ৰহণ কৰিছিল। পূজাৰ মৃত্যুৰ প্ৰকৃত কাৰণটো কি? তাইক কৰা নিৰ্যাতন, সমাজত মুখা পিন্ধা ভদ্ৰলোকৰ তিৰোতাই পিন্ধা অলংকাৰ দেখি পূজাক হাত, কাণ, ডিঙি ভৰাই দিব নোৱাৰা যৌতুক। কিহৰ অভাৱত সি যৌতুকৰ লোভ কৰিছিল। সি নিজকেই চম্ভালিব পৰা নাছিল।

দিন বাগৰি গ'ল। মৃণালে সন্ধিয়া ঘৰলৈ উভতি আহি শূন্য ঘৰখনত একো পোৱা নাছিল। কোনে তাক অহাৰ লগে লগে একাপ গৰম চাহ আনি দিব। অৱশেষত মৃণালে বন্ধুবৰ্গৰ দাবীত দ্বিতীয় বিবাহৰ কথা ভাবিবলৈ বাধ্য হৈছিল। আনহাতে বৃদ্ধ কালত মাকক চোৱা-চিতা কৰাৰ কাৰণে এগৰাকী পত্নীৰ অভাৱ মৃণালেও কৰিছিল। ... স্থান দিছিল জয়াক। প্ৰথমতে মৃণালে পূজাক ... জয়াকো ঠিক তেনেদৰে লৈছিল। পুৱা উঠাৰ ... জয়াই মৃণালৰ সকলো পৰিচৰ্যা কৰিছিল। কিন্তু ... স্থান দিব পৰা নাছিল।

আজিকালি মৃণাল যেন আগৰ দৰে নহয়। ... থকা মৃণালৰ মুখৰ হাঁহি ম্লান পৰি গৈছিল। ... পূজাৰ ছবিয়ে মৃণালক পাগল কৰি তুলিছিল। ... আছিল কিন্তু মৃণালে জয়াক আপোন কৰি ... মনৰ অৱস্থা বুজিব খুজি জয়া ভাগৰি পৰিছিল। ... কাহিনী জানিও কিয় বিয়াত মত দিছিল সেই ... নাছিল। তাৰ কেতিয়াবা ভয় লাগে পূজাৰ দৰে ... এৰি থৈ যাব নেকি? নাই কেতিয়াও নাযায়। ... ভুল কৰিছিল, জয়াৰ ওপৰত সি সেই ভুল কৰা ... সেই ভুল নকৰে। দিন বাগৰি গৈ দুবছৰ পাৰ হ'... কোনো পৰিৱৰ্তন হোৱা নাছিল। জয়াই মাজে ... কথা কৈছিল "আমাক সন্তান লাগে, এনেকৈয়ে ... আমি সুখী হ'ব নোৱাৰিম।" মৃণালে কোনো উত্তৰ ... জীৱনত বহুতো সুখ পাইছো, আৰু সুখ নালাগে ... মৃণালেও সন্মতি জনাইছিল। কিন্তু জয়াৰ মাক ... নাই তাৰ সন্দেহ আছিল। কাৰণ বিয়া হোৱাৰ ... মনক সান্ত্বনা দিব নোৱাৰি জয়াই মৃণালক ... জয়াই এনেদৰে কৈছিল যে "তোমাৰ অৱহেলা... নাপালে।" মৃণাল নিমাত হৈ বৈছিল। সি কো... সময়ত পূজা গৰ্ভৱতী আছিল। কাৰণ সি সেই ... স্বীকাৰ কৰিছিল।

মৃণালৰ মৰহি যোৱা জীৱন আৰু কেতিয়া... সন্তানক লৈ জয়া আৰু মৃণালৰ মাজত যি ম... মৃণালৰ জীৱন আকৌ অন্ধকাৰ কৰিলে। অৱ... তাৰ জীৱন কাহিনী ক'বলৈ বাধ্য হৈছিল। যৌ... কৰা অত্যাচাৰে তাইৰ মৃত্যুৰ ঘাই কাৰণ আছি... নিমিলিলে সেই কথাৰ প্ৰমাণ দিবলৈ মৃণালে ... পূজাৰ গৰ্ভত তাৰ সন্তান আছিল। যি সন্তান ... কোনোদিনে ক্ষমা নকৰিলে। কথাবোৰ শুনি ... কাৰণ পূজাৰ দৰে সহজ-সৰল পত্নীৰ লগত মৃ... কৰিব নোৱাৰিলে। পূজাৰ সন্তানক হত্যা কৰ... চাব নাপায়। সেয়েহে জয়াই মৃণালক কোনোদিনে...

আনহাতে পূজাৰ কাৰণে কৰা ভুলৰ বাবে ... কৰি দিব নোৱাৰিব। জয়াই মৃণালক কৈছিল, ... নিজৰ পত্নীক যৌতুকৰ নামত মৃত্যুৰ পথলৈ ... কাপুৰুষৰ লগত মোৰ সংসাৰ কৰাটো মহাপাপ। ... পূজাক বিবাহ বিচ্ছেদৰ ভাবুকি দেখুৱাইছিল। ... বাস্তৱিকতে বিবাহ বিচ্ছেদৰ প্ৰস্তাৱ আগবঢ়াইছিল ... হৈ ৰৈছে পূজাৰ বাবে অপৰাধী আৰু জয়াৰ ... মাথোঁ জীয়াই আছে, মৰহি গৈছে আশা।

(শেষ...)

B.H.B College, Sarupeta

সেউজী ধৰা

ফণীধৰ তালুকদাৰ

(বনফুলৰ কবি যতীন্দ্ৰ নাথ দুৱৰাৰ 'কেতেকী' কথা কবিতাৰ ছাঁ লৈ লিখা)

'বনৰীয়া আমি বনৰ চৰাই
বনে বনে ফুৰো অনাই বনাই
অনাই বনাই আমি
অনাই বনাই আমি
অনাই বনাই অ' অনাই বনাই।
ঔ-ঔ-ঔ-ঔ-ঔ,ঔ-ঔ-ঔ।
ভৈয়ামৰ মইনা তই পোহনীয়া পখী
বনৰীয়া মইনা পতালিহি সখী
ঘৰৰ কথা আমি বনত পাতি
বনৰ কতা আমি ঘৰত পাতি
পৰ্বতৰে বননি ফুৰিম বগাই,
অনাই বনাই অ'
অনাই বনাই।' (জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা)

(শিশুসকলে সমবেত ভাবে গীতৰ সুৰৰ তালে তালে নৃত্য কৰিব, নৃত্যৰতা ছোৱালীহঁতে অন্য ফালেৰে গানৰ অন্তত নেপথ্যলৈ যাব, দুগৰাকীয়ে বৈ থাকি কথা পাতিব।)

কেতেকী : অ' আই ফুলকুঁৱৰী কি ভাবিছা ? আমন জিমনখন কৰিছা কেলেই ?

ফুলকুঁৱৰী : মৰমৰ সখী কেতেকীজনী! বৰ চিন্তা লাগিছে মোৰ সোনজনী, এই পৃথিৱীৰ মানুহ নামৰ প্ৰাণীবিধৰ বাবেই আমাৰ সুখ শান্তি নোহোৱা হৈছে, আমি পৃথিৱীত সৌন্দৰ্যৰ পোহাৰ মেলিব খোজো। কিন্তু কৃত্ৰিম মানুহে ফুলৰ আদৰ নুবুজে, তেওঁলোকে আমাতকৈও প্লাষ্টিকৰ ফুলকে বেছি আদৰ কৰে।

কেতেকী : দুখ নকৰিবা সখী ফুলকুঁৱৰী, তুমি অপাত্ৰত কন্যা দান কৰিব খুজিছা, মানুহে কি জানে আদৰ, তথাপিও ফুলৰ কৰ্তব্য নিজে ফুলি তাৰ গোন্ধ সুৰভিৰ দ্বাৰাই লোকক মোহিত কৰা, তুমি তোমাৰ কৰ্তব্য কৰা.........সখী আমাৰ........।

ফুলকুঁৱৰী : সখী তোমালোকৰ কি হ'ল? কোৱা, মোৰ শুনিবলৈ বৰ মন গৈছে।

কেতেকী : সখী মোৰ : আমাৰ চৰাই কুলৰো মানুহৰ লোভ আৰু হিংসাৰ কাৰণে শান্তি নোহোৱা হৈছে। -

B.H.B. College, Sarupeta

(কুৰঙ্গিনীৰ প্ৰবেশ)

কুৰঙ্গিনী ঃ অ অ সখীহঁত বুজিলো বুজিলো আমাৰ সকলোৰে দুৰ্দশাৰ মুল এই মানুহ জাতিটো, আমাৰ মাংসৰ গোন্ধত সিহঁতৰ লোভৰ লেলাউতি বয় ....তদুপৰি-

ফুলকুঁৱৰী ঃ তদুপৰি কি কুৰঙ্গিনী............।

কুৰঙ্গিনী ঃ তদুপৰি মানুহৰ তথাকথিত ধৰ্ম আৰু পুণ্যৰ কাৰণে আমি জীৱ-জন্তুবোৰ দেৱীৰ সমুখত বলি যাব লাগে।

(ফুলকুঁৱৰী, কেতেকী আটায়ে কয়) ঃ ইমান অন্যায় এয়া মানুহৰ নিষ্ঠুৰ চূড়ান্ত অমানবীয় হিংস্ৰতা !!

(শকুন্তলাৰ প্ৰবেশ বেজাৰ মনেৰে)

আটায়ে কয় ঃ শকুন্তলা বাইটি তুমি ইমান বিষাদ বদন লৈ কিয় আহিছা?

শকুন্তলা ঃ মৰমৰ ভনীটিহঁত, কি কম মোৰ দুখৰ কথা, পিতা কণ্ব মুনিৰ সেই চিৰ সেউজীয়া মালিনী আশ্ৰমৰ আজি জৰাজীৰ্ণ ৰূপ, এই পৃথিৱীত নাই আজি ক'তো নাই সেই শান্তিৰ আশ্ৰম............তদুপৰি.........তদুপৰি আটায়ে —— আৰু কি শকুন্তলা বাইদেউ?

শকুন্তলা ঃ তদুপৰি ভনীটিহঁত জন্মৰ মুহূৰ্তত যিয়ে আশ্ৰয় দি জীৱন দান কৰিছিল- পক্ষীৰাজ শগুণ, সেইফালৰ আজি বংশ বিলুপ্ত হৈছে, পৃথিৱীত কতো নাই, ওখ গছ বিৰিখ, কত আশ্ৰয় ল'ব শগুন, ধনেশ আদিয়ে.......ইয়াৰ উপৰিও মানুহে মিহলাই দিয়া বিষ আক্ৰান্ত জন্তুৰ মঙহ খাই আজি শগুন কুল ভয়াবহ বিপদত পৰিছে। সেই বেদনাই মোৰ অন্তৰ জৰাজীৰ্ণ কৰিছে ভনীটিসকল।

(চেনীপুঠিৰ প্ৰবেশ)

আটায়ে ঃ অ' আই চেনীমাই আজি সভালৈ তোমাৰো আগমন চোন।

চেনীমাই ঃ সখীসকল তোমালোকৰ আগত মোৰো মনৰ বেদনা, দুখৰ কাহিনী শুনাবলৈকে আহিছো।

আটায়ে ঃ তোমাৰ আকৌ কি দুখৰ কথা চেনামাই।

চেনীমাই ঃ সখীসকল মোৰ দুখৰ কথা কাক কম কোনে পতিয়াব, যাকে কম সিয়ে লঠিয়াব, তথাপিও তোমালোকে নহবা জানো মোৰ দুখৰ সমভাগী?

আটায়ে ঃ কোৱা সখী, কোৱা, আমি শুনিম তোমাৰ দুখৰ কাহিনী

চেনীপুঠি ঃ সোণালী, ৰূপালী ৰঙেৰে ৰূপালী নদীত সাতুৰি নাদুৰি আমি মৎস্য কুলে জীৱন নিৰ্বাহ কৰিছিলো, বংশ বিস্তাৰ কৰিছিলো সুখ আৰু আনন্দৰ জীৱন অতিবাহিত হৈছিল। কিন্তু মানুহৰ লোভৰ বাবেই আজি মোৰ বংশকে

হেৰুৱালো। জাল, পল, জুলুকী ... ফন্দী আমাক হত্যা কৰিব পাৰিলে ... সিহঁতৰ আহাৰৰ আমি জুতি হওঁ।

আটায়ে ঃ আমি কাকো হিংসা নকৰো, সকলো... অথচ মানুহে আমাক বিনা কাৰণ... হিংসা আৰু লোভত বশৱৰ্তী হৈ ...

চেনীপুঠি ঃ সখীসকল পৃথিৱীৰ নদ-নদী, খাল-... আমাৰ বংশৰ বিলুপ্ত হ'বলৈ বেছি ...

কেতেকী-ফুলকুঁৱৰী ঃ সখীসকল দুখৰ কথা ... আহা আহা আমি এটি আনন্দৰ গীত...

"জিলিকা পাখিৰে
অ' সোন ম'ৰা চৰাই।
ৰঙা সেউজীয়া তৰা ফুটুকীয়া
তোৰ মোত গাৱতে
অ' সোন ম'ৰা চৰাই।
জুৰিটিৰ পাৰতে নাচ ঢেও ধৰি
তোৰ মৰমতে মৰো
অ' সোন ম'ৰা চৰাই।" (জ্যোতিপ্ৰসা...

(গীত আৰু নৃত্য অন্ত হোৱাৰ মুহূৰ্ত...

(এনেতে এগৰাকী নাৰীয়ে বেজাৰ মনেৰে ... বহি পৰে।)

কেতেকী, চেনীপুঠি, ফুলকুঁৱৰী ঃ সখীহঁত... কোন........এনেকুৱাকৈ বেজাৰ কৰাৰ কাৰণেই ...

(সকলোৱে মানুহ গৰাকীৰ ওচৰলৈ যায়)

কেতেকী ঃ আইদেউ কাৰ ছোৱালী তুমি, ক'ৰ ... আইজনী কিবা জানো বেজাৰৰ কাৰ...

B.H.B College, Sarupeta

ৰাজকুঁৱৰী ঃৰাজকুঁৱৰী মই, আজি বনে বনে ফুৰিছো, তইঁত বনৰ চৰাই, মোৰ দুখৰ কথা তহতে কি বুজিবি?

আটাইবোৰে বেঢ়ি সোধে ঃ কোৱাচোন ৰাজকুঁৱৰী আইদেউ, আমি হ'ব পাৰো বনৰ চৰাই, কিন্তু আমাৰো এখন হৃদয় আছে— আমাৰ বেদনা মানুহে নুবুজিলেও আমি কিন্তু সকলোৰে বেদনা বুজো।

ৰাজকুঁৱৰী ঃ (ভেকাহি মাৰি) যা যা মোক বেছিকৈ আমনি নকৰিবি বনৰ চৰাই বনে বনে উৰি যা.........ৰাজকুঁৱৰী উচুপি উঠে। (কেতেকী, ফুলকুঁৱৰী, শকুন্তলা......... আটায়ে ৰাজকুঁৱৰীৰ বেদনাত বেদনাসিক্ত, সকলোৱে বেঢ়ি সোধে-)

কৰ্ওক ঃ ৰাজকুঁৱৰী সৃষ্টিকৰ্তাৰ সৃষ্টিত আমি নগন্য জীৱ হ'লেও, সৃষ্টি কৰ্তাই আমাকো শক্তি দিছে, কিজানি আপোনাৰ সমস্যাৰ কিবা এটি সমাধানৰ পথ দিব পাৰোঁৱেবা।

ৰাজকুঁৱৰী ঃ (ভাবেৰে-) শুন তেনেহ'লে তইঁতে, ৰাজকোঁৱৰৰ টান নৰিয়া... পৃথিৱীৰ বেজ জ্ঞানীয়ে হাত দাঙি দিছে, তেওঁৰ এই পৃথিৱীৰ চাউল উকলিল প্ৰায়।
(কেতেকীকে আদি কৰি সকলোৱে দুখ কৰে) ইসৰাম হয় নেকি, আইদেউ ৰাজকোঁৱৰৰ চিকিৎসাৰ আৰু কোনো পথ নাইনে?

ৰাজকুঁৱৰী ঃ আছে এটি পথ, কিন্তু সেই পথ দুস্কৰ, এটি কবিৰাজে চিকিৎসাৰ এটি বিধান দিছে, তেতিয়া ৰাজকোঁৱৰ আৰোগ্য হ'ব আৰু তেওঁৰ জীৱন ৰক্ষা হ'ব। কিন্তু লাগে মোক এপাহ কেতেকী ফুল।.....এই ঠেৰেঙা লগা শীতত কোনে দিব মোক ....ক'ত পাম? ক'ত?

কেতেকী ঃ ৰাজকুঁৱৰী আইদেউ, বেজাৰ নকৰিবা, মই দিম কেতেকী ফুল।

ৰাজকুঁৱৰী ঃ(তাচ্ছিল্যৰ ভাৱত) তই দিবি কেনেকৈ, তই এটি সামান্য চৰাই, কি সাধ্য আছে তোৰ?

কেতেকী ঃ বিশ্বাস কৰা আইদেউ............মইয়ে সম্ভৱ কৰিম তোমাৰ কেতেকী ফুলৰ কাইটেৰে মোৰো বুকু বিদিৰ্ণ কৰি গীত গাই গাই অকাল বসন্ত নমাম ধৰালৈ। নিশাটোৰ ভিতৰতে ফুলিব কেতেকী ফুল।
(সকলোৱে কেতেকীৰ কথাত আশ্চৰ্য প্ৰকাশ কৰে)

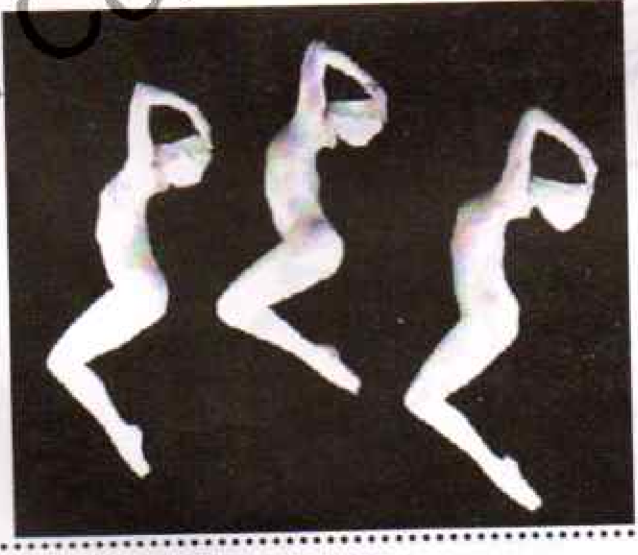

ৰাজকুঁৱৰী ঃ সঁচাই জানো পাৰিবি (অবিশ্বাসৰ ভাৱত)

কেতেকী ঃ অ' আইদেউ সঁচা, এয়াই সত্য, মানুহৰ মৰম আকলুৱা গীত গাই গীত গাই মোৰ শৰীৰ ৰক্তাক্ত হৈ অৱশ হৈ পৰিব, পুৱতি নিশা কেতেকী ফুলিব..........তেতিয়াই, তেতিয়াই মই অৱশ হোৱাৰ মুহূৰ্তত তোমাৰ বুকুত অলপ সাৱটি মৰম দিবা, তোমাৰ বুকুৰ উম দিলে মই সজীৱ হৈ পৰিম।

ৰাজকুঁৱৰী ঃ হ'ব হ'ব সেইটোনো কি কথা- তোৰ কাম আৰম্ভ কৰ।

শকুন্তলা ঃ নহয় সখী কেতেকী, তুমি এই বিপদজনক কামত ভৰি নিদিবা-ইহঁত মানুহৰ জাত, ইহঁতক বিশ্বাস নকৰিবা, ইহঁতে নিজকে প্ৰৱঞ্চনা কৰে, মইও তাৰেই স্বাক্ষৰ, ৰজা দুষ্মন্তই মোৰ প্ৰেমৰ প্ৰৱঞ্চনা কৰিলে। তুমি ৰাজকুঁৱৰীৰ কথাত বিশ্বাস নকৰিবা- ইহঁত স্বাৰ্থপৰ....।

কেতেকী ঃ নহয় সখী, সেই কথা নকবা, নিজৰ মৃত্যুৰ বিনিময়তো আনৰ সেৱা কৰিব লাগে। এয়ে সংসাৰৰ ধৰ্ম মুখ্যতম। তোমালোকে মোক বাধা নিদিবা-এয়া মই মোৰ কাম আৰম্ভ কৰিলো।

(কেতেকীয়ে কেতেকী ফুলৰ কাঁইটিয়া জোপোহাত বুকু বিন্ধাই গীত গাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে— ভিতৰৰ মিউজিকত 'মই কেতেকী' 'মই কেতেকী' 'বৌ কাকা ক'ত', 'বৌ কাকা ক'ত'? স্বৰ ক্ৰমে তীব্ৰৰ পৰা তীব্ৰতৰ হৈ বাজিব -ৰাজকুঁৱৰীয়ে একাষত উদ্বিগ্ন হৈ ঘুৰি থাকিব বাকীসকলে সমস্বৰে গীত গাই নৃত্য কৰিব)

"বিলতে হালিছে ধুনীয়া পদুমী
ফুলনীত ফুলিছে ফুল।
সেই ফুলে ফুলে পখিলা উৰিছে
সাজিছে ৰেণুৰে বোল।।
গছৰে ডালতে গাইচে কুলিয়ে
কুউ কুউ কৈ
দূৰ দুৰণিতে জুৰিটি নাচিছে
ঝিৰ ঝিৰ ঝিৰ ঝিৰকৈ।
নিজান বননিতে কেতেকী চৰায়ে
সুৰবি মাৰিছে হৈ..।" (বিষ্ণু প্ৰসাদ ৰাভা)

লাহে লাহে এপাহ কেতেকী ফুলি উঠিল। ৰাজকুঁৱৰী দৌৰি গৈ ফুল পাহ থাপ মাৰি লৈ দৌৰি গুচি গ'ল - কেতেকী ঢলি পৰিল) সখীহঁতে দৌৰি গৈ কেতেকীক সাৱটি ধৰিলে। আটায়ে সমস্বৰে ক'লে — সখী কেতেকী কি হ'ল তোমাৰ? (কান্দি কান্দি) সখী উঠা, উঠা সখী। তুমি মৰিব নোৱাৰা তুমি উঠা...

(আৰ্ত হৈ) কোন ক'ত আছা, বচোৱা... বচোৱা আহি সখী কেতেকীৰ প্ৰাণ বচোৱা... সকলোৱে আৰ্ত্তনাদ কৰে, তেনেতে এগৰাকী মানৱী সোমাই আহে।)

সকলোৱে কয় ঃ এওঁ বা কোন মানৱী? কি চাতুৰী লৈ আহিল বা?

ফুলকুঁৱৰী ঃ কোন তুমি ছলনাময়ী মানৱী? এই বেলি আমাৰ কোনগৰাকীৰ কলিজা খাবলৈ আহিছা?

মানৱী ঃ মৰমৰ ভনীহঁত, কি হৈছে তোমালোকৰ। মই তোমালোকৰে বন্ধু।

শকুন্তলা ঃবন্ধু! তোমালোকৰ ছলনা

B.H.B. College Sarupeta

এওঁলোকে ভালকৈ বুজিছে।

মানৱী ঃ বিশ্বাস কৰা ভনীটি, মই কোনো ছলনাময়ী নহওঁ। কোৱা তোমালোকে - তোমালোকৰ সখীয়েৰাৰ কি হ'ল?

কুৰঙ্গিনী ঃ স্বাৰ্থপৰ মানুহৰ কাৰণেই আজি আমাৰ সখী কেতেকীয়ে প্ৰাণ দিবলৈ ওলাইছে। কেতেকীৰ কাঁইটেৰে বুকুবিন্ধাই অকাল বসন্ত নমাই কেতেকী ফুলালে। স্বাৰ্থপৰ ৰাজকুঁৱৰী ফুল লৈ গুচি গ'ল) আমাৰ সখীক ফিৰিকে নাচালে।

মানৱী ঃ সখীহঁত দুখ নকৰিবা, মই মানৱ সমাজৰ নৱ-প্ৰজন্মৰ প্ৰতিনিধি, মই বচাম তোমালোকৰ সখীয়েৰাক। মোক লৈ ব'লা, কেতেকীৰ ওচৰলৈ (আটায়ে যন্ত্ৰনাত চটফটাই থকা কেতেকীৰ ওচৰ চাপি যায়)

মানৱী ঃ উঠা উঠা কেতেকী-তুমি মৰিব নোৱাৰা - তুমি নহ'লে যে আমিও নাথাকিম। মানৱীয়ে কেতেকীক তুলি ধৰে, আলফুলে বুকুৰ মাজলৈ টানি নিয়ে বুকুৰ উম দিবলৈ ধৰে।)

উঠা উঠা কেতেকী ভাল হৈ উঠা, ভাল হৈ উঠা, জাগা, জাগি উঠা-জাগি উঠা কেতেকী। মানুহৰ বঞ্চনাৰ বিৰুদ্ধে তোমালোক, আমি আটায়ে প্ৰতিবাদ কৰিম। গছ নহ'লে প্ৰকৃতিৰ মাছ-কাছ, পশু-পক্ষী নহ'লে মানুহো নোহোৱা হ'ব - পৃথিৱী মৰুময় হ'ব-মুৰ্খ মানৱে কিয় বুজি নাপায় বাৰু?

উঠা কেতেকী, জাগি উঠা, তোমাৰ অমৃত কণ্ঠেৰে পৃথিৱী চিৰ সেউজীয়া কৰা, জাগি উঠা, জাগি উঠা — ক্ৰমাত স্বৰ উচ্চতৰ হৈ যায়....... মৃতপ্ৰায় কেতেকী ক্ৰমাৎ সন্বিও ঘূৰাই পা- উঠে- সকলোৰে মুখত হাঁহি বিৰিঙে — সকলোয়ে মাতে, লগতে কয় ধন্য ধন্য আজি মানৱৰ নৱ- সকলোৱে লগ হৈ সকলোৱে বাবে এখনি সুখ- প্ৰদূষণ মুক্ত সেউজীয়া ধৰণী সৃষ্টি কৰো।

মানৱী ঃ আহা সখীহঁত আমি সমস্বৰে গাওঁ

(গীত আৰু নৃত্য)

"সেউজী সেউজী সেউজী অ'
সেউজী ধৰণী ধুনীয়া
সোণোৱালী শইচৰ
পথাৰ কোলাত শোভে
ৰ'দালিৰ ফুল ফুল
সেন্দুৰীয়া !
আমাৰ চকুলোৰে
পানী দি জীয়ালো
মানিকী মাধুৰী ধান
তোমালৈ আনিছো
জগতৰে শইচ
এৰা নিমাতী মাত।"

(জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা)

গীত-নাচৰ শেষত লাহে লাহে পট পৰে।

B.H.B. College, Sarupeta

অতিথি কলম

B.H.B. College, Sarupeta

ধনৱানসকলৰ বাবেহে উচ্চ শিক্ষা

অনন্ত কলিতা

ভাৰতবৰ্ষত বিশ্বৰ জনসংখ্যাৰ ছয় ভাগৰ এভাগ বাস কৰে। বিশ্বৰ জনসংখ্যা ৬,৫৩৮ নিযুত আৰু ভাৰতৰ ১,১১০ নিযুত। ভাৰতৰ বৰ্তমান অৰ্থনীতি বিকাশশীল। বিশ্বৰ বৰ্তমানৰ পটভূমিত জ্ঞান অৰ্থনীতি (Knowledge Economy) অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। এই জ্ঞান অৰ্থনীতিৰ মূল ভিত্তি হ'ল উচ্চ শিক্ষা। ১১১ কোটি লোকৰ দেশ এখনত উচ্চ শিক্ষাৰ আন্তঃগাঁথনি বৃহৎ আকাৰৰ আৰু উচ্চ গুণসম্পন্ন হোৱাটো অতি প্ৰয়োজনীয়। ভাৰতবৰ্ষত কৃষি, মেনুফেকচাৰিং, অসংগঠিত খণ্ড আদিত অৰ্ধশিক্ষিত শ্ৰমিকৰ বাবে যথেষ্ট সুবিধা আছিল যদিও বৰ্তমানৰ অৰ্থনৈতিক বিকাশৰ প্ৰৱণতাই অনেক পৰিৱৰ্তন ঘটাইছে। আগত দিনত অৰ্থনৈতিক বিকাশৰ ভৱিষ্যৎ নিৰ্ভৰ কৰিব সুশিক্ষিত নিপুণ শ্ৰমশক্তিৰ ওপৰত। ভাৰতৰ বৰ্তমানৰ [illegible] শক্তিশালী মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীৰ সৃষ্টি কৰিছে। মধ্যবিত্ত শ্ৰেণী আৰু [illegible] যুৱক-যুৱতীসকলৰ উগ্ৰ হেঁপাহ আছে উচ্চ শিক্ষিত হোৱাৰ আৰু ইয়াৰ বাবে তেওঁলোকে যথেষ্ট যত্ন লয়, পৰিকল্পনা কৰে। এই পটভূমিত ভাৰতবৰ্ষৰ জনগণে ঢুকি পোৱা পৰ্য্যাপ্ত পৰিমাণ উচ্চ শিক্ষাৰ সুযোগৰ সৃষ্টি কৰা অতি জৰুৰী।

ভাৰতবৰ্ষৰ দৰে জনবহুল দেশ এখনত বৰ্তমানৰ নব্য-উদাৰবাদী গোলকীয় অৰ্থনীতিৰ প্ৰেক্ষাপটত দেশখনৰ তথা জনগণৰ উন্নয়নৰ ভিত্তি হ'ল উচ্চ শিক্ষা। এই উপলব্ধি আমাৰ দেশৰ চৰকাৰৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ কাম-কাজত প্ৰতিফলন ঘটা নাই। বৰ্তমানৰ তথ্য মতে উচ্চ শিক্ষা ল'ব পৰা দেশৰ যুৱক-যুৱতীৰ ১০ শতাংশইহে উচ্চ শিক্ষা লোৱাৰ বাবে নাম ভৰ্তি কৰে (General enrolment Ratio-GER)।

ইয়াৰ বিপৰীতে চীন দেশ, যিখন দেশ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত ভাৰততকৈ বহু পিচপৰা আছিল, সেইখনৰ বৰ্তমান ২২ শতাংশ যুৱক-যুৱতীয়ে উচ্চ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে। চীন দেশত উচ্চ শিক্ষাত নামভৰ্তিৰ সংখ্যা ২৭ নিযুত, ভাৰতত ১৩ নিযুত। ১৯৯০ চনত চীন দেশৰ উচ্চমাধ্যমিকোত্তৰ শ্ৰেণীৰ নামভৰ্তিৰ পৰিমাণ আছিল ৫ নিযুত, ভাৰততো আছিল ৫ নিযুত। ২০০৯ চনত ইয়াৰ পৰিমাণ চীনত হ'লগৈ ২৭ নিযুত, ভাৰতত ১৩ নিযুত। (The Gaint Awake -Higher Education System in China and India- philip G. Altbach-EPW-June-12, 2009)

বৰ্তমানৰ নব্য-উদাৰবাদী গোলকীয় অৰ্থনীতিৰ আশীৰ্বাদত সৃষ্টি হোৱা ভাৰতৰ মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীটোৰ সংখ্যা ৬০ নিযুতৰ পৰা ৭০ নিযুত হ'ব। National Council of applied-economic Researchৰ মতে ২০১৫ চনত ভাৰতৰ মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীৰ পৰিমাণ ২১০ নিযুত আৰু ২০২৫ চনত ৪২০ নিযুত হ'ব। এই মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীৰ প্ৰচণ্ড হেঁপাহ, পৰিবৰ্তিত সমাজত জীৱন ধাৰণৰ মান ৰক্ষা আৰু উচ্চ স্তৰলৈ নিয়াৰ হাবিয়াসৰ বাবে নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীক গোলকীয় নব্য উদাৰবাদী অৰ্থনীতিত অংশগ্ৰহণ আৰু এই অৰ্থনীতিৰ সা-সুবিধা আহৰণৰ প্ৰতিযোগিতাৰ বাবে উপযুক্ত কৰা। মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীয়ে তেওঁলোকৰ ল'ৰা-ছোৱালীক গোলকীয় অৰ্থনীতিৰ চাহিদা অনুযায়ী উচ্চ শিক্ষিত কৰাৰ হাবিয়াস কৰে। জনগণৰ প্ৰতি দায়বদ্ধ আৰু জাতীয় চৰকাৰ এখনৰ সেয়ে কৰ্তব্য সকলো অংশৰ জনগণৰ বাবে উচ্চ শিক্ষা সহজলভ্য কৰাৰ। বৰ্তমানৰ অৰ্থনৈতিক পৰিস্থিতিৰ পৰিৱেশত মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ বাবে উচ্চ শিক্ষাৰ হেঁপাহ যথাৰ্থ।

ভাৰত স্বাধীন হোৱাৰ ৬৩ বছৰ পূৰ্ণ হ'ল - আজিও দেশৰ উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে উপযুক্ত যুৱক-যুৱতীৰ ৩০ শতাংশৰো উচ্চ শিক্ষাত নামভৰ্তিৰ পটভূমি

B H B College, Sarupeta

সৃষ্টি হোৱা নাই। শিক্ষাখণ্ডৰ এই অৱস্থাৰ বাবে চৰকাৰৰ অপৰাধমূলক অৱহেলা দায়ী। বিভিন্ন সুচিন্তিত নাগৰিক, গণতান্ত্ৰিক লোক, ৰাওঁদলসমূহে দীৰ্ঘদিন ধৰি দাবী কৰি আহিছে শিক্ষাখণ্ডত দেশৰ মুঠ ঘৰুৱা উৎপাদনৰ ৬ শতাংশ (GDP) খৰচ কৰক। বৰ্তমান দেশৰ শিক্ষাখণ্ডত সকলোধৰণৰ খৰচ মিলি জি, ডি পিৰ মাত্ৰ ৩.৫ শতাংশহে খৰচ হয়। উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে জি, ডি পিৰ অতি ক্ষুদ্ৰাংশ অৰ্থাৎ মাত্ৰ ০.৪ শতাংশ খৰচ কৰে। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত পশ্চিমীয়া দেশৰ পৰ্যায়ৰ সমকক্ষ হ'বলৈ হ'লে কোঠাৰী কমিছন আৰু কেব (Committee on public Expenditure on Education-CABE) পৰামৰ্শাৱলী ৰূপায়ণ কৰাৰ দৰকাৰ আছিল। উক্ত পৰামৰ্শাৱলী ৰূপায়ণ কৰিবলৈ হ'লে অতি কমেও জি, ডি,পিৰ ৬ শতাংশ খৰচ কৰিব লাগিব শিক্ষাখণ্ডত আৰু এই ধনৰ ২৫ শতাংশ খৰচ কৰিব লাগিব উচ্চ শিক্ষাৰ বিকাশত।

২০০৬ চনৰ তথ্য মতে ভাৰতত ১৭,০০০ মহাবিদ্যালয় আৰু ৩১৭ খন বিশ্ববিদ্যালয় আছে। মহাবিদ্যালয়সমূহৰ ৩০ শতাংশ আৰু বিশ্ববিদ্যালয়সমূহৰ ৫০শতাংশ সঠিক মানসম্পন্ন। বাকী মহাবিদ্যালয়, বিশ্ববিদ্যালয়সমূহ নিম্নমানৰ (Poor quality)। ৯৭ খন মহাবিদ্যালয় আৰু নখন বিশ্ববিদ্যালয়হে অতি উৎকৃষ্ট পৰ্যায়ৰ (having potential for excellence) ভাৰতৰ মহাবিদ্যালয়-বিশ্ববিদ্যালয়ত ছাত্ৰ-শিক্ষকৰ অনুপাত ২৬:১ ৰ বিপৰীতে চীনদেশ আৰু ব্ৰাজিলত ১৩:১ (Challenge of higher Education-Leena Srivastav-Financial Chronical-May-5, 2010) ৬ কোটি জনসংখ্যাৰ দেশ ব্ৰিটেইনত (পশ্চিমবংগৰ জনসংখ্যা ৮ কোটি ১০লাখতকৈও কম) বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সংখ্যা ১২৫ খন,৩০.৪কোটি জনসংখ্যাৰ আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰত প্ৰতি কোটি মানুহৰ মাজত ৮০ খন বিশ্ববিদ্যালয় আছে। ভাৰতৰ ১১০ কোটি মানুহৰ মাজত খুব বেছি ৩৬০ খন বিশ্ববিদ্যালয় আছে, অৰ্থাৎ প্ৰতিকোটি মানুহৰ মাজত ৪ খনতকৈও কম বিশ্ববিদ্যালয়হে আছে। অসমৰ দৰে পশ্চাৎপদ ৰাজ্যত ১ কোটি মানুহৰ মাজত দুখন বিশ্ববিদ্যালয়হে আছে, অতি সম্প্ৰতি মুকলি কৰা মেডিকেল বিশ্ববিদ্যালয়ক লৈ মুঠ ৬ খন হ'ব। চীনদেশত ৰাজহুৱা ধনেৰে পৰিচালিত ১৭০০ বিশ্ববিদ্যালয় আছে আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ধনেৰে প্ৰত্যক্ষভাৱে পৰিচালিত ১৫০ খন উচ্চ মানৰ গৱেষণা বিশ্ববিদ্যালয় আছে। অৰ্থাৎ চীনদেশৰ প্ৰতি কোটি লোকৰ মাজত ১৬ খনতকৈও অধিক বিশ্ববিদ্যালয় আছে। ভাৰতত ৩০০০ আই.আই.টি আসনৰ বাবে ৬/৭ লাখ উপযুক্ত প্ৰাৰ্থীয়ে প্ৰতিযোগিতাত বহিব লাগে। মানৱ সম্পদ উন্নয়ন মন্ত্ৰী কপিল শিবাল ঘোষণা কৰিছে যে দেশত উচ্চ শিক্ষিত নামভৰ্তিৰ হাৰ ৩০ শতাংশলৈ বৃদ্ধি কৰিবলৈ হ'লে আমি প্ৰায় ৮০০ নতুন বিশ্ববিদ্যালয় আৰু ৩৫,০০০ৰ পৰা ৪০,০০০ নতুন কলেজ খুলিব লাগিব।

ভাৰতৰ স্বাধীনোত্তৰ শিক্ষাব্যৱস্থা (Academic System) উত্তৰাধিকাৰীসূত্ৰে ব্ৰিটিছৰ পৰা পোৱা। ভাৰতৰ উচ্চ শিক্ষাৰ আন্তঃগাঁথনি ব্ৰিটিছে আৰম্ভ কৰিছিল ১৮৫৭ চনত কলকাতা, মুম্বাই আৰু মাদ্ৰাজ বিশ্ববিদ্যালয় স্থাপন আৰু কিছুমান কলেজ স্থাপনৰ দ্বাৰা। ভাৰতত উচ্চ শিক্ষাৰ সূচনা কৰিছিল ব্ৰিটিছে তেওঁলোকৰ প্ৰশাসন আৰু প্ৰতিষ্ঠানসমূহ চলোৱাৰ বাবে সীমিত উচ্চ শিক্ষিত লোকৰ সৃষ্টি কৰিবলৈ। ভাৰত স্বাধীন হোৱাৰ সময়ত কলেজ, বিশ্ববিদ্যালয়সমূহত গৱেষণাৰ কোনো সুবিধা নাছিল বুলিয়েই ক'ব পাৰি। ব্ৰিটিছ চৰকাৰে ভাৰতৰ গৱেষণাত খৰচ কৰাত আগ্ৰহী নাছিল। ভাৰতৰ ৯০ শতাংশ লোক উচ্চ শিক্ষাৰ পোহৰৰ বাহিৰত আছিল। স্বাধীন ভাৰতত ১৯৬১ চনলৈ উচ্চ শিক্ষাৰ নামভৰ্তিৰ হাৰ অৰ্থাৎ উচ্চ মাধ্যমিকৰ পৰৱৰ্তী শিক্ষাত নামভৰ্তিৰ হাৰ মাত্ৰ ১.৫ শ… বিগত বছৰসমূহত ভাৰতৰ প্ৰায়ভাগ শিক্ষা অনুষ্ঠানতে … আছিল।

উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰায়ভাগ চৰকাৰী অনুষ্ঠান নিম্ন মানস… চৰকাৰী শিক্ষানুষ্ঠান প্ৰয়োজন অনুসাৰে নথকাত ব্যক্তি… সমগ্ৰ দেশতে চুকে-কোণে প্ৰচুৰ পৰিমাণে যোৱা বছৰ… কৰিলে। ভাৰতবৰ্ষত উচ্চ শিক্ষাৰ ৪০ শতাংশ ব্যক্তি… শতাংশ ছাত্ৰই পঢ়া-শুনা কৰে (Agarwala, Higher E… vices and Trade Liberalisation-2009) এই … খোলা হৈছে ব্যৱসায়ৰ বাবে, লাভৰ বাবে। কেন্দ্ৰীয় চৰ… The University Grant's Commission সৃষ্টি ক… চনত UGC-ক Statutory form প্ৰদান কৰিছিল … আছিল দেশৰ শিক্ষানুষ্ঠানসমূহৰ শিক্ষাৰ মান উচ্চ কৰা … প্ৰদান কৰা। প্ৰযুক্তি আৰু চিকিৎসা বিজ্ঞানৰ শিক্ষাৰ নি… বাবে ক্ৰমে AICTEআৰু MCI ৰ সৃষ্টি কৰিছিল। … দেশৰ শিক্ষাব্যৱস্থা সংস্কাৰৰ প্ৰস্তাৱেৰে National Kn… mission আৰু Yashpal Committee গঠন ক… Knowledge Commission এ ২০০৬ চনত আৰু … mittee-এ ২০০৯ৰ জুনত প্ৰতিবেদন দাখিল কৰে।

গোলকীয় মুক্তবজাৰ অৰ্থনীতিৰ পটভূমিত শি… উদ্দেশ্যই পৰিবৰ্তন হৈ গ'ল। ছাত্ৰসকলৰ এনেকুৱা … হ'ল যি ডিগ্ৰীয়ে বা শিক্ষাই বিশ্ববজাৰত উদাৰবাদী … কৰিব পাৰে। বিশ্ববজাৰত অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ বিশে… দক্ষতাৰ (Knowledge and Skill) প্ৰয়োজন। … পৰিবৰ্তন ঘটিল বিশ্ববজাৰৰ উপযোগী পাঠ্যক্ৰমৰ … অনুযায়ী। বিশ্ববজাৰৰ অৰ্থনীতিৰ অংশ লব … (Lucrative) যি কাৰণে মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীৰ লোক… চাপ বেছি হ'ল, বজাৰ অৰ্থনীতিৰ চাহিদা পূৰাৱ প… আৰু ডিগ্ৰীৰ বাবে। মধ্যবিত্ত ছাত্ৰসকলৰ উচ্চ শি… হ'ল মুক্তবজাৰ অৰ্থনীতিৰ প্ৰতিদণ্ডিতাসমূহৰ চাহি… শিক্ষক, আমোলা হ'বৰ বাবে নহয়। আজিৰ দি… ভাৰতীয় প্ৰশাসনিক সেৱাৰ (IAS) চাকৰিতকৈ … লৈ মাহে দুই/তিনি লাখ টকাৰ দৰমহাৰ চাকৰি … প্ৰতি বেছি আকৰ্ষিত হয়। সেয়ে আজি উচ্চ শি… নৈতিক শিক্ষা, ৰাষ্ট্ৰ নিৰ্মাণৰ সচেতনতাৰ শি… নোহোৱা হৈছে, উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰৱণতা (Trend) … চাহিদা পূৰণৰ বাবে আৰু এই প্ৰৱণতাই উচ্চ শি…

জৱাহৰলাল নেহৰু বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক … প্ৰভাত পট্টনায়কৰ "Challenge Before H… Developing Societies" নামৰ প্ৰবন্ধৰ প… অতি প্ৰাসঙ্গিক কথাখিনি উদ্ধৃত কৰা হ'ল।

Developing societies like India … be caught in a serious contradiction … education , namely, their avowed ob… of'nation building', appears unsust… the current globalization. If they re…

B.H.B College, Sarupeta

the higher education system inherited from the anti - colonial struggle, and adhere to emphasizing the nation building task of higher educatin , then they get over-taken by the parallel development of a private educa-tion system that has scant regard for natiov building on the other hand if they abavdon the paradigm and delib-erately make the higher education system market-ori-ented, then the nation building task is given the go-by anyway.

One way or the other their avowed objective of 'nation-building' appears unsustainable in the current milieu. This would not matter much if they could afford to ignore the nation building , task, if they could simply swim with the globalization tied and move towards the commoditization and commercialization of higher education. But precisely because the nation building task retains its primary relevance, indeed becomes even more urgent because of the social strains that globalization brings in its wake, they can ignore this task only at their own peril. How to preserve the primacy of the nation-building role of higher education in the context of the current globalization is the biggest challenge before the higher education system in developing societies like India.

On closer examination however it is clear that this contradiction facing the higher education system is not internal to it, but a consequence of developments extraneous to it. There is no reason for abandoing the nation-building role of higher education in societies like ours even in this era of globalization provided a whole range of supportive policies are undertaken, and since these suportive polices are desirable in themselves there should be no qualms about undertaking them. For a start, the perception that, unless the higher education system adjusts its structure to the demand of the global market, its products will forfeit job opportunities, is more likely to be a reflection of the insecurity of middle class parents than a reality. Indian's recent success in exporting a range of Knowledge-based services is the outcome not of any change in the higher education system that was erected in the Nehruvian period, True, there has been a mushrooming of private Self-financing institutions (which are surreptitiously engaged in profit making despite a Suprem Court directive proscribing profit-making in higher educational institutions), but the cream of Knowledge- practitioners in India today, engaged in this entire range of activities, still consists of students drawn from institutions set up in the period when India was pursuing not a neo-liberal strategy but a dirigiste one. In fact the mushrooming of self-financing institutions arises not because of the structure or the quality of public institutions of higher education but because of the shortage of such institutions. what is needed therefore is not a change in the nature or orientation of public instutions of higher education but an enormous expansion in their numbers.

This expantion need not be confined only to those disciplines and areas whwre theire is a large palpable market demand, for that woul discriminate against basic sciences, social sciences and humanities, it has to encompass a whole range of disciplines and areas, especially basic science, social sciences and humanities, for which even through no significant market demand may exist a social demand needs to be promoted. Promoting these less marketable areas is necessary both for preserving the broad-based nature of the higher education system and for developing the intensity of intellectual engagement in society.

আজি ৰাজহুৱা উচ্চ শিক্ষা ব্যৱস্থা (Public Higher Education system) অনিশ্চয়তাৰ সন্ধিক্ষণত । ৰাজহুৱা (চৰকাৰী) খৰচত পৰিচালিত হোৱা উচ্চ শিক্ষাৰ অনুষ্ঠানৰ শিক্ষাৰ পাঠ্যক্ৰমৰ যি সমূহ মৌলিক বিষয়ৰ বৰ্তমানৰ নব্য উদাৰ অৰ্থনীতিৰ চাকৰিৰ বজাৰত চাহিদা নাই সেইসমূহ বিষয়ত ৰাজহুৱা শিক্ষা বহু প্ৰকাৰে আবদ্ধ হৈ আছে। সেই কাৰণে প্ৰায়সংখ্যক ৰাজহুৱা উচ্চ শিক্ষানুষ্ঠানে কম মেধাৰ ছাত্ৰসকলকহে আকৰ্ষণ কৰে। তেওঁলোকৰ বাবে বৰ্তমানৰ অৰ্থনীতিৰ প্ৰতিষ্ঠানৰ চাকৰিৰ সুযোগ কম। সেয়ে অনেক ৰাজহুৱা শিক্ষানুষ্ঠান এলাগী হৈ পৰে।

এই পটভূমিত কংগ্ৰেছ দলৰ নেতৃত্বাধীন ইউ পি এ-১ চৰকাৰে ২০০৭ চনৰ মে' মাহত 'Foreign Educational Institutions (Regulation of Entry and operation, Maintenace of quality and prevention of commercialisation) Bill-2007 নামৰ বিলখন ৰাজ্যসভাত উত্থাপন কৰিছিল কিন্তু বাওঁদলসমূহৰ প্ৰতিবাদক্ৰমে এই বিলখন উঠাই ল'বলৈ বাধ্য হয়। ইউ পি এ-২ চৰকাৰৰ সন্মুখত বৰ্তমান সেই বাধা নাই। গতিকে শিক্ষামন্ত্ৰী কপিল শিবালে বিলখনত লোকসভাৰ অনুমোদনৰ প্ৰচেষ্টা অব্যাহত ৰাখিছে।

বিদেশী শিক্ষানুষ্ঠানক মুক্তভাৱে শিক্ষানুষ্ঠান খুলি ব্যৱসায় কৰিব নিদিয়াৰ বাবে ভাৰতবৰ্ষত উচ্চ শিক্ষাত নামভৰ্তিৰ হাৰ দহ শতাংশৰ ওপৰত যাব পৰা নাই, আৰু উচ্চ শিক্ষাৰ মান উন্নত হোৱা নাই, এনেকুৱা এটি ধাৰণাৰ সৃষ্টি কৰাৰ চেষ্টা চলাইছে। যেনিবা বিদেশী শিক্ষানুষ্ঠানসমূহক মুক্তভাৱে শিক্ষানুষ্ঠান খুলিব দিলেই দেশত উচ্চ শিক্ষাৰ সকলো সমস্যা সমাধান হৈ যাব। ভাৰতবৰ্ষৰ ১১০ কোটি জনসংখ্যাৰ ভিতৰত চৰকাৰী হিচাপ মতেই আজিলৈ ১০ কোটি লোকো মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীলৈ উন্নীত হব পৰা নাই। চৰকাৰী হিচাপ মতেই ভাৰতবৰ্ষৰ ৭৭ শতাংশ লোক দিনে ২০ টকা আয়ৰ তলৰ, দেশৰ বৰ্তমান অৰ্থনৈতিক বিকাশৰ সুফলসমূহৰ পৰা বঞ্চিত। মধ্যবিত্তসকলৰো প্ৰায় অংশৰে এজন ল'ৰা বা ছোৱালীৰ বাবে মাহে ২০ বা ৩০ হাজাৰ টকা খৰচ কৰিব পৰা অৱস্থা নাই। উচ্চ শিক্ষাত নামভৰ্তিৰ হাৰ বৃদ্ধি নিৰ্ভৰ কৰিব জনসাধাৰণৰ আৰ্থিক অৱস্থাৰ উন্নতি আৰু বিনামূলীয়া বা অতি অলপ খৰচী ৰাজহুৱা শিক্ষানুষ্ঠান স্থাপন তথা দেশৰ সকলো উপযুক্ত উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰাৰ্থীৰ বাবে শিক্ষাক সহজলভ্য কৰাৰ ওপৰত। উচ্চ শিক্ষাৰ খৰচ মিলাব

B.H.B. College Sarupeta

নোৱাৰাৰ বাবে দেশৰ ব্যাপক সংখ্যক যুৱক-যুৱতী উচ্চ শিক্ষা গ্ৰহণৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। উচ্চ শিক্ষাৰ অতিপাত খৰচ তথা পৰিয়ালৰ অভাৱ অনাটনৰ বাবে অনেক দুখীয়া লোকৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়েই নিম্ন বা মাধ্যমিক পৰ্যায়ৰ শিক্ষা সম্পূৰ্ণ কৰিয়েই যিকোনো উপায়েৰে ধন আয় কৰাৰ ৰাস্তা ল'ব লগা হৈছে। চীন দেশে উচ্চ শিক্ষাত নামভৰ্তিৰ হাৰ ২২ শতাংশলৈ বৃদ্ধি কৰিব পৰাৰ অন্তৰালত আছে চীন দেশৰ জনগণৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ উন্নতি। বিদেশী উচ্চ শিক্ষানুষ্ঠানে দেশৰ উচ্চ শিক্ষাত নাম ভৰ্তিৰ হাৰ বৃদ্ধি কৰিব নোৱাৰে।

২০০০ চনৰ পৰাই ভাৰতত বিদেশী শিক্ষা অনুষ্ঠান স্থাপন হৈ আছে প্ৰত্যক্ষ বিদেশী লগ্নীৰ (FDI) মাধ্যমেৰে। প্ৰস্তাৱিত বিলখনৰ লগত ইয়াৰ এটাই পাৰ্থক্য যে এই অনুষ্ঠানসমূহে নিজাকৈ ডিগ্ৰী প্ৰদান কৰিব নোৱাৰে। এই বিদেশী শিক্ষানুষ্ঠানসমূহৰ শিক্ষাদানৰ নামত বিভিন্ন জাল, জৱাচুৰি, ফাঁকি, প্ৰৱঞ্চনা ইত্যাদি ইত্যাদি পোহৰলৈ ইতিমধ্যে আহিছে। ২০০৮ চনত চলোৱা এটি অধ্যয়নৰ সমীক্ষা মতে ভাৰতত মুকলি কৰা ১৪৪ টা বিদেশী শিক্ষা অনুষ্ঠানৰ ভিতৰত ৪৪ টা কোনো দেশৰ শিক্ষা অনুষ্ঠানৰ দ্বাৰা স্বীকৃত নহয় আৰু এই অনুষ্ঠান কেইখন কোনো দেশৰ নহয়, জাল কৰি কোনোবা এখন বিদেশী ৰাষ্ট্ৰৰ পৰা অহা বুলি ঘোষণা কৰিছে। ১১০ খন বিদেশী উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰতিষ্ঠানে আমাৰ দেশৰ কোনো ধৰণৰ অনুমতি বা অনুজ্ঞা নোহোৱাকৈ সকলো নিয়ম নীতি ভংগ কৰি বা অমান্য কৰি ব্যৱসায় চলাই আছে। AICTE বা আন আন নিয়ন্ত্ৰক অনুষ্ঠানসমূহে এই বে-আইনী অনুষ্ঠানসমূহৰ বিৰুদ্ধে কোনো ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা নাই। নিশ্চয় ভাৰত চৰকাৰ আৰু নিয়ন্ত্ৰক কেন্দ্ৰসমূহ আৰু এই শিক্ষানুষ্ঠানসমূহৰ ব্যৱসায়ীসকলৰ মাজত বুজাবুজি আছে যি কাৰণে কোনো ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে। All India Council for Technical Education আৰু বহু নিয়ন্ত্ৰকৰ দুৰ্নীতিৰ ঘটনা বৰ্তমান পোহৰলৈ আহি হুলস্থুল হৈ আছেই। প্ৰস্তাৱিত বিলখন সংসদত গৃহীত হ'লেই বিদেশী শিক্ষানুষ্ঠানসমূহক জালিয়াতি কৰাৰ পৰা বিৰত কৰিব পৰাৰ কোনো নিশ্চয়তা নাই। ভাৰতবৰ্ষৰ পৰম্পৰাগত দুৰ্নীতিৰ সংস্কৃতি, ন্যস্তস্বাৰ্থৰ সুবিধা ল'ব এই অনুষ্ঠানসমূহে। প্ৰস্তাৱিত বিধেয়কখনত আছে যে ভাৰত চৰকাৰে Foreign Education provider হিচাপে স্বীকৃত নকৰিলেও বিদশী যিকোনো অনুষ্ঠানে তেওঁলোকৰ কাম-কাজ সম্বন্ধে সকলো খা-খবৰ চৰকাৰক অৱগত কৰাই চাৰ্টিফিকেট কোৰ্চৰ বাবে শিক্ষানুষ্ঠান খুলিব পাৰিব। ইয়াৰ অৰ্থই হ'ল যিকোনো বিদেশী শিক্ষানুষ্ঠানে চৰকাৰৰ অনুমতি নোলোৱাকৈ ভাৰতত শিক্ষাৰ ব্যৱসায় কৰিব পাৰিব। 'Reputation' আৰু 'International Standing' পৰ্যায়ৰ শিক্ষানুষ্ঠানসমূহক লাভ কৰিবলৈ দিয়াৰ বাহিৰে চৰকাৰে তেওঁলোকক সকলো ধৰণৰ নিয়ন্ত্ৰণৰ নিয়ম নীতিৰ পৰা ৰেহাই দিব বিচাৰিছে।

বিদেশলৈ পঢ়িবলৈ যোৱা ছাত্ৰৰ ক্ষেত্ৰত ভাৰত পৃথিৱীৰ ভিতৰত দ্বিতীয় -২০০৮চনত প্ৰায় ২,০০,০০০ ছাত্ৰ বিদেশলৈ পঢ়িবলৈ গৈছে, সেই বছৰ চীন দেশৰ পৰা গৈছে ৮,৯২,০০০ গৰাকী ছাত্ৰ। ASSOCHAM-ৰ তথ্য অনুযায়ী ভাৰতৰ বছৰি ৭.৫ বিলিয়ন ডলাৰ বিদেশী মুদ্ৰা খৰচ হয় উক্ত ছাত্ৰৰ বাবে। চৰকাৰে কৈছে বিদেশী শিক্ষানুষ্ঠান ভাৰতলৈ আহিলে এই ছাত্ৰসকল বিদেশলৈ নাযায়। বিদেশলৈ পঢ়িবলৈ যাব খোজা ছাত্ৰক ভাৰতলৈ অহা বিদেশী শিক্ষানুষ্ঠানে ধৰি ৰাখিব নোৱাৰিব। এই ছাত্ৰসকলে বিদেশলৈ যায় বিদেশৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ

কেম্পাচৰ সুবিধা, গৱেষণাৰ সুবিধা, অন্যান্য আন্তঃ... অধ্যাপকৰ মান (Standard of Faculty) আৰু ... সুবিধা আদিৰ বাবে। বিদেশলৈ পঢ়িবলৈ যোৱা ছাত্ৰ দে... সংখ্যা তেনেই নগণ্য। ৯০ শতাংশ ভাৰতীয় ডক্টৰেট ... নাহে। অধ্যাপক এছ. বৈদসুব্ৰমণিয়ামে তেখেতৰ "Ca... of Universities" নামৰ প্ৰবন্ধত (Hindu Busine... 03-2010) লিখিছে যে আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ অৰ্থনৈতিক ... চৰকাৰে বিশ্ববিদ্যালয়সমূহৰ অনুদান উচ্চ হাৰত কৰ্তন ক... অহা বহু বছৰলৈ থাকিব। চিকাগোৰ বিখ্যাত ইলিনয় ... বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অনুদানৰ পৰা ৪৮৭ নিযুত ডলাৰ (২১... এই বছৰত কৰ্তন কৰিছে। আৰিজোনা (Arizona) ৰাজ্য... অনুদান বাজেট ৬০০ নিযুত ডলাৰ (২৭০০ কোটি টকা... আমেৰিকান বিশ্ববিদ্যালয়সমূহ এতিয়া বাধ্য হৈছে বিদ... বাবে। সেয়েহে এই বিশ্ববিদ্যালয়সমূহে উন্নয়নশীল ... graduate degree বজাৰখনৰ বাবে মন মেলিছে ... Post graduate course-ৰ ব্যৱসায়ৰ বাবে এই ... বিদেশলৈ নাহে। ভাৰতীয় ছাত্ৰসকলৰ প্ৰায় শতাংশ ... post graduate ডিগ্ৰী,গৱেষণা, Ph.D ইত্যাদিৰ বা... দেশৰ বিশ্ববিদ্যালয়খনে কেম্পাচৰ যি মান সেই মান ... বিদেশত মুকলি কৰা কেম্পাচৰ বিষয়ে ৰসায়নত ন... ডঃ ভেংকটৰমন ৰাজকৃষ্ণণে যোৱা বছৰ কৈছিল,

"Whenever these outstation Unive... compuses be it in Singapore or other pla... not been able to reproduce the culture ... place" (the Hindu March 10, 2010)। ... প্ৰসিদ্ধ কেম্ব্ৰিজৰ (Cambridge) নিচিনা বিশ্ববিদ্যাল... লৈ খৈছে বিদেশলৈ নোযোৱাৰ "Not to go" ... ভাৰতৰ বহুল প্ৰচাৰিত অৰ্থনীতিৰ বাতৰিকাকত "... time" যিখন কাকতে নব্য-উদাৰ অৰ্থনীতিৰ প্ৰচাৰ... কৰে, সেই কাকতখনত যোৱা ১ জুনত প্ৰকাশ ... of Higher education- (by Kiran Karnik) ... radical move, of permitting foreign In... more controversial. Top-notch Univers... to come in on their own, and the ... Harvard, Oxford or Cambridge setting ... India will be just that a dream," ভাৰতৰ ... উচ্চ মানৰ বিদেশী বিশ্ববিদ্যালয়লৈ যায়, গতিকে ... যোৱা ছাত্ৰৰ সংখ্যা অকণো নকমে। ভাৰতৰ বি... বিদেশৰ অনুষ্ঠানৰ চাকৰিৰ সুবিধা বেছি। তদুপৰি ... ডিগ্ৰীৰ বাহিৰেও বেছি অভিজ্ঞতা, বেছি expos... ইজৰাইল আমেৰিকাকে ধৰি উন্নত দেশসমূহৰ ... বছৰ আগতে ইজৰাইলে উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে নি... আৰু বহুত বিদেশী শিক্ষানুষ্ঠান আহি স্থাপন কৰিলে ... চৰকাৰে পৰীক্ষা কৰি দেখিলে সকলো অনুষ্ঠান ... Low-grade teacher-ৰ আৰু অনুভৱ কৰিলে ... সেইটো নহ'ল। সৰ্বশেষত সকলো বিদেশী শিক্ষানু...

B.H.B College, Sarupeta

কৰিবলৈ আদেশ দিলে। বিদেশী বিশ্ববিদ্যালয়সমূহে বিদেশত যি সমূহ কেম্পাছ মুকলি কৰিছে বিশ্ববিদ্যালয় কেম্পাছৰ দৰে নহয়, কৰ্পৰেট অফিচৰ নিচিনাহে।

ভাৰত চৰকাৰৰ প্ৰস্তাৱিত বিধেয়কখনত শিক্ষাৰ মান-গুণৰ ক্ষেত্ৰত উদ্বেগ প্ৰকাশ কৰা হৈছে আৰু শিক্ষাৰ গুণগত মানৰ বাবে চৰকাৰে হাত দাঙি দি ব্যক্তিগত শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠানৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছে। চীন দেশৰ ক্ষেত্ৰত Philip Altbachএ লিখিছে, 'China's state planning apparatus has developed higher education impressively, especially at the top of the system, but may lack flexibility. তেখেতে আৰু কৈছে The past shows that China is capable of dramatic and sometimes unpredictable policy shift. India, constantly debating new directions, changes gradually and often without clear planning (E&PW-June-12-2009)'

ভাৰতত আজিৰ মুহূৰ্তত জৰুৰী হ'ল উচ্চ শিক্ষাৰ সাৰ্বিক উন্নতি (inclusive development) সাধন তথা উচ্চ শিক্ষাৰ সুযোগ বৃদ্ধি আৰু আধুনিকীকৰণ কৰা। দেশৰ থিলঞ্জীয়া জ্ঞান পদ্ধতিৰ লগত পশ্চিমীয়া জ্ঞান পদ্ধতিৰ সংমিশ্ৰণ ঘটাই উচ্চ শিক্ষাক উচ্চগুণসম্পন্ন কৰা উচিত। ব্যক্তিগত খণ্ড বা বিদেশী শিক্ষানুষ্ঠানৰ আসন প্ৰচুৰ পৰিমাণে বৃদ্ধি কৰিলেও ভাৰতৰ জনগণৰ অধিকাংশই এই বৰ্ধিত আসনৰ সুবিধা ল'ব নোৱাৰে আৰ্থিক কাৰণত। বৰ্তমানো ব্যক্তিগত মেডিকেল, ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজসমূহত বহু আসন খালী আছে। [illegible] ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজসমূহৰ এক তৃতীয়াংশ [illegible] ব্যক্তিগত ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজসমূহৰ এক তৃতীয়াংশ আসন খালী [illegible] ভাৰতত বিদেশী শিক্ষানুষ্ঠান বহু আছিছে আৰু বহু আছিব। লক্ষ ব্যৱসায় কৰা, লাভ কৰা। তেওঁলোকে ভাৰতৰ জনগণক কৃপা কৰিবলৈ নাহে। নৈতিকতা, জ্ঞান, নীতিজ্ঞান, দেশ গঠনৰ আদৰ্শৰ পাঠ্যক্ৰমৰ চাহিদা নাই বজাৰত। বজাৰৰ চাহিদা থকা যি সমূহ প্ৰফেছনেল পাঠ্যক্ৰম বিপণনযোগ্য সেইসমূহৰ শ্ৰেণী খুলিব তেওঁলোকে। June-11,2009ত প্ৰকাশিত Wall Street Journalত কৈছে "Some for profit schools are already bypassing the bureaucratic roadblocks given the US economy and shrinking endowments, (US) colleges may need incentives from the Government of India to be able to afford to open."

ভাৰতৰ সংসদে এতিয়াও সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা নাই যে দেশৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা সামাজিক খণ্ডৰ বাহিৰত। National Knowledge commission আৰু Yashpal committee-এ পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে ১৬০০ খন নতুন বিশ্ববিদ্যালয় মুকলি কৰাৰ বাবে। তদুপৰি, বিশ্ববিদ্যালয়কে ধৰি শিক্ষানুষ্ঠান সমূহক স্বায়ত্বশাসন দি আমোলাতন্ত্ৰৰ পৰা মুকলি কৰিব লাগে আৰু বৰ্তমানৰ বিভিন্ন অধিনিয়মৰ UGC,AICTE,MCI, NCTE ইত্যাদি ১৩ খন কাউন্সিল লগ লগাই The National Commissoon for higher Education and Research- 'NCHER' নামৰ এখন কাউন্সিল সৃষ্টি কৰিব লাগে বুলিও পৰামৰ্শ দিছে।

ভাৰতবৰ্ষৰ সন্মুখত বৰ্তমানৰ জৰুৰী প্ৰত্যাহ্বান হ'ল সকলো অংশৰ জনগণক উচ্চ শিক্ষাৰ সুযোগ আগবঢ়াব পৰা শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ সৃষ্টি কৰা। উচ্চ শিক্ষাত নামভৰ্তিৰ হাৰ উন্নত দেশৰ পৰ্যায় ৭০ শতাংশ সাধন কৰিব নোৱাৰিলেও ৩০ শতাংশ সাধন কৰা উচিত। ব্যক্তিগত শিক্ষানুষ্ঠান বা বিদেশী অনুষ্ঠানে ধন লগ্নী কিয় কৰে, লাভৰ বাবে নহয়নে? এই অনুষ্ঠানসমূহৰ লক্ষ্য দেশৰ উচ্চ শিক্ষা বৃদ্ধি নহয়, লাভহে। লাভ বৃদ্ধি কৰিবলৈ যেতিয়া ধন লগ্নী কৰে তেতিয়া নিশ্চয় ব্যৱসায়ৰ প্ৰতিযোগিতাত ছাত্ৰ আকৰ্ষণ কৰিবলৈ শিক্ষাৰ মান উচ্চ কৰাৰ লগতে আন আন আধুনিক সুবিধাসমূহ আগবঢ়ায়। লাভ নহ'লে তেওঁলোকৰ শিক্ষানুষ্ঠান বন্ধ কৰি দিব। তেওঁলোকৰ কাৰণে এই কাম বদান্যতা নহয়। ভাৰতত ইতিমধ্যে ব্যক্তিগত অনুষ্ঠানসমূহে - কেপিটেচন ফি লয় ইঞ্জিনিয়াৰিঙৰ বাবে একৰ পৰা দহ লাখ টকা, মেডিকেলৰ বাবে ২০ৰ পৰা ৪০ লাখ টকা, ডেন্টেল কোৰ্ছৰ বাবে ৫-২০ লাখলৈ, কলা-বিজ্ঞানৰ আসনৰ বাবে ৫০,০০০ ৰ পৰা এক লাখ টকা। তদুপৰি মাহেকীয়া ফী অতি উচ্চ পৰ্য্যায়ৰ। চৰকাৰে কেপিটেচন ফী বে আইনী কৰিলেও শিক্ষানুষ্ঠানেই National Building নৈতিক শিক্ষাৰে শিক্ষিত কৰিব পাৰে ছাত্ৰসকলক যিটো সম্ভৱ নহয় লাভৰ বাবে খোলা ব্যক্তিগত বা বিদেশী শিক্ষানুষ্ঠানত

ভাৰতত নালন্দা, তক্ষশীলা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সৃষ্টি হৈছিল। এই পৰম্পৰাৰে নৈতিকতা, দেশ নিৰ্মাণ, মানৱীয়তাৰ লক্ষ্যৰে পশ্চিমীয়া শিক্ষাৰ সংমিশ্ৰণ ঘটাই দেশৰ সৰ্বজনে ঢুকি পোৱা উচ্চ মানৰ ৰাজহুৱা শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ প্ৰবৰ্তন জৰুৰী। Yashpal committee-য়েও বজাৰৰ ধাৰণাক প্ৰত্যাখ্যান কৰি মানৱীয় ধাৰণাৰ (Humanist conception of knowledge)-ৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি উচ্চ শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ সৃষ্টিৰ পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে। Knowledge belongs to humankind and therefore can be shared by all. It is also the responsibility of the state to support the generation of knowledge. University Supported by public fund is then a suited structure to produce the knowledge for societal reproduction. (Sudhanshu Bhusan- Yashpal Committee on Renovation and Rejuvenation of higher education-2009.)

দেশৰ ইউ পি এ চৰকাৰৰ ঘোষিত লক্ষ্য হ'ল সাৰ্বিক উন্নয়ন (Inclusive development)। উচ্চ শিক্ষাৰ সাৰ্বিক উন্নয়নৰ বৰ্হিভূত কৰি জনগণৰ সাৰ্বিক উন্নয়ন হ'ব নোৱাৰে। দেশৰ সমস্ত পৰিয়ালৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ ব্যক্তিগত বা বিদেশী শিক্ষানুষ্ঠানত পঢ়া-শুনা কৰি ডক্টৰেট, ছক্টৰেৰ ইঞ্জিনীয়াৰ, ডাক্তৰ বা বিভিন্ন প্ৰফেচনেল হোৱাৰ পৰিস্থিতি ভাৰতবৰ্ষত নাই। ১১০ কোটি জনসংখ্যাৰ দেশ এখনত উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে ব্যক্তিগত আৰু বিদেশী শিক্ষানুষ্ঠানৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰি ৰাজহুৱা খৰচত উচ্চ শিক্ষা সৰ্বস্তৰৰ জনগণৰ সহজলভ্য কৰাহে কল্যাণকামী ৰাষ্ট্ৰ এখনৰ কৰ্তব্য। উচ্চ শিক্ষা আধুনিকীকৰণৰ বাবে নিশ্চয় অধিক ধন লাগিব। একাদশ বিত্তীয় আয়োগে উচ্চ শিক্ষাত ২,২৬,৪১০ কোটি আবণ্টনৰ কথা কৈছিল। চৰকাৰে ইয়াৰে এক চতুৰ্থাংশ- ৭৭৯৩৩ কোটি টকা আবণ্টনৰহে সিদ্ধান্ত লৈছে। চৰকাৰৰ বৰ্তমান উচ্চ শিক্ষা নীতি আৰু প্ৰস্তাৱিত বিদেশী শিক্ষানুষ্ঠান বিধেয়কে ভাৰতৰ গৰিষ্ঠসংখ্যক জনগণক উচ্চ শিক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত কৰিব। এই উচ্চ শিক্ষা নীতিয়ে এক অভিজাত শ্ৰেণীৰ সৃষ্টি কৰিব যি শ্ৰেণীটোৰ ৰাষ্ট্ৰ নিৰ্মাণৰ প্ৰতি কোনো উদ্বেগ নাথাকিব। এই শ্ৰেণীটো অতি স্বাৰ্থপৰায়ণ, অৰ্থৰ লালসাত তৎপৰ। সৰ্বোপৰি এই শ্ৰেণীটো আত্মকেন্দ্ৰিক, উচ্চাকাংক্ষী আৰু চূড়ান্ত ভোগবাদী।

B.H.B. College, Sarupeta

মাছ মূৰৰ পৰা গেলিবলৈ ধৰে, কিন্তু আম
গেলিবলৈ ধৰিছে তলৰ পৰা। এই
ইমানেই বিভৎস ৰূপ ধাৰণ কৰিছে
কেৱল আমাৰ নাকতেই লগা নাই
আঘাত হানিছে। আমি চিন্তাশীল
দেশক মনে প্ৰাণে ভালপোৱা নাগৰিক
দুৰ্গন্ধ সহিব নোৱাৰি

আমাৰ সমাজৰ প্ৰকৃত প্ৰতিনিধি কোন

ইছমাইল হুছেইন

বিভিন্ন সময়ত সমাজৰ প্ৰকৃত প্ৰতিনিধি সম্পৰ্কে প্ৰশ্ন উত্থাপন হ'লে বেছিভাগ লোকেই ৰাজনৈতিক ব্যক্তিকহে সমাজৰ প্ৰতিনিধি বুলি কয়। ইয়াৰ কাৰণ হিচাপে কোৱা হয় যে, আমাৰ সমাজৰ মূল চালিকা শক্তি যিহেতু চৰকাৰ সেয়ে চৰকাৰক প্ৰতিনিধিত্ব কৰা লোকেই সমাজৰ প্ৰকৃত প্ৰতিনিধি। বস্তুতে আমাৰ সমাজ পৰিচালনাৰ ক্ষেত্ৰত থকা দক্ষতাৰ কথা ক'বলৈ গৈ প্ৰাক্তন মুখ্যমন্ত্ৰী গোপীনাথ বৰদলৈ, বিমলা প্ৰসাদ চলিহা, বিষ্ণুৰাম মেধি, মহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী, শৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ আদিৰ নাম উল্লেখ কৰে। কিন্তু আশীৰ দশকৰ পিচত যিসকলে চৰকাৰৰ নেতৃত্ব লৈ সমাজৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছে তেওঁলোকৰ নাম এই ক্ষেত্ৰত বৰ বেছি উল্লেখ হোৱা দেখা নাযায়। ইয়াৰ কাৰণ হয়তো এয়ে যে কুৰি শতিকাৰ আশীৰ দশকৰ পিচৰ ৰাজনৈতিক প্ৰতিনিধিসকলে আমাৰ সমাজক সুপ্ৰতিনিধিত্ব আগবঢ়াব পৰা নাই। অৱশ্যে ৰাজনৈতিক ক্ষমতাৰ উচ্চ শিখৰত নাথাকিলেও মহম্মদ তৈয়বুল্লাহ, তৰুণৰাম ফুকন, কৃষ্ণ শৰ্মা, জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা, বিষ্ণুপ্ৰসাদ ৰাভা, আদিয়েও আমাৰ সমাজক যথোপযুক্ত নেতৃত্ব দি গৈছে। তেনেদৰে লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা, অম্বিকাগিৰি ৰায় চৌধুৰী আদিয়েও সাহিত্যৰ মাজেৰে আমাৰ চকু মেল খুৱাই থৈ গৈছে। মুঠতে ভুলে শুদ্ধই আমি বিভিন্ন সময়ত আমাৰ সমাজৰ ৰাজনীতি, সাহিত্য, সংস্কৃতি আদিৰ ক্ষেত্ৰ ত কিছুমান প্ৰতিনিধি লাভ কৰিছো যি সকলৰ নাম ইতিহাসৰ পাতত জিলিকি আছে।

এইখিনিতে আমাৰ সমাজৰ প্ৰকৃত প্ৰতিনিধিসকলৰ আন এটি দিশ এন্ধাৰত ৰৈ গৈছে। এই প্ৰতিনিধিসকল হ'ল কৃষক সমাজ। যি কৃষক সমাজে পিঠিৰ ঘাম মাটিত পেলাই আমাৰ দেশৰ ভূমি উৰ্ব্বৰা কৰিছে, যিসকলৰ হাতৰ স্পৰ্শত সেউজীয়া হৈ উঠিছে আমাৰ পথাৰ তেওঁলোকৰ কথা ভাবিবলৈ আমাৰ আহৰি নাই। সেইবাবেই ৰাজনৈ
কৃষক সমাজক সঠিক পথ দেখুৱাব পৰা নাই। অথচ
যিসকল নেতৃত্বধাৰী লোক তেওঁলোকৰ বেছিভাগে
সন্তান।

যি সমাজত কৃষকৰ গুৰুত্ব নাই সেই সমাজত
কাৰণ কৃষকৰ হাততেই থাকে আমাৰ সমাজৰ উন্ন
কৃষকৰ ঘৰৰ পৰাই জন্ম লয় প্ৰকৃতাৰ্থত দেশৰ
কৰা শিল্পী, সাহিত্যিক আৰু সমাজ সেৱক। এইখিনিতে
ভিগবোৱে কোৱা এষাৰ কথা গুৰুত্বপূৰ্ণ। ভিগবৰে কৃ
লোণসেৰীয়া মন্তব্য আগবঢ়াই কৈছিল, "কৃষকৰ
শিক্ষিত হয় তেনেহ'লে পৃথিৱীত এনে কোনো চৰ
ঠগিব।" আমি সমাজখন সুন্দৰ আৰু প্ৰগতিমুখী ক
সন্তানৰ গুৰুত্ব বুজিব লাগিব, তেওঁলোকক শিক্ষি
লাগিব। অৱশ্যে আমাৰ অসমীয়া প্ৰবচনত কৃষক
পৰা চলি আহিছে। যথাঃ "যাৰ থাকে মৈ গৰু, তৰ
যদি সৰু নহৈ হোৱা ঠাকুৰ, লোকে বুলিব নিলাজ
আকৌ কোৱা হৈছে "সাত হাল সাত ভাখৰী,
গিৰী।"

আমাৰ সমাজত কৃষকৰ গুৰুত্ব নুবুজাৰ বাবেই
সমূহৰ গুৰুত্বও নাইকিয়া হৈ পৰিছে। ফলত কৃষক
দূৰৰে কথা, কৃষককহে সৰু কৰি ৰখাৰ এক শোষণ
মানসিকতা আমাৰ সমাজৰ তথাকথিত ৰাজনৈতি
বহন কৰি আহিছে। আমাৰ ৰাজনৈতিক নেতাসকলে
যে মহানগৰীত ওখ ওখ অট্টালিকা গঢ়ি উঠিলেই
প্ৰগতিৰ পথত বুলি ঢাক - ঢোল বজায়। এ
বেছি ভাগৰেই স্বত্বাধিকাৰী যে কলাধনৰ অ
তেওঁলোকে পাহৰি যায়। পাহৰি যায় বাবেই
বাৰ টকা কেজিৰ পিয়াজ ফাঁচী বজাৰৰ বহিৰ
টকাত, দহ টকাৰ আলু ত্ৰিশ টকাত আৰু ত্ৰিশ ট

B.H.B. College, Sarupeta

টকাত (২০১০) বিক্ৰী কৰিবলৈ সুযোগ পায়। কোনে দিয়ে এই সুযোগ? নিশ্চিতভাবে এই সুযোগ দিছে ক্ষমতাধাৰীসকলে। অথচ যেতিয়াই অসমৰ কৃষকৰ হাতলৈ পিয়াজ, আলু আৰু মচুৰ দালি আহে তেতিয়া এইবোৰ সামগ্ৰীৰ দাম কমি আহে চাৰিভাগৰ এভাগলৈ। যি সময়ত ফাঁচী বজাৰৰ ব্যৱসায়ীয়ে লুণ্ঠনৰ কাৰাগাৰ সাজে সেই সময়ত অসমৰ কৃষকে ন্যায্যতা নেপাই আত্মহত্যা কৰে। এনে ঘটনা ১৯৯০ চনৰ পৰা ২০১০ চনৰ ভিতৰত অসমৰ কেৰাঠাইতো ঘটিছে। অসমৰ কোনো এগৰাকী ক্ষমতাধাৰী ৰাজনৈতিক প্ৰতিনিধিয়েই কৃষকৰ এই বিষাদময় বতৰা পাই তেওঁলোকৰ জীৱন যন্ত্ৰণা বুজি পোৱাৰ চেষ্টা কৰা নাই। ফলত ক্ষমতাধাৰীসকলে কৃষকৰ প্ৰকৃত প্ৰতিনিধি হোৱাৰ যোগ্যতা অৰ্জন কৰিব পৰা নাই।

আমাৰ ৰাজ্যত ৰাজনৈতিক স্তৰত প্ৰকৃত প্ৰতিনিধিৰ অভাৱৰ মূল কাৰণ কি? মূল কাৰণ বিচাৰিলে আমি ক'ব লাগিব যে বেছিভাগ ৰাজনৈতিক নেতাৰেই সপোন হ'ল ক্ষমতা আহৰণৰ মাজেৰে নিজৰ ভৱিষ্যৎ সুৰক্ষিত কৰি পাঁচ বছৰতে পৰৱৰ্তী বংশধৰসকলৰ বাবে পাঁচশ বছৰৰ ধন গোটোৱা। সেইবাবেই মন্ত্ৰী সংসদ বিধায়ক হোৱাৰ পিচত আমাৰ ৰাজ্যৰ বেছিভাগ ৰাজনীতিকৰেই দেশে-বিদেশে নামে-বেনামে [illegible] সম্পত্তিৰ ভাণ্ডাৰ। ২০১০ চনৰ এহেজাৰ কোটিটকীয়া উত্তৰ [illegible] কেলেংকাৰীৰ অন্যতম নায়ক কুখ্যাত বেজাউল ছয়েইন খান (আন এটা খান) সমন্বিতে এন.আই.এৰ দ্বাৰা অভিযুক্ত অপৰাধীসকল আমাৰ ৰাজনৈতিক প্ৰতিনিধি সকলৰেই আশীৰ্বাদপুষ্ট বুলি সংবাদ মাধ্যমত প্ৰকাশিত হৈছে। এসময়ৰ চৰিশকোটি টকীয়া এল.ও.চি কেলেংকাৰীৰ নায়কসকলো আমাৰ ৰাজ্যৰেই উচ্চ স্তৰৰ ৰাজনৈতিক প্ৰতিনিধি। এই [illegible] [illegible] কোটি কোটি টকা লুণ্ঠন কৰি এওঁলোকে গঢ়িছে নিজৰ অট্টালিকা, ধন সম্পদ। লোভ, ক্ষমতা আৰু স্বেচ্ছাচাৰে এওঁলোকক অন্ধ কৰি পেলাইছে। তেওঁলোক এতিয়া ৰাইজৰ মনত নেতা নহয়, হতশ্ৰীহে। মহাভাৰতৰ উদ্যোগ পৰ্বত এই হতশ্ৰী সম্পৰ্কে কোৱা হৈছে- "লোভ প্ৰজ্ঞানমাহন্তি প্ৰজ্ঞা হন্তি হতহ্ৰিয়ম/হ্ৰীৰ্হতা বাধতে ধৰ্মাং ধৰ্মোহন্তি হতশ্ৰিয় ।।" অৰ্থাৎ, লোভে প্ৰজ্ঞা নষ্ট কৰে। প্ৰজ্ঞা নষ্ট হ'লে হ্ৰী অৰ্থাৎ লাজ নাইকিয়া হয়। লাজ নাইকিয়া হ'লে ধৰ্ম নষ্ট হয়। ধৰ্ম নষ্ট হ'লে শ্ৰী নষ্ট হয়, অৰ্থাৎ হতশ্ৰী হয়।

আমাৰ সমাজৰ বেছিভাগ ক্ষমতাধাৰী প্ৰতিনিধিৰেই এতিয়া প্ৰজ্ঞা নাই, লাজ নাই, ধৰ্ম নাই। তেওঁলোকৰ বহুতেই এতিয়া দুৰ্জনৰ পৰ্যায় পাইছে। দুৰ্জন সম্পৰ্কে শাস্ত্ৰত কোৱা হৈছে "দুৰ্জনো পৰিহৰ্তব্যো/বিদ্যয়ালংকৃতোপিছন্। মণিমা ভূষিত সৰ্প/কিমসৌ ন ভয়ংকৰ।" অৰ্থাৎ, দুষ্ট ব্যক্তি বিদ্বান হ'লেও পৰিত্যাজ্য। কাৰণ সাপৰ মূৰত মণি থাকিলেও সেই সাপ ভয়ংকৰ।' আমাৰ সমাজৰ অনেক প্ৰতিনিধিয়েও দুৰ্জনৰ ৰূপত মূৰত সাপৰ মণি ধাৰণ কৰিছে। তেওঁলোকে সাপৰ মণি পিন্ধি পোহৰ বিলাব খুজিছে, কিন্তু সেই পোহৰৰ স্পৰ্শ পাবলৈ ৰাইজ যেতিয়া আগবাঢ়ি গৈছে তেতিয়াই তেওঁলোকক দুৰ্জনৰূপী প্ৰতিনিধিসকলে দংশন কৰিছে। তাকে দেখি সমাজৰ বেছিভাগ লোকেই ভয়তত্ৰ ভ্ৰমান হৈছে, নিৰাপদস্থানত অৱস্থান কৰিছে। আনহাতে এচাম সচেতন আৰু শিক্ষিত লোকে সাপক প্ৰতিৰোধ নকৰি নীৰৱতা অৱলম্বন কৰিছে। এনে লোকৰ অৱস্থা এদিন হয়তো জিউজিক্সৰ দৰে হব পাৰে। কাৰণ জিউজিক্স নামৰ এজন চিত্ৰকৰে নিজৰ ছবি আঁকি সেই ছবিখন চাই তেজ বমি কৰি মৃত্যুবৰণ কৰিছিল। আমাৰ সমাজতো এনে এটা পৰিবেশে বিৰাজ কৰিছে যেন এই সমাজৰ প্ৰকৃত ছবিখন সুক্ষ্মভাৱে নিৰীক্ষণ কৰিলে নিৰাপদ অৱস্থান লোৱা বেছিভাগ নীৰৱ লোকেই এদিন তেজ বমি কৰি মৰিব লাগিব, সেই দিন হয়তো সমাগত।

আমাৰ দেশ আৰু সমাজৰ কথা চিন্তা কৰিবলৈ যাওঁতে মাজে সময়ে বিচিত্ৰ অভিজ্ঞতাৰ সন্মুখীন হওঁ। তেনে এটি অভিজ্ঞতা হৈছিল ২০০৮ চনৰ ১৮ অক্টোবৰত লণ্ডনত শঙ্কৰদেৱ সম্পৰ্কে ভাষণ দিবলৈ যাওঁতে। লণ্ডনৰ ছেন্ট এন্দ্ৰিউজ চাৰ্চ হলত আমি যেতিয়া মুখ্য অতিথি ৰূপে 'শংকৰদেৱ বিশ্বশ্ৰেষ্ঠ নহ'ব কিয়?' শীৰ্ষক ভাষণ দিছিলো তেতিয়া ভীৰেন্দ্ৰ শৰ্মা নামৰ ভাৰতীয় পাঞ্জাবী মূলৰ এগৰাকী ব্ৰিটিছ সাংসদে আমাক কৈছিল "শংকৰদেৱৰ দৰে এজন সমাজ সংস্কাৰক যি দেশত জন্ম-গ্ৰহণ কৰিছিল সেই দেশত ইমান ব্যভিচাৰ, দুৰ্নীতি, গোষ্ঠী দ্বন্দ্ব আৰু হত্যা সন্ত্ৰাস কিয়?" আমি নতশিৰে কৈছিলো 'প্ৰকৃত প্ৰতিনিধিৰ অভাৱ'। তেতিয়া সাংসদগৰাকীয়ে আমাৰ বক্তব্যৰ বিৰোধ কৰি কৈছিল "নহয়, ভাল নাগৰিকৰ অভাৱ। ভাল নাগৰিক জন্ম দিব পাৰিলেহে ভাল প্ৰতিনিধি পোৱা যায়।" সাধাৰণ অথচ চিন্তা উদ্ৰেককাৰী সেই কথাষাৰ শুনি আমি বহু সময় ধৰি লণ্ডনৰ ছেন্ট এন্দ্ৰিউজ হলত চিন্তাত মগ্ন হৈছিলো। আমাৰ চিন্তাত আউল লগোৱা সেই কথাষাৰ শুনি সাংসদগৰাকীক ধন্যবাদ জনাইছিলো আৰু ব্ৰিটিছসকলৰ দেশপ্ৰেমৰ শলাগ লৈছিলো।

মাছ মূৰৰ পৰা গেলিবলৈ ধৰে, কিন্তু আমাৰ সমাজ গেলিবলৈ ধৰিছে তলৰ পৰা। এই গলন পচনে ইমানেই [illegible] কৰিছে যে তাৰ দুৰ্গন্ধ কেৱল আমাৰ [illegible] নাই, মগজুতো আঘাত হানিছে। আমি [illegible] মনে প্ৰাণে ভালপোৱা নাগৰিকসকলে সেই [illegible] নোৱাৰি ছটফটাইছো। আমি নিৰুপায় হৈ পৰিছো সঁচা, কিন্তু এই পৰিবেশৰ পৰা চিৰকালৰ বাবে মুক্তি পাবলৈ [illegible] কিছুমান কাম আছে। আমাৰ সমাজক শুদ্ধ পথ দেখুৱাবলৈ আমি কিছু ব্যক্তিগত আৰু সামাজিক আঁচনিও গ্ৰহণ কৰাৰ সময় আহি পৰিছে। তেনে আঁচনিৰে আমি নতুন প্ৰজন্মক সৎ আৰু নিষ্ঠাবান নাগৰিক হোৱাৰ বাট দেখুৱাব লাগিব। আমি তেওঁলোকক শুনাব লাগিব টলষ্টয়ৰ এই বাণী ঃ "নিজৰ সুখেই যাৰ জীৱনৰ লক্ষ্য তেওঁ এজন অসৎ লোক। আনৰ প্ৰশংসা পোৱাটোৱেই যাৰ জীৱনৰ লক্ষ্য তেওঁ দুৰ্বল লোক। আনৰ সুখেই যাৰ জীৱনৰ লক্ষ্য তেওঁ এজন মহৎ লোক।" আমি ভবো যে টলষ্টয়ৰ এনে বচনৰ মৰ্মাৰ্থ যিসকলে উপলব্ধি কৰিব তেওঁলোকেহে প্ৰকৃত নাগৰিকৰূপে পৰিচয় দিব পাৰিব। তেনে নাগৰিকৰ হাততহে সুৰক্ষিত হ'ব আমাৰ দেশ, আৰু তেওঁলোকৰ হাততেই সৃষ্টি হ'ব আমাৰ সমাজৰ প্ৰকৃত প্ৰতিনিধি। সন্মানীয় ৰাইজ, এই মুহূৰ্তত আপোনালোকেচিন্তা কৰিছেনে আমাৰ সমাজ কোন দিশে গৈছে? আপোনালোকে অনুভৱ কৰিছেনে সৎ মানুহৰ অৱস্থান কোনখিনিত আছে? নিজকে এবাৰ প্ৰশ্ন কৰিছেনে আপোনাৰ নিজৰেই অৱস্থান সম্পৰ্কে। যদি নিজকে প্ৰশ্ন কৰা নাই তেনেহ'লে এই মুহূৰ্ততেই কৰক আৰু নিজৰ পৰাই উত্তৰ বিচাৰক। সেইজনেই এজন চিন্তাশীল মানুহ যিজনে নিজৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ নিজে দিব পাৰে আৰু আৰু সেইজনেই প্ৰকৃতাৰ্থত প্ৰতিনিধিত্ব কৰিব পাৰে আমাৰ সমাজক । আমি তেনে প্ৰতিনিধি নিজৰ ঘৰতেই জন্ম দিব নোৱাৰোনে?

B.H.B. College, Sarupeta

কেতিয়াবা ঐতিহাসিক ঘটনা আবিকৃত চৰিত্ৰৰ কাৰ্যকলাপৰ অন্তৰালত আত্মগোপন হৈ থকা অবিলাস, অভিসন্ধি বা কৰ্ম-প্ৰেৰণাৰ উৎস কল্পনা বা অনুমানৰ সহায়ত সংযোগ কৰি দিব পাৰে। কেতিয়াবা আকৌ কাল্পনিক চৰিত্ৰৰ সহায়তো এই কাম কৰিব পাৰি। পাল বংশৰ পিচত খেন বংশ প্ৰতিষ্ঠা হোৱা কথাটো ঐতিহাসিক সত্য

বুৰঞ্জীমূলক নাটক হিচাপে 'নীলাম্বৰ'

পিংকু তালুকদাৰ

আধুনিক অসমীয়া নাটকৰ সমৃদ্ধি আৰু বিকাশ সাধনত বিদ্ৰোহী কবি নাট্যকাৰ প্ৰসন্নলাল চৌধুৰীৰ অবদান বিশেষভাৱে লেখত ল'বলগীয়া। আজীৱন শিক্ষাব্ৰতী আৰু কৃতী শিক্ষক চৌধুৰীদেৱৰ নাট্যকলা আৰু অভিনয়ৰ প্ৰতি অনুৰাগ আছিল অতি গভীৰ আৰু সুদূৰপ্ৰসাৰী। তেওঁৰ ডেকা কালছোৱাত বিশেষকৈ বিগত শতিকাৰ চতুৰ্থ দশকমানলৈ অসমৰ নাট্যমঞ্চ বঙলাৰ পৰা অসমীয়ালৈ অনুদিত নাটকৰ অভিনয়ে অধিকাৰ কৰি আছিল। মঞ্চোপযোগী অসমীয়া নাটকৰ অভাৱৰ কাৰণেই যে এনে ঘটিছিল, সেই কথা চৌধুৰীদেৱে মৰ্মে মৰ্মে অনুভৱ কৰিছিল। ফলস্বৰূপে তেওঁৰ কাপৰ পৰা সৃষ্টি হৈছিল 'মোগল বিজয়' 'নীলাম্বৰ' আৰু 'অশ্বেশ্বৰী' শীৰ্ষক তিনিখন নাটক।

নীলাম্বৰ বুৰঞ্জীমূলক নাটক। নাটকখনত ৰূপায়িত হৈছে অসম বুৰঞ্জী খ্যাত কমতাপুৰ ধ্বংসৰ কাহিনী। এই কাহিনীটো গেইট চাহাবৰ দ্বাৰা ৰচিত 'অসম বুৰঞ্জী' বিধৃত হৈছে। তদুপৰি সেইটো কাহিনীকে কিঞ্চিত পৰিবৰ্তিত ৰূপত সুকুমাৰ মহন্তৰ ঘৰৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা আৰু ড° সূৰ্যকুমাৰ ভূঞাই সম্পাদনা কৰা অসম বুৰঞ্জীতো বৰ্ণনা কৰা হৈছে।

খেন বংশৰ অন্তিম ৰজা নীলাম্বৰৰ লগত বঙ্গৰ নবাব হুছেইন শ্বাহৰ সংঘৰ্ষ আৰু কমতাপুৰ ধ্বংস - এই ঐতিহাসিক ঘটনাক কেন্দ্ৰ কৰি নীলাম্বৰ নাটকখন ৰচিত হৈছে। নীলাম্বৰৰ বৃদ্ধ মন্ত্ৰী শচীপাত্ৰই পুত্ৰ হত্যাৰ প্ৰতিশোধ লবৰ কাৰণে হুছেইন শ্বাহক মাতি আনি কমতাপুৰ ধ্বংস কৰায় বুলিও কোনো কোনো বুৰঞ্জীয়ে কয়। নীলাম্বৰ নাটৰ কাহিনীভাগ কনক লাল বৰুৱাৰ 'Early History of Kamrup" গ্ৰন্থখনটো পোৱা যায়। গতিকে 'নীলাম্বৰ' (১৯২২) যে এখন ঐতিহাসিক নাটক সেই বিষয়ে কোনো সন্দেহৰ অৱকাশ নাই।

বুৰঞ্জীৰ ঘটনা বিশেষক কেন্দ্ৰ কৰি বুৰঞ্জীমূলক নাটক ৰচিত হ'লেও ইয়াক ইতিহাসৰ পুনৰাবৃত্তি বুলি ক'ব নোৱাৰি। ইতিহাস অতীত ঘটনাৰ নিৰপেক্ষ বিচাৰক। মানৱৰ আশা-আকাংক্ষা, আবেগ-অনুভূতিৰ কলাত্মক প্ৰকাশ নহয়। কিন্তু ঐতিহাসিক ঘটনাৰ শুকান জকাত অস্থি মাংসে সংযো... কৰিব পৰাতহে নাটকৰ সাৰ্থকতা নিৰ্ভৰ কৰে। ঐতিহাসিক ... শব্দ যদিও একে নহয়, তথাপি নাট্যকাৰে বুৰঞ্জী প্ৰসিদ্ধ ... ইচ্ছানুসৰি পৰিবৰ্তন কৰিব নোৱাৰে। ঘটনা পুঞ্জৰ মাজত ... চিত্ৰ ৰাখি যায় ঘটনা পৰম্পৰাৰ মাজত কাৰ্যকাৰণৰ স... হৈ নোলায় আৰু যিবোৰ বুৰঞ্জীৰ ঘটনা আৰু চৰিত্ৰৰ পৰি... কৰিলে মূল কাহিনীৰ ওপৰত বিশেষ আঘাট নপৰে তে... স্বকীয় উদ্ভাৱনী শক্তিৰ সহায় লব পাৰে। নাট্যকাৰে ... কাৰ্যকাৰণহীন ঘটনাৰ মাজত কল্পনাৰে সম্পৰ্ক স্থাপন ... অস্পষ্ট বা অপৰিস্ফুট ঘটনা উজ্জ্বল বা স্পষ্ট কৰিবলৈ কৰ্ম... সংযোগ কৰিব পাৰে। আনকি প্ৰসিদ্ধ চৰিত্ৰবো যিটো দিশ... পেলোৱা নাই তেনে অনুজ্জ্বল আৰু মৌন দিশক উজ্জ্বল ... নাট্যকাৰৰ স্বাধীনতা আছে।

'নীলাম্বৰ' নাটকত কল্পনা আৰু ইতিহাসৰ সংমিশ্ৰ... শচীপাত্ৰ আদি ঐতিহাসিক চৰিত্ৰ হ'লেও নাটকৰ ... চৰিত্ৰহে। আনহাতে বুৰঞ্জীয়ে গড়মা কুঁৱৰী নীলাম্বৰ ... কৰিছে যদিও নাটকত ৰাণীৰ নাম চন্দ্ৰাৱলী। নন্দক ... জনা ৰজাৰ উপপত্নীৰ ফালৰ বংশধৰ হিচাপে দেখুওৱ... আৰু সন্মানহীন খেন ৰাজবংশক উচ্ছেদ কৰি নিজে ... ষড়যন্ত্ৰ কৰে। নীলাম্বৰ আৰু বিশ্বস্ত বৃদ্ধমন্ত্ৰী শচীপাত্ৰৰ ... ল'বলৈ তেওঁ ছদ্মবেশ ধাৰণ কৰি নীলাম্বৰৰ বিশ্বা... ৰাজধানীত বাস কৰে। শচীপাত্ৰৰ পুতেক মনোহৰৰ সৈ... অবৈধ প্ৰণয় আছে বুলি তেওঁ হীণ চক্ৰান্ত কৰি নীলাম্বৰ... ফলস্বৰূপে ৰজাই মনোহৰক হত্যা কৰি তেওঁৰ মস্তক ... কৰোৱায়। ৰাণী চন্দ্ৰাই বেজাৰতে নগৰৰ এচুকত ছদ্মবেশ... ধৰে। ইতিমধ্যে নন্দই মনোহৰক হত্যা আৰু শচীপাত্ৰক ...

B H B College, Sarupeta

কৰাৰ সংবাদ জনাই বৃদ্ধ মন্ত্ৰীক বিদ্ৰোহী কৰি তোলে। পুত্ৰ শোকাতুৰ শচীপাত্ৰই প্ৰতিশোধ ল'বলৈ ভীষণ প্ৰতিজ্ঞা কৰি বংগৰ নবাব হুছেইন শ্বাহৰ শৰণাপন্ন হয়। হুছেইন শ্বাহে ছল-চক্ৰান্তৰে কমতাপুৰ অধিকাৰ কৰে। এই যুদ্ধত নীলাম্বৰ আৰু ছদ্মবেশিনী ৰাণী চন্দ্ৰাৱলী মৃত্যু মুখত পৰে। মৃত্যুৰ আগে আগে নীলাম্বৰে প্ৰকৃত ঘটনাক জানিব পাৰে। মন্ত্ৰী শচীপাত্ৰই শেষ মুহূৰ্তত নন্দৰ ষড়যন্ত্ৰ বুজিব পাৰি তাক হত্যা কৰি নিজেও অগ্নিদগ্ধ হৈ মৃত্যুক আকোৱালি লয়।

বুৰঞ্জীমূলক নাটকত সাধাৰণতে প্ৰসিদ্ধ চৰিত্ৰৰ ৰাজনৈতিক কাৰ্যকলাপহে পাওঁ। তেওঁৰ পাৰিবাৰিক জীৱন আৰু ব্যক্তিগত ৰুচি-অভিৰুচি সম্পৰ্কে ইতিহাস প্ৰায়ে মৌন থাকে। এনেবোৰ ক্ষেত্ৰত নাট্যকাৰে সেই সময়ৰ সমাজলৈ দৃষ্টি ৰাখি কল্পনাৰ সহায়ত ইতিহাসে চৰিত্ৰত খালী ৰখা দিশ পূৰণ কৰাত একো বাধা নাই। আলোচ্য নাটখনটো নীলাম্বৰ শচীপাত্ৰ আদি চৰিত্ৰৰ ক্ষেত্ৰত এই কথা প্ৰযোজ্য। বুৰঞ্জীৰ কাহিনীৰ মতে নীলাম্বৰ বীৰ আৰু যোদ্ধা। শচীপাত্ৰই সকলো সময়তে কমতাপুৰৰ উন্নতিৰ বাবে চিন্তা কৰে। এই কথাখিনিৰ সূত্ৰ ধৰি নাট্যকাৰে এনে ধৰণৰ কিছুমান সংলাপ চৰিত্ৰ দুটিৰ মুখত দিছে। ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁলোকৰ বীৰত্ব দেশভক্তি আদি সুন্দৰকৈ প্ৰকাশ পাইছে , অথচ বুৰঞ্জীৰ কাহিনীৰ প্ৰবাহো অক্ষুন্ন আছে। যেনে—

শচীপাত্ৰ— "মোৰ ছোৱালী নাই, কমতাপুৰেই মোৰ ছোৱালী। আজি মই নিপুত্ৰী হৈ কেনেকৈ সেই কন্যাক শত্ৰুৰ মুখত পেলাই দিম? আৰু কবলৈ কথা নোলায়-নীলাম্বৰো মোৰ পুত্ৰ তুল্য আছিল।"

(৪ৰ্থ অংক, ২ য় দৃশ্য)

কেতিয়াবা ঐতিহাসিক ঘটনা বৰ্ণিত চৰিত্ৰৰ কাৰ্যকলাপৰ অন্তৰালত [illegible] ঘটনা বৰ্ণিত, ঘটিতব্যি বা অৰ্ধ-প্ৰকাশ উহ্য কল্পনা বা অনুমানৰ সহায়ত সংযোগ কৰি দিব পাৰে। কেতিয়াবা আকৌ কাল্পনিক চৰিত্ৰৰ সহায়তো এই কাম কৰিব পাৰি। পত্ৰ বংশৰ পিছত খেন বংশ প্ৰতিষ্ঠা হোৱা কথাটো ঐতিহাসিক সত্য, অন্যহাতে পাল বংশৰ শেষ ৰজাজনৰ উত্তৰাধিকাৰী থকা কথাটোও ঐতিহাসিক সত্য। তথাপি খেন বংশ প্ৰতিষ্ঠা হয়। ইয়াৰ নিশ্চয় এটি উদ্দেশ্য বা কাৰণ আছিল অথচ এই কাৰ্যকাৰণ সম্পৰ্কত ইতিহাস নিমাত। নাট্যকাৰে 'নন্দ' চৰিত্ৰৰ সৃষ্টিৰে এটি উপকাহিনী সংযোগ কৰি উক্ত ঐতিহাসিক ঘটনাৰ সৈতে কাৰ্যকাৰণ সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিছে। ঐতিহাসিক সত্য ঘটনাৰ লগত কাল্পনিক উপকথা জড়িত কৰি দিয়াত নাট্যকাৰৰ কোনো বাধা নাই। নীলাম্বৰ নাটকত এনেকুৱা কাল্পনিক কথা বস্তু আৰু আছে। উদাহৰণস্বৰূপে মনোহৰ আৰু ললিতাৰ কাহিনী। দৰাচলতে নন্দ সংক্ৰান্ত উপকাহিনীটোৰ সৈতে ললিতা-মনোহৰৰ কাহিনীৰ বিষয় বস্তুৰ গভীৰ সম্পৰ্ক আছে। পাল বংশক ক্ষমতাচ্যুত কৰিছিল ব্ৰাহ্মণসকলে। এতিয়া দেখা গৈছে মনোহৰ ব্ৰাহ্মণ আৰু ললিতা শূদ্ৰ। যি ব্ৰাহ্মণে উপপত্নীৰ গৰ্ভজাত সন্তানক ঘৃণাৰ চকুৰে চাই ৰাজ সিংহাসনত বহিব নিদিলে, যি ব্ৰাহ্মণে গৰখীয়া ল'ৰা নীলাম্বৰক ধৰি আনি খেন বংশৰ ৰজা হিচাপে ৰাজপাটিত বহুৱালে সেই ব্ৰাহ্মণৰ বংশধৰেই আকৌ শূদ্ৰৰ সৈতে প্ৰণয়াসক্ত হয় কেনেকৈ? নন্দৰ মনত বাৰে বাৰে এই প্ৰশ্নৰ উদয় হয়। আৰু ইয়েই প্ৰতিশোধ লবলৈ নন্দক তাড়িত কৰে। গতিকে নন্দৰ কাহিনী ললিতা-মনোহৰৰ কাহিনীৰ মাজত এক যোগসূত্ৰ আছে।

বহুক্ষেত্ৰত ঐতিহাসিক ঘটনাৰ ধুমুহা বতাহৰ বিপৰীতে শান্ত স্নিগ্ধ পাৰিবাৰিক জীৱনৰ চিত্ৰ নাইবা প্ৰেম-প্ৰীতি, স্নেহ-মমতা আদি কোমল বৃত্তিবোৰৰ পৰিস্ফুৰণ দেখুৱাবলৈ কাল্পনিক উপবস্তু সংযোগ কৰা হয়। ললিতা-মনোহৰৰ কাহিনী তেনে এটি সংযোজনা। আকৌ নীলাম্বৰ আৰু চন্দ্ৰাৱলীৰ ব্যক্তিগত প্ৰেমৰ সম্পৰ্কও নাট্যকাৰে একেই কাৰণতে নাটকত ঠাই দিছে কিন্তু কল্পনাই যাতে যুগ সম্ভাৱনাক অতিক্ৰম কৰি নাযায় তালৈ সততে নাট্যকাৰে দৃষ্টি ৰখা উচিত। 'নীলাম্বৰ' নাটকৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰসন্নলাল চৌধুৰী এই ক্ষেত্ৰত সফল। তেওঁ সমসাময়িক যুগৰ ব্যৱহাৰিক ৰীতি-নীতি, সাজ-পোছাক, কথা-বতৰা ইত্যাদি সুন্দৰকৈ প্ৰকাশ কৰিব পাৰিছে লগতে সেই যুগৰ সামাজিক লোকৰ পাৰ্শ্ব চৰিত্ৰ ৰূপে দাঙি ধৰিব পাৰিছে।

ঐতিহাসিক নাটকত ৰস পৰিবেশন এটা উল্লেখযোগ্য কথা। যি নাটকৰ কাহিনী অতিশয় বাস্তৱ, সেই নাটৰ বাস্তৱতা যাতে অক্ষুণ্ণ থাকে সেইপালে তীক্ষ্ণ দৃষ্টি ৰখা প্ৰয়োজন। বহুক্ষেত্ৰত ঐতিহাসিক নাটকতো ঘটনাৰ চমৎকাৰিত্বৰ পৰিবৰ্তে চৰিত্ৰৰ মনস্তাত্বিক সংঘাট অংকন কৰাটো অধিক প্ৰয়োজন হৈ পৰে। 'নীলাম্বৰ' নাটকত দেখা গৈছে নন্দই নীলাম্বৰ, শচীপাত্ৰ আদি চৰিত্ৰত মনস্তাত্বিকভাৱে বিন্যস্ত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। নাট্যকাৰে এই ক্ষেত্ৰত নীলাম্বৰ আৰু শচীপাত্ৰৰ মানসিকতা প্ৰকাশত বেছিকৈ গুৰুত্ব দি নাটকখন আকৰ্ষণীয় কৰি তোলা দেখা যায়। এক কথাত ঐতিহাসিক সম্ভাৱনা আৰু সম্ভাৱ্যতাৰ ভেটিত নাট্যকাৰে কাহিনীৰ বিন্যাস ঘটাইছে। এই ক্ষেত্ৰত ঐতিহাসিক নাটকৰ এটা উল্লেখযোগ্য বৈশিষ্ট্য নাট্যকাৰে ৰক্ষা কৰা দেখা যায়। নাটকখনত 'নীলাম্বৰ' মানসিক অন্তৰ্দ্বন্দ্ব জৰ্জৰিত। চন্দ্ৰা, মনোহৰ তেওঁৰ অতি ওচৰৰ মানুহ হ'লেও মুখ খুলি একো কব পৰা নাই বৰং তেওঁলোকৰ প্ৰতি দিনে দিনে সন্দেহ ঘনীভূতহে হৈছে। এই ক্ষেত্ৰত নীলাম্বৰৰ সংলাপটো আকুলিয়াব পাৰি :- বিশ্বাস নাই.....বিশ্বাস নাই।.....চন্দ্ৰাত বিশ্বাস নাই.....কাক বিশ্বাস কৰিম?" আকৌ অন্যফালে খেন বংশৰ প্ৰতিষ্ঠা আৰু উন্নতিত আত্মনিয়োগ কৰি অহা পুত্ৰ শোকাতুৰ শচীপাত্ৰই জীৱনৰ বিয়লি বেলিকা নিজে পত্নী ৰজা আৰু ৰজাক ধ্বংশ কৰিবলৈ যাওঁতে যি গভীৰ অৰ্ন্তদ্বন্দ্বৰ সন্মুখীন হৈছে তাক ফুটাই তোলোতে নাট্যকাৰ সফল হৈছে। শেষ মুহূৰ্তত নন্দৰ চক্ৰান্ত বুজিব পাৰি বৃদ্ধ মন্ত্ৰীয়ে নন্দক নিজ হাতে হত্যা কৰি অগ্নিত আত্মসমৰ্পন কৰিছে।

ঐতিহাসিক নাটকৰ ভাষা শৈলী সম্পৰ্কেও কিছুমান বাধ্য-বাধকতা আছে। বুৰঞ্জীৰ ঘটনাও সত্য, চৰিত্ৰও সত্য। সেইকাৰণে বাস্তৱতাৰ ফালে দৃষ্টি ৰাখি কৰলৈ হলে গদ্যই ঐতিহাসিক নাটকৰ স্বাভাবিক মাধ্যম। কিন্তু ঐতিহাসিক ঘটনা অতি প্ৰাচীন হ'লে তাত অমিত্ৰাক্ষৰ বা পদছন্দ ব্যৱহাৰ কৰা প্ৰয়োজন। কিন্তু নাটকৰ কাহিনী আমাৰ সময়তকৈ বেছি পুৰণি নহলে গদ্যই উপযুক্ত মাধ্যম। অৱশ্যে চৰিত্ৰৰ শৌৰ্য-বীৰ্য আৰু ঘটনাৰ উচ্ছল তৰংগমালাক ৰূপ দিবলৈ এক প্ৰকাৰ উন্নীত গদ্যৰ প্ৰয়োজন। নাট্যকাৰে 'নীলাম্বৰ' নাটকত তেনে ওজস্বী গদ্যসংলাপ প্ৰয়োগ কৰি ঐতিহাসিক ঘটনাক জীৱন্তৰূপে উপস্থাপন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। এনে গদ্য সংলাপ নীলাম্বৰ শচীপাত্ৰ আদি চৰিত্ৰৰ মুখত কিছু কিছু দেখা যায় —

ঐতিহাসিক নাটকত নাট্যকাৰৰ মূল উদ্দেশ্য হ'ল কলা-কৃষ্টি। এই ক্ষেত্ৰত নাট্যকাৰ বিশেষভাৱে সাৱধান হব লাগে। দেখা যায় বুৰঞ্জীৰ ঘটনাত চৰিত্ৰৰ কলাত্মক অভিব্যক্তি বৰ বিশেষ দৃষ্টি গোচৰ নহয়। গতিকে নাট্যকাৰে অপ্ৰয়োজনীয় চৰিত্ৰৰ সমাবেশ ঘটাই চৰিত্ৰৰ তালিকাখন দীঘলীয়া কৰি পেলায়। বুৰঞ্জীৰ ঘটনাৰ ওপৰত নাট্যকাৰৰ বিশেষ দখল থাকিলে ইয়াৰ পৰা হাত সাৰিব পাৰি। কম সংখ্যক চৰিত্ৰৰ সহায়তেই কলা-সৃষ্টি সম্ভৱপৰ হয়। নীলাম্বৰ নাটকত প্ৰধান চৰিত্ৰৰ সংখ্যা বেছি নহয়। ইয়াৰ কাহিনীভাগ

প্ৰধানকৈ নীলাম্বৰ শচীপাত্ৰ, মনোহৰ আৰু নন্দই আগবঢ়াই নিছে। স্ত্ৰী চৰিত্ৰৰ ভিতৰত চন্দ্ৰাৱলীৰ ভূমিকাই প্ৰধান। চন্দ্ৰাৰ মৃত্যুৰ পিচতহে ললিতা সক্ৰিয় হৈছে। গতিকে নাটকখনত সৰু-সুৱা চৰিত্ৰৰ সংখ্যা বেছি যদিও চৰিত্ৰবোৰ প্ৰধানকৈ মূল চৰিত্ৰ কেইটিৰ ছত্ৰছায়াতেই পৰিচালিত হৈছে। গতিকে চৰিত্ৰ সৃষ্টিৰ ক্ষেত্ৰত নাট্যকাৰে দক্ষতাৰ পৰিচয় দিব পাৰিছে। ইয়াৰ লগতে এটা ঐতিহাসিক বাতাবৰণো নাট্যকাৰে সৃষ্টি কৰা দেখা যায়। তেওঁ সমসাময়িক যুগৰ পৰিৱেশ আৰু চেতনা নাটখনৰ মাজেৰে প্ৰতিফলিত কৰাৰ চেষ্টা কৰিছে। উদাহৰণস্বৰূপে নন্দই চন্দ্ৰক কোৱা সংলাপত তাৰ আভাস পাব পাৰি—

"কিন্তু ৰাজ্যৰ মুখীয়াল ব্ৰাহ্মণ সমাজে, — - মন্ত্ৰ মাতি জুইত ঘিউ পুৰি কৰা বিবাহৰ সন্তান নহয় দেখি জাৰজ আখ্যা দি তেওঁৰ দাবী অগ্ৰাহ্য কৰি সিংহাসন দিলে কাক??"

নাটকখনত ৰাজনৈতিক চেতনা আৰু আদৰ্শ যেনে দেশভক্তি, কৰ্তব্যনিষ্ঠতা, আত্মাহুতি ইত্যাদি মহৎগুণৰ অভিব্যক্তি লক্ষ্য কৰা যায়। নীলাম্বৰ, শচীপাত্ৰ আদিৰ ক্ষেত্ৰ ত এই গুণসমূহ সুন্দৰকৈ প্ৰকাশ পাইছে। নীলাম্বৰ ৰজা হিচাপে এজন উপযুক্ত ৰজা। এই কথাটো নাট্যকাৰে প্ৰতিপন্ন কৰিব বিচাৰিছে। আনহাতে শচীপাত্ৰকো দক্ষ মন্ত্ৰী ৰূপে দেখুওৱা হৈছে।

ঐতিহাসিক নাটক হিচাপে নীলাম্বৰ সফল হ'লেও কিছু কিছু দোষেও নাট্য কাহিনীক স্পৰ্শ নকৰাকৈ থকা নাই। যেনে নন্দৰ প্ৰতিশোধ পৰায়নতাৰ মাত্ৰা অতি বেছিকৈ প্ৰকাশ পাইছে মনোহৰ ললিতাৰ প্ৰেম, মনোহৰৰ আকস্মিক নিৰুদ্দেশত ললিতাৰ উন্মাদগ্ৰস্ততা, ৰাণী চন্দ্ৰাৱলীৰ পতিপৰায়নতা আৰু ছদ্মবেশেৰে নীলাম্বৰক ৰক্ষা কৰাৰ প্ৰচেষ্টা ইত্যাদি। চাঞ্চল্যজনক ঘটনাবলী আৰু অলপ কম হ'লেও নাটকীয় বিষয়বস্তু ক্ষতিগ্ৰস্ত নহ'লহেঁতেন। প্ৰতিশোধ প্ৰেম, পুত্ৰহত্যা, আত্মহত্যা, উন্মাদগ্ৰস্ততা আদি চাঞ্চল্যকৰ ঘটনাৰ সমাবেশে নাটকখনক কিছুমান অতি নাটকীয় বৈশিষ্ট্য দান কৰিছে। এইবোৰৰ স্বত্বেও ঐতিহাসিক নাট নীলাম্বৰত নাট্যোৎকণ্ঠা শেষলৈকে আছে।

'নীলাম্বৰ' ঐতিহাসিক নাট হ'লেও ইয়াত শ্বেক্সপীয়েৰৰ 'অথেলো' নাটৰ প্ৰভাৱ বৰ্তমান। 'ওথেলো' নাটকত হত্যা, আত্মহত্যা, প্ৰতিশোধ প্ৰবৃত্তি চৰিতাৰ্থ কৰাৰ লালসা, উন্মাদগ্ৰস্ততা আদি নানান নাটকীয় সম্বল সংযোজিত হ'লেও, নাট্যকাৰৰ জীৱন দৃষ্টিৰ অন্তৰ্মুখিতা সূক্ষ্ম নাট্যবোধ আৰু কাব্যিক লাৱণ্যময়তাই নাটকখনক অন্যতম শ্ৰেষ্ঠ ট্ৰেজেডীৰূপে প্ৰতিষ্ঠা কৰাইছে। চৌধুৰীৰ 'নীলাম্বৰ'ত সন্নিবেশিত চৰিত্ৰ-ঘটনা পৰিৱেশ -পৰিস্থিতি আদিৰ চিত্ৰণত চমৎকাৰিত্ব আৰু বিচিত্ৰতাৰ অভাৱ ঘটা নাই, কিন্তু তাত শ্বেক্সপীয়েৰৰ 'ওথেলো'ৰ দৰে জীৱন দৃষ্টিৰ অন্তৰ্মুখিতা আৰু কাব্যিকতা নাই। তথাপিও কব পাৰি প্ৰসন্নলাল চৌধুৰীৰ 'নীলাম্বৰ'এখন উল্লেখযোগ্য ঐতিহাসিক নাটক।

(লেখিকা : প্ৰাক্তন ছাত্ৰী)

প্ৰথম প্ৰেম

কৌস্তভমণি শইকীয়া

কোন কাহানিয়েই ভাল পাইছিলোঁ তোমাক
লাজতে ক'বলৈ নহ'ল
এই দুৰ্বলতাৰ বাবে বাৰে বাৰে
শাস্তি দিছিলোঁ নিজকে নিজে

তোমাৰ চকুত সেইদিনা প্ৰেম নাছিল
চাবনিত ভৰি আছিল প্ৰশান্তি
তোমাৰ মাত শুনিবলৈ মই
আলহী হৈছিলোঁ বুকুৰ ঘৰৰ

তুমি কি পিন্ধিছিলা মনত নাই
তোমাক লগ পোৱা সময়বোৰ
মনৰ মণিকোঠাত সাঁচা আছে

তুমি ভাল পাইছিলা বসন্তকাল
মই কেতেকী ফুল ছিঙিবলৈ গৈ
তেজত বুৰাই থৈ আহিছিলোঁ কাঁইটীয়া বাধা

তুমি আজিও মোক ভাল পাই আছানে?
আধৰুৱা প্ৰকাশৰ এই সুখস্মৃতি
গাৰুৰ তলৰ সপোনত ৰাখিছানে লুকুৱাইঙ্গ

জানো, ৰাহি যোৱা নাহে বুলি আমাৰ প্ৰেমক
উপলুঙা কৰিলে কুহকিনী আশাই
কোন কাহানিয়েই ভাল পাইছিলোঁ তোমাক
আজিও উজাৰ কৰি আছোঁ অভিভূত আবদাৰ।

B.H.B. College, Sarupeta

ৰিক্সাৱালা

বিশ্বজিৎ পাঠক
প্ৰাক্তন আলোচনী সম্পাদক, বি এইচ্‌ বি মহাবিদ্যালয়

নোবাৰোঁ নোবাৰোঁ বুলি
জথৰ হৈ গ'লেও ভৰি
গৈ থকা এপেডেল দুপেডেল কৰি
ৰ'দ দিলে ঘামি-জামি
বৰষুণ আহিলে তিতি-বুৰি
বোকা-পানী পালে খুপি খুপি
নহ'লে যে নোজোৰে গধুলি
দুবেলাৰ দুমুঠি মালিকৰ একুৰি

তই শাওণীয়া বৰষুণৰ
গাঁৱলীয়া মান কচুপাত
জেঠুৱা খৰৰ নগৰীয়া ছাঁ

তই চৌপথত এদিন নহ'লে হাজিৰ
অচল হয় নগৰ
স্তব্ধ হবি নগৰীয়া শ্বাস-প্ৰশ্বাস
সেয়েহে হয় হাজিৰ, [illegible]
পিঠিত তুলি [illegible]
এক-[illegible] গন্তব্য বাট
[illegible]
তোক [illegible]
ভিৰৰ মাজৰ ভিৰ ঠেলি
লয়নে কোনোবাই খবৰ
তিনিটা চকাৰ ঘূৰ্ণীয়মান আয়তন কমিলে
তোৰ যে নজ্বলে আখল
নে
ঈশ্বৰ নামৰ চয়তান সাজি
চয়তানৰ ইচ্ছাক দোহাই দি
তোৰ সপোন কাটি
পুৰি পেলায় তোৰ ভোকৰ ভূগোল

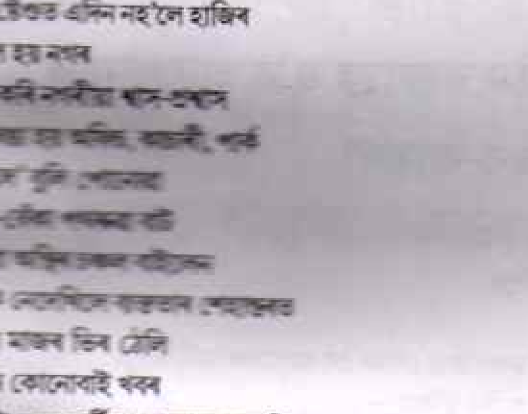

নিচাখোৰ যদিও তোৰ এৰাব নোৱাৰা অভ্যাস
ক্ষণিক বন্ধুত্বৰ সোৱাদ চেলেকি
ময়ো হৈছোঁ বহুবাৰ এদিনীয়া লগৰী তোৰ
তই নক'লেও মুখ খুলি
তোৰ চকুত দেখিছোঁ বৰফৰ সাগৰ
মুখত টিক্‌ টিক্‌ কৰে ৰঙা বেলি দুপৰৰ

বোবা যন্ত্ৰণাৰে ভাৰাক্ৰান্ত
তোৰ দেহৰ কেঁকনিত ভালকৈ উঠিছোঁ বুজি
মোৰ পিতাইৰ দেহতো সেই একেই ধ্বনি
তোৰ মোৰ একেটাই শ্ৰেণী
চলাহী কথাৰ একেই চিকাৰ আমি।

ৰ'দালিৰ গান

জুমি দাস
প্ৰাক্তন ছাত্ৰী

এবুকু উশাহেৰে সাৰ পাই উঠিছিল
পৰা সুৰুথিৰ [illegible] বেলিটো;
বুকুৰ অস্থিৰ হেঁপাহবোৰে [illegible] মাৰি ধৰি
আইয়ে লৰবি গৈছিল [illegible] বাটেদি।
আই মানুহজনীৰ বুকুখনত যে ভোগালীয়ে নিজানে
বাহ পাতি আছে
আই সময়কে নাপায়;
সহজ সৰল আইয়ে ৰামধেনুৰ এমুঠি ৰঙেৰে
ৰঙীন হোৱাৰ সপোন দেখে;
বতাহৰ লগত আইয়ে ৰিজাই চায়
বন্দী অনুভৱৰ সাঁকোৰ গভীৰতা
আইয়ে বুজি নাপায়
দুখৰ লগত সুখৰ মিলনৰ কথা;
পোহৰৰ স'তে আন্ধাৰৰ গোপন বুজাবুজি;
আকুলতাৰে হাত মেলিলেই
আইয়ে উমান পাব
আঙুলিৰ ফাঁকেৰে সৰি পৰা
সেউজীয়া দিনবোৰৰ হেঙুলীয়া আভা
আইয়ে বাট চাওক সৃষ্টিৰ নতুন দিনলৈ।
আলসুৱা চিনাকি সুঁতি এটাৰ স্নেহৰ বান্ধোন হৈ
আইৰ মাজত সাৰ পাওক
বেলি ডুবাৰ পৰত জোনাকৰ নিবিড় প্ৰতিশ্ৰুতি...

B.H.B. College, Sarupeta

পৰিক্ৰমা

হিমাংশু অনুপম

মানুহজন বহল পথাৰৰ প্ৰেমিক
কজলা আকাশৰ তলত
পানীপূৰ্ণ একাঠু দ' পথাৰত
সপোন গোঁঠাত ব্যস্ত।

সিক্ত মাটিৰ লালায়িত ফুৰফুৰীয়া গোন্ধে
উন্মাউল কৰি তুলে।
নাঙলত দিয়ে শান
কাঁচিত ধাৰ।

তৰাবোৰ প্ৰিয় যদিও
ভেটিতৰাটো দেখা নাই কাহানিও
ভাগৰৰ হেঁচাত নিদ্ৰামগ্ন
সেই সময়বোৰত।
অৱশ্যে ফেহুজালিৰ সৈতে তেখেতৰ
নিবিড় সম্পৰ্ক।
ভাল পায় পুৰবীৰ কোমল উষ্ম।

তেখেতে নাজানে
ক'ত দুৰ্নীতিৰ যাই উৎস।
নাজানে শ্ৰেণী সংগ্ৰামৰ কঠিন সূত্ৰ।
কেতিয়াও আওৰোৱা নাই
ডাচ্ কেপিটেলৰ কালজয়ী পৃষ্ঠাবোৰ।
ক'তো শুনিবলৈ পোৱা নাই
বলচেভিক বিপ্লৱৰ গাঁথা।

প্ৰকৃতাৰ্থত, মানুহজন হোজা।
অৱশ্যে বুজি উঠিছে ক্ৰমান্বয়ে
চাউল এতিয়া আঠ টকাত নাপায়।
তেল (সৰিয়হ)ৰ দাম সত্তৰ টকা।
ৰংমন, ৰাংঢালীৰ বৰ্দ্ধিত কাপোৰৰ দৰ
এড্‌মিশ্বন ফিৰ নামত ভাগে
সাঁচতীয়া ধন
আৰু কাগজ-কলমত।

সম্প্ৰতি মানুহজন
পৰিবৰ্তনৰ ক্ৰমবিকাশত।
তেওঁৰ বাবে এতিয়া
জীয়াই থকাটো, এটা সংগ্ৰাম।

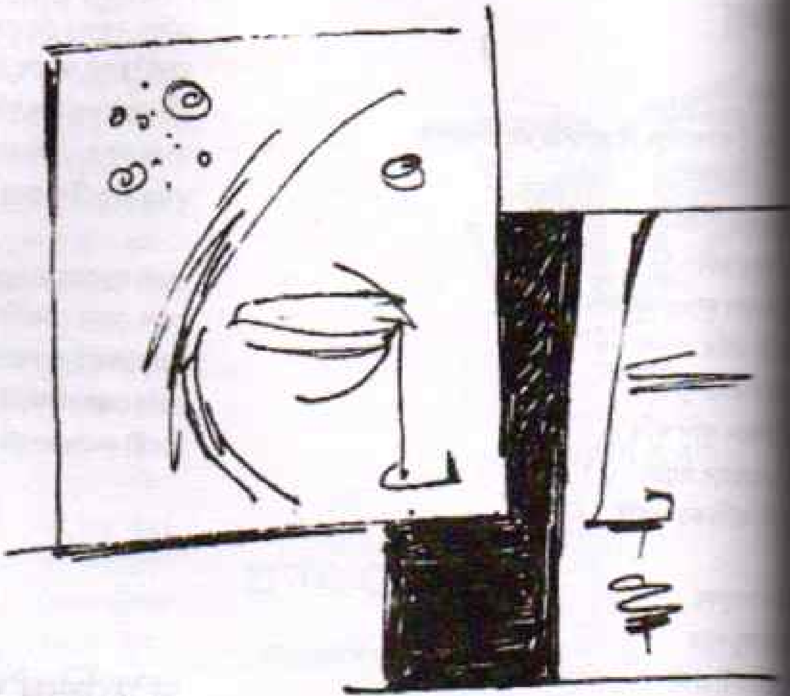

এদিন ৰক্তাক্ত হ'ব আপোনাৰ আদব-কায়দা

পুতুল কুমাৰ শৰ্মা
ভৱানীপুৰ

তেওঁ তত্ত্বৱজিয়া যৌবন লৈ আগতেও আহিছিল।
তেওঁ আহিব বুলিয়ে—
বিখ্যাত চহৰবোৰও উন্মাদ হৈ উঠে যৌৱনত
সাত দিন সাত ৰাতি হোটেলবোৰৰ চকুলৈ টোপনি নাহে—
চহৰৰ বৃহৎ বৃহৎ অট্টালিকাবোৰে হাঁহি থাকে
ৰাজন্য কৰি গাত তত নোহোৱা হয়। কাৰণ—
তেওঁৰ আদেশতে, বাধা দিয়া হয় অশ্বমেধ ৰঙা ঘোঁৰা
তেওঁৰ আদেশতে ফাঁচী দিয়া হয় নিৰ্দোষীক
তেওঁৰ আদেশতে সাত দিন সাত ৰাতি
জ্বলাই দিয়া হয় চহৰ নগৰ
তেওঁৰ আদেশতে সৃষ্ট মতাদৰ্শক
নিজৰ স্বাৰ্থৰ বাবে জঘন্যতম মতাদৰ্শক প্ৰয়োগ কৰে।
এইবাৰ তেওঁৰ সতে কৰ্দ্দম কৰা হ'ল
তেওঁক কোৱা হ'ল
অশ্বমেধ ৰঙা ঘোঁৰাই প্ৰতিযোগিতাত
এদিন ৰক্তাক্ত কৰিব
আপোনাৰ আদব কায়দা।

B.H.B. College, Sarupeta

ৰাজ্যখনত হেজাৰ বিজাৰ কোটি টকা খৰচ হৈ আছে। এই বিপুল ধনব্যয়ৰ পৰা আমাৰ যুৱপ্ৰজন্মৰ ভবিষ্যত সুৰক্ষিত নহলে তাক অপব্যয় বুলি কৰ লাগিব। সেয়ে যুৱ প্ৰজন্ম সজাগ হ'ব লাগিব যাতে বিভিন্ন আঁচনিৰ ধন উচিতভাৱে ব্যয় হয় আৰু ৰাজ্যখন প্ৰগতিৰ পথত আগবাঢ়ে

বিশিষ্ট বুদ্ধিজীৱী, সাহিত্যিক ড° হীৰেন গোঁহাইৰ সৈতে অন্তৰংগ আলাপ

আমাৰ জানিবলগীয়া ঃ

❑ উঠি অহা যুৱচামৰ ভবিষ্যত উত্তৰণ সম্পৰ্কে আপোনাৰ অভিমত?
❑ নতুন প্ৰজন্মক আপ্লুত কৰিব পৰাকৈ আপুনি কি বানী আগবঢ়াব?
❑ নতুন প্ৰজন্মৰ ৰাজনৈতিক মতাদৰ্শ বা ধ্যান ধাৰণা সম্পৰ্কে আপুনি কি ...ব্য দিব?

...উঠি অহা যুৱক-যুৱতী সকল যেনে পৰিবেশত ডাঙৰ হৈছে, তেওঁলোক ...ক কঠিন ভবিষ্যতৰ পিনে গৈ আছে বুলি ধাৰণা হয়।

এই পৰিবেশত লাহে লাহে ৰাষ্ট্ৰই দেশৰ নাগৰিকসকলৰ প্ৰতি ...ৰ দায়িত্ব এৰি দিবলৈ ধৰিছে। জনসাধাৰণৰ জীৱিকা অৰ্জন, স্বাস্থ্য, ...া আদি যেন ৰাষ্ট্ৰৰ দায়িত্ব আৰু নহয়। প্ৰত্যেকেই এনে ক্ষেত্ৰত নিজৰ ...য় এৰি নিজে চম্ভালিব লাগিব। কেৱল চৰকাৰে নিজা খুছিমতে নিৰ্ণয় ... অতি দৰিদ্ৰ চামক বিশেষ সহায় আগবঢ়োৱাৰ নীতি লৈছে— যদিও ...ত্ৰ দুৰ্নীতিৰ প্ৰকোপ ভয়াবহ। সম্প্ৰতি চৰকাৰৰ নীতি হৈছে ধনিক শ্ৰেণীক ...য় কৰা।

যদি কৰ্মসংস্থাপনৰ বাবে চৰকাৰে সা-সুবিধা কৰি দিলেহেতেন, ...হলে নিজ নিজ আগ্ৰহ আৰু যোগ্যতাৰ প্ৰত্যেকেই নিজেই নিজৰ জীৱিকাৰ ...মোকলাই ল'লেহেতেন। যদি চিকিৎসাৰ খৰচ, ঔষধপাতিৰ খৰচ ...তীত নহ'লহেঁতেন, তেনেহলে বাইজেই স্বাস্থ্যৰক্ষাৰ উপযুক্ত ব্যৱস্থা নিজে কৰি ল'লেহেতেন। সেই পৰিবেশ গঢ়ি দিয়াৰ চেষ্টা চৰকাৰে বৰ্জন কৰিছে। সেয়ে অভাৱ আৰু নিৰাপত্তাহীনতাৰ উৎকণ্ঠাত যুৱসমাজ উদ্বিগ্ন। তদুপৰি তাকৰীয়া অথচ দুৰ্লভ সুযোগ-সুবিধাৰ বাবে আৰম্ভ হৈছে তীব্ৰ প্ৰতিযোগিতা।

ধনিশ্ৰেণী আৰু চৰকাৰৰ দখলত থকা মাধ্যমসমূহত সেয়ে প্ৰতিযোগিতাকে চৰম জীৱনাদৰ্শ ৰূপে অনবৰত প্ৰচাৰ কৰা হৈ আছে। প্ৰতিযোগিতা অৱশ্যেই জীৱনৰ অন্যতম বৈশিষ্ট্য। কিন্তু যি সমাজত কেৱল প্ৰতিযোগিতা চলে, সহযোগিতাৰ কোনো প্ৰভাৱ নাই, সেই সমাজ সম্পূৰ্ণ মানৱীয় সমাজ নহয়, বিকৃত সমাজ। এই সমাজৰ প্ৰভাৱে মানুহক এনে আত্মকেন্দ্ৰিক কৰি তুলিছে, আনৰ প্ৰতি এনে সহানুভূতিহীন কৰিছে, যে সামান্য কেইশমান টকাৰ বাবে মানুহে আত্মীয়কুটুম্বকো হত্যা কৰে, নিজৰ অন্তহীন লালসা পূৰন কৰিবলৈ নিষ্পাপ শিশুৰ জীৱন ধংস কৰে। ৰাজ্যৰ কল্যান আৰু উপকাৰিতাৰ বাবে ধাৰ্য্য হোৱা হেজাৰ বিজাৰ কোটি টকাৰ ধন ৰাজনীতিবিদ, আমোলা আৰু পুঁজিপতি-ব্যৱসায়ীয়ে লুট কৰি নিজৰ মাজত ভগাই লয়।

যুৱসমাজে নিজৰ জীৱনৰ লক্ষ্য এনে পৰিবেশৰ পৰা আহৰণ কৰিলে প্ৰথমতে সকলো সফল নহ'ব, দ্বিতীয়তে সমাজ আৰু অসুস্থ হৈ পৰিব। জীৱনটোৱেই বিভীষিকাত পৰিণত হব।

সেয়ে সমসাময়িক যুগৰ তাগিদাত এপিনে প্ৰত্যেকেই নিজৰ যোগ্যতা, কৰ্মদক্ষতা আৰু উদ্যোগ বৃদ্ধি কৰিবলৈ পৰিশ্ৰম কৰিব লাগিব, আনপিনে পৰিবেশৰ অশুভ প্ৰভাৱ খণ্ডন কৰিবলৈ সহযোগিতাৰ মনোভাৱ পোষণ কৰিব লাগিব বিশেষকৈ যিহেতু শোষক-শাষক শ্ৰেণীয়ে বেছিভাগ যুৱক-যুৱতীকে বঞ্চনা আৰু প্ৰতাৰণা কৰিব নিজৰ-নিজৰ প্ৰাপ্য পূৰণৰ দাবী সহযোগিতাৰেহে উত্থাপন কৰা সম্ভৱ।

বৰ্তমান বহুল প্ৰচলিত আৰু জনপ্ৰিয় বহুতো কথাতে শাসকশ্ৰেণীৰ কুটিল চক্ৰান্ত আছে বুলি ধৰি লৈ সেইবিলাকক সন্দেহৰ চকুৰে চাব লাগিব। যেনে টিভিৰ তথাকথিত "ৰিয়েলিটি শ্ব' "বোৰ, অথবা অমুক "আইডল" তামুক "আইডল" নাম দি পতা প্ৰতিযোগিতাবোৰ S.M.S ৰ জৰিয়তে মোবাইল কোম্পানীবোৰে ঘণ্টাটোৰ ভিতৰতে বহুলাখ টকা উপাৰ্জন কৰে এনে শ্ব' বিলাকত বহুতো প্ৰতিযোগীৰ সময়, ধন, পৰিশ্ৰম আবাবতে নষ্ট হয়। ২৫০০০ প্ৰতিযোগীৰ মাজত "শ্ৰেষ্ঠ" হোৱাজনৰ যোগ্যতা আচলতে বাকী সকলোতকৈ বেছি বুলি কোৱা টান। ইও এবিধ জালিয়াতী। সেয়ে ভাপতে বিশ্ববিখ্যাত হোৱাৰ প্ৰলোভন জয় কৰি নিজৰ প্ৰকৃত যোগ্যতা উন্নত কৰাত মনোনিবেশ কৰা ভাল। ধনিক শ্ৰেণীয়ে পতা এনে ধৰনৰ প্ৰতাৰনাৰ জালত ভৰি দিয়া বহু অসমীয়া তৰুণ গায়ক, নৃত্যবিদ আদি এতিয়া দঃভাৰতত দাবোৱান বা হোটেলৰ বয়।

গতিকে যুৱপ্ৰজন্ম বৰ্তমান সমাজ ব্যৱস্থা আৰু জনপ্ৰিয় ভাবাদৰ্শ

B.H.B. College, Sarupeta

আৰু চিন্তাধাৰাৰ প্ৰতি সন্দিহান হব লাগিব। ধনিক শ্ৰেণীৰ স্বাৰ্থপৰ, অৰ্থলিপ্ত অভিযানৰ বিৰোধিতা কৰিবলৈ সাজু হব লাগিব। কিবা যাদুৰ বলত খন্তেকতে মুম্বাইৰ তাৰকা বা বহুজাতিক নিগমৰ লাখটকা বেতনৰ বিষয়া হোৱাৰ সপোন নেদেখি স্থানীয়ভাৱে সন্মানীয় চাকৰি বা স্বাধীন ব্যৱসায় কৰাৰ সুবিধা পাবলৈ সম্মিলিতভাৱে দাবী কৰিব লাগিব, আন্দোলন কৰিব লাগিব। অৱশ্যে আন্দোলনৰ নামত উদ্বাউল হৈ আন সকলো কথালৈ পিঠি দিয়াৰ ফল কেনে হব পাৰে, অসম আন্দোলনৰ পৰাই ধৰিব পাৰি। আন্দোলনৰ ক্ষেত্ৰতো দায়িত্ববোধৰ দৰকাৰ।

ৰাজ্যখনত হেজাৰ বিজাৰ কোটি টকা খৰচ হৈ আছে। এই বিপুল ধনব্যয়ৰ পৰা আমাৰ যুৱপ্ৰজন্মৰ ভৱিষ্যত সুৰক্ষিত নহলে তাক অপব্যয় বুলি কব লাগিব। সেয়ে যুৱ প্ৰজন্ম সজাগ হব লাগিব যাতে বিভিন্ন আঁচনিৰ ধন উচিতভাৱে ব্যয় হয় আৰু ৰাজ্যখন প্ৰগতিৰ পথত আগবাঢ়ে। তেহে শিক্ষা সাং কৰাৰ পিছত যুৱপ্ৰজন্মই অৰ্থনৈতিক নিৰাপত্তা লাভ কৰাৰ আশা থাকে।

প্ৰশ্ন৪ ঃ শিক্ষিত নিবনুৱাসকলৰ কৰ্ম সংস্থাপনৰ ক্ষেত্ৰত আপুনি কি উপদেশ আগবঢ়াব?

-চৰকাৰে চৰকাৰী খণ্ড চপাই-কোঁচাই আনি দ্ৰুতগতিত চাকৰিৰ তথা কৰ্মসংস্থাপনৰ সম্ভাৱনা হ্ৰাস কৰি আছে।

কিন্তু সেইটো কৰিলেই চৰকাৰৰ দায়িত্ব শেষ হৈ নাযায় চৰকাৰে আশা কৰিছে যে ধনিক শ্ৰেণীক সা-সুবিধা দিলেতেওঁলোকেই উদ্যোগ-ব্যৱসায় খুলি তাত নিবনুৱা কৰ্মসংস্থান দিব। কিন্তু পুজিপতিয়ে আজি-কালি লাভৰ আশাত বেছি মানুহ নিয়োগ নকৰে, দৰমহাও কমকৈ দিয়ে। সেয়ে এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ ভূমিকা থাকিব লাগে যাতে ব্যক্তিগত খণ্ডত যথেষ্ট সংখ্যক নিবনুৱা যুৱক-যুৱতীয়ে জীৱন নিৰ্বাহ কৰিব পৰা বেতনত নিযুক্ত হব পাৰে। ইয়াৰ বাবে জনমত গঢ়ি তুলিব লাগে।

আজিৰ পৰিবেশত দুখীয়া যুৱক-যুৱতীৰ বাবে ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ আৰু ব্যৱসায়ৰ গুৰুত্ব বেছি। কিন্তু তাত হাত দিবলৈ উপযুক্ত প্ৰশিক্ষন আৰু মুলধনৰ প্ৰয়োজন। চৰকাৰে এনে আঁচনি ঠায়ে ঠায়ে কৰিছে। কিন্তু চাকৰিমুখী আৰু আত্মবিশ্বাসহীন বা আৰামপ্ৰিয় যুৱক-যুৱতীয়ে তেনে প্ৰশিক্ষন লবলৈ নিবিচাৰে।

মোৰ ধাৰণা যুৱক-যুৱতীসকল স্থানীয় ভাৱে তেনে উদ্যোগ আৰু ব্যৱসায়ৰ মুলধন যোগান ধৰিবলৈ আৰু প্ৰশিক্ষন দিবলৈ সংঘবদ্ধভাৱে চৰকাৰৰ ওচৰত দাবী জনাব লাগে আৰু নিজেও সমবায় ভিত্তিত তেনে উদ্যোগ গঢ়িব লাগে।

ব্যৱসায়ত তৎক্ষনাত উন্নতি লাভ কৰিব নোৱাৰি। ধৈৰ্য্য লাগিব আৰু ব্যৱসায়ৰ উন্নতিৰ বাবে অহৰ্নিশে চিন্তা কৰি যাব লাগিব। কি ধৰণৰ ব্যৱসায় সেই অঞ্চলত সফল হব পাৰে অৰ্থনীতিবিদ সকলৰ সহায় লৈ ঠিক কৰিব লাগিব। পৰ্যটন, কৃষিক্ষেত্ৰত প্ৰয়োজনীয় সা-সৰঞ্জাম যোগান ধৰা, পৰ্যটকৰ বাবে বজাৰৰ বাবে সামগ্ৰী উৎপাদন কৰা কুটিৰ শিল্পৰ কথা ভাবিব পাৰি।

কিন্তু এই কথাও ঠিক যে এইক্ষেত্ৰত সফলতাৰ বাবে পৰিশ্ৰমী, উৎসাহী, উদ্যোগী চৰিত্ৰ গঢ় লব লাগিব। আত্মবিশ্বাস আৰু আত্মনিৰ্ভৰশীলতাৰো প্ৰয়োজন হব।

মাজে মাজে জিলা প্ৰশাসনৰ লগত এইবোৰ বিষয়ে কথা পাতিব পাৰি। কৰ্মশালাৰ আয়োজন কৰিব পাৰি।

প্ৰশ্ন৫ ঃ সত্তৰৰ দশকত আপুনি 'নতুন পৃথিৱী' আলোচনী... বামপন্থী ভাবদৰ্শৰ দ্বাৰা আপ্লুত কৰিছিল। সম্প্ৰতি আপুনি... পৰা আঁতৰি আহিছে নেকি?

- মই এতিয়া 'নতুন পদাতিক' নামৰ ... আলোচনী সম্পাদনা কৰি আছোঁ। মই কোনো বিশেষ ... কৰা নাই, কিন্তু বামপন্থী চিন্তাধাৰাই প্ৰচাৰ কৰি আছোঁ।

প্ৰশ্ন৬ ঃ অসমৰ প্ৰাকৃতিক বাতাবৰণ বিনষ্ট হোৱাৰ ক্ষেত্ৰত আপুনি... ব্যৱস্থা গ্ৰহণৰ উপদেশ দিব?

-স্কুল-কলেজত প্ৰাকৃতিক পৰিবেশ সংৰক্ষন ... বিশেষ গুৰুত্ব আৰোপ কৰি যুৱ প্ৰজন্মক সকলে পৰা সচেতন...

স্থানীয় সংঘ আৰু বিদ্যালয়-মহাবিদ্যালয়ৰ ... দাঁতিকাষৰৰ গাওঁৰ ৰাইজৰ মাজত সময়ে সময়ে সজাগতা শি... কৰিব লাগিব। সকলোৰে মিলিজুলি বৃক্ষৰোপন কৰিলে ... কিন্তু ৰুই অহা গছপুলি যাতে মৰি নাযায় তাৰ দায়িত্বও ... সংঘবদ্ধভাৱে লব লাগিব।

ধৰা হওক স্থানীয় এখন বিল মেটেকাৰে ঢাক... কিবা কাৰণত শুকাই আহিছে। তেনে বিল-পুখুৰী আদিক পু... দিয়াৰো চেষ্টা কৰিব পাৰি।

বনাঞ্চল অবৈধভাৱে ধ্বংসে কৰা চোৰাং কাৰবাৰী ... বিষয়াৰ দুৰ্নিতিত বাধা দিব পাৰি।

আজিকালি পৰিবেশ সংৰক্ষনৰ বিষয়ে ভাল-ভাল ... মিনিট, আধাঘণ্টা) ওলাইছে। সেইবোৰ আনি প্ৰজেক্টৰৰ সহা... নিমন্ত্ৰন কৰিলে গুৱাহাটীৰ পৰাও মানুহ আহি দেখুৱাই যে... যুৱক-যুৱতীৰ আগ্ৰহ বঢ়াব।

প্ৰশ্ন৭ ঃ অসমৰ বিদ্যুৎ নাটনিৰ নিবাৰণৰ ক্ষেত্ৰত নদী বান্ধ সম্প... অভিমত কেনেকুৱা?

-অসমৰ বিদ্যুৎ নাটনি দুৰ কৰিবলৈ বৃহৎ-বৃহৎ নদীবান্ধ ... কৰা হোৱা নাই। অধিকাংশ বিদ্যুৎ অসমৰ বাহিৰলৈ চালান দিয়... নদীবান্ধবোৰ ভিআহিত গঢ়া হৈছে, নামনিৰ পিনে বানপানীৰ প্ৰ... আৰু নদীৰ মাছ লোপ পাব।

অৰ্থাৎ থলুৱা ৰাইজ বিপদত পৰিব। ভুটানৰ কুৰিশু ... বিপদ হৈছে, এতিয়া কাকো কব নালাগে।

দুখৰ বিষয় ৰাইজৰ বিলাই-বিপত্তি দেখিও চৰকাৰ নি...

প্ৰশ্ন৮ ঃ অসমৰ উগ্ৰবাদ তথা বিচ্ছিন্নতাবাদ সম্পৰ্কে আপোনাৰ ... কেনেকুৱা?

-ধৰি লোৱা হওক অসমখন স্বাধীন হ'ল বা অসমৰ বিচ্ছি... সুকীয়া ৰাজ্য স্থাপিত হ'ল। তেতিয়াই মূল সমস্যাবোৰৰ সমাধান... দাৰিদ্ৰ, নিবনুৱা সমস্যা, অৰ্থনৈতিক অনগ্ৰসৰতা দূৰ হবনে? ... মন্ত্ৰী, বিষয়া, ঠিকাদাৰৰ দপদপনিহে দেখা যাব?

বিচ্ছিন্নতাবাদী বিলাকে কেনেকৈ ৰাইজৰ উন্নতি সাধন... পাৰিব, সমস্যাৱলী দূৰ কৰিব, বিতংকৈ মানুহক জনাওকচোন।

দেখা যাব যে সেইবোৰ একো ভবাচিন্তা নকৰাকৈ হাত... তুলি লৈছে।

সেয়ে বিচ্ছিন্নতাবাদী সকলৰ সাফল্য সম্পৰ্কে আশাবাদী...

B.H.B College, Sarupeta

শশী শৰ্মাৰ স'তে সাক্ষাৎকাৰৰত আলোচনী সম্পাদক ভৃগুজিৎ দাস

শশী শৰ্মাৰ স'তে অন্তৰংগ আলাপ

(তেওঁ হৈছে এজন বিশিষ্ট সাহিত্যিক তথা সমাজকৰ্মী। শশী শৰ্মা হৈছে বিভিন্ন অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠানৰ লগত জড়িত থকাৰ লগতে বাওঁ-গণতান্ত্ৰিক আন্দোলনৰ এজন ভাল কৰ্মকৰ্তা। সমাজ পৰিবৰ্তনৰ যোগেদি মানুহৰ সমস্যাসমূহ সমাধান কৰাৰ ওপৰত তেওঁৰ প্ৰবল আস্থা। তদুপৰি এই ক্ষেত্ৰত তেওঁৰ অভিজ্ঞতাও যথেষ্ট। সেয়েহে আমি ওচৰ চাপিছিলো তেওঁৰ...)

সাক্ষাৎকাৰ ল'লে — আলোচনী সম্পাদক ভৃগুজিৎ দাসে

প্ৰশ্ন ১) : সাম্প্ৰতিক সময়ত অসমৰ আৰ্থ-সামাজিক অৱস্থা সম্পৰ্কে আপোনাৰ অভিমত?

উত্তৰ : অৰ্থনীতিয়েই হ'ল এখন সমাজৰ ভেঁটি। অৰ্থনীতিৰ ওপৰতে ... সমাজ ধনতান্ত্ৰিক নে সমাজতান্ত্ৰিক হ'ব সেইটো নিৰ্ভৰ কৰে। ... বিশ্বৰ প্ৰেক্ষাপটতো তাৰেই নিদৰ্শন পাওঁ। এই প্ৰসংগতে ক'ব ... আমাৰ চুবুৰীয়া ৰাজ্য ত্ৰিপুৰাৰ কথা। ১৯৮০ চনত ত্ৰিপুৰাত ... জাতীয় বিদ্ৰোহ হৈছিল। মানুহৰ শবদেহেৰে বাট-পথ ভৰি পৰিছিল। ... ভাৰতবৰ্ষ আতংকিত হৈছিল। কিন্তু তাত বাওমৰ্চা চৰকাৰ গঠন ... ৰ পিছত পৰিস্থিতি সলনি হ'ল। তেওঁলোকে অকল বক্তৃতা দি বা ...-কলমে প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়েই বৈ নাথাকি তাক বাস্তৱত পৰিণত ... ল প্ৰয়াস কৰিলে। উদাহৰণ- এনৰেগা আঁচনি। যি সময়ত এই অসমত ধোঁৱাচাঙত উঠিছে সেই সময়ত ২০১০ আৰু ২০১১ ... টা বৰ্ষতে ত্ৰিপুৰাই ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰত প্ৰথম স্থান লাভ কৰিবলৈ ... হৈছে। গতিকে ক'ব পাৰি যে অসমত আৰ্থ সামাজিক অৱস্থাৰ ... ী একমাত্ৰ সমাজ ব্যৱস্থা।

প্ৰশ্ন ২) : অসমৰ সাম্প্ৰতিক কালৰ সমস্যাসমূহৰ ভিতৰত কোনটো সমস্যাক আপুনি অগ্ৰাধিকাৰ দিব? ইয়াৰ সমাধানৰ উপায় কি?

উত্তৰ : বৰ্তমান সময়ত আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ সমস্যা হ'ল অৰ্থনৈতিক সমস্যা। জীৱন-জীৱিকা কেৱল কেইজনমান লোকৰ বাবে স্বাচ্ছন্দ্যপূৰ্ণ হ'লেই নহ'ব, সেইটো হ'ব লাগিব সমগ্ৰ জনগণৰ বাবে। সমূহ জনগণৰ জীৱন জীৱিকা যদি স্বাচ্ছন্দ্যপূৰ্ণ হয় তেতিয়া আন কোনো সমস্যাই টনাব নোৱাৰে। অৰ্থনৈতিক সমস্যা সমাধান হ'লে সকলো সমস্যাই সমাধান হ'ব। জীৱনৰ কাৰণে দুটা প্ৰয়োজনীয় উপাদান হৈছে শিক্ষা আৰু খাদ্য। খাদ্যই জীৱন সুন্দৰ কৰে, কিন্তু উপযুক্ত খাদ্য উৎপাদন কৰিব পাৰে উপযুক্ত শিক্ষাইহে। সমাজত কাৰ্যকৰী শিক্ষা প্ৰৱৰ্তন হ'লে সেই কাৰ্যকৰী শিক্ষাপ্ৰাপ্তলোকে নন পদ্ধতিৰে খাদ্য উৎপাদন কৰিব। গতিকে, অৰ্থনৈতিক সমস্যা সমাধানৰ বাবে উপযুক্ত শিক্ষাৰ প্ৰয়োজন।

প্ৰশ্ন ৩) : সাম্প্ৰতিক সময়ত অসমৰ সাহিত্য-সংস্কৃতি সম্পৰ্কে আপোনাৰ অভিমত কেনেকুৱা?

উত্তৰ : অসমৰ সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ যিদৰে বিকাশ হ'ব লাগিছিল সেইদৰে হোৱা নাই। আমাৰ এতিয়াও প্ৰায় ৪০ শতাংশ লোক অনাক্ষৰী। গতিকে এই মানুহখিনিয়ে সাহিত্যৰ কথা কি জানিব; কিন্তু এইটো সঁচা যে অনাক্ষৰী মানুহ বুলিয়েই অশিক্ষিত নহয় আৰু আক্ষৰিক মানুহ মানেই শিক্ষিত নহয়। শিক্ষাই মানুহক মহৎ, উদাৰ আৰু তুচ্ছতাহীনতা বোধ কৰে। সেইবিলাক গুণ আয়ত্ত কৰিব নোৱাৰিলে বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ডাঙৰ ডাঙৰ উপাধি থাকিলেও শিক্ষিত নহয়। বৰ্তমান সময়ত শিল্পী-সাহিত্যিক সকলৰ এটা অভিজাত ধৰং গঢ় লৈ উঠিছে। কোনো শিল্পীয়ে বিহু সন্মিলনত গান

B.H.B College Sarupeta

গাবলৈ আহিলে দৰ-দাম কৰিহে আহে। সাহিত্যিক সকলে মঞ্চলৈ বক্তৃতা দিবলৈ আহিলে মাননি নোলোৱাকৈ নাহে। কাৰণ তেওঁলোকৰ ৰাইজক শিক্ষিত কৰা লক্ষ্য নহয়। তেওঁলোকৰ মূল লক্ষ্য হ'ল ধন। গতিকে সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ বিকাশ ঘটিছে বুলি কোৱা টান। সমাজৰ ৰূপান্তৰ হ'লেহে সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ ৰূপান্তৰ হ'ব।

কিন্তু এইটো নহয় যে সকলো শিল্পী-সাহিত্যিকে ধনৰ পিছত ঘূৰি ফুৰিছে। ধন নিবিচৰা শিল্পী-সাহিত্যিকো আছে।

প্ৰশ্ন ৪) : বহু চৰ্চিত নদী বান্ধ সম্পৰ্কে আপোনাৰ অভিমত কেনেকুৱা?

উত্তৰ : মই ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদী নিয়ন্ত্ৰণত গুৰুত্ব দিছিলো। ব্ৰহ্মপুত্ৰক যদি বিজ্ঞানসম্মতভাৱে নিয়ন্ত্ৰণ কৰি নদী বান্ধ দিব পৰা যায়, এই পানী খেতি পথাৰত দি খেতিৰ উন্নতি কৰিব পৰা যাব। মীন পালনৰ ক্ষেত্ৰ গঢ়ি তুলিব পৰা যাব। এই পানীৰে যদি ৬০ হাজাৰ মেগাৱাট বিজুলীৰ উৎপাদন কৰিব পাৰি; তেন্তে অসমে নহয় সমগ্ৰ উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলেই ধনী হ'ব, দৰিদ্ৰতা আঁতৰি যাব। কিন্তু তাক সযত্নে কৰিব লাগিব। ব্ৰহ্মপুত্ৰ আৰু সন্ত্ৰাসৰ কাৰণ নহয়। এতিয়া নদী বান্ধক লৈ যি সমস্যাৰ সৃষ্টি হৈছে তাৰ মূলতে হৈছে ৰাইজৰ ঠিকাদাৰ বা চৰকাৰ কোনোৰে ওপৰত আস্থা নাই। বান্ধ বান্ধিব, ধন খৰচ হ'ব কিন্তু ভাঙি যাব। এই প্ৰকাণ্ড বান্ধ যেতিয়া ভাঙিব যি ফালে ভাঙিব সেই অঞ্চল নিশ্চিহ্ন কৰি পেলাব। যিসকল ঠিকাদাৰ, মন্ত্ৰী এই নিৰ্মাণ কাৰ্যত লিপ্ত হৈছে তেওঁলোকৰ লক্ষ্য কেৱল ৫০-৫০। এইবোৰ কাৰণতে ৰাইজে নদী বান্ধৰ বিৰুদ্ধে হুলস্থূল কৰিছে।

প্ৰশ্ন ৫) : দেশৰ আৰ্থিক দুৰ্নীতিৰ অৱসান কিদৰে হ'ব?

উত্তৰ : অৰ্থনীতিয়ে হৈছে সমাজৰ মূল ভেটি। আৰ্থিক দুৰ্নীতি আঁতৰাব পাৰি সমাজ কল্যাণমূলক শিক্ষাৰ যোগেদি। সেই শিক্ষা ব্যৱস্থা গঢ় লৈ উঠিব লাগিব সমাজতান্ত্ৰিক আদৰ্শৰ ভিত্তিত। এই শিক্ষা ব্যৱস্থা যদি গঢ় লৈ উঠে সমগ্ৰ অসম তথা ভাৰতবৰ্ষত দুৰ্নীতি নাথাকিব। সকলোৱে বুজি উঠিব দুৰ্নীতিয়ে কাক ঠগিছে নিজকে ঠগিছে নহয় জানো। সেয়েহে আৰ্থিক দুৰ্নীতি বিলুপ্তিৰ বাবে উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰয়োজন।

প্ৰশ্ন ৬) : দেশৰ যুৱ মানসিকতা তথা উঠি অহা চামৰ ভৱিষ্যৎ সম্পৰ্কে আপুনি কি ভাবে?

উত্তৰ : মই এটা কথা মুক্ত কণ্ঠে স্বীকাৰ কৰো যে দেশৰ ভৱিষ্যৎ উঠি অহা চামৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰে। উঠি অহা যুৱক-যুৱতী[illegible] উপযুক্ত শিক্ষাৰে শিক্ষিত কৰিব পৰা যায় তেন্তে তেওঁলো[illegible] ফালে নাযাব। আমি যুৱক-যুৱতীসকলৰ আগত কি আদৰ্শ [illegible] আমি যদি তেওঁলোকৰ আগত সৎ আদৰ্শ দাঙি ধৰিব নো[illegible] তেওঁলোকৰ পৰা আমি একো আশা কৰিব নোৱাৰিম। [illegible] অতি দুখৰ বিষয় যে সমাজ ব্যৱস্থাৰ দায়িত্বত থকা শি[illegible] দুৰ্নীতিত লিপ্ত। আজি মধ্যাহ্ন ভোজনক লৈ যিবোৰ দুৰ্নীতি [illegible] শিক্ষক পৰ্যন্ত কাৰাগাৰলৈ যাব লগা হৈছে। এইবোৰ অতি [illegible]

প্ৰশ্ন ৭) : অসম আন্দোলনৰ সময়ত আপুনি নিৰ্যাতিত হৈ[illegible]

উত্তৰ : অসম আন্দোলনে মোক শেষ কৰি দিছে। মূৰৰ [illegible] দাগটো দেখিছেনে? বাওঁ ভৰিৰে খোজ কাঢ়িব নোৱাৰো। এই [illegible] অসম আন্দোলনৰেই ফল। চাৰিওফালৰ পৰা আন্দোলন[illegible] বিৰুদ্ধে অভিযান চলাইছিল। সেই সময়ত মোক নলবাৰীৰ S[illegible] (উত্তৰ প্ৰদেশৰ মানুহ) ৰক্ষাৰ চেষ্টা কৰিছিল। সেই সময়ত [illegible] ৰাখিছিল দেশদ্ৰোহী বদন। আঢ়ৈ বছৰ কাল মোৰ ক্লাছ [illegible] শেষত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা অভিভাৱকসকলে চহী সংগ্ৰহ ক[illegible] শিক্ষামন্ত্ৰী আৰু আন্দোলনৰ নেতা সকলক জনাইছিল যে [illegible] ক্লাছ কৰিব নিদিলে আমি বিদ্ৰোহ কৰিম। অৱশেষত [illegible] নেতাসকলে মোক ক্লাছ কৰিবলৈ নিজে অনুমতি দিলে।

প্ৰশ্ন ৮) : 'ছাত্ৰানাং অধ্যয়নং তপঃ' — এই কথাশাৰী[illegible] ছাত্ৰসকলক ৰাজনীতিৰ পৰা আঁতৰত ৰখাটো উচিত হৈছে[illegible]

উত্তৰ : এই অধ্যয়ন মাথো আক্ষৰিক বিদ্যাৰ অধ্যয়ন নহয়। [illegible] সমাজ জীৱনক কেনেদৰে গঢ়ি তুলিব পাৰি, সকলোৱে জী[illegible] কিদৰে সুন্দৰ কৰিব পাৰি সেইবিলাকেই অধ্যয়নৰ বিষয়বস্তু। [illegible] ৰাজনীতিৰ পৰা আঁতৰাই ৰখাটো অপৰাধ। ৰাজনীতি সমা[illegible] মূল। ৰাজনীতি যেনে হয় সমাজখনো তেনে হয়। কিন্তু আ[illegible] ছাত্ৰসকলক অধ্যয়নৰ ওপৰত অধিক গুৰুত্ব দি আন দিশ[illegible] আহিছে। এই বাধা সামন্ত যুগীয় বাধা। আমাৰ ইয়াত এতিয়া[illegible] আদৰ্শ গঢ় লৈ উঠা নাই। ছাত্ৰসকলক সকলো দিশৰ পৰা [illegible] গঢ়ি তুলিব লাগে যাতে তেওঁলোক সমাজৰ একো একোজন [illegible] ব্যক্তি হিচাপে গঢ় লৈ উঠে।

B.H.B. College Sarupeta

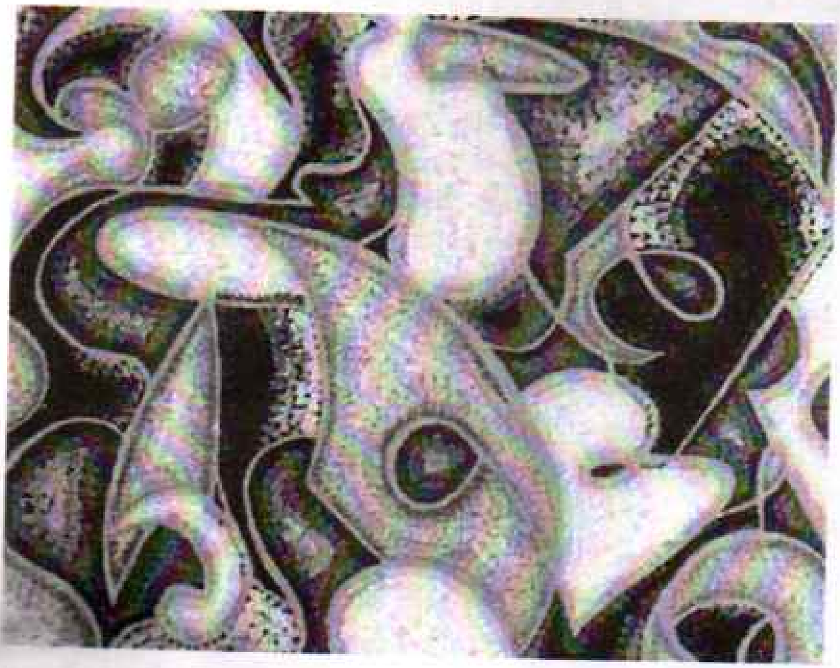

প্ৰৰোচনা

উষা দাস

গাওঁখনত আজি বিৰদি বাট নোপোৱা অৱস্থা। মানুহৰ লানি নিছিগা সোঁত বৈছে কালী মন্দিৰটোলৈ। মন্দিৰটোৰ প্ৰাংগনত গাওঁবাসীয়ে পূজাভাগ পাতিছে। ৰাতিপুৱাৰ পৰাই পুৰোহিতৰ মন্ত্ৰোচ্চাৰণ হোম-যজ্ঞ আৰু বাদ্যযন্ত্ৰৰ নিনাদিত ধ্বনিয়ে গাওঁখনৰ আকাশ-বতাহ মুখৰিত কৰি তুলিছে। বুঢ়া-বুঢ়ীৰ পৰা ডেকা-ডেকেৰী, কণ কণ ল'ৰা ছোৱালীলৈকে সকলোৱেই অকুণ্ঠ চিত্তেৰে ভগৱানৰ চৰণত ভক্তিভৰা প্ৰণাম জনাইছে। পূজাৰ বাবে বন্ধা ভোগৰ এক সুমধুৰ সুবাস বতাহত বিয়পি পৰিছে। উপস্থিত থকা গাওঁবাসীয়ে সেই সুবাসৰ এক বিমল তৃপ্তি অনুভৱ কৰিছে। তিৰোতা সকলৰ উৰুলি আৰু শংখ-ঘণ্টাৰ ধ্বনিৰ মাজত দুটি দুখীয়া সেৱকৰ কৰুণা লাভৰ বাবে গাওঁবাসীৰ আকুল আকুতি।

এই আকুলতা সত্ত্বেও ভনোৱাৰ মাজত তাই ডালী ভৰিৰে বস্তা পাৰী পিন্ধি দোকানে দোকানে চকি-ধূপ চৈ চলাই ফুৰিছিল বৰা নাছিল। লাজ-অপমানত তাইৰ ওঠৰ বছৰীয়া শৰীৰটো কুঁচি পৰে। ... ককায়েক-বৌৱেকহঁতে তাইক জোৰ কৰিও পূজাথলীলৈ নিব পৰা নাছিল। ... যেনী চালকৰৰ দৰে তাইৰ মনৰ মাজতো অজস্ৰ বিস্ফোৰ সৃষ্টি হৈছিল ... কালিকাৰ লসলীয়া কেঁচা তেজ। জহি-খহি যাবলৈ উপক্ৰম কৰা ঘৰটোৰ ভিতৰৰ ... বাৰান্দাত বহি থকা বাগৰি বীণাই অনাগত ভৱিষ্যতটোৰ কথা ভাবি শংকিত হৈ পৰিছিল। বাৰে বাৰে মনৰ পৰ্দাত ঘটনাটো উজলি উঠে। নিজৰ ভাগ্যক ধিক্কাৰ দিয়ে। পিছমুহূৰ্ততে আকৌ এবাৰেৰী ... পৰিণত হয়। এক নিষিদ্ধ আনন্দত তাইৰ শৰীৰ মন ৰোমাঞ্চিত হৈ উঠে। তাই বুজিও যেন বুজি নেপায় কি এক মাদকতা ইয়াৰ মাজত নিহিত হৈ আছে।

অভিভাৱকৰ কঠোৰ অনুশাসনৰ মাজত ডাঙৰ হোৱা ছোৱালী তাই। তাইৰ গাভৰু মনে বহল চকু এযুৰিৰ মাজত পৃথিৱীৰ সমস্ত প্ৰেম খুপ খাই থকা অনুভৱ কৰিছিল যদিও, মিহিৰ দোকানীৰ পৰা অহা বিয়াৰ প্ৰস্তাৱটোৱে সকলো ওলট-পালট কৰি দিলে। মিহিৰ দোকানী অৱস্থাপন্ন মানুহ। ঘৈণীয়েক ঢুকুৱাৰ বেছিদিন হোৱা নাই। মাকজনী জীয়াই আছে যদিও, চহৰত থকা পুতেকৰ সৈতেহে থাকে। বীণাহঁতৰ দৰিদ্ৰ পৰিয়ালটোৰ বাবে এয়া এক সুন্দৰ প্ৰস্তাৱ। বীণাই আপত্তি কৰিছিল। ইকাণ সিকাণকৈ তাইৰ কাণত পৰিছিল সন্তান জন্ম দিব নোৱাৰাৰ বাবে মিহিৰ দোকানীয়ে হেনো ঘৈণীয়েকক অত্যাচাৰ কৰি ঘূণীয়া কৰিছিল। মাকে তাইক বুজাইছিলঃ 'ঢেংৰাদা ভালো

মানুহৰ মুখত গম পালে
মোহনৰ মাকে হেনো
পানী লাউৰ গুটি পাচ
টকা দৰত বেচিছে।
তাই কাৰ লগত মোহন
হঁতৰ ঘৰলৈ যায়।
যোৱাটো উচিত হবনে?
তাইৰ মনৰ মাজতে
এখন তুমুল সংগ্ৰাম
আৰম্ভ হ'ল

S.H.B College, Sarupeta

আছে। কেউ কিছু কৈলে শুনন লাগেনা। কাম-কাজ ভালো। টকা পইচাও আছে। মান্সেৰ ঘাৰে ঘৰে মেয়ে আছে। বিয়া দিব পাৰে নেই। তুই জনো মিথ্যা কথা বলছে। তুই কেউৰ কথা কাণে নিবিনা। আমাৰ কথা শুন।'

মিহিৰৰ লগত বিয়া হ'বৰ আজি এবছৰেই হৈ গ'ল। খোৱা-পিন্ধাৰ ক্ষেত্ৰত তাই ৰাজৰাণীৰ দৰেই আছে। কিন্তু তাইৰ দেহ মনৰ ক্ষুধা পূৰণ নোহোৱাকৈয়ে ৰৈ যায়। স্বামী হিচাপে মিহিৰক মনে প্ৰাণে ভাল পাবলৈ তাই সদায়ে চেষ্টা কৰে। কিন্তু তাৰ আচৰণবোৰ তাইৰ বাবে অসহ্যকৰ হৈ পৰে। ভীষণ সন্দেহবাদী সি। অইন তিৰোতাৰ দৰে তাই মুকলিমূৰীয়াকৈ চলা-ফুৰা কৰিব নোৱাৰে। তাইৰ বৰ মন যায় ধুনীয়া শৰীৰটো ধুনীয়া ধুনীয়া সাৰী আৰু অলংকাৰেৰে মোহনীয়া কৰি তুলিবলৈ। গোটেই গাত চুমকি থকা ৰঙা শাৰী এখন তাই মিহিৰৰ দোকানত দেখি আহি সেইখনৰ বাবে তাক কুটুৰিয়াই আছিল। মিহিৰে সেইখনৰ সলনি তাতকৈ দামী অথচ অনুজ্জ্বল শাৰী এখনকে তাইক দিলে। সাধাৰণ ডিজাইনৰ সোণৰ গহনাতকৈ কাপোৰৰ লগত মিলাব পৰা বজাৰৰ সস্তীয়া গহনাৰ প্ৰতিহে তাইৰ দুৰ্বলতা বেছি। কিন্তু মিহিৰৰ ভয়ত এইবোৰ কিনিব নোৱাৰে। কি যে অদ্ভুত চৰিত্ৰ মানুহজনৰ। শকত-আৱত এই পেটুৱা আদহীয়া মানুহজনক তাইৰ কেতিয়াবা সাধুকথাৰ দৈত্য যেন লাগে।

আহিনমহীয়া শেৱালিৰ সুবাসে, বৌদ্ৰোজ্জ্বল ৰাতিপুৱাবোৰে, কৰ্ঁহৰাৰ নাচোনে দুৰ্গাপূজা অহাৰ বতৰা দিলে। নন্দেক মালতীয়ে ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক লৈ পূজাৰ বজাৰ কৰিবলৈ আহিল। মিহিৰক কৈ মেলি মালতীয়ে তাইকো বজাৰলৈ নিলে। বজাৰ কৰি ল'ৰা-ছোৱালী কেইটা বাপেকৰ লগত ঘৰলৈ গ'ল। সিহঁতৰ স্কুল আছে। তাই দুদিনমান থাকিম বুলি ভাবিছে। দুয়োজনীয়ে গাঁৱলীয়া কেচা ৰাস্তাটোৰে আহি আছিল। এইবাৰ শৰতৰ আগমনতো বাট-পথ বোকাময় হৈ আছে। টাউনত মানুহৰ ঘৰে ঘৰে কাম কৰা তিৰোতা কেইজনীমানেও সিহঁতৰ সংগ লৈছিল। পিঠিত কিতাপৰ বোজা লৈ ঘৰমুৱা হোৱা স্কুলীয়া ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে অচিনাকিৰ দৰে তাইৰ ৰ'দত ৰঙা হোৱা মুখখনিলৈ ৰ লাগি চাইছিল। গাওঁখনলৈ সোমোৱা পথৰ দাঁতিত বটগছ জোপা । তাৰ তলত মানুহৰ জুম। মানুহৰ জুমটোৰ মাজত থকা প্ৰবীণৰ ঘৈণীয়েকজনীয়ে সিহঁতক দেখি দৌৰি আহি বতৰাটো দিলে—

'অই তগো বাবীৰ চামনে অচুখটা হয়ে গেছে।'

'অচুখ মানে?'

'সেই যে অচুখটা। পথমে মাথা ঘুৰায়, তাৰ পৰ বেহুচ হয়া যায়। জলে মধ্যে ডুবায়া ৰাখলে কেমানটো ভালো হয়ে যায়। আবাৰ একটা কথা চুনছি। মেয়ে চেলেৰ দুধেৰ মধ্যে আৰ বেটা চেলেৰ ওই জাগায় না ধৰলে ভিতৰে ঢুকিয়া যায়। ঢুকিয়া গেলে না মৰে।'

কোনোবা এজনী জুমটোৰ পৰা ওলাই আহি সিহঁতৰ আগত ক'লেঃ লাইৰ বিচি শৰীৰে লাগালে আবাৰ চুণেৰ ফোঁট কাণে লাগালে বেমাৰটো হয়না।'

কথবাত যেন বোমহে ফুটিল। এক সৰ্বনাশী ভয়ে মানুহবোৰক আতংকিত কৰি তুলিলে। লাউৰ গুটিৰ বাবে মানুহবোৰে হাহাকাৰ লগালে। কাণত চুণৰ ফোঁট সানিলে। কথাটো শুনি মালতীয়ে ভায়েকৰ ঘৰত নোসোমাই নিজৰ ঘৰলৈ যাবৰ বাবে ষ্টেচনলৈ খোজ দিলে। বীণাৰ বৰ ভয় লাগিল। মালতী থকা হ'লেও। ঘৰত সোমাই তাই কাণত চুণৰ ফোঁট সানিলে। লাউৰ গুটি বাৰু কৰ পৰা অনা ... নঙলামুখলৈ আগবাঢ়ি গ'ল। মানুহৰ মুখত গম পালে ... হেনো পানী লাউৰ গুটি পাচ টকা দৰত বেচিছে। তাই কাৰ ... হঁতৰ ঘৰলৈ যায়। যোৱাটো উচিত হবনে? তাইৰ মনৰ ... তুমুল সংগ্ৰাম আৰম্ভ হ'ল।

তাই একো কৰিব নোৱাৰিলে। নঙলা মুখতে জঠৰ হৈ ... থাকিল। মিহিৰে তাইক এনেকৈ নঙলামুখত থিয় হৈ থকা ... ধমকি দিয়ে। আজি মিহিৰৰ ধমকিতকৈ বেমাৰৰ আতংকটো ... বাবে বেছি ভয়াবহ হৈ উঠিছে। সন্ধিয়া নামি আহিছে। পশ্চিম ... বেলিটোৱে ৰঙা ফাকুগুৰি যেন তাইৰ গলে মুখে ছটিয়াই দিয়ে ... মানুহবোৰৰ আলেখ লেখ চাই তাই তাতে ৰৈ থাকিল। পিঠি ... বোজা এটা লৈ ডেকা ল'ৰা এটাই এইফালে আহি আছে ... কানি মুনি পোহৰত মুখখন তাই ধৰিব পৰা নাই। ওচৰ ... সন্মুখত সাপ দেখাৰ দৰে চক খাই উঠিল। নাচাও বুলি ভাবি ... চকুলৈ চালে। বিয়াৰ পিচত চাৰি চকুৰ এই প্ৰথম মিলন। তাই ... ৰোমাঞ্চিত হৈ পৰিল। গাটো কপিবলৈ ধৰিলে। মোহন তাই ... আগবাঢ়ি আহিল। মিহিৰৰ কথা মনত পৰি তাইৰ দেহটো ... ঘামিবলৈ ধৰিলে। মূৰটো গৰম হোৱা যেন অনুভৱ হ'ল ... বেমাৰটোৰ কথা মনলৈ আহিল। এয়াই আগজাননী। তাই ... পৰি গ'ল। মোহনে কোলাত লৈ ওচৰতে থকা খালটোত ... আৰু তাইৰ মূৰত পানী ঢালিবলৈ ধৰিলে। অৰ্ধ-চেতন অৱস্থাত ... কমনীয় শৰীৰৰ উত্তাপে তাইক স্বৰ্গপুৰীলৈ যেন লৈ গ'ল। এই ... ক্ষণটোক তাই প্ৰাণ ভৰি উপভোগ কৰিলে। মোহনৰ পবিত্ৰ ... কামনাবোৰত যেন জুইহে ঢালিলে। কিছুসময় পিছতে গোটেই ... আহি পুখুৰীটো আগুৰি ধৰিলে। তাৰ পিচত কি হ'ল তাই ... নেপায়। পানী লাউৰ গুটিৰে দেহটো ভৰাই দিয়াৰ পিচতো তিৰোতা ... শুশ্ৰূষাতো তাইৰ জ্ঞান ফিৰি অহা নাছিল। মিহিৰৰ কঠুৱা মাতত ... সম্বিৎ ঘুৰি আহিল। টি. ভি.ৰ বাতৰি কাকতৰ সাংবাদিকেৰে ... ঘৰ ভৰি পৰিল।

'অকল তায়ে নহয়, গাওঁখনৰ অনেকেই এই ৰোগত ভুগি ... ৰোগটোক বিদায় দিবৰ বাবে গাওঁবাসীয়ে আজি সমূহীয়াভাৱে ... আয়োজন কৰিছে। তাই আজি পূজাস্থলীত থাকি ৰাইজৰ লগত ... উজান দিব লাগিছিল। কিন্তু ভাগ্যৰ বিড়ম্বনা স্বামী পৰিত্যক্তা হৈ ... ঘৰৰ এই বাঁহৰ চাংখনত এটুকুৰা কাঠৰ দৰে পৰি থাকিব লগা হৈছে।

আজি তিনিদিনমান ধৰি তাই একো এটা মুখত দিব পৰা ... খালেই ওকালি আহে। কেৰ্‌কেৰৈকৈ বাঁহৰ দুৱাৰখন খোল খাই ... উঠি ৰহিল। মাকে এখন কলপাতত তাইলৈ পূজাৰ প্ৰসাদ আনিছে ... তাই আৰু ৰব নোৱাৰিলে। দুচকুৰেদি যেন বাৰিষাৰ ঢল নামিল। ... দুচকু সেমেকি উঠিল। তাইক বুজালে ঃ

'তুই চিন্তা কৰ্বি না। পেটে তৰ বাচ্চা আছে।

এই কথা তাৰ কাণে পৰ্‌লে ও নিশ্চয় আইভে তুই ভগবানৰে ... ওইদা যাতে পুৰা হয়।

এক ঘঁধুৰ বোজা যেন বীণাৰ কান্ধৰ পৰা আতৰাই দিয়া হ'ল ... হাতখন তাইৰ তলপেটলৈ নামি আহিল। মোহনৰ বলিষ্ঠ হাতৰ ... তাই অনুভৱ কৰিলে। প্ৰসাদখিনিলৈ এক লুভীয়া দৃষ্টিৰে চাই ৰ'ল ...

B H B College, Sarupeta

আধা সজা আশাৰ পজা

ৰূপাঞ্জলী তালুকদাৰ

"আজি কলেজ আছে বুলি জনাইছো মা। তইনো ইমানবোৰ কাপোৰ কিয় ধুব উলিয়ালি।"

"তোৰ দেৰি হৈছে যদি যা মই লাহে লাহে ধুম। কিন্তু ধুলি নুধুব নাই মোৰ মেজৰ ক্লাছ আছে গা ধুই লওঁ আগতে।" ঘৰত প্ৰায়ে মাৰ লগত এনেদৰে বাক্ বিতণ্ডা কৰাটো মোৰ নিত্য নৈমিত্তিক কাৰ্যত পৰিণত হৈছে। মা মোৰ জীৱনৰ সকলোতকৈ প্ৰিয় বন্ধু। 'মাঁ' কি যে এটি মধুৰ শব্দ। কুঁৱাটোৰ পানীখিনি বাৰিষাৰ লগে লগে ওপৰলৈ উঠি আহিছে। মই বাল্টিটো পানীত পেলাই দিলে কি হ'ব বাৰু? পানীখিনি কঁপি উঠিব মোৰ বাল্টিৰ পৰশত। যিদৰে.... হেই! পানীখিনি কঁপাব পৰাই নাই আহিল নহ'ল অমঙ্গলীয়াকেইটা আকাশীমনত উৰি। হে ভগবান! ইমানবোৰ কাউৰী একেলগে!

"আইনা খন আনি দেখে নেদা কিয়? কি চাই আছা?" মাৰ মধুৰ মাতটো শুনি ঘূৰি চালো। ইমানবোৰ কঠুৱা মাতৰ মাজত এবাৰ মিহি কণ্ঠস্বৰ। সীমাহীন তৃষ্ণাৰ হৃদয় জুৰোৱা নিজৰা। মাতৃ দেৱ ভব। 'মাঁ' দেৱী। অনুপমা হৃদয়ৰ গৰাকী। "তয়ো যে আৰু কি ভেবা লাগি চাই আছ। খেদ্ ....। পুৱাই পুৱাই অমঙ্গল।"— মায়ে আকৌ চিঞৰিলে। আচলতে চাকি এগছি দূৰত জ্বলি থাকে ধিমিক ধামাক্কৈ আৰু আমি আশাবাদী, আশ্ৰয়হীনাবোৰে এটি অবোধ শিশুৰ দৰে ধিমিক্ ধামাক্ কঁপি থকা হৃদয়ৰ দাবানল লৈ আগবাঢ়ো এটি এটিকৈ। জীৱনটোৱে যেন এটা সৰল অংক। য'ত সুখবোৰ যোগ হয়, দুখবোৰ বিয়োগ হয়, আনন্দবোৰ পূৰণ হয়, বেদনাবোৰ হৰণ হয় আৰু বাকী থাকে 'আশা' যি কেতিয়াও শেষ নহয়। আশা আৰু সপোনৰ মাজেৰে এদিন সফলতাৰ উচ্চ শিখৰত জয়গান গাম। সতীৰ্থসকলে হাত জোকাৰিব 'আমিও জয়ী হ'ম।' অমঙ্গলীয়া কাউৰীবোৰৰ সফলতাৰ আঁৰতো লুকাই আছে এটি ফেঁচা, মোৰ কুঁৱাৰ সন্মুখৰ লিচুগছজোপাৰ আঁৰত সোমাইছে ফেঁচাটি —। গতিকে এজনী নিৰীহ গাভৰুক গুণ্ডাই আগুৰি ধৰাৰ দৰে চাৰিওফালৰ পৰা কাউৰীবোৰে

B.H.B. College, Sarupeta

আক্ৰমণ কৰিছে এই ফেঁচাটোক। "জুৰি যাবাএ নাই নেকি কলেজক? মই আৰো তই পহিলা বাছখেনোত যাবি বুলি ভাব্‌ছিলো।"— পদুমী জেঠীৰ চিএৎবত বাস্তবলৈ আহিলো মা আৰু মই। মা আৰু পদুমী জেঠীক কথা পাতিবলৈ দি মই বাথ্‌কমত সোমালো। গা ধোৱাৰ সময়তে মোৰ মনটোৱে এবাৰ প্ৰতিগৰাকী বন্ধুৰ খবৰ লৈ আহিল। ১০.বজাত মেজৰ ক্লাছ আছে।...

"হলিও আজিকালি আপা আপীক বিশ্বাস কৰ্‌বা নৱাহ্‌দে! কায়জানে? কিজানি কাবাৰ লগত কিবা হৈছিলে? নহলি ডেকা আপী এটাও সেংকে মৰ্‌বা পাৰে না! বাপেক নহ আপী। নাজ্‌নুদে আৰ।" পদুমী জেঠীয়ে বা কাৰ কথা কৈ আছে? ক'ৰ বা ঘটনা? আমাৰ গাঁওৰতো নহয়। আৰে এনজয় কৰা কৰ্‌, তাত আমাৰ আপত্তি নাই। কিন্তু শিক্ষিতবোৰে যদি প্ৰেমৰ পৰিণতি আত্মহত্যা হয় তেন্তে এনে শিক্ষিত আৰু নিৰক্ষৰৰ মাজত পাৰ্থক্য নাই। জানি বুজি যে কিয় ভুল কৰে। মেম্বৰনী খুৰীয়েনো গাওঁৰ ভকতেনীকেগৰাকীক কম বুজায়নে? হয়তো মুখেৰে যি গায় বুজিব চেষ্টা কৰিব লাগে। গাওঁতে ঠিকে গায়— "ব্ৰহ্মা আদি কৰি য'ত জীৱ— ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম ৰাম... তুমিসে চৈতান্য... আমি অচেতন দিয়োক নাথ জগাই।" ব্ৰহ্মত বাহিৰে ব্ৰহ্ম আৰু হৰো জীৱহে। কিন্তু নাই ভাগৱত শুনাৰ পিছত ব্ৰহ্ম তিনিটাই হয় ব্ৰহ্মা, বিষ্ণু, মহেশ্বৰ। গতিকে জগতগুৰু শংকৰদেৱৰ কি আদৰ্শ সেয়া বাদ কালী পূজাই হওক শিৱপূজাই হওক পাঠ কৰা হয় কীৰ্ত্তনঘোষা। ডেকাবোৰে আৰু ক'ত বুজে? "আগে পাছে আমাৰ ফালে এনে ঘটনা ঘটা নাছিল দে।" এইবাৰ মোৰো বুকুখন চিৰিংকৈ গ'ল। সদায় নিউজ লাইভত অপমৃত্যু। এইবাৰ আমাৰ কলেজৰ নহয়তো! কলেজ গৈ পালেই হয়। পূৰ্ণিমাতো নহয়, যদি হয় কি হব বাৰু খনিনৰ? "মাজনী কিবা অলপ খাই নাজ' কিয়?"— মাৰ কথাত একো উত্তৰ দিব মন নগ'ল। পঢ়া-শুনা ছোৱালী এজনী মৰিল আৰু জেঠীৰ লগত হয়ভৰ দি আছে। নিজৰ জনীৰ হ'লে...। বাছত শুনিলো হয় তাইয়েই পূৰ্ণিমা। চাৰিওফালে সমালোচনা প্ৰেমজনিত কাৰণতে মৃত্যু। মৃত্যুৰ পাচতো এছ-এম-এছেৰে ভৰি পৰিছিল মোবাইলৰ ইনবক্স, খনিনে জানো গম পোৱা নাই এইবোৰ। মেচেছ কৰি কৰি নিজৰ বিপদ চপোৱা নাই জানো সি। নাই তাক জনোৱাতো ভাল হ'ব। কিন্তু কি বুলি ক'ম তাক। যদি সোধে এই কেইদিন তাই তোৰ আগত কি কৈছিল? ক'ত ঘুৰি ফুৰিছিল? কিন্তু পূৰ্ণিমাতো এই গোটেই সপ্তাহটো মোৰ লগত নাছিল। ক'ত আছিল তাই পাৰ্কত ধাবাত, ছিলঙত? এৰা ক'তো নাছিল তাই। হাতত ফৰ্মফিলাপৰ ফৰ্ম আৰু কিছু টকা বেহাইৰ আবেদন এখন লৈ ঘূৰি ফুৰিছিল তাই অধ্যক্ষৰ কোঠাৰ বাৰান্দাত। উজ্জ্বল চকুমুখিত ভাঁহি উঠিছিল ক'লা মেঘেৰে

সৈতে খহি পৰো খহি পৰো হৈ থকা এখনি আকাশ। বাৰে ... দুচকুৰ পৰা আঁতৰি ফুৰিছিল তাই। ময়ো এগৰাকী অসমৰ্থ ... আঁতৰি ফুৰিছিলো। কালি তাই ৰাতি ১০ বজাত ফোন কৰিছিল ... ফিল আপ নহ'ল ও জুৰি। তয়ো ভালকৈ পৰীক্ষাতো দে মোৰ ... সদায়ে তোৰ লগত আছে। ষ্টুডেন্টক যিখিনি বেহাই দিব পাৰে ... হেনো প্ৰিন্সিপালৰ পকেটৰ পৰাহে দিয়ে। নিজৰ পকেটৰ ... কিমানকনো পতুৱাব? হায়াৰছেকেণ্ডাৰীত কতই ষ্টাৰ পায়। ... নপঢ়িলে হ'ল। সমাজত মুখা পিন্ধা দানৱৰ তাণ্ডৱ। পঢ়া বাদ ... নোট্‌ছ-পাতি লাগে যদি নিবি।" আজিও মনত পৰে অভাৱৰ ... ক্লাছ নাইনৰ পৰাই গোটেই নিশা টেক্সট বুক কপি কৰিছিল তাই। ... ভালে হৈছিল। তিনিদিনমান আগতে খনিনেও ফোন কৰিছিল— "... বুজাবিচোন জুৰি। মই জানো তাই দুখ পোৱাটো বিচাৰো। ভণ্টিৰ ... যোৱালৈকেহে মই চাব দিছো। গোটেই দিনটো এবাৰো ফোন ... নকৰে। তাইক বাদ দি জানো মই...!" কি যে কওঁ খনিনক? ... কথা বাৰু বাদ, কিন্তু তাইতো মাত্ৰ এবাৰ খনিনৰ কথা ভাবি চাব ... বহু যতনেৰে সেউজীয়া কৰা এখনি হৃদয়, ইমান সহজতে মৰিমু ... পাৰে। এয়াই যেন প্ৰকৃতিৰ বিচিত্ৰ ৰূপ। এজাক শীতল বতাহেই ... ৰূপ ধৰে প্ৰচণ্ড ধুমুহা। এয়াই জীৱন। এফালে যদি সত্যম্ শিৱম্ সুন্দৰম্ ... দ্বাৰা পৰিচালিত শান্ত পৃথিৱী আনফালে সন্ত্ৰাসৰ সৈতে কন্ধি ... লোকে লোকাৰণ্য পূৰ্ণিমাহঁতৰ চোতাল। তাৰ মাজতে ভাঁহি ... কান্দোনৰ সুৰ। মোৰ মোবাইলটো হঠাৎ বাজি উঠিল মেচেজ ... সংকেত দি— "জীৱনৰ আটাইবোৰ সুখ, আটাইবোৰ হাঁহি, সপোন ... ফুলিৰ খোজা কলিটি মই সযতনে পালিব নোৱাৰিলো। জুৰি ... কেইটামান টকাৰ বিনিময়ত মই পুনৰ নহয় মোৰ জীৱনটোকে হেৰুৱালো ... জুৰি!!!"

"মোক ক্ষমা কৰিবা তুমি, মই খনিনক কিমান ভাল পাওঁ তোমাক ... ভাষাৰে কৈ শেষ কৰিব নোৱাৰিম। কিন্তু তুমিযে মোৰ দুচকুৰ ... দেখা পাইছিলা যুগ যুগান্তৰৰ প্ৰেম। এতিয়া মই চিৰদিনলৈ বন্ধ ... দিয়াৰ কথা ভাবিছো। পাৰিলে তাক মোৰ মাজৰ পৰা নি আনত ... কৰি দি বলৈ চেষ্টা কৰিবা!!!"

মই ভাবি পোৱা নাছিলো ক'ত কি হ'ল? মাথোঁ মোৰ দুচকুত ... উঠিল মুখা পিন্ধা ভদ্ৰলোকৰ চেহেৰাত বিমঙ্গলীয়া কাউৰীজাক ... শিমুগছৰ আৰত এটি ফেঁচা আধাসজা আশাৰ পঁজা লৈ উচুপিছে মুক্তি ... অপেক্ষাত...

(লেখিকা : প্ৰাক্তন ছাত্ৰী ...

B.H.B College, Sarupeta

প্ৰেমৰ জোখ-মাখ

প্ৰাঞ্জল দলৈ

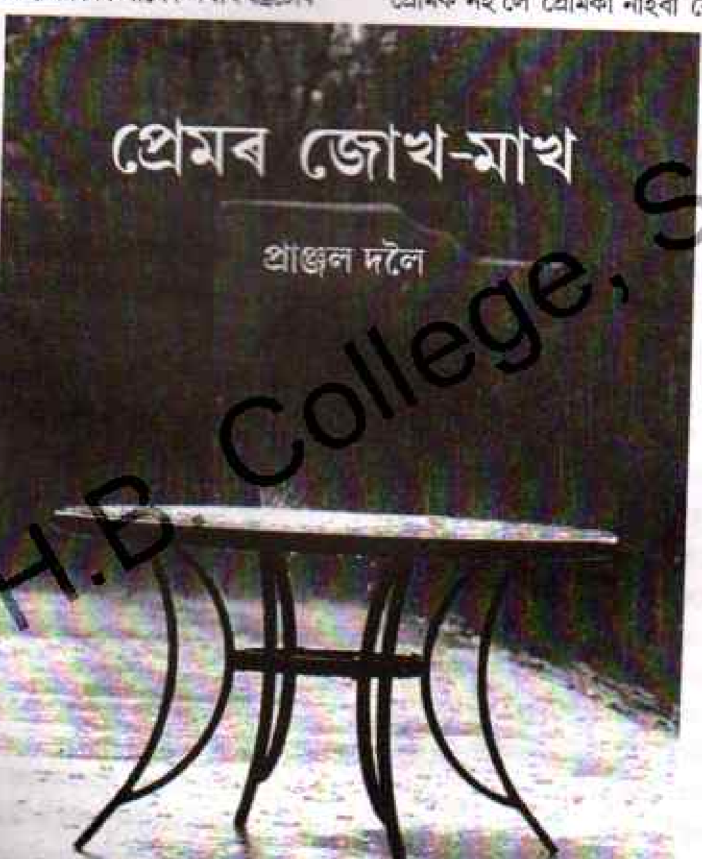

মাত্ৰ দুশবছৰৰ ভিতৰতে পৃথিৱীখন ইমান পৰিৱৰ্তন হৈ গ'ল! আস্ কি যে সুন্দৰ! দুশবছৰ আগতে কম্পিউটাৰ আৱিষ্কাৰ হোৱাত মানুহে কৈছিল — চব গ'ল — এতিয়া চব যান্ত্ৰিক। কেৱল যন্ত্ৰৰ দৰে মানুহেও কাম কৰিবহে জানে। যন্ত্ৰৰ মাজত থাকি মানুহে নিজে যন্ত্ৰ হৈ গ'ল। মনত পৰিছে, ঈশানৰ ভালদৰেই মনত পৰিছে, ২০০৫ চনত প্ৰকাশ পোৱা কোনোবা এজন বিখ্যাত ভাৰতীয় লেখকৰ আত্মজীৱনীত ঈশানে পঢ়িছে — 'প্ৰেমৰ অৱস্থা আজিকালি পুতৌজনক। যান্ত্ৰিক পৃথিৱীখন ইয়াৰ বাবে বহু পৰিমাণে দায়ী। সঁচা অৰ্থত, এতিয়া প্ৰেমৰ সম্পৰ্কবোৰ বেছিভাগেই তিষ্ঠি থাকে পৰস্পৰক ভালদৰে নজনাৰ বাবে, আনৰ মনৰ মাজত থকা আকাংক্ষা নিৰ্ভুলভাৱে উপলব্ধি কৰিব নোৱাৰাৰ বাবে।' লিখি থাকোঁতে লেখকজনে হয়তো আবেগত উচুপি উঠিছিল।

ঈশানৰ কথাটো মনত পৰাত হাঁহি উঠিল। ২০০৫ চনৰ সময়ছোৱাত প্ৰেমৰ বাবে কিয় অবাঞ্ছিত পৰিস্থিতিৰ উদ্ভৱ হৈছিল। ২০০৫ চনৰ পৰা আহি এতিয়া কিমান বছৰ পাৰ হ'ল? ঈশানে হিচাপ কৰিলে। হয়, মোটামুটি দুশ বছৰ।

আজিকালি যন্ত্ৰ এটা আৱিষ্কাৰ কৰা হৈছে। ইয়াৰ সাংঘাতিক ডিমাণ্ড। যন্ত্ৰটোৰ নাম লাভ' মিটাৰ'। প্ৰেমৰ জোখ-মাখ ল'ব পৰা এটা সঁজুলি। ইয়াৰ কম্পিউটাৰৰ দৰে মনিটৰ থাকে। চমুকৈ ক'ব গ'লে এই যন্ত্ৰটোৰ প্ৰধানতঃ চাৰিটা ভাগ। প্ৰেমৰ জোখ-মাখ লওঁতে ইয়াৰ দুটা অংশ প্ৰেমিকে আৰু দুটা অংশ প্ৰেমিকাই ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। অৰ্থাৎ যন্ত্ৰটোৰ দুটাকৈ অংশ পৰস্পৰে দেহত লগাই ল'ব লাগে। এটা অংশ বাইকৰ হেলমেটৰ আকৃতিৰ, যিটো মূৰত সুমুৱাই ল'ব লাগে। ইয়াৰো কাৰণ আছে। মানুহৰ ধ্যান-ধাৰণা, আবেগ-অনুভূতি বহন কৰে মগজুৱে। বায়'কেমিষ্টসকলৰ মতে মগজুত প্ৰেম উদ্বেককাৰী 'এক্ৰপমাইন' আৰু 'নৰিঅইন প্ৰাইন' থাকে। মানুহৰ মগজুত থকা প্ৰেমৰ এক [illegible] সম্পৰ্কৰ কথা [illegible] বিজ্ঞানীসকলে বহু [illegible] মূৰত উদ্ভৱ কৰিছে। আকৌ যন্ত্ৰটোৰ আনটো অংশ [illegible] লগাই ধৰিব লাগে। [illegible] স্পন্দনে যন্ত্ৰটোলৈ [illegible] প্ৰেৰণ কৰে। প্ৰেমিক-প্ৰেমিকা উভয়ে একেলগে যন্ত্ৰটোৰ অংশবোৰ দেহত লগাই [illegible] কৰিলেহে প্ৰেমৰ জোখ-মাখ মনিটৰত ওলাই পৰে।

কোনোবেই কাৰ্ৰি দিব নোৱাৰে। জল্-জল্ পট্-পটীয়া ওলাই পৰে প্ৰেমৰ পৰিধি। আজিকালি প্ৰেমিক-প্ৰেমিকা বা গিৰিয়েক-ঘৈণীয়েকৰ মাজত লগা কাজিয়া-পেচালবোৰো কমি গৈছে। 'তুমি মোক আগৰ দৰে ভাল নোপোৱা'—'তুমি বহুত সলনি হৈ গ'লা — 'তুমি তেনেকুৱা হ'বা বুলি মই সপোনতো ভবা নাছিলোঁ'— 'তোমাৰ মনটো অইন কাৰোবাৰ পিনে ঢাল খাইছে নেকি?'— অন্ততঃ এনেকুৱা কথাবোৰক লৈ কাজিয়া-পেচাল হোৱা ঘটনাবোৰ পৃথিৱীৰ পৰা নোহোৱা হৈ গ'ল। লাভ'মিটাৰ যন্ত্ৰটো ব্যৱহাৰ কৰিলেই হ'ল। অৱশ্যে ইয়াৰ যুক্তিযুক্ততাও আছে। প্ৰেমৰ অংকুৰণ, পিছত প্ৰতিফলন আৰু তাৰ পিছত সম্পাদন। প্ৰেমৰ এই দীঘলীয়া পৰিক্ৰমাত সোমাবলৈ মানুহৰ এনেয়ে সময়ৰ আভাৱ। প্ৰেমত যিয়ে পৰিলে, সেইজনটো পৰিলেই, আকৌ প্ৰেমক বিষয় হিচাবে লৈ কাজিয়া-পেচাল কৰি সময় অপচয় ঘটাবলৈ মানুহ কিয়নো আগ্ৰহী হ'ব?

এতিয়া প্ৰেমৰ কাৰবাৰেই বেলেগ। প্ৰেম হৈ যোৱাৰ পাছত দুয়ো প্ৰেমিক-প্ৰেমিকাই লাভ'মিটাৰ ব্যৱহাৰ কৰি চায় — প্ৰেম পূৰ্ণগতিত চলি আছে নে নাই। প্ৰথমে লাভ'মিটাৰ ব্যৱহাৰ কৰি ৰিজাল্ট ওলোৱাৰ পিছত ঠিক-ঠাকে প্ৰেমৰ জোখ-মাখ ওলালেতো আনন্দৰে কথা। ডাঙৰ পাৰ্টি এটা হয়। আকৌ কম-বেছি হ'লে বহু প্ৰেমিক-প্ৰেমিকাহালে প্ৰেম কৰি যোৱাৰ কাৰণবোৰ উলিয়াই তাৰ সমাধান উলিয়াবলৈ চেষ্টা কৰে। অৱশ্যে এটা পৰ্যায় আছে য'ত সময় লোকচান হয়। এইটো কাৰণতে বহুতেই এতিয়া প্ৰেম কৰিবলৈ ভয় কৰে। লাভ'মিটাৰৰ মনিটৰত যদি প্ৰেমিক নহ'লে প্ৰেমিকা নাইবা কেতিয়াবা দুয়োটাৰে প্ৰেম নাই বুলি দেখা যায়, তেতিয়া সমস্যাৰ উদ্ভৱ হয়। সমস্যা গুৰুতৰ হৈ পৰে তেতিয়া, যেতিয়া প্ৰেমিক-প্ৰেমিকাহালৰ প্ৰেমৰ জোখ-মাখ অতি সামান্য বুলি দেখায়। প্ৰেমিক-প্ৰেমিকা দুপয়োজনৰে প্ৰেম নাই বুলি দেখা গ'ল, সময় লোকচান নহয়। কাৰণ লগে লগেই বিচ্ছেদ ঘটাবলৈ সক্ষম হৈছে। দুয়োজনৰে প্ৰেমৰ অনুভূতি নোহোৱা হৈ গৈছে, এনে ক্ষেত্ৰত গিৰীয়েক বা ঘৈণীয়েকবোৰেও কাজিয়া-পেচাল নোহোৱাকৈয়ে বিবাহ-বিচ্ছেদ ঘটাবলৈ সক্ষম হৈছে। দুয়োজনৰে প্ৰেমৰ অনুভূতি নোহোৱা হৈ গৈছে, এনে ক্ষেত্ৰত গিৰীয়েক বা ঘৈণীয়েকে কোনে কাক গালি পাৰিব? অৱশ্যে লাভ'মিটাৰ যন্ত্ৰ ব্যৱহাৰ কৰিলে এনে এটা পৰ্যায় আছে, যিটো বিৰক্তিকৰ। যাৰ প্ৰেম সাংঘাতিকভাৱে কমি গৈছে, কিন্তু একেবাৰে শূণ্য বা নাই

B.H.B College, Sarupeta

বুলিবও নোৱাৰি। অৰ্থাৎ এই পৰ্য্যায়টো বিৰক্তিদায়ক। তথাপি কোনো কথা নাই। এনেক্ষেত্ৰত প্ৰেমিক-প্ৰেমিকাৰ সময় অপচয় নহ'বলৈ 'লাভ এণ্ড হেট কণ্ট্ৰল কমিটি' আছে। তাত এপ্লিকেচন এখন দি থৈ আহিব লাগে। প্ৰেমিক-প্ৰেমিকা বা গিৰীয়েক-ঘৈনীয়েকৰ সময় অপচয় নোহোৱা সিদ্ধান্ত, পৰামৰ্শ আদি তেওঁলোকে দিয়ে। দুশ বছৰ আগতে মানুহে কোৱা 'সময় অমূল্য ধন' কথাশাৰী যেন এতিয়াৰ ক্ষেত্ৰতহে প্ৰযোজ্য।

বছৰবোৰে বাগৰ সলাই পৃথিৱীৰ বহু কথাই সলনি কৰি পেলালে। হেৰাই গ'ল অতীতৰ বহু বস্তু। জীৱন-ধাৰা আৰু জীৱনৰ মানদণ্ডবো আমূল পৰিৱৰ্তন সাধন হ'ল। দুশ বছৰ আগতে মানুহৰ প্ৰথম মৌলিক প্ৰয়োজন আছিল আহাৰ বা খাদ্য। আহাৰৰ ওপৰতে তেতিয়া জীৱনৰ মানদণ্ড নিৰূপণ কৰা হৈছিল। অৱশ্যে এতিয়াও দৰিদ্ৰ সীমাৰেখাৰ তলত মানুহ আছে, কিন্তু অলপ বেলেগ ধৰণৰ মানুহে এতিয়া কৃষি উৎপাদনৰ সলনি তৈয়াৰ কৰি লৈছে এনাৰ্জি কেপচুল (কম)। অৰ্থাৎ শক্তি কোঠালি। ভাত-চাহ বা চিকেন-ম'ম আদিৰ কথা নাই। ফলত ৰেষ্টুৰেণ্ট বা হোটেল আদিও নাই। প্ৰত্যেকৰে ঘৰে ঘৰে একোটাকৈ এনাৰ্জি কম থাকে। সপ্তাহত এবাৰকৈ এই এনাৰ্জি কমত সোমালেই তাত থকা বিভিন্ন ৰশ্মিৰ ৰাসায়নিক ক্ৰিয়াৰ ফলত মানুহৰ দেহে প্ৰয়োজনীয় শক্তি আহৰণ কৰে। দুশবছৰ আগতে প্ৰটিন, কাৰ্বহাইড্ৰেট, স্নেহজাতীয় খাদ্য খাই মানুহে এই শক্তি আহৰণ কৰিছিল। কিন্তু এতিয়া এনাৰ্জি কমত প্ৰৱেশ কৰি তাৰ ৰশ্মিবোৰ দেহৰ মাজেৰে পাৰ হ'বলৈ দিলেই মানুহৰ কাৰ্যসিদ্ধি হৈ যায়। ভাত-চাহ নামত মানুহৰ অবাবত সময় নষ্ট নহয়।

আজিকালি জীৱনৰ মানদণ্ড এই এনাৰ্জি কমত সীমাবদ্ধ। ধনীবোৰৰ এনাৰ্জি কমবোৰ বেছি কাৰ্য্যদায়ক। এনেকুৱা এনাৰ্জি কম সাজিলে বহু টকা খৰছ পৰে। মধ্যবিত্ত আৰু নিম্নবিত্তবোৰে তাতকৈ কম খৰছেৰে এনাৰ্জি কম সাজে। আকৌ যাৰ এনাৰ্জি কম নাই, তেওঁলোক দৰিদ্ৰ সীমাৰেখাৰ তলত। তেওঁলোকে বহু কষ্টেৰে কাম কৰি অৰ্থ উপাৰ্জন কৰিব পাৰিলেহে কাৰোবাৰ এনাৰ্জি কম ভাড়াত পায়।

পৃথিৱীৰ বহু পৰিৱৰ্তন হ'ল যদিও মানুহৰ জিভাখনৰ তেনে কোনো বিবৰ্তন হোৱা নাই। দুশ বছৰ আগৰ জিভাত থকা স্বাদ-কনিকাবোৰ এতিয়াও আছে, যাৰ সহায়ত মানুহে খাদ্যবস্তুৰ সোৱাদ পায়। ঈশানৰ আজি আনাৰস খাবৰ মন গৈছে। তাৰ একো নোখোৱা ছয়মাহমানেই হ'ল। সি লগে লগেই তাৰ বাগিচাত থকা হাইব্ৰিড আনাৰস গছজোপাৰ ওচৰলৈ গ'ল। গছজোপাত এটা হৰমন ইনজেকচন পুশ কৰি আহিল সি। দুঘণ্টামানৰ পিছত তাত এটা আনাৰস খাব পৰা হৈ উঠিব।

এনাৰ্জি কম নথকা দৰিদ্ৰ সীমাৰেখাৰ তলত দুই-এজনে আজিকালিও খেতি কৰিব বিচাৰে। কিন্তু সম্ভৱ নহয়। হৰমন কিনিবলৈ বা স্প্ৰে আদিৰ যিহে দাম, তাতকৈ এনাৰ্জি কম এটাই কম খৰচত সাজি উলিয়াব পাৰি।

ঈশানৰ বন্ধ ফাইলটোৰ পৰা সি লিখা এটা কবিতা হেৰাই গৈছে। কালি কিবা কাৰণত ফাইলটো মেলি চাওঁতে ঈশানে কথাটো গম পালে। কিন্তু বন্ধ ফাইলৰ পৰা বস্তু হেৰোৱা সম্ভৱনে?

অথচ হেৰাল। ঈশানৰ কলেজীয়া দিনৰ অপইতা হাতৰ কবিতা। এই কবিতাটো সংৰক্ষণৰ নামত যি গুৰুত্বৰ প্ৰয়োজন আছিল, সেই গুৰুত্ব প্ৰকাশত ক'ৰবাত ইচ্ছাকৃত অথবা অনিচ্ছাকৃত কিবা এটা গাফিলতি তাৰ হ'ল। বোধহয় এনেকুৱা কাৰণতে সি কম্পিউটাৰৰ মেম'ৰিত বিচাৰিও কবিতাটো নাপালে। ঈশানে পৰিচাৰিকা ৰবট্‌টোক নির্দে... কবিতাটো বিচাৰিবৰ বাবে। পাঁচ মিনিট পাছতে উভতি আহিল ... ক'লে — আৰু কিছু সময়ৰ প্ৰয়োজন হ'ব।

আচলতে গুৰুত্ব আৰু নিষ্ঠাৰ প্ৰয়োজন। কোনো কথা বা ... নিষ্ঠা, গুৰুত্ব আদি নোহোৱা হ'লে এই ফাইলটোৰ পৰা কবিতা ... দৰে ঈশানৰ 'ফ্লাইং ছ'চাৰখন হেৰোৱাটো একোটা সাধাৰণ ... পৰিণত হ'ব। কথাখিনি ভাবি ভাবি ঈশানে কম্পিউটাৰৰ ম... চকু ফুৰাই গ'ল। তাৰ আজিৰ দিনৰ ৰুটিনখন মনিটৰত ভাহি উঠি... ঈশানৰ আধাঘণ্টামানলৈকে বিশেষ একো কাম নাই। আ... এনেয়ে থাকিব লাগিব বুলি ভাবোঁতেই ঈশানৰ হঠাৎ মনত প... — পৰাণ খুড়াই পৃথিৱীত চিকিৎসা কৰি বিশেষ সুফল না... পৃথিৱীৰ উপগ্ৰহ চন্দ্ৰৰ কোনোবা এখন চিকিৎসালয়ত ব... চিকিৎসাধীন হৈ আছে। ঈশানে লৰালৰিকৈ তালৈ যাবৰ বাবে ... ছ'চাৰত উঠি ল'লে।

সিদিনা কাম কৰি থাকোতে ফাইলটোৰ পৰা হেৰোৱা কবিতা... কথা মনত পৰাত ঈশান অস্থিৰ হৈ পৰিল। বুকুৰ ভিতৰৰ পৰা কোন... যেন তাক মাতি আছে। হৃদয়ৰ কোনোবা এক গভীৰ কোণৰ পৰা ও... এই ৰিণ ৰিণ শব্দটোৱে ঈশান বুকু ভেদি ওপৰলৈ উঠি উঠি আ... লাগিছে। ঈশানৰ মনত পৰিল মৃন্ময়ক ভালপোৱাৰ আগৰ কথা। ... কলেজত পঢ়ি থাকোঁতে একে ক্লাছৰে মৌচুমী নামৰ ছোৱালী এজনী... তাৰ ভাল লাগিছিল। অৱশ্যে প্ৰেম নহ'ল। সেই তেতিয়াই সি এ... কবিতাটো লিখিছিল। কবিতা বুলি ক'লে ভুল হ'ব, কথা-কবিতা। মৌচুমী নামটোৰ বাবেই সেই কথা-কবিতাটোৰ প্ৰতিটো আৰম্ভণি সি 'ম' ক... কৰিছিল। কলেজীয়া দিনত এনে অদ্ভুত ৰোমাণ্টিকতা প্ৰায় সকলো... থাকে। সেই কবিতাটো আজি ক'ত হেৰাল! হঠাৎ দুৱাৰ খুলি কোন... পুৰণি আলহী সোমাই অহাৰ দৰে ঈশানৰ বুকুলৈ সোমাই আহি... মৌচুমী। আহোঁতে বৰ্তমানৰ প্ৰেমিকা মৃন্ময়ক খুন্দিয়াই যেন বগৰাই ... আহিল। কম্পিউটাৰৰ মনিটৰত কি ভাহি উঠিছে — ঈশানে যেন আ... দেখিও দেখা পোৱা নাই। এনে দুৰ্বাদল ভাবনাত ভাগৰুৱা ঈশান তা... টোপনিত ঢলি পৰিল।

'মোৰ মৌ-কোঁহ'। সেই কথা- কবিতাটোৰ নাম। মৃন্ময়ে ভাবে — ঈশানে কবিতাটো কেতিয়া লিখিলে! মৃন্ময়ে ভালদৰেই বুজিছে — কবিতাটো তাইক উদ্দেশ্য কৰি লিখা, অথচ ইয়াৰ বিষয়ে ঈশানে তাই... একো কথাই কোৱা নাই। তাইক সি কবিতাটোৰে কিবা 'ছাৰপ্ৰাইজ' কৰিব খুজিছে নেকি! মৃন্ময়ে একো বুজি নাপায়। তাই পুনৰাই সেই কথা- কবিতাটো পঢ়ি যায় —

'ম' মানেই মোৰ মন-মালঞ্চত মঞ্জৰিত মদাৰ মাধৈ মালতী... মাধুৰিমা,

মৰম মানেইতো মহাবাহু মহালুইতৰ মৰতৰ মন্দাকিনী
মহাজীৱনৰ মহাসিন্ধু,
মানুহ মাত্ৰেই মায়া-মৰমত মুগ্ধ মাতাল
মিলন মাধুৰীৰ মায়াতে মিঠা মাদকতাময় মগন মথাউৰিত
মুক্তিকামী মানুহৰ মৃত্যুবিজয়ী মিছিল
মৰম মায়াতে মানুহৰ মহামিলনৰ মজলিছ
মৰম ৰাগীতে মাতাল মোৰ মন-পখিলী,

B.H.B. College, Sarupeta

মৃদু-মলয়াত মেঘৰ মাদল, ম'হশিঙা, মৃদংগ মঞ্জিৰাৰ
মিশ্ৰিত মধু মূৰ্চ্ছনাই মাতিছে মাথোঁ মোক
মাতিছে মায়াময়, মহিমাময় মধু জোনাকক...

ঈশান নথকাত সিদিনা মৃন্মিয়ে তাৰ কোঠালিৰ এটি পুৰণি ফাইলৰ পৰা এই কবিতাটো লৈ আহিছে। আজি মৃন্মিয়ে ঈশানক সুধিবই, তাইক উদ্দেশ্য কৰি কবিতা লিখিছে, অথচ তাইক শুনোৱা নাই।

ঈশান কম্পিউটাৰৰ মনিটৰৰ সন্মুখত শুই আছে। মৃন্মিয়ে তাত উপস্থিত হৈয়ে ভাবিলে — ঈশানৰ নাকৰ ফুটাৰে কিবা সুমুৱাই দিয়া যাওক নেকি! হঠাৎ তাইৰ লাভ মিটাৰটোলৈ চকু গ'ল। এক অনামী সুখে মৃন্মিৰ মনত ক্ৰিয়া কৰিবলৈ ধৰিলে। মৃন্মিৰ সঁচাই ভাল লাগিল। বহু দিন ঈশান আৰু তাইৰ প্ৰেমৰ জোখ-মাখ লোৱা হোৱা নাই। ঈশানে যে তাইক কিমান ভাল পায়! ঈশান শুই থাকোঁতেই তাই লাভ মিটাৰৰ এটা অংশ তাৰ মূৰত সুমুৱাই দিলে আৰু এটা অংশ তাই নিজৰ মূৰত সুমুৱাই ল'লে। এখন হাতেৰে লাভ মিটাৰৰ বাকী থকা এটা অংশ ঈশানৰ বুকুত আৰু আনটো অংশ তাইৰ নিজৰ বুকুত হেঁচি ধৰিলে। তাৰপিছত?

ই কি! মৃন্মিৰ এনেকুৱা লাগিল যেন কোনো বহিঃ জগতৰ জীৱই আহি তাইক নিৰীক্ষণ কৰিব খুজিছে। তাই চকুকেইটা মেলাৰ পিছত লাভ মিটাৰৰ মনিটৰটোলৈ চালে। তাৰমানে সঁচা। তথাপি, ক'ৰবাত তাইৰ ভুল হ'ব পাৰে। তাই লাভ মিটাৰৰ দুইচটাৰ জোৰেৰে হেঁচি ধৰিলে। ঠিকেই আছে, এতিয়াও অন্ হৈয়ে আছে। কিয় হ'ল এনেকুৱা?

লাভ মিটাৰৰ মতে ঈশানৰ মৃন্মিৰ প্ৰতি প্ৰেম সাংঘাতিকভাৱে কমি গৈছে। অৱশ্যে একেবাৰে শূণ্য হৈ যোৱা নাই। মৃন্মিয়ে ৰৈ থাকিব নোৱাৰিলে। শিলৰ দৰে থিয় হৈ থকা মৃন্মি বতাহৰ বেগেৰে ঈশানৰ কোঠালিৰ পৰা ওলাই আহিল।

পিছদিনা 'লাভ এণ্ড হেট কণ্ট্ৰল কমিটি'ৰ মজিয়াত ঈশান আৰু মৃন্মি। আজি ঈশানৰ বৰ অসুখী লাগিছে নিজকে। যেন তাৰ জীৱন নামৰ নদীখনৰ কিছু গেলন্ পানী সুঁতি এটাৰে ওলাই যাব খুজিছিল। কিন্তু ঈশানে ভালদৰে জানে সেইটো মৰা সুঁতি। 'লাভ এণ্ড হেট কণ্ট্ৰল কমিটি'ৰ অনৰ্গল প্ৰশ্ন আৰু লাভ মিটাৰৰ সঘন ব্যৱহাৰ কৰাৰ বাবত অৱশেষত ঈশানে মৌচুমী নামৰ ছোৱালীজনীৰ কথা ক'বলৈ বাধ্য হ'ল। সেই কথা কবিতাটো মৃন্মিৰ 'ম'ৰ বাবে নহয়, মৌচুমীৰ 'ম'ৰবাবে লিখা বুলি ঈশানে স্বীকাৰ কৰিলে। ঈশানে ক'লে যে সি মৃন্মিক এৰি থাকিব নোৱাৰে। সিদিনা কি হৈছিল সি নিজেই নাজানে। সেই কবিতাটো হেৰোৱাৰ কথা ভাবোঁতেই অজানিতে আহি পৰা মৌচুমীৰ চিন্তাই তাক অস্থিৰ কৰি পেলাইছিল। 'লাভ এণ্ড হেট কণ্ট্ৰল কমিটি'ৰ আগত ফাকি দি হাত সৰাৰ নজিৰ এতিয়ালৈকে নাই।

ঈশানৰ হঠাৎ মৃন্মিজনীলৈ বেয়া লাগি গ'ল। তাৰ কাৰণে তাই অযথা কষ্ট ভোগা নাই জানো? 'লাভ এণ্ড হেট কণ্ট্ৰল কমিটি'য়ে ঈশানলৈ নানা নিয়ম আৰু পৰামৰ্শ আগবঢ়ালে, যাতে মৃন্মি আৰু তাৰ প্ৰেম অটুট থাকে। ঈশানে সেইবোৰ আখৰে আখৰে পালন কৰাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিলে। আহোতে মৃন্মিৰ হাতত ধৰি ক্ষমা খুজি ঈশানে ক'লে — "লাভ এণ্ড হেট কণ্ট্ৰল কমিটিয়ে দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি পালন নকৰি শাস্তি পোৱা অইন বহুতৰ দৰে মই নিকৃষ্ট নহওঁ। মই তোমাক সঁচাই ভাল পাওঁ।' — মৃন্মিয়ে তাক অভয় দিলে। মৃন্মিৰ ওচৰত সি বহুত সৰু হ'ল। ঈশানৰ বেয়া লাগিল।

আবেলি ঘৰৰ বাৰাণ্ডাখনত বহি ঈশানে ভাবিলে — কিতাপত পঢ়া সেই দুশ বছৰ আগৰ পৃথিৱীখনেই ভাল আছিল। সেই সময়ত হোৱা হ'লে এই কবিতাটো মৃন্মিক উদ্দেশ্য কৰিয়ে লিখা বুলি ফাকি দিব পাৰিলোহেঁতেন। তেতিয়া লাভ মিটাৰ নাছিল আৰু 'লাভ এণ্ড হেট কণ্ট্ৰল কমিটি'ও নাছিল। এনে ফাকিবেই দুশ বছৰ আগৰ পৃথিৱীত মৃন্মিৰ আগত সি মহান হ'ব পাৰিলেহেঁতেন।

এনেতে ঈশানৰ চকুৰ আগেৰে এখন 'ফ্লাইং চচাৰ' পাৰ হৈ গ'ল। বিপ্ বিপ্ শব্দ কৰি যোৱা উৰণীয়া যানখন এটা সময়ত দিগন্তত মিলি গ'ল। ঈশানে কবিতাটো সঁচি ৰাখিছিল কিয়? এই প্ৰশ্ন সি নিজেই বুজি নাপালে।

অকণো সাৰ-সুৰ নোহোৱাকৈ, নি-শব্দে আহি ঈশানে কম্পিউটাৰৰ মাউচটো টিপি ধৰিলে।

B.H.B. College, Sarupeta

সু।। তেনেহ'লে ডাইনীয়ে মাৰা মানুহ, গৰু ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰে কিয়? তিনিওৰে প্ৰতিক্ৰিয়া

২য়।। ডাইনীৰ বল বেচি। মন্ত্ৰেৰে...

সু।। তইতকচোন নোৱাৰিলো মাৰিব। (তিনিওৰে প্ৰতক্ৰিয়া) কি?

৩য়।। ওজাই কৈছে নহয় তই মিটিং কৰাৰ ছলেৰে মন্ত্ৰ মাৰি ফুৰ।

সু।। তেতিয়া হ'লেতো মিটিঙত থকা মহিলাসকল মৰিব লাগিছিল। মৰিলচোন হাড়িয়া আতৈৰ (১ম) কানসমনীয়া ল'ৰাটোহে কিয়? মন্ত্ৰ আদি মিটিঙত মাৰো— পথাৰৰ খেতি নষ্ট হয় কিদৰে?

২য়।। যাৰ নামত মন্ত্ৰ মাৰ সি মৰে।

৩য়।। দূৰৈত থাকিলেও মৰে।

সু।। তেনেহ'লেতো প্ৰথমে দংশি ওজাক মাৰিলোহেঁতেন ।

তিনিও।। ওজাক।।।

সু।। অ' ওজাক। তাৰ ফাঁকি-ফুকা ভুৱা তন্ত্ৰ-মন্ত্ৰ চলাই থাকিবলৈ বহু মানুহৰ জীৱন লৈছে। তইতৰ হাতেৰে বহুতকে ভেটি মাটিৰ পৰা উৎখাত কৰিছে। বন্ধ হ'ব লাগে সেইবাবেই তাৰ বিৰুদ্ধে মহিলাসকলক বুজাও মিটিঙত।

তিনিও।। কি?

তিনি ঘাটিকে দৰ্শকৰ লত মিলে। সুভদ্ৰাই ভাষন দিয়ে।

সু।। ফাঁকি সকলো ফাঁকি। জৰা-ফুকা, তন্ত্ৰ-মন্ত্ৰত একো নাই। মানুহক ঠগোৱাৰ চাতুৰি কেৱল। সেইবাবেই বিশ্বাস নকৰিব। আজি ২/৩খন গাওঁত মানুহৰ বমি, তেজহাগনী হৈছে, তিনি-চাৰিজন মানুহ মৰিছেও। কি বান্ধৱীসকল সি যিকোনো দেও-ভূতৰ কাৰবাৰ নহয়। সি হৈছে কলেৰা সোঁচৰা ৰোগ। ইজনৰ পৰা সিজনলৈ যায়। সেইবাবেই চাফ-চিকুনকৈ থাকিব লাগিব। পানী উতলাই খাব লাগিব। কষ্ট কৰি হ'লেও ডাক্তৰৰ ওচৰলৈ যাবই লাগিব। দংশি ওজাৰ জৰা-ফুকা পানীত বিশ্বাস নকৰিব, নাখাব। খাল-বিলৰ সেই পানীৰ লগত কলেৰাৰ বীজানুহে খোৱা যাব, বেমাৰ বাঢ়িব। বান্ধৱীসকল চহৰত কলেৰা নাই আজিকালি কাৰণ তাত ডাক্তৰী চিকিৎসাৰেহে আমি বাচিব পাৰিম। জৰা-ফুকা বা মন্ত্ৰৰ ফাঁকিৰে নোৱাৰো। বান্ধৱীসকল সেইবোৰত বিশ্বাস নকৰিব। সব ফাঁকি।

সুভদ্ৰাই আগৰ Position লয়। ঘাতকইতে আগুৰি ধৰে।

২য়।। তই ধৰ্মৰ বিৰুদ্ধে মানুহক

সু।। নহয় মই ওজাৰ বিৰুদ্ধে...।

৩য়।। ওজাই ধৰ্মৰ কথা কয়...।

সু।। সেইবোৰ ধৰ্মৰ কথা নহয়। চালাকি-ফাঁকি। আমাৰ ধৰ্মত জীৱক দয়া কৰিবলৈ কয়। সিচোন মানুহ মাৰিবলৈ লগ দিছে। ধৰ্ম কোনে নামানে তেলেহ'লে? সি...। মানিলে তাৰ বেপাৰ নচলে। তন্ত্ৰ-মন্ত্ৰ, ফাঁকি-ফুকা বিক্ৰী কৰিব নোৱাৰে।

২য়।। গাঁৱত ইমানবোৰ বেমাৰ হৈ আছে-

৩য়।। মানুহ গৰু ...

সু।। বেমাৰ হ'লে ডাক্তৰৰ চিকিৎসা কৰিব লাগিব। ঔষধ খাব লাগিব। টাউন-চহৰ আন গাঁৱত তাকেই কৰে। দংশি ওজাৰ মন্ত্ৰত ভাল নহয় বেমাৰ। তাৰ জৰা-ফুকা পানীত নাবাচে মানুহ। ফাকি সব।

২য়।। ফাকি হ'লে

সু।। হাড়িয়া আতৈক সোধ কি পালি দংশিৰ জৰা-ফুকা পানী খুৱাই কানসমনীয়া বেটা গ'ল। (১মৰ প্ৰতিক্ৰিয়া) মানুহ-গৰু হগা-মুতা কৰা বিলৰ পানী খালে বেমাৰ নকমে বাঢ়ে। লাভৰ মুৰত কি হ'ল? ভাত খোৱা কাঁহী বেচা গ'ল। টকাকেইটা দংশিৰ পেটত সোমাল।

(হাড়িয়াই গুমৰি কান্দে)

২য়।। হাড়িয়াকো

সু।। এইবোৰ কথা কওঁ বাবে ডাইনী সজাইছে মোক

২য়।। ডাইনী হয় তই।

৩য়।। তোক শেষ কৰিলেহে।

সু।। ডাইনীতো বহুত মাৰিলি। বেমাৰ-আজাৰ কমিছে গাঁৱত, সেইদিনা হালগিৰিপাৰাত মাক-জীয়েকক মাৰি পুতিলি।

২য়।। দুয়ো ডাইনী...

সু।। আৰু এতিয়া বেমাৰ কমিছে। সিহঁতৰ ভেটি মাটিখিনি ভুল মণ্ডলে দখল কৰিছে। শালিপুৰত মাৰিলি পিলি ৰাভাক।

৩য়।। ডাইনী হ'লে মাৰিবই...।

সু।। ডাইনী কিয় হ'ল জান?

১ম।। কিয়?

সু।। কাউন্সিলৰৰ ঘৰত বন্ধা-বঢ়া কাম কৰিছিল। তাই নিজেই ভোগৰ বস্তু। গৰ্ভৱতী হ'ল। কাউন্সিলৰৰ মুখ বয় ক'ত? গতিকে হানি-খুচি থলি। ডাইনী মাৰিলি। গাওঁ ৰক্ষা কৰিলি।

২য়।। অ' গাঁও ৰক্ষাৰ কাৰণেইতো...।

সু।। নহয় গাওঁ ৰক্ষাৰ কাৰণে নহয় দংশি ওজাৰ বেপাৰ ৰক্ষাৰ কাৰনে। ঠিকাদাৰ মহাজন মণ্ডল এৰেকেলৰ কেলেংকাৰী ঢাকিবৰ কাৰনে, সম্পত্তি দখল কৰাৰ কাৰণে।

৩য়।। যি কাৰণেই নহওক, তই ডাইনী ।

২য়।। তোক মাৰিব হুকুম হৈছে।

২য় ৩য়।। ধৰ

১ম।। ৰ চোন...

২য় ৩য়।। হাড়িয়া কা ...।।

১ম।। এই কোৱা কথা বোৰ মিছা নহয়। ওজাহতে আমাক...

৩য়।। কি কৰ সেইবোৰ পিছত হ'ব।

২য়।। আগতে কাম শেষ কৰো আহ। ধৰ।

(প্ৰয়াস '২য়'ই পিচত '৩য়'ই সুভদ্ৰাৰ হাত চুলিত ধৰে। তাইৰ প্ৰতিক্ৰিয়া)

১ম।। তাইক এৰি দে।

২য়।। পগলা হলি নেকি এইৰ কথা শুনি?

১ম।। এইৰ কথাই সঁচা। দংশি ওজাই মোৰ ল'ৰাক মাৰিলে। বহুত ডাইনী মৰালে আমাৰ হাতেৰে। কিন্তু কি হ'ল? যবে গাঁও তাতেই পৰি থাকিলদেখোন গু-গোবৰৰ মাজত।

২য়।। মৰিবি কিন্তু।

১ম।। বেমাৰ আজাৰ কমিল? পেটৰ ভাতৰ ব্যৱস্থা হৈছে? সব কিবা নুবুজা নেদেখা কথা।

৩য়।। সেই দেখিতো যি কৈছে শুন নহলে নিজেই ডাইনী হৈ মৰি যাবি।

২য়।। আহ কাম শেষ কৰো। (সুভদ্ৰালৈ আগুৱাব খোজে)

১ম।। নাই- তাইক নিব নোৱাৰিবি। (বাধা দিয়ে)

B.H.B. College, Sarupeta

বড়ো বিভাগ

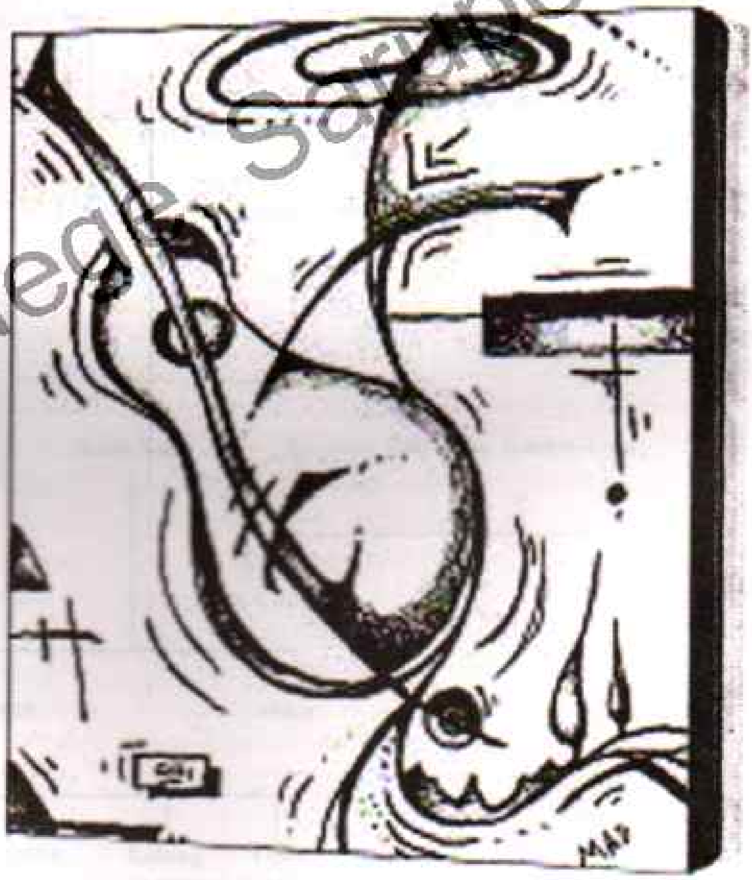

B.H.B. College Sarupeta

बर' आरो गार' रावनि गोरोबलाइनाय
रिंसारखान्थिनि सायावल' सुंद' सावराइनाय
guistic Affinities between Boro and Garo language– A short discussion on Phonology only)

बिनाराम बर' एम. ए. बि. एड
बिबुंगोरा बर' जायदा

नाय : बर' आरो गार' बे मोननैबो रावखौ [illegible] दालाइ नि राव होननानै गुबैथें जों मिथिना मोनो। बे मोननैबो राव बिनिनो राव हानजानि राव आरो बर' राव हानजानिनो सिख्रा बे गार' राव [illegible] होननानै फोरमाइनाय [illegible] जों गुबेंदों। [illegible] सुर्गुंआव मोननाय [illegible] द. प्रमद चन्द भट्टाचार्य्य आरो रबिनस बारलिङा फोरमायनायबादिब्ला बे मोननैबो राया दिनैनिफ्राय नै रोजा बोसोरसोनि सिगांनिफ्रायनो आलादा जालांदोंमोन।

बे मोननैबो राव आरो बिसोरनि राव फोलरनि बागै रोखा मिथिनो हानायबादियै गाहायाव 'Linguistic Survey of India' नि फारिलाइ होना दिन्थिनायखौ होनाय जाबाय।

तालिका

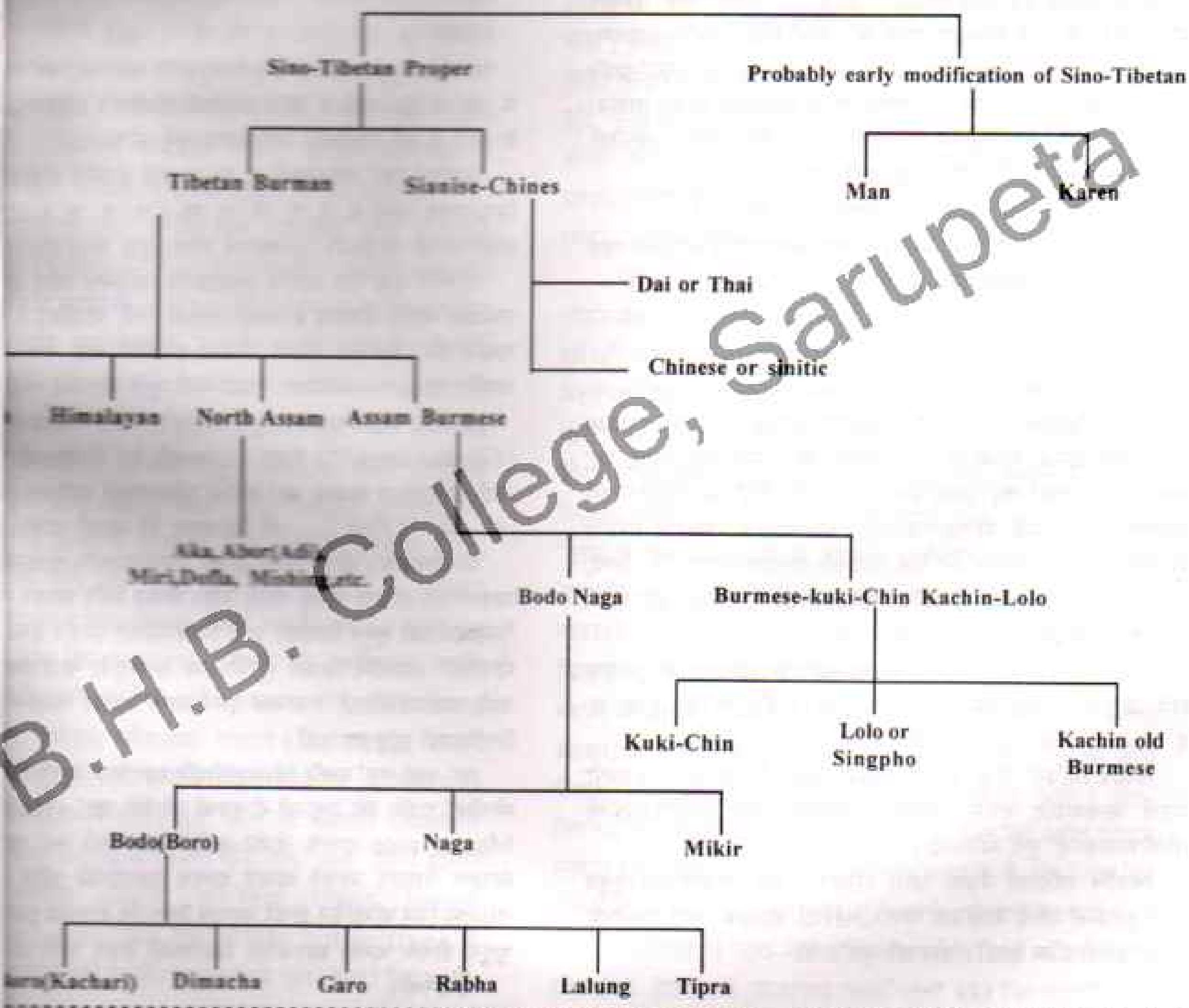

B.H.B. College, Sarupeta

बर' आरो गार' राव़नि सोमोन्दो : बर' आरो गार' राव़नि सोमोन्दोखौ बिनि नखर बाहागि आरो राव़नि दाथाय बाइदिफोरनिफ्राय नायोब्ला मोननैबो राव़नि सोमोन्दोआ बुंनो थाडोब्ला बिब' आरो बिनानाव़नि। बिदिन्थि बादियै, बिब'आ बबेबा दाबसेआव हाबा जाहैदों आरो बिनानाव़आ बबेबा दाबसेआव हाबा जाहैदों, नाथाय गिबियाव बिसोर नखर गंसेनिनोमोन। नआव थानाय समाव बिसोरनि राबा मोनसे आनोमोन नाथाय हाबा जाखांनायनि उनाव बिसोरनि गेजेराव एसे-एनै कारागथिफोरा नुजादों। अब्लाबो नाथाय मोननैबो राव़नि गुदिखौ हुखुमोरनो हायाखै। आथिखालाव बिनिखायनो बि बाहागोनि राव़फोरखौ बिगैराव (Sister language) होननानै बुंनाय नुनो मोनसै।

बर' आरो गार' राव़फोलेरारिफोरनि भुमखौराङारि थाथाय : आथिखालनि थाथायारि बागै सं दानोब्ला बर'फोरा गाहायै बुरलुंबुथुर (ब्रह्मपुत्र) दैमानि मैखोम साहा बाहागो आरो खोलाहानि खायसे जायगाफोर, नसुं राइजो नागालेण्ड; अरुनाचल प्रदेश, मेघालयनि गार' हाजो जिलाफोर, साहा बंग', नेफाल बाइदिफोराव गोसारदलानानै दं।

फारसेथिं गार' राव़ारिफोरा मेघालयनि गंथाम गार' हाजो जिला-सानजा, सोनाब आरो खोला, गुवालफारा जिलानि खायसे जायगाफोर, कामरूप जिलानि बक-सयगाँव ओनसोल आरो बांला हादोरनि मयमनसिंह जिला बायदिफोराव गोसारदलानानै दङो। मख'जाथाव़दि। 1981 इं मायथाइनि सुबुं साननाय (Census) बादियै त्रिपुरा राइजोआव़बो गासै सा-7297 गार' सुबुंफोर दङोमोन होननानै मिथिना मोनदों।

रिसारखान्थि (Phonology) आव बर' आरो गार' राव़नि गोरोबलाइनाय : बे बिथिङाव गोबां बर' लिरगिरिफोरा बिजिरसंखावाय। बिथांमोननि आलम लानानैनो रिसारखान्थिनि सायाव बर' आरो गार' राव़नि गेजेराव थानाय सोमोन्दो आरो गोरोबल्लाइनायखौ सावरायनो लानाय जावाय।

गारां हांखो : लिरगिरि बिथांजो सर्नप्रभा सैनारिनि बादिब्ला-मोननैबो राव़आव़नोगासै मोनद'यै गारां हांखो दङो। जैरै-

इ, ओ, उ, ए, अ, आरो आ (राव़नि महर-बि. नं-4)

ओजोंहाय लिरगिरि बिथां राजेन्द्र कुमार बसुमतारिनि बादिब्ला गारां हांखोआ गाहायाव होनायबादि जों मोननो हादों। जैरै-

बर'	इ	ए	आ	अ	उ	ओ
गार'	इ	ए	आ	अ	उ	

(सावराइमा रेबथाय बिहुं'- बि. नं- 44)

गोजौनि बिदिन्थिनिफ्राय जों रोखा जायोदि मोननैबो राव़नि गारां हांखोआ एबा रिसारा मोनबा गोरोबनाय आरो मोनसे ओं' हांखो एबा रिसारा बर' राव़आव दङो नाथाय गार' राव़ाव नुनाय जायाखिसै बियैखौ बर' राव़नि मोनसे आलादा गुन थानायखौ फोरमाइनाय जादों। मख'जाथाव़दि बिथांजो सर्नप्रभा सैनारिनि बादिब्ला, ओं' आ बर' राबा सोदोबनि मोनथाम जायगा जैरै- सिगां, गेजेर आरो उन आव जयो नाथाय गार' राव़ाव बिखौ जोबथायाव नुनो मोना।

खौरां हांखो :

लिरगिरि बिथां मधुराम बर' आ फोरमायनाय बादिब्ला बर' राव़ाव गासै खौरां हांखो एबा रिसारा मोनजिद' (16)। जैरै- ख, ग, ङ, ज, थ, द, न, फ, ब, म, स, ह, र, ल, व, य।

नाथाय मिथिनो गोनां बाथ्रादि, गुबुन राव़खौ लिरनो आरो फरायनो गोरलै जानायबादि बेफोर हांखोनि अनगायैबो गुबुन हांखोफोरखौबो सोलोंफानाय जों नुनो मोनबोदों।

बिथांनि बादिब्ला बेफोर खौरां हांखोफोरनिबो माख्रासेफोरा गुबुन खौरां हांखोजों लोगो नाङोब्ला गाव़नि महरखौ सोलायो आरो बेफोरखौ लेङाय हांखो (रेब हांखो) होननानै बुंदों। जैरै--

(1) ङ----०, (2) र---'

(गोजौ राव़खान्थि बि. नं-24)

लिरगिरि बिथांजो सर्नप्रभा सैनारिनि बादिब्ला [illegible] Glottal stop/?/ खौ लाफानानै गासै मोन नैं जि (2[illegible] दं। जैरै- प, ब, त, द, क, ग?, फ, थ, ख, च, [illegible] ङ, र, ल, आरो व। (राव़नि महर- बि. नं-4)

ओजोंहाय बिथां राजेन्द्र कुमार बसुमतारिनि बादि[illegible] राव़नि खौरां हांखो एबा रिसारा गाहायाव दिन्थिनाय [illegible]

जैरै-

बर'	गार'	बर'
फ	ब	ज
थ	द	ह
ब	प	ल
द	त	र
ग	क	ख
म	म	
न	न	
ङ	ङ	
स	स	
सोखाव हांखो		
व	व	
य	..	

(गासै 16-16), (सा. रे. बि-बि. नं.-44)

गोजौआव मुंख'बोनाय नैथि लिरगिरिनि बादिब्ला, [illegible] थ, ख, स, ज, आरो ह खौरां हांखोखौ सोदोबनि जो[illegible] व आरो य खौ सोदोबनि सिगांथाराव नुनो मोना।

बेबादिनो गार' राव़आव़बो, प, त, क आरो ङ खौरां हं[illegible] सिगांथाराव आरो ब, द, ग, फ, थ, ख, ? ज, ह, च, र [illegible] हांखोफोरखौ सोदोबनि जोबथायाव जनाय नुनो मोना [illegible]

गोजौनि मुंख'नाय थामथि लिरगिरिनि बादिब्ला खौ[illegible] राव़आव मोननै सोखाव हांखोखौ लानानै गासै मोनजि[illegible] नाथाय गार' राव़आव मोनसे सोखाव हांखोजों गासै [illegible] आनो (15+1=16)गोनांथार रिसार महरै नुनो मोननाय [illegible]

गोजौनि सावरायनायाव नुनो मोनोदि, गार' राव़ा[illegible] (Glottal stop-'?') रिसार दं। जायखौ बे '?' सिन[illegible] जादों। ओजोंहाय मधुराम बर' सारआ फोरमाइनाय बादि[illegible] 'ङ' आरो 'र' निखौ ',' .... जों दिन्थिनाय जों मोननो [illegible]

फोजोबनाय : मोनसे राव़नि सायाव राव़बिगियाननि [illegible] सावरायनाय हाबाया एसेबां गोरलै नङा। नाथाय बिनि साय[illegible] गैस्लाबाब्लाबो गुबुन लिरगिरि आरो बिजिरसंगिरि फोरनि [illegible] मोनसेल' आयदानि सायाव सुंदंयैब्लाबो सावराइनो ना[illegible] आरो फरायसाफोरखौ हेफाजाब इसेयैब्लाबो होनाय [illegible] लिरबिदांखौ सुजुनाय जादों।

बर' आरो गार' राव़नि सिंसारखान्थिनि सायावल' सुदै [illegible] मोननैबो राव़नि ईसे गुमुरखौ होनायजों लोगोसे बद' (B[illegible] Master race दानाय नोजोर थांखि आरो गासै बर' [illegible] सेरखाय बेरखाय जानानै थानाय दालाय राव़फोरखौ [illegible] महरआव फिन फोथांफिन होनानै बुहुमाव सिनायथि होनायाव [illegible] थुलुंगा होनाय जागोन साननानैसो खोलोमखौ दैनाय जादों [illegible]

गोजोनथों।

B.H.B College, Sarupeta

आबारी सुंद' सल'आव बर' समाजनि सावगारि

आनान्द लाहारि

बिबुंगोरा, बर' बिफान

आथिखाल मुगानि थुनलाइनि गुबुन गुबुन आयदाफोरनि मादाव बयनिखुइबो बयजोंबो मोजां मोनजासिननाय आयदा आरो दोल गोनांसिनानो जादों सुंद' सल'। गुबुन गुबुन जाहोनाव सुंद सल'आ बयजोंबो बराय जाबोदों आरो मोजां मोनजाबोदों। बैफोर जाहोनफोरनि मादाव मुगानि गोहोमनि बाथ्राखौ मखनो हायो। आथिखालनि मुगाव साक्रोमखोंनि थाखाय जेब्लाबो मुखुब जानानै थानायनि मुगा। सोदोमस्रिआ दाजानायजों लोगोसे सुबुं माहारोनि थांना थानायनि थाखाय जुजिनायनि लामाखौ जेथो गोनां जाबोदों। जायनि जाहोनाव जेथो गोनां सिडनि लामाजों आगान सुरनो थांनायाव सुबुं माहारीआ हर सान जेब्लाबो खामानियाव मुखुब जानानै थानांदों। बेबादि सिरायमोनै सुबुंनि जिवआव दिनै गेदेर गेदेर बिजाब फरायनायनि सम गैया। बेनिखायनो दिनैनि सुबुं माहारीआ सुंद' सल'खौ मिथि आरो गोख्रैनै बोसखनानै लाबोदों। सुंद' सल'आ जादों गसुं गावनो गाब आबुं आरिनु बिहा आरो माबा थुबुथारखोर दं। सुंद' सल'नि सोमोनदै गोजाआ गोबां बेखेवनि बिफुंनि होदों। एदगार एलेन फ'वनि रावै सुंद' सल'आ जादों- "A prose narrative requiring from half an hour to one or two hours for its persual." तमास जि. अवेलहआ समनि लावथायखौ थाखिनानै बुंदोंदि-सुंद' सल'आ जि मिनिटनिफ्राय बाजि मिनिटनि गेजेराव जोबनाया गाहाम। बेराफारसेथिं समनि फारिखौ रोखायै बुडालासेनो हादसना सुंद' सल'खौ जगासैआवनो फरायनो हानांगौ होननानै बुंदों। सुंद' सल'आ माखासे दाथायफोर दं जाय दाथायफोरा आबुङै थाफाब्ला दोंसे सुंद' सल' जानो हाया। बैफोर जादों-आयदा, खौसेथि, सल'बिथा, रायनाय, लिरनाय (Subjective) आरो बेसाद एबा बर्णायलु (objective) बे मोननै बाहागोआव रानो हायो। गुबुनफारसे सुंद' सल' लिरनायनि आदबखौ नायनानै सुंद' सल'खौ जाथाइ एबा सल'बिथा गाहाइ सल', आखु गाहाइ सल' आरो आबहावा गाहाइ सल' बे मोनथाम बाहागोआव रानबावनो हायो। बेबादिनो सल'नि आयदाखौ नायनानै सुंद' सल'खौ बायदि बाहागोआव रानबावनो हायो। बैफोर जादों- मोजां मोनलाइनाय सल' माहारोफारि सल' मिथिंगायारि सल, बादगा मिथिंगायारि सल', जंखायनाय एबा फेस्ला सल', फोलेरारि सल', गोसो बिरोंमा सल' आरो संगालि सल'।

मुलुगनि गुबुन गुबुन हारिनि थुनलाइआव सुंद' सल'आ गोहोम खोख्लैबोनाय बादिनो बर' थुनलाइनि मुलुगआवबो गोहोम खोख्लैबोदों। बर' थुनलाइनि फोथाराव सुंद' सल'नि बेगरा गाजा नेजेनदोंमोन नैजि जौथाइनि गेजेर बाहागोआव। जाय समाव लेखा गोरों सानैसो बर' सेंग्राफोरा हारिखौ फोजाखांनो, हारिनि जेंनाखौ बोखांनो थाखाइ आखायाव दैदोंमोन रेखगननि हाथियार। जायनि सिफाइ महरै 1942 ई माइथायाव प्रमद चन्द्र ब्रह्मआ सुजुनाय 'हाथर्खि-हाला' लाइसिखौ मोननो हादोंमोन अदेबानि खायसेबा 'हाथर्खि-हाला' लाइसि नुजानाय माइथायखौ 1940 होननानै बुंनो नाजाबोदों। बे लाइसिआनो बर' सुंद' सल'नि जोनोम होगिरि बिमा। मानोना बे लाइसिआवनो इसान चन्द्र मोसाहारीआ लिरनाय बर'नि गिबि सुंद' आबारीआ उजियो। गिबियै नुजाजेननाय सल'ब्लाबो आबारीआ दोंसे राफोद सुंद' सल'। आबारी सुंद' सल'आ दोंसे बेसाद एबा बर्नायलु (objective) थाखोनि सल'। सल' लिरनायनि आदबखौ नायोब्ला आबारी सुंद' सल'आ आखु गाहाय सल'। गुबुन फारसे सल'नि आयदाखौ नायनानै बे सुंद' सल'खौ माहारीआरि सुंद' सल' होननानै बुंनो हायो। मानोना आबारी सुंद' सल'नि गेजेरजों हिन्जाव माहारिनि जेंना आरो बिखौ फोसाबनाइनि राहाखौबो दिनिथिनो नाजानाय जादों सुंद' सल'नि गाहाइ आखु

B.H.B. College, Sarupeta

आबारिनि गेजेरजों। रायथाइनि गाहाइ सावराइनांगौ आइदाया जादों आबारी सुंद' सल'आव बेरखांनाय बर' समाजनि सावगारि। बर' समाजनि माखासे सावगारिखौ आबारी सुंद' सल'आव दांग्रोमनानै नागिरोबा मोनदांनो हायो। दानिया आबारी सुंद' सल'आव बेरखांनाय बर' समाजनि सावगारिखौ गाहायाव सावरायनो नाजानाय जाबाय।

आबारी सुंद' सल'आ आबारी मुंनि सासे सिख्लाखौ मिरु खालामनानै लिरनाय दोंसे सल'। बे सल'नि गेजेरजों माहारीनि जिउ बेंख'ननि मोनसे मख'जाथाव फोरबोआ जादों हाबा। समजों लोगोसे सेंग्रा-सिख्ला जाबोनाय लोगो लोगोनो साफ्रोमबो सेंग्रा सिख्लानि गोसोआव जिउ जुलिनि बाथ्राया रिफिखाडो जिउ जुलि जागोन संग्रा सिखलानि महर मोखां, आखल आखुनि सावगारिखौ गोसो सिडाव बोयै बोयै मा मावगोन, मा खालामगोन गोसोआ उरां-फारां जायो। आबारी सिख्लानि गोसोआबो 18 बोसोर बैसोआव आगान सुरनायजों लोगोसे सिखार गामिनि सासे मानसिआ गावखौ नायनो फैगोननि रादाबखौ मोननानै बेबादिनो जादोंमोन। बर' समाजाव गनायजानाय हाबाया जादों हाबा गोलाव आरो बे हाबानि गिबि हाबाफारि बादिब्ला जेराव थुरि नुयो बेवहायनो बाथि गारो। थामहिनबा सोरबा सेंग्राया हाबा जानो सानोब्ला गावजों गोरोबगोन बादि सिख्लानि नख'राव थांनानै सिख्लाखौ सोंहैनाय हुदा दं। बे हिनजाव नायनो थांनायजों सरजाबफानानै दं आसान लाखिनाय आरो आसान फिनहोनाय खान्थि। हिनजाव नायनो थांनायाव हिनजावखौ हरनो गोसो दडोना गैया बेखौ मिथिनो थाखाइ आसान होबोनाय खान्थि दं। बे खान्थि बादियै हिनजावनि नख'रा हिनजावखौ हरनो गोसो दडोब्ला आसानखौ लाखिनानै दोनो आरो गोसो गैयाब्ला आसानखौ फिन हैफिननाय जायो। आबारी सुंद' सल'आवनो बर' समाजनि बे सावगारिखौ बेरखां होनाय नुनो मोनदों। आबारीआ सिख्ला देरनाय लोगो लोगोनो सिखार गामिनि सासे मानसिनि थाखाइ नायनो फैदोंमोन आरो हरगोन हरानि खौरांखौ मोननो थाखाय आसान होलांदोंमोन। नाथाय सेंग्रानि गासैबो मिथिजोबनायनि उनाव आबारीआ बे थांखियाव हेंथा होयो आरो आसानखौ हैफिननो थाखाइ खुथार खुथार खावलायो। जायनि जाहोनाव बिदा उलिया गावनि आखायजों लाखिनाय आसानखौ गावनो फिन हैफिनदों।

सरासनस्रायै बर' समाजाव सोलिनाय खान्थि बादि... थायोब्ला बिनानावखौ हाबा हरग्रोनायनि बाथ्राखौ साना। ... देरसिन सिख्लायाबो नख'राव गावनो हाबा जाग्रोनो ... होननानै सानना लायो। बेबादि साननायनि सावगारियाबो ... आबारी सुंद' सल'नि गेजेरजों, जेब्ला आबारीनि ... जाजिमुरिनिफ्राय ज'खायथामसो सिख्ला, सेंग्रा, बोरा... फैनानै गयखावफैयो। आबारीआ मिथिया गावसोरनि नख'... गय खावफैनाया बिनानाव माइफ्रिनि थाखायसो। बि... लादों बोजोंनिबा मानसि गावखोनो सोंनो फैदों मानो... नखराव गावनो देरसिन। बिमा बिदाया गावनियाव ... गंखननि आसान लाखिनायखौ बियो दुखु मोनदों। ... लाजिनायखौ गारनानै सेंग्रानि बाथ्रा, आसान लाखिना... बिमानाव सोंदों। आबारीनि सोंनायनि फिनखौ होनो बि... राव गैया जादोंमोन। मानोना बिब'नि हाबा जायसाया... आसान लाखिनाया गाग्रि हाबा जाबाय, फाबनि ... होननानै बिमाया दुखु जादोंमोन।

जोनोम, हाबा आरो थैनाय बे मोनथाम फो... हाबाया जादों रंजा-बाजनि देरसिन फोरबो। बर' स... गोदायनिफ्रायनो हाबाखौ दलै-नोगोरै गानै फानै गोगो... नुनो मोनबोदों। बर' समाजनि बे सावगारिखौ ... आबारी सुंद' सल'आव माइफ्रिनि हाबानि गेजेरजों। ... माइफ्रिनि हाबाया दलै-नोगोरै गानै फानै गोगोमै... बर' समाजाव सोलिनाय हाबाखौ मोनड' रोखोम... बेफोरनि गेजेराव खारसननाय हाबायाबो मोनसे, ... बर' समाजाव गोदोनिफ्रायनो सोलिबोदों। सम... नायनानै सासे हिनजावआ जेब्ला गावनि गो... हौवानिआव हारसिडै हाबनानै थाहैयो बेखोनो ... होननानै बुडो। हौवा आरो हिनजावनि गोसो... उनावबो जेब्ला हौवानि नखर आरो हिनजावनि ... गोरोबलायनाया फैया अब्लानो खारसननाय हाबा... आबारी सुंद' सल'आवबो बर' समाजनि बे साव... आबारीआ सुमलिगुरि गामिनि सासे सेंग्राया लुबैनाय ... खारसन हैनायनि गेजेरजों।

B.H.B. College, Sarupeta

थांखि

Kanyakumari Boro
TDC 2nd Year

आफा आनान गसाइनि अननानै थिनहरनायाव
जों मानसि महरै आइ'नि गोरबोनिफ्राय जोनोम मोनबाय,
बे समायना बुहुम मुलुगनि बिखायाव आगान होनो मोनबाय।
जों जोनोमजों लोगोसे आइ'नि दांनाय बिलिरनायाव
आर्थेनि आगानखौ होनो रोंबाय,
गावनि आंगो रावखौ रायनो रोंबाय,
गावनि हारिनि हारिमु, धोरोम, थुनलाइ बायदिखौ सिनायनो
रोंबाय,
बाइदि बाथ्राखौ सान्नो रोंबाय।
नाथाय, देरनानै लावनानै
गावनि रावखौ, हारिमु, धोरोम, बायदिखौ सिनायनो रोंनानै
मा जानो?
जेबोआवबो आखाइ होनो रोंआब्ला,
गोजौ फारसे लांनो हायाब्ला,
जों सानो जोंनि हारिखौ बयनिखुइबो गोजौआव दोननो
नाथाय, सानोसो सानो मावफुंनो हाया
मानो मानि थाखाय बिदि?
जोंनि साननाया गोरलै गुरै
जों बाथ्राखौ सानोल'
मावफुंनो थाखाय माब्लाबाबो सिगांआ,
जानजाय खाफ्राया बोलो फोराया
फासयनानैसो थायो।
जेरै जों फरायगोन फरायगोनआवनो थालाडो
आनजादनि सम मोनफैयो अब्लासो
हाबु-दाबु फरायो, उनाव
आनजादाव फिना आलाय-सिलायनि अनजाद
गाहाम फैंया
दिनै जों देरवाय लावबाय
गावनि! मोजां-गाज्रि साननो हायाव जाबाय,
नाथाय! समनि बेसेनखौ मिथिनो रोडासै,
मिथिनानैबो मिथियै जानानै थादों।
समजों लोगोसे आगान सुरनो रोडैआव दिनै
उन जानानै थानांबाय,
बयनिखुइबो उन!
गोसोआव दिनैसो दोहो-दोहो सानस' हायै
दुखु मोननांबाय थांनाय समखौ साननानै।
थांनाय समा फैंफिना फैंयोबोल' दानि इयुननि
जानो गोनां समा।
मानसिआ बुडो साफ्रोमबो मानसिनि जोनोमजों लोगोसे
मोनसे नडा मोनसे थांखि थायो
बै थांखिखो हमदांनो हायोब्ला इयुनाव
देरहासार जानो हागोन होन्ना बुडो।
नाथाय! आंनि बेलायाव दिनै
थांखि होननाय सोदोबखौनो हमदांनो हायासै,
थांखि गोयै जिडआ गंसे थावगोयै
मोलेले साथि आरो बैथा गोयै नाव'नि समान।
बेखायनो साफ्रोमबो मानसिनिआव
गावबा गाव थांखि थाथारनांगौ आरो
सिमांबो नुनांगौ।
थांखि थायाब्ला थांखिखौ जाफुं होनायनि
सिमां नुवाब्ला मारैथो मुलुगाव
मोजां मानसि महरै गनाय जानो,
मारैथो गोजों फारसे आगान सुरनो?

समनि बिथोन

Rumi Ramchiary
TDC 2nd Year

ऐ बर' जोहोलावफोर नोंसोर
समनि बेसेनखौ बुजि,
गाव-गावनि जिउखौ फेले दाखालाम
मोनफ्रोमबो हनथाआव थानाय
जोहोलावफोरखौ सांग्रां खालाम नोंसोर-
जाहाथे बर' बिमानि मेगनाव
मोदैनि बाना बोहैया।
गोदोनि देतसु-खाम्फामोनबादि
नोंसोरखो जानो नाजा,
ऐ बर' जोहोलावफोर नोंसोर
गावनि हारिनि जौगानायनि थाखाय-
हर मोनथिया, सान मोनथिया,
साजानांगोन नोंसोर।
बर' बिमानि गोजोननि थाखै
बर' बिमाया लांगोना मोखाडाव
जनानै मोदै रथ' रथ'
ग्रिखाब-बुंहरगासिनो दं।
दावगालां-दावगालां
ऐ बर' जोहोलावफोर नोंसोर
जाफुंसार जाथारगोन सानसे।

B.H.B. College, Sarupeta

गसाई

Pronita Gayary
H. S. 1st Year

हे गसाई,
खुलुमो नोंखौ आं गल-गले
नोंनि सेराव हान्थु खेरायना
आखाय खबजबना खर' गंग्लायना।
अनहरदों नों जोंखौ गसाय
बे मुलुग संसारनि दंनायमानि
गासैबो नोंनि सोरजिनाय।
हे गसाई,
बारसे बिबारजों बाउहरना
जोंब्लाव गोजों आलारि बाथिजों,
खुलुमो गसाय जों नोंनि
सेराव अरायसम गले-गले।
हे गसाई
जोनोम मोनबाय नोंनि अननायाव
जिब-जुनार, बिफां-लाइफां,
हाजो-हाला, दैमा-दैसा बाइदि।
हे गसाई,
खुलुमो नोंखौ जों गले-गले
सोरां मोनबाय गसाय,
गियान मोनबाय जों
नोंनि अननायाव नोंनि दिन्थिनायाव।

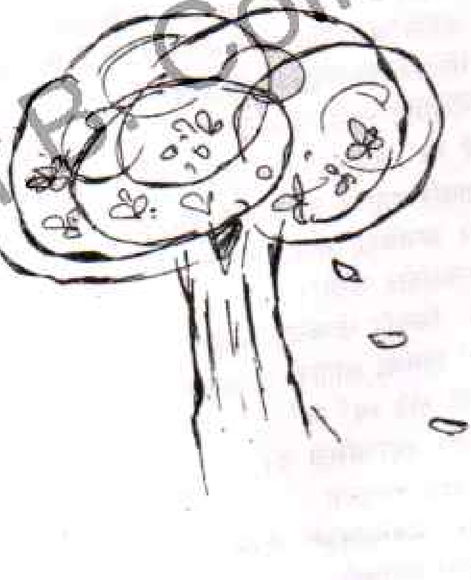

बर'नि सिनायथि साइरि

Dhanjit Basumatary
TDC 2nd Year

(1)
हारसा हिनजावफोरा
अभिसे आदाले
गावनि खावसे उदै खिन्थिनानै
आलो गोजोनै रायजो जागासिनो दं
बर' हिनजावफोरा हुवानि सायाव।

(2)
आथिखालनि बर' हिनजावफोरा
सोरांआव गावनि लाजिनायखौ खोवथेनानै
खौमसिआव लथं जायनि जाहोनाव
बिसाइ फिसानि गेजेराव
हालाइ हाफाइ रायजो खुंनाडो।

(3)
आथिखालनि बर' सिख्ला
गावनि हारिखौ सिनाय रोडै
बिगुर नुजानाय सि गानग्रा
गुबुन हारिनि समायना बिगुर लुबैग्रा
खोमसिनि लंथं।

(4)
नुनायाव बरसे समायना बिबार
बारजों सिरिलांनाय
बिबारनि बेसेनथि गोथि बिबार
बारसे बिबारखौ माने गसाइ सिबिनाय
बिबार नों मा बायदि?

(5)
समायनानि गेजेराव औंरैबायदि समायना दं
जाय समायनायाव समायनायानो गैया
समायिनि गेजेराव औंरैबायदि समायना दं
जाय समायनखौ नुवाखै
बिनो समायना।

B.H.B. College, Sarupeta

ोर नों अनसुलि

Khargeswar Boro
TDC 1st Year

मोर नों अनसुलि
नुहां नुआहां
उन्दु रोमा रोमि
जानाय समाव
मानो हाखु दाखु
फोजा फोयामोन
आंनि उन्दुनायखौ
मुखु मुसि सिखारना
आं नुयो,
नौंदि गोया सना
आंनि खाथियाव
लुबैयो आं नौखौ सेराव
नाथाय नौखौदि मोननो थाङा
सौग्रावबाय थायो
नौंनि बुंनाय रावफोरा
आंनि गोसोआव।

लिमारिक

Kanchai Boro
TDC 2nd Year

(1)
जौंनि कलेजनिलाय सिखोला दपाति
सानो बियो गावखौनो बिडति
लायेन मारिनायावल' आखा-फाखा
दानाय-लुनायावब्ला गैया साखा-फारा
दादों बियो हार्सा हौवाफोरजोंसो क्लाब अफ इउनिटि।

(2)
गोदान मुगानिलाय दपाति सिख्ला जालाय
हबिआ बिनि हार्सा हौवाफोरजों लायेन मारिनाय
बिजिरना नाया बियो गावनि आखुवाव
गफबनानैल' थायो बियो लायेन मारिनायनि निसायाव
बेनोथ' बर' सामाजनि गाथ्रि आखु दिन्थिनाय।

(3)
दपातिया बर' राव हारिमुखौ मुगैयो,
सानफ्रोमबो कलेजआव फैनानै गाथ्रि आखु दिन्थियो।
बियो गावखौनो हार्सा सानना
लादों हार्सा हौवाखौ बिखायाव बज'बना
नाथाइ हंले ले महरानो बर' होनना सिनाइथि होयो।

(4)
बर' सिखलाक्षोरा गानो दखु'ना
बिसोरनो लाखिदों हारिखौ फोथांना
बिसोरो गाननो लुबैया गुबुनानि सि जोमखौ
[illegible]नैल' लुबैयो बर' हारिखौ
खिन्दिब्ला थागोन बर' हारिया अराय गोजों जाना।

(5)
यै बर' फरायसुला फरायसुलिफोर
नोसोरनो गालांनांगोन बर' हारिनि महर।
बर' राव थुनलाइखौ अनसायनानै
गालांनांगोन नोंसोरनो हारिखौ गोजौयाव दैखांनानै
नाथाइ जानो नाङा नोंसोर जोलैनि हांगार।

(6)
दानि जुगनि बर' सैंग्रा
आखायाव मबाइल लाना बेराइग्रा
सानफ्रोमबो जौ जुवायाव गफबना थायो
लामा-सामा सिखलाफोर एदावबायो
बिद्दिनोसै दानि जुगनि बर' संग्रानि आखल-आखुफ्रा।

B.H.B. College, Sarupeta

दखना

Shontosh Kumar Basumatary
TDC 1st Year

आय मा एसेबां समायना नोंनि महरा।
बाइदि गाव, बाइदि आगर जों समायसार
होनानै दाजानाय नों दखनानि महरा।
नों दखनायानो बर' आइजोनि आंगो सिनायथि।
बर' आजिोफारखौ बर' आइजे होनना।
नों नङब्लानो बर' आइजोफोरा
नों दखनायानो सिनायथि होयो
बर' आइजो महरै सिनाय जाया।
बेनिखायनो नों दखनाखौ लानानै
बर' आइजोफोरा गोगगायो।
नोंनि जोंरब्लाब-मारब्लाब समायना महराव
गुबुन हारिनि गाननाव-जोमनाया
हाया नोजों थावरिना थानो।
नोंनि समायना महरावनो आंबो
गावखौनो गाव बावगोमा लाडो।
नोंनि बिबादि समायना महरा
अरायबो जोंनानै थाथों
बर' आइजोफोरनि गेजेराव
बर' आइजोफोरा नोंखौ लानानैनो
गोगगाबायथानो मोनथों।
ओय दखना नोंनि जोंसारनाय समायना
महरखौ अरायबो जोंसार होनानै थांनानै था।

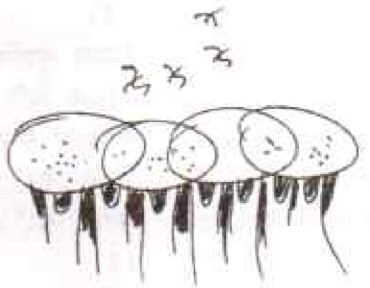

बाबु बिमा

Jigmish Swargiary
TDC. 1st Year.

बाबु बिमा अ बाबु बिमा
थांनोसै आं थांनोसै
दावराय जाहाराव दंफां दाननो।
लाबोदो नों लाबोदो
गोख्रै लाबोदो सेखा रूवाखौ।
सनजुफुनि बोथिसेखौ बोननानै हरफादो
जिरायब्ला जोनो थाखाय
खान्दिसे गय हरफादो
अ! आंनि बाबु बिमा।
मोजां मोजां दंफां मोनबोला
साल जरा जरा माखु जरा जरा
दाननानै लाबोगोन।
हरसेयाव सोंनानै हरसेयाव दानाय
आगर फालिखौबो आंनो हरफादो
जानजि खाफ्रानानै खर खानानै
आगान सुरलांनिसै आं
हाजो गुदियाव।
नों बोर सारसि हरदों
मोसा मुफुर रुख्रा
सुथुर बिथुर निफ्राय
बारग बोथों होननानै
अ! आंनि बाबु बिमा।

दावहा

Sonaram Basumatary
TDC 1st Year

सोमखोर सिख्रियाव उजिनानै
नुदों आं बुहुम संसारखौ
साथाय दिने नुबाय आं
बे बुहुमाव दावहा थिलिसो।
हारिजों-हारि दावहा नांदों
गावजो-गाव सुथार लायदों,
दाव अमाफोर बायदि खास्रि-बिस्रि
आंबो जोनोम मोन्दों जेब्ला,
सुबुंनि जिउआव
दावहानि हाथियारखौ दैनसो अब्ला,
देहानि मोजोमसे बोलोजों
जुजिगोन आं थै-थों
सुथुरखौ होस्रांनो थाखाय
ईशोरनि गाथार मुं लाना
ओंखार लांगोन आं
बे बुहुमनि दावहा थिलियाव।

B.H.B. College, Sarupeta

ইংৰাজী বিভাগ

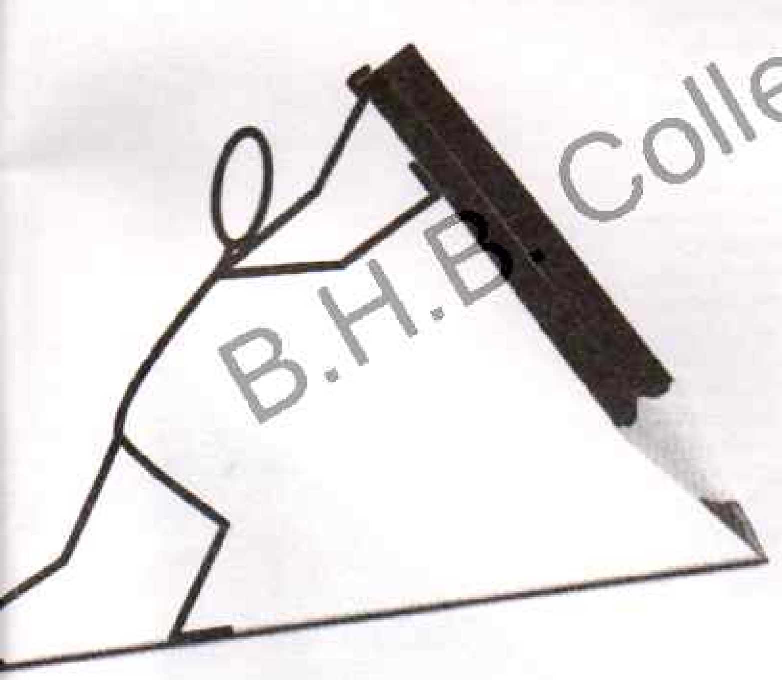

B.H.B. College, Sarupeta

HEADED

'h.D.

ll the scams sprouting
'tical bigwigs seem to
: and greedy as most
e sun is up in the sky.
nises of appropriate
l really phoney and
of a true democracy,

is necessary from
e of corruption in

of public money?

an need after all?
Man Need written
in the context of
f greed.
n more land, he
and decides to
more and more
re possessions
y their land, he
o are ready to
over on foot in
e sunset after
the deal and
re land eggs
ey will not be
realizes that
ins the race
ashkirs give
asures only

of English
...ege, Sarupeta)

How much money does a man need after all?
We all remember the excellent story *How Much Land does a Man Need* written by the inimitable Leo Tolstoy.

GREED - THE HYDRA HEADED MONSTER

Dr. C. Densingh, M.A., Ph.D.

It saddens us all in no small measure when we think of all the scams sprouting up at regular intervals. Cutting across party lines, our political bigwigs seem to have lost their way in the mire of corruption. Unscrupulous and greedy as most of them are, they have made it a habit to make hay while the sun is up in the sky. In the light of all the shady deals being unravelled, the promises of appropriate action against the errant ministers and party men sound really phoney and insincere. The system of checks and balances, the hallmark of a true democracy, is sadly missing.

A wide spectrum of well thought out preventive measures is necessary from across the whole social spectrum to grapple with this issue of corruption in high places.

Now the million dollar question is : why do we need so much of public money? What moral gain will an individual get with all the sleaze?

This greed will take us nowhere. How much money does a man need after all? We all remember the excellent story *How Much Land does a Man Need* written by the inimitable Leo Tolstoy. It is worth recollecting the story in the context of some of our men in public life having fallen into the clutches of greed.

Pahom, a poor man, begins to feel that if he can lay his hands on more land, he will not fear even the Devil. The Devil happens to overhear him and decides to set a trap to bring about his fall. Pahom is able to accumulate more and more land and this merely helps him get his insatiable appetite for more possessions whetted. When he hears that the Bashkirs are literally giving away their land, he goes to them at once. The Bashkirs are large hearted people who are ready to give him what he wants. They tell him that whatever land he can cover on foot in one day will be his, provided he returns to the starting point before sunset after walking the perimeter of the land. Pahom accepts the terms of the deal and starts walking at sunrise. The thought of possessing more and more land eggs him on to virtually run little realizing that the land he covers in one day will not be his if he fails to return before sunset. The sun goes down and he realizes that he is too far away from the starting point. Terror seizes him and he runs the race of his life only to fall dead at the starting point as the sun sets. The Bashkirs give him a decent burial. The piece of land where Pahom lies buried measures only six feet long and two feet wide!

(Writer :C. Densingh, M.A., Ph.D.,Department of English B.H.B. College, Sarupeta)

B.H.B. College Sarupeta

SPATIAL CHANGES IN FEMALE WOR
PARTICIPATION RATE IN INDIA

Dr. Durgeswar Barman

Information on the nature and extent of women's work in India, as many other parts of the developing world is sketchy. The level of female work participation is reported to be low along with high spatial disparities. According to 2001 census, only 25.7 percent of women are economically active in India. However, the actual level of participation may be higher than that reported in the census. This is because the great majority of women in India specially in rural areas, are engaged in agricultural and household activities that are mostly unpaid and frequently uncounted. Data on women workers do not give an correct picture of women's work. Although agricultural and dairy production for own and family consumption is considered gainful economic activity by most standards, census enumerators and indeed women themselves frequently consider those activities simply as an extention of domestic work and don't report as an economic activity. As in many developing countries, in India large proportion of economically active women are seasonal, occasional or unpaid family workers. The literature has increasingly begun to stress that female labour force participation rates in India and other developing countries are much higher than those estimated in the conventional censuses and surveys and that the greatest under counting occurs in those activities in which women are disproportionately represented.

Despite those data limitations the available data collected in connection with work participation of women in India gives an idea of spatial variation and its changes at different points of time. It is generally observed that the participation rates of women are much higher in rural areas than in urban areas. According to 1991 census the participation rate of women in rural areas was 27 percent whereas it was only 9 percent in urban areas on the other hand if we observe the statewise variation of women participation it is seen that the participation is higher in the southern and central region than in the nature of activities. Working women in villages are engaged mostly in agricultural and related activities. But urban working women are engaged in different types of activities such as construction and domestic services. According to 2001 census the proportion of female workers in India was 25.7 percent against 24.9 percent in North East India. The corresponding figure for male population in this respect were 51.9 percent and 49.8 percent respectively. Thus, it is seen that the female work participation in the states of North East India is lower than the all India average. Of course, the female work participation rate in some states are very low in comparison to that of as well as North east India. For instance the female work participation rate in West Ben[...] percent and in Bihar it is only 18.8 percent.

Female work participation rate vary signifi[...] East India from one state to another as well as fr[...] to another district. It is generally seen that the [...] Arunachal Pradesh, Manipur, Meghalaya [...] Nagaland with significantly high propor[...] population have higher women work partici[...] of the plain states of the country. This is beca[...] are rural areas and main economic activity [...] Among the states of the North East India th[...] participation rate is the highest in Manipur i.e [...] It is worth noting, however, that prevalence [...] female work participation in the tribal and hi[...] region does not signify availability of wor[...] Rather, it is the result of poor agrarian econo[...] compels everyone to work mere subsisten[...] absence of prejudice against women particip[...] activities along with men. In addition jhu[...] cultivation in the hilly areas of the region req[...] of a large number of womenfolk and children [...] after the domestic chores, the tribal women [...] arduous and rainstaking works in the agric[...] is why, girl in the tribal society is usually [...] valueable asset of a family. On the whole, [...] female work participation as prevelent in the [...] hilly areas of the region is basically the resu[...] economic backwardness. Contrary to this, [...] this regard in the plains, particularly amo[...] women, is quite different. The relatively [...] participation among them can also be attri[...] of other factors. Firstly, unlike in the hilly are[...] operations in the plains do not involve large [...] including women. Secondly, there is preva[...] against women participating in different ec[...] outside home. Morever, as the women are [...] in domestic work, majority of them are [...] workers.

It is, however, striking that inspite of app[...] of urbanisation and literacy, the women wo[...] high in the developed states of the country [...] that apart from the ecological conditions [...] social composition of population, the patte[...] participation in the region is associated [...] development of the people in respective are[...] the level of urbanisation also has a dire[...]

B.H.B. College, Sarupeta

women work participation in the areas concerned. Hence, an analysis of women work participation separately for rural and urban areas of the region would perhaps make the picture more clear.

The work participation rate among the urban women is very low as compared to their rural counterpart in most part of the country. As a matter of fact, in a male dominated agrarian economy of a country like India, the women, particularly in the urban areas hardly get job opportunities at par with the men. Such a situation results in the significantly high rural-urban differential in women work participation in most parts of the country. With women work participation rates of 26 percent in rural areas and 16.54 percent in the urban acreas according to 2001 census, all the states of North East India, howecer, occupies relatively a better position than the national average only in case of urban work participation. According to 2001 census the women work participation in rural area was 26.79 percent while it was 9.19 percent in case of urban areas. It is, generally found that the rural-urban differential is low where the overall women work participation rate is low. This is true in the states like Punjab, Kerela, Hariyana, Tripura, Bihar, West Bengal and Uttar Pradesh. Contrastingly, the differential is high in the areas where women work participation in rural areas is high. The states like Andhra Pradesh, Arunachal Pradesh, Gujrat, Madhya Pradesh, Maharashtra, Nagaland, Rajasthan and Tamilnadu give evidence to this phenomenon. It is, thus, obvious that depending on the prevailing social practices and economic structure, the female work participation rates witness mark spatial variation in the urban areas of the country. It is, thus, observed that there is spatial difference in case of female work participation in India. Generally, female work participation in tribal dominated area is high than the non-tribal dominated area. Likewise, female work participation is low in urban areas in comparison to that of rural areas.

FEMALE WORK PARTICIPATION IN NORTH-EAST INDIA :

In this context, it is worth mentioning that the female work participation in North East India has a specific character of its own particularly in spatial participation. It is seen that in case of Arunachal Pradesh and Nagaland the rual-urban differential in female work participation is very high. It is mainly due to the fact that the economic opportunities for the tribal women are highly limited in the urban areas. The states of Assam and Tripura on the other hand, experience a noticeably low differential as the participation rate among the non-tribal women is significantly low both in rural and urban areas. But the situation among the Mizo, Manipuri and Khasi women is strikingly different which is quite clear from the table-1 & 2.

TABLE NO-1

State-wise Male/Female work participation (in percent) in the rural and urban areas of N.E. India.

STATES	1971					
	Rural			Urban		
	Male	Female	Disparity	Male	Female	Disparity
1	2	3	4	5	6	7
Arunachal Pradesh	62.78	52.33	0.19	70.32	12.97	1.20
Assam	48.66	4.76	1.28	50.37	3.47	1.45
Manipur	46.42	24.94	0.42	38.01	14.87	0.54
Meghalaya	54.05	37.96	0.28	48.53	13.36	0.79
Mizoram	52.50	42.03	0.18	43.10	19.29	0.51
Nagaland	53.48	47.90	0.10	69.86	9.11	1.36
Tripura	50.31	4.76	1.31	41.85	5.43	1.10
N.E. India	49.49	10.45	0.92	49.44	6.00	1.18
INDIA	53.46	13.10	0.88	48.82	6.61	1.13

Source: Census of India, 1971, Series 1, India, Part II-B (c), General Economic Tables

In fact, the work participation rate both among the rural and urban women in Mizoram, Manipur and Meghalaya is considerably high due to certain prevailing social advantages gained by the women in these three states. In Meghalaya, due to prevailing matriliny among the khasis, the women in considerable number are engaged in the urban-based economic activities like trade and commerce and other activities.

TABLE NO-2

State-wise Male/Female work participation (in percent) in the rural and urban areas of N.E. India. 2001

STATES	2001					
	Male	Female	Disparity	Male	Female	Disparity
1	2	3	4	5	6	7
Arunachal Pradesh	50.65	41.33	0.16	50.52	17.15	0.69
Assam	49.40	22.14	0.54	52.89	10.61	0.98
Manipur	49.24	41.53	0.14	44.94	32.24	0.23
Meghalaya	49.42	38.62	0.19	43.82	20.98	0.47
Mizoram	59.66	54.54	0.09	54.84	40.51	0.25
Nagaland	47.32	42.48	0.09	43.80	15.60	0.62
Tripura	50.41	22.86	0.53	51.64	12.44	0.87
N.E. India	49.55	26.11	0.44	50.91	16.54	0.72
INDIA	52.10	30.78	0.39	50.59	11.87	0.88

Source: Census of India, 2001, Series I, India, The first Report on Religion Data

The Meitei Women of Manipur who hold traditionally a high position alongwith men also have high participation rate in household industry, trade and commerce equally in both rural and urban areas of the state. It is, however, encouraging to note that the differential in female work participation betwoen rural and urban areas is the lowest in Mizoram. This is primarily due to the engagement of large number of women in the agricultural sector even in the officially declared urban areas of the state. The spatial variation of female work participation in terms of its urban-rural differential is no less significant even within the states depending primarily on the ecological conditions, tribal and non-tribal composition, the economic base and the prevailing social practices. Generally, among the tribal women, both the rural work participation rate and the rural-urban differential are high with the exception of the Khasis and Mizos. But among the non-tribal women both work participation rate and rural-urban differential are low with the exception of the Meities in Manipur.

Again it is clear from the tables 1 and 2 that women participation in rural area has increased from 10.45 percent in N.E. India to 26.11 percent during the period of 30 years (1971-2001), while urban participation of women increases from 6 percent to 16.54 percent for the same period. But in comparison to all India level the female work participation in urban area is higher in N.E. India i.e. 11.87 and 16.34 percent respectively. But interestingly female work participation in rural areas of North East India is lower than all India level. Because it is observed that female work participation in rural areas of N.E. India increases from 10.45 percent (1971) to 26.11 percent (2001). But during the same period in all India level female work participation increases from 13.10 percent (1971) to 30.78 percent (2001).

*(Writer : Dr. Durgeswar Barman, M.A., Ph.D.
Deptt. Of Economics)*

GROWING INDUSTRIES AND ENVIRONMENTAL POLLUTION

Prabodh Kalita

"No longer is economics merely a science of production and distrib has to take into account the ecological repercussion of economic a that could affect both production and distribution."

— Arun Balasubar

Introduction :

Environmentalism is a fairly new movement in the world in the recer By 'environment' we mean the surroundings of us including air, sun, su earth, surface of the earth, soil, water, rivers, seas, mountains, forests, et ronment provides life support services by maintaining ecological balance netic diversity. It has become an overriding concern in national plans and among the developed and developing countries. Today, no developmenta is considered complete without an environment impact assessment.

There is no disagreement relating to the statement that 'there exists positive correlation between environment and quality of live'. Develop natural environment leads to better quality of life which ultimately provid and happiness to human beings.

Environment pollution may be defined as the unfavorable alteratio surrounding, wholly or largely as a by-product of man's actions, through indirect effects of changes in energy patterns, radiation levels, chemical and constitution and abundance of organisms.

Industries with the fastest growing :

The production side of business activity is referred as industries. It is b activity which is related to the raising, producing, processing or manufact products. These have been providing innovative and effective solution customers.

The industries may be divided into three types according to their s productivity-small-scale and cottage industries, medium industries and h heavy industries.

The growth of industries is increasing day by day at a tremendous ra whole world. In India also the growth rate of industrialization is notably h

This table also can be found in the article, "Industry Output and Empl Projections to 2018," published in the November 2009Monthly Labour which shows the high growth of industries in India.

Water ploution including fetilizers and sewage containg nutrients such as nitrates and phosphates. The excess levels of nutrients over stimulate the growth of acuatic plants and algae. The over growth of these types of organisms clogs our waterways, use up dissolved oxyzen as they decompose, and block light to deeper waters

B. H. B. College, Sarupeta

Industries with the fastest growing

Industry description	Sector	NAICS	Thousand of Jobs		Change
		2007	2008	2018	2008-18
Management, scientific, and technical consulting services	Professional and Educational services	5416	1,008.9	1,844.1	835.2
Other educational services	Health care and social assistance	6114-7	578.9	894.9	316.0
Individual and family services	Health care and social assistance	6241	1,108.6	1,638.8	530.2
Home health care services	Professional and business services	6216	958.0	1,399.4	441.4
Specialized design services	Information	5414	143.1	208.7	65.5
Data processing, hosting related services, and other information services	Professional and business services	518,519	395.2	547.1	178.9
Computer system design and related services	Financial activities	5415	1,450.3	2,106.7	656.4
Lessors of non-financial intangible assets (except copyrighted works)	Health care and social assistance	533	28.2	37.9	9.7
Offices of health practitioners	Other services	6211, 6212 6213	3,713.3	4,978.6	1,265.3
Personal care services.	Health care and social assistance	8121	621.6	819.1	197.5
Outpatient, laboratory, and other ambulatory care servies		6214, 6215, 6219	989.5	1,297.9	308.4

B.H.B. College Sarupeta

Last Modified Date: December 08, 2010

What is industrial pollution :

Industrial pollution is pollution which can be directly linked with industry, in contract to other pollution sources. Industrial pollution can be basically defined as the pollution caused by the industrial effluents. This form of pollution is caused by industry. Because of its size and scope, industrial pollution is a serious problem for the entire planet, especially in nations which are rapidly industrializing, like China. This form of pollution dates back to aniquity, but widespread industrial pollution accelerated rapidly in the 1800s, with the start of the Industrial Revolution. The Industrial Revolution mechanized means of production, allowing for a much greater volume of production, and generating a corresponding increase in pollution. The problem was compounded by the use of fuels like coal, which is notoriously unclean, and a poor understanding of the causes and consequences of pollution.

There are a number of forms of industrial pollution. One of the most common is water pollution, caused by dumping of industrial waste into waterways, or improper containment of waste, which causes leakage into groundwater and waterways. Industrial pollution can also impact air quality, and it can enter the soil, causing widespread environmental problems. Sound pollution is also the outcome of industrial pollution.

Because of the nature of the global environment, industrial pollution is never limited to industrial nations. Samples of ice cores from Antarctica and the Arctic both show high levels of industrial pollutions, illustrating the immense distances which pollutants can travel, and traces of industrial pollutions have been identified in isolated human, animal, and plant populations as well.

Industrial pollution hurts the environment is a range of ways, and it has a negative impact on human lives and health. Pollutions can kill animals and plants, imbalance ecosysytems, degrade air quality radically, damage buildings, and generally degrade quality of life. Factory workers in areas with uncontrolled industrial pollution are especially vulnerable.

A growing awareness of factory pollution and its

consequences has led to tighter restrictions on pollution all over the world, with nations recognizing that have an obligation to protect themselves and their neighbors from pollution. However, industrial pollution also highlights a growing issue: the desire of developing nations to achieve first world standards of living and production. Those countries that aren't want a better position in the world economy e.g. China. As these countries industrialize, they add to the global burden of industrial pollution, triggering serious discussions and arguments about environmental responsibility and a desire to reach a global agreement on pollution issues.

Sources of pollution :

On basis of points of generation, source of pollution can classified as:

1) Single point source: Chemical and related industrial, power plants, petroleum refineries.

2) Multiple point source: entire area involved in pollution production, usually of different types.

3) Line source: fossil, fuel, burning in mechanization

4) Non-point source: transport vehicle, agricultural surplus, urban run off into rivers etc.

CAUSES OF INDUSTRIAL POLLUTION:

Industrial pollution is caused by the introduction of the pollutions into the atmosphere at all the levels of air, water and land and the alterations that it causes to the ecosystem.

This has impact on the structure and functioning of the ecosystem as well as man and hence the liberation of toxic substance from the industries is the main cause of industrial pollution.

Most of the times, the pollutions are not biodegradable (degraded by natural mean) and hence these non biodegradable pollutions remain in the atmosphere for hundreds or even thousand of years.

Common pollutions as described by Smith (1977) are deposited matters (soot, smoke, dust, etc.), gases (Sulphur dioxide, carbon monoxide, nitrogen oxide, hydrogen sulphide, ammonia, chlorine etc.) Chemical components (aldehydes, arsines, phosgene, detergents, paints), metals (lead, zinc, mercury, chromium, copper, etc) Economics poisons (herbicides, fungicides, etc.) sewage, heat, radioactive substances, etc

Major causes of various pollution

Causes of water pollution

Water ploution including fetilizers and sewage contains nutrients such as nitrates and phosphates. The excess levels of nutrients over stimulate the growth of acuatic plants and algae. The over growth of these types of organisms clogs our waterways, use up dissolved oxyzen as they decompose, and block light to deeper waters. This, in turns affects the respiration ability of fish and other invertebrates that reside in water. Water pollution is also caused when suspended solids, such as soil, wash off plowed fields, construction and logging sites, urban areas, and eroded river banks when it rains

Causes of Land pollution

Increase in urbanization: Construction leads to increase in demand for raw materials like timber. This leads to the exploitation and destruction of forests. There is more demand for water, Reservations are built leading to the loss of land.

Domestic waste: Domestic waste is dumped from huge pieces of rubbish as unused refrigerator to fish bones. If all these wastes are not properly disposed, the damage they can do the environment and humankind can be devastationg.

Causes of air pollution

Mobile Causes of Air Pollution

Emissions from vehicle and aircraft are prime sources of air pollution. Vehicles exhaust about 40 percent to 45 percent of all air pollution in the world. Vehicle release large amount of carbon monoxide into atmosphare. This gas can affect human by causing diseause such as bronchitis and asthma.

Immobile Source of Air Pollution

Stationaty or immobile factors commonly include power plants, industrial factories and furnaces which lead to air pollution. The various immobile polluters mentioned, emit large quantities of carbon dioxide into atmosphare leads to undesired environmental hazards such as **global warming**, as it is a mojor greenhouse gas.

Causes of noise pollution

The main source of noise pollution is traffic noise. The sound caused by the air craft, cars and exhaust system of autos, trucks, buses and motorcycle is the chief reson for noise pollution.

Air conditioners, generator and fans create a lot of noise in the buildings and add to the prevailing noise pollution.

Causes of thermal pollution

This problem is seen especially in the industrial areas. The heat produced but the machines is cooled down with watter or other coolants and the coolants discharged carelessly in the environment. Such release of effluents causes raise in the temperature of neighbouring water bodies, thus killing the plants and animals taking shelter in it.

Effects of pollution

Pollution is an unavoidable curse of civilization or rather industrial development so as to say. With the ad-

B.H.B. College, Sarupeta

vent of technology, there has been a paradigm shift in the concept of man being a part and parcel of nature to that of one who claims to be independent of nature.

With the industrial revolution, the aspect of pollution on global scale has turned into a reality and resulted in drastic changes. Pollution was not even considered as an important issue in comparison to the production targets till scientific researches came into play. It was then that the causes of industrial pollution that led to the effects started to come into light.

A few industrial pollution and thier sources are shown as follows:

POLLUTANTS	SOURCES	EFFECTS ON MAN
1) Aldehydes	*Thermal Decomposition of fat, oil,glycerol*	*Irritate nasal and respiratory tracks*
2) Ammonia	*Chemical process, dye making explosivers etc.*	*Inflame upper respiratory passages*
3) Arsines	*Acid manufacture containing arsenic, metalindustry*	*Brack down of RBC, jaundice, kideny failure*
4) carbon nonooxide	*Motor exhausts, burning of fossil fuel*	*Breakedown of red blood calls, anemia*
5) Hydrogen cyanides	*Metal plating, blast furance, chemical manufacturing*	*Nerve cell destruction*
6) phosgenes	*Chemical and dye Manufacturing*	*Pulmonary pneumonia*
7) Sulphar dioxide	*Coal and Oil combustion*	*Respiratory ailments*
8) Petroleum and industrial hydrocarbons	*Off shore wells,oil tankers, industrial wastes*	
9) mercury	*Chemical manufacture, caustic soda plants etc*	*Minamata disease*

OTHER EFFECTS :

In addition to efffects of pollution, there are several other aspects also. The sewage that liberated from the industry contains different toxic wastes like heavy matels, etc. These substance when liberated in the river or ocean, the qualities of the water are drastically changed.

It leads to the changes in the physical and chemical criteria of the water. This causes destructtion of the phyto and zooplanktons which are the basic of the water food chain, the BOD is increased and may drop to 4mg/ litre, Such conditions cause massive destruction of water species.

The change of unfavourable environment causes death of many larvae and newly born organisms. The pollutants get incorporated in to the tissues of the organisms of aquatic food chain which then undergoes biomagnifications. In the ocean, since the productivity the liberation of sewages has created zones of dead regions around the castrol regions where not a single species survive, resultiong in "dead reginons".

The thermal pollution of industry is extermely important also. The increase of temparature causes death to sensitive organisms and also causes migration of normal fauna of the reason. The worst effected are the coral reefs which are the breeding nurseries of the ocean. When these die out, the entire reason of the sea turns into a dead zone.

The agricultural lands locate near to the industries suffer immense pollution and the fertility of the soil gets decreased till it transforms into a barren land. Besides, the exhausts liberated are a major source of air pollutant causing smog, acid rain, global warming, greenhouse effect, and a host of other diseases in man.

Suggestions for Industrial Pollution :

In the light of the above problems faced by both the developed and the developing nations, it has been suggested that some concrete action should be taken in the field of international trade and within the economy to reduce the possibilities of adverse impact on both the earth. Mahbub Ul Haq has made the following suggestions:

1. All countries, developed and developing- should agree not to use environmental concern as a means of discriminatory trade practices or for encouraging protectionist tendencies.

2. A mutually acceptable international environmental standards of products in as many areas as possible may be enforced with aid of United Nations family of organizations like UNIP.

3. It should be agreed by all the countries that uniform environmental producing the product.

B.H.B. College, Sarupeta

DOMESTIC VIOLENCE ACT AT A GLANCE

Dolly Bhuyan

Domestic violence is sadly a reality in Indian society - a plain truth. In the Indian patriarchal set-up, it has become an acceptable practice to abuse a women. There may be many reasons for the occurrence of domestic violence. From the feministic point of view, it could be said that the occurrence of demestic violence against women arises out of the patriarchal set-up, the stereotyping of gender roles and the distribution of power in society. The role of women is to accept her 'fate' and the violence imposed upon her. For long, woman has suffered a lot at the hands of men. The exploitation ranges from physical, mental and psychological torture. Woman has been treated as a child bearing machine. Thus domestic violence is one of the gravest and the most pervasive human rights violations.

The domestic violence Act is a laudable piece of legislation that was towards the protection of women in the domestic set-up. Admittedly, women could approach the courts under the Indian Penel Code(IPC) in cases of domestic violence is defined in a comprehensive way in 3.3 of the Act showing physical, mental, verbal, emotional, sexual and economic abuses, harassment for dowry, acts of threating to abuse the victim or any other person related to her.

An important addition to insure that an aggrieved wife, who takes recourse to the law, cannot be harrassed. Thus, if a husband is accused of any of the above forms of violence, he cannot during the pending disposal of the case restrict the wife's continued access to facilities to which she is entitled by virtue of domestic relationship. In short, a husband cannot take away her jewellery or money or throw her out of the house while they are having a dispute. A woman, who is the victim of domestic violence, will have the right to the services of the police, shelter homes and medical establishments. She also has the right to simultaneously file her own complaint under Section 498-A of the Indian Penel Code.

It is a comprehensive law and addresses all issues related to women. It is for the first time that an Act has been enacted in such details. The Act is an extremely progressive one not only for the victimized woman but also extends protection to other women also preventing one's wife from taking up a job or forcing her to leave job – are also under the preview of the Act. The Act also defines physical violence very compertensively as any kind of bodily harm or injury, a threat of bodily harm, beating, slapping and hitting. But violence against women is not always physical. For the first time, the law has expanded the defination to include sexual, verbal and economic violence. Under the law, sexual violence will include forceful sexual intercourse, forcing a woman to look at pornography or any obscene picture and acts of sexual nature to abuse, humiliate or degrade woman's integrity. While verbal violence is often called as unimportant, observers say it can damage a woman's self-esteem. The Act defines verbal violence as name calling, any kind of accusation on woman's character or conduct, insult for not bringing dowerty, preventing a woman from marrying a person of her choice, any form of threat or insult for not producing a male child etc. Under the Act economic violence constitutes not providing money, food, cloths, medicines, causing hindrance to employment opportunities, forcing a woman to vacate her house etc.

The Act could play a steller role in protection of women's rights in the household and in guarding them from domestic violence. In the very first instance a recongnition of domestic violence as something unacceptable where it has become yet another social pratice, is necessary and indeed, commendable in a patriarchal society. The Act recognizes the rights of women but some feel it ignores that of male children. This Act has been passed to cater to the needs of women and not boys. After all, the very title of the Act indicates that it has been enacted to protect the rights of women. Yet, it must be kept in mind that domestic violence, though predominantly faced by women, be they wives, mothers, sisters or daughters, is also aimed against male children at times. It seems a poor excuse to say that male children should not be provided easily accessible relief from domestic violence simply because of thier gender. Once it is agreed that male children as much by sexual abuse by female children, it must be accepted that they need to be protected from such abuse 'private' sphere too. On the face of it, there seems to be no definite reason for denying male children protection from domestic violence.

Conclusion:

The Act, by and large, is a valuable piece of legislation. The Domestic Violence Act promotes the rights of women. It has a secular outlook in protecting women's rights. There are several factors that hinder women in thier progress, and this Act seeks to protect them from this evil. It indeed effects a classification between women and men, protecting only women from domestic violence, but this classificartion is founded on an intelligible differential, namely, gender, and also has a rational connection with the object of the Act. Further, the Act is far from arbitrary, in that it is a well-thought and necessary attempt to curtail domestic violence and ultimately vanquish it. It is to be remembered that it is generally women who are the victims of domestic violence and not men.

(Writer : Lecturer in the Department of Political Science B.H.B. College, Sarupeta)

B.H.B. College, Sarupeta

DIGITAL WORLD-DREAM & F

Dr. C. Densingh

Digital revoulation is the byword for modern life. The changes in technol society ushered in by digital renoulation have revamped the very concept of no longer the dull and the uniteresting one as it used to be; it is pretty fast a The digital world that we live in today is the result of a nnumber of innov advancement in technology. Obvious changes are everywhere. The stand and education have risen and our needs and wants to a great extent have fulfi does not mean that all is perfectly well with the digital world. There are ind disadvantages that characterize the digital revoulution. However, the adv outweigh the negative impact of the new world.

The cover page conveys in clear-cut terms how it is possible for the mo entirely enveloped by the digital revoulation. Like a phoenix rising from the bird that emerges from the shade shows the rise of man from the mire of d a heaven of light. The green colour that forms the background is indica fertility of imagination that has been bestowed upon mankind by the digital

(Writer : Associate Professor in English, B.H.B. College

B.H.B. College, Sarupeta

সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদন

B.H.B. College, Sarupeta

উপ-সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ পাতনিতে যিসকল ব্যক্তিৰ প্ৰচেষ্টাত বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়ে আজিৰ পৰ্যায় পাবলৈ সক্ষম হৈছে তেওঁলোকলৈ মই আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা নিবেদন কৰিছো। বি এইচ বি মহাবিদ্যালয় হৈছে জাতি, বৰ্ণ, ভাষা, ধৰ্ম নিৰ্বিশেষে এটি মিলনৰ তীৰ্থভূমি। এনেকুৱা এখন মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উপ-সভাপতি পদত অধিষ্ঠিত কৰাৰ বাবে সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ওচৰত চিৰ কৃতজ্ঞ।

ছাত্ৰানাং অধ্যয়নং তপঃ এই শ্লোগানেৰেই অনেক ছাত্ৰ প্ৰতিবছৰে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত প্ৰবেশ কৰে। কিন্তু ভাব হয় আজিৰ সমাজত যদি নিজকে প্ৰতিষ্ঠা কৰিব লাগে অকল পাঠ্যপুথিৰ জ্ঞানেই যথেষ্ট নহয়। কিয়নো আজিৰ সমাজত একোজন সচেতন নাগৰিক হিচাপে সামাজিক, ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক আদি প্ৰত্যেকটো দিশৰ লগতেই ওতপ্ৰোতভাৱে জড়িত হোৱাৰ প্ৰয়োজন।

বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতাসভাৰ সদস্যা হিচাপে মহাবিদ্যালয়খনৰ শৈক্ষিক পৰিৱেশ ৰক্ষাৰ বাবে অকনো চেষ্টাৰ ত্ৰুটি কৰা নাছিলো। কিন্তু তৎসত্বেও মহাবিদ্যালয়ৰ কেতবোৰ সমস্যাই ভাৰাক্ৰান্ত কৰি আহিছে ছাত্ৰ সমাজক। মহাবিদ্যালয়ত চাইকেল ষ্টেণ্ডৰ অভাৱ, ছাত্ৰী নিবাস মুকলি নকৰা, অৰ্ধনিৰ্মিত প্ৰেক্ষাগৃহ আদিয়ে ছাত্ৰ সমাজত ৰাজপথলৈ ওলাই আহিবলৈ বাধ্য কৰিছে। তদুপৰি মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্তৃপক্ষৰ কেতবোৰ অনমনীয় পদক্ষেপে ছাত্ৰ সমাজৰ মাজত সন্দেহৰ সৃষ্টি কৰিছে। উদাহৰণস্বৰূপে Library cution money ঘুৰাই নিদিয়া, পুথিভঁৰালত পৰ্যাপ্ত কিতাপৰ অভাৱ, নিয়মিয়াকৈ বিদ্যুৎ যোগানত ব্যৰ্থ ইত্যাদি।

গতিকে ছাত্ৰ সমাজ একত্ৰিত হ'লে নিশ্চয় সমস্যাৰ সমাধানৰ পথ ওলাব, এই আশা ৰাখিয়েই বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়ৰ দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰি প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলো।

ধন্যবাদেৰে

ৰীমা কাশ্যপ

উপ-সভাপতি

B.H.B. College, Sarupeta

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদ

মোৰ সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতেই সেইসকল ব্যক্তিক স্মৰণ কৰিছো যিসকল
কষ্টৰ বিনিময়ত গঢ়ি উঠিছিল আমাৰ এই মহান বি,এইচ্, বি, মহাবিদ্যালয়খন।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ২০১০-১১ইং বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে
মোৰ নিচিনা সাধাৰণ ছাত্ৰ এজনে এই গুৰুভাৰ লৈ ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাম-কাজখিনি
নাই তাৰ বিচাৰৰ ভাৰ ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলৰ ওপৰত অৰ্পণ কৰিছো। আমাৰ এই মহান
সভাৰ সম্পাদক হিচাপে বৰ্তমান সময়ত যি কঠিন দায়িত্ব সম্পাদন কৰিব লাগে তাৰ
বুলি মোৰ নিজৰে দুৰ্বলতা আছে। আমাৰ সমাজত চলি থকা শিক্ষা সম্পৰ্কীয় ধাৰণা,
দ্বাৰা শিক্ষাৰ ওপৰত চলোৱা পৰীক্ষা-নিৰীক্ষা শিক্ষাত ধৰ্মীয় মতবাদৰ প্ৰভাৱে ছাত্ৰ
আৰু লগতে শিক্ষানুষ্ঠানত কিছু পৰিমাণে ৰাজনৈতিক বাতাবৰণেও আমাৰ শিক্ষাৰ

মোৰ কাৰ্য্যকালৰ আৰম্ভণিতে ২০১০ চনত আমাৰ মহাবিদ্যালয়লৈ অহা নৱাগত ছাত্ৰ
আদৰি অনাৰ বাবে ছাত্ৰ একতা সভাৰ তৰফৰ পৰা এখনি নৱাগত আদৰণী সভা
অতিথি হিচাপে নিমন্ত্ৰণ কৰি অনা হয়— মাননীয় শ্ৰীযুত অনন্ত কলিতা বিশিষ্ট
বিশিষ্ট সাহিতিক ইছমাইল হুছেইন মহাশয়ক আৰু নিৰ্দিষ্ট বক্তা হিচাপে নিমন্ত্ৰণ কৰি অনা হয়
তেখেতসকলৰ সাৰুৱা ভাষণ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বাবে বৰ মূল্যবান সম্পদৰূপে গণ্য হৈছিল।

মোৰ কাৰ্য্যকালত মহাবিদ্যালয়ৰ পৰম্পৰা আৰু একতা হিচাপে এই বছৰো যোৱা ২১ ডিচেম্বৰৰ পৰা ২৯ ডিচেম্বৰলৈ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ অনু
সপ্তাহৰ আৰম্ভনিতে ২১-১২-১০ ইং তাৰিখে পুৱা ৮.৩০ বজাত মহাবিদ্যালয়ৰ পতাকা উত্তোলন ক'ৰা হয়। পতাকা উত্তোলন কৰে মাননী
ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যক্ষ বি এইচ বি মহাবিদ্যালয় সৰুপেটা। পুৱা ৮.৪৫ বজাত মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাৰ পতাকা উত্তোলন কৰা হয়। উত্তোলন
সভাপতি ছাত্ৰ একতা সভা বি,এইচ,বি, মহাবিদ্যালয় সৰুপেটা। ৰাতিপুৱা ৯.০০ বজাত মহাবিদ্যালয় খেল সপ্তাহৰ পতাকা উত্তোলন কৰে
চৌধুৰী, উচ্চবৰ্গৰ সহায়ক বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়, সৰুপেটা, ৰাতিপুৱা ৯.১৫ বজাত ছহিদ তৰ্পণ কৰা হয়, মুখ্য তৰ্পক মাননীয় ড° দুৰ্গে
অৰ্থনীতি বিভাগ। বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়, সৰুপেটা।

২৯-১২-১০ ইং তাৰিখে এখনি মুকলি সভা আৰু বঁটা বিতৰণী সভা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। মুকলি সভাখনত সভাপতিত্ব কৰে আমাৰ মহাবিদ্যাল
শ্ৰীযুত লোহিত চন্দ্ৰ বৰুৱাদেৱে। সভাত মুখ্য অতিথি হিচাপে নিমন্ত্ৰণ কৰি অনা হয় ৪১ নং ভৱানীপুৰ বিধানসভা সমষ্টিৰ বিধায়ক মাননীয় ড
নিৰ্দিষ্ট বক্তা হিচাপে নিমন্ত্ৰণ কৰা হয় মাননীয়া শ্ৰীযুতা উষা দাস সহকাৰী অধ্যাপিকা বি,এইচ, কলেজ হাউলী। মাননীয় হানিফ ৰাজা মহোদয়ৰ আ

মোৰ কাৰ্যকালতে ২৯-০১-১১ইং তাৰিখে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অৰ্থনীতি বিভাগৰ মুৰব্বী অধ্যাপক মাননীয় ... মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ শিক্ষক, কৰ্মচাৰীবৃন্দ তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে মিলিত হৈ
তেওঁৰ বিদেহী আত্মাই যাতে চিৰ শান্তি লাভ কৰে তাৰে কামনাৰে ... আছে, তথাপি মই মোৰ কাৰ্যকালত আমাৰ এই
ছাত্ৰ একতা সভাৰ সম্পাদকৰ নিচিনা পদবীৰ মৰ্যদা ৰক্ষা কৰি কৰিবলগীয়া কাম বহুত ... মহাবিদ্যালয়ৰ যি দুই এটা অনুষ্ঠান চলাই নিচিলে
মহাবিদ্যালয়খনৰ বাবে একোকে কৰিব নোৱাৰিলো। তাৰ মাজতে ২০১১ ইং বৰ্ষত ... আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰু সকলে আমাৰ
সহযোগিতা আৰু শিক্ষাগুৰুসকলৰ পৰামৰ্শই মোক উৎসাহ আৰু প্ৰেৰণা যোগাইছিল। ... আমাৰ হাতত আছেবা কি? তেওঁলোকক মোৰ তৰফৰ পৰা অশেষ শ্ৰদ্ধা
সুন্দৰভাৱে শিক্ষাদান কৰে, তাৰ বিনিময়ত তেওঁলোকক ... মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষই মহাবিদ্যালয়খনৰ বহুতো উন্নয়নমূলক কাম কাজ
আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন ... পুৰণি শিক্ষানুষ্ঠান। ... হ'বলগীয়া হয়। গতিকে মোৰ এই প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে মহাবিদ্যাল
অভিযোগ আছে। যাৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে যথেষ্ট অসুবিধাৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া হয়। ... অনুৰোধ জনালো। আৰু লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা শি
অভিযোগ দূৰ কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ সা-সম্পত্তিবোৰৰ ৰখলা-বেক্ষণ দিয়াৰ কাৰণে অনুৰোধ জনালো। ... লক্ষ্য ৰাখে যেন।
আৰু যে আমাৰ মহাবিদ্যালয়খনৰ পবিত্ৰতা কেতিয়াও যাতে বিনষ্ট নহয় তাৰ বাবে লক্ষ্য ৰাখে যেন।

কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ :

মোৰ কাৰ্যকালত যি দুই-এটা অনুষ্ঠান পালন কৰিছিলো সেই অনুষ্ঠান তথা মোৰ কাম-কাজবোৰত দিহা-পৰামৰ্শ আৰু উৎসাহ-উদ্দীপনা যোগা
শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰী তথা কৰ্মচাৰীবৃন্দক মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা যাচিছো।

মোৰ কাম-কাজত সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰসমূহ সদস্য আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক মো

সদৌ শেষত মোৰ কাৰ্যকালত জ্ঞাত-অজ্ঞাতভাৱে যি ভুল ক্ৰটি কৰিছো বা হৈছে তাৰ বাবে মই মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰী, কৰ্মচাৰী
ওচৰত ক্ষমা বিচাৰি সকলোলৈ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰি মহাবিদ্যালয়খনৰ উন্নতি কামনা কৰি মই মোৰ সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মা

জয়তু : বি,এইচ্, বি, মহাবিদ্যালয়, সৰুপেটা

জয় আই অসম

ধন্যবাদেৰে

B.H.B. College Sarupeta

সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ পাতনিতে অসমৰ যিসকল ছহিদে দেশ মাতৃৰ সেৱাত জীৱন বলিদান দিছিল আৰু মনীষীৰ অশেষ চেষ্টাৰ বিনিময়ত মহাবিদ্যালয়ে উন্নতিৰ পথত আগবাঢ়িছে সেই সকল ব্যক্তিলৈ মোৰ আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছো।

২০১০-১১ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰাৰ বাবে মই ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলৰ সন্মুখত চিৰকৃতজ্ঞ। মই মোৰ কাৰ্যকালত কিমানদুৰ সফল হ'ব পাৰিছো সেইটো আপোনালোকে নিশ্চয় বিচাৰ বিবেচনা কৰিছে। মোৰ কাৰ্যকালত মোৰ সীমিত জ্ঞানেৰে মহাবিদ্যালয়ৰ শৈক্ষিক পৰিবেশ আৰু বন্ধুত্বসুলভ পৰিবেশৰ সফল ৰূপায়ণৰ বাবে চেষ্টাত অকণো ত্ৰুটি কৰা নাছিলো। তথাপি তেনে প্ৰচেষ্টাত বৈ যোৱা অনাকাংক্ষিত ভুলৰ বাবে মই সকলোৰে ওচৰত ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী।

মোৰ কাৰ্যকালত "নৱাগত আদৰণী সভা" আৰু মহাবিদ্যালয় সপ্তাহকে ধৰি আটাইবোৰ অনুষ্ঠানেই সুকলমে চলাই দিবলৈ সক্ষম হৈছিলো। এই অনুষ্ঠানসমূহৰ উপৰি মহাবিদ্যালয়ৰ শৈক্ষিক পৰিবেশ বিনষ্ট কৰা কেতবোৰ সমস্যাৰ ওপৰত যথেষ্ট গুৰুত্ব দিছিলো। বিশেষকৈ মহাবিদ্যালয়ত পৰ্যাপ্ত চাইকেল ষ্টেণ্ডৰ ব্যৱস্থা, বিশুদ্ধ খোৱাপানীৰ যোগান ইত্যাদি সমস্যাসমূহৰ সমাধানৰ ওপৰত যথেষ্ট গুৰুত্ব দিছিলো যদিওঁ আজিকোপতি সফল হ'ব নোৱাৰিলো।

সেয়েহে এই ছেগতে মই মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষক ছাত্ৰৰ মৌলিক সমস্যাসমূহৰ ওপৰত কিছু পৰিমাণে গুৰুত্ব দিবলৈ অনুৰোধ জনাইছো।

সদৌ শেষত ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্যকালত মই চিৰনমস্য শিক্ষাগুৰু তথা জ্যেষ্ঠজনৰ লগতে বন্ধু-বান্ধৱীসকলৰ পৰা যি সহায় সহযোগিতা পাইছো তাৰ বাবে মই সৰ্বান্তকৰণে শলাগ লৈছো আৰু বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বদিশৰ উন্নতি কামনা কৰি সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলো।

জয়তু বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়

ছানিদুল বেগ

সহঃ সাধাৰণ সম্পাদক

B.H.B. College Sarupeta

আলোচনী বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতি

প্ৰতিবেদনৰ পাতনিতে বি এইচ বি মহাবিদ্যালয় দৰে এখন মহাবিদ্যালয়ত
বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰাৰ বাবে সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ওচৰত চিৰ কৃতজ্ঞ

বৰ্তমান বিজ্ঞানৰ যুগ। বিজ্ঞানৰ যুগ মানেই যেন প্ৰতিযোগিতাৰ যুগ। এই প্ৰতি
সমাজখনেই যান্ত্ৰিক হৈ পৰিছে। মানুহৰ মনত দিনে দিনে বাঢ়ি গৈছে আত্মকেন্দ্ৰী
পৰাই সমগ্ৰ পৃথিৱী জুৰি ব্যাপক পৰিবৰ্তন ঘটিছে। সমাজ, ৰাজনীতি, অৰ্থনীতি,
এই পৰিবৰ্তন। পশ্চিমীয়া তত্বৰ আধাৰত পৰিচালিত বিশ্বায়ন নীতিয়ে সমগ্ৰ পৃথিৱীতে
আমাৰ দেশতো এই প্ৰভাৱ পৰিছে। অৰ্থনীতি বিশ্বায়নৰ ভোগবাদী নীতিত ভোল
সমাজ। যাৰ ফলত যুৱ-ছাত্ৰ সমাজৰ কম আয়াসতে অধিক আৰু সহজ ধন উপাৰ্জন
সম্প্ৰতি অসমকে ধৰি সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষত ঘটি থকা কেতবোৰ ঘটনাই ইয়াৰ সুস্পষ্ট উ
টকাৰ কেলেংকাৰী, ৰাষ্ট্ৰীয় পৰ্যায়ৰ টু-জি স্পেকট্ৰাম কেলেংকাৰী, কমনৱেলথ গে
কেলেংকাৰী, আই পি এল কেলেংকাৰী আদিয়ে দেখুৱাই দিছে আমাৰ জনপ্ৰতিনিধি

সম্প্ৰতি ৰাজ্যৰ শিক্ষা খণ্ডৰ ধ্বংসমুখী যাত্ৰাই শংকিত কৰি তুলিছে ছাত্ৰ সমাজক। ৰাজ্যৰ শিক্ষা খণ্ডৰ শ্মশান যাত্ৰাৰ ফলত গ
মুষ্টিমেয় ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ শিক্ষাৰ পথ পোহৰ কৰি তুলিছে। আনহাতে লাখ লাখ কৃষক-শ্ৰমিকৰ সন্তানৰ বাবে উচ্চ শিক্ষা সপোনত পৰিণত
বিদেশী বিভিন্ন প্ৰতিষ্ঠানে ব্যক্তিগত বিদ্যালয় স্থাপন কৰি গৈ আছে। কিন্তু তাত বাধা দিওতা কোনো নাই। আনহাতে ৰাইজে নিজ
শিক্ষানুষ্ঠানসমূহ প্ৰাদেশীকৰণ কৰাত প্ৰতিখন চৰকাৰেই আওকণীয়া মনোভাব পোষণ কৰি আহিছে। অৱশ্যে এইবাৰৰ চৰকাৰে প্ৰাদেশীক
উত্থাপন কৰিছে যদিও বেছিসংখ্যক স্কুলেই বাদ পৰিব একমাত্ৰ চৰকাৰৰ ভুল নীতিৰ বাবে। মহাবিদ্যালয়সমূহত হঠকাৰীভাৱে আৰোপ কৰা
ছাত্ৰীসকলৰ মূৰত বাম টাঙোন মাৰিছে আৰু ব্যক্তিগত বিদ্যালয়সমূহৰ উৎসাহ দুগুণে বঢ়াই তুলিছে। কিয়নো ছেমিষ্টাৰ পদ্ধতি প্ৰয়োগৰ
বৃদ্ধি, আসন কৰ্তন তথা আন্তঃগাঁথনিৰ উন্নয়নৰ অভাৱত শ শ ছাত্ৰই বঞ্চিত হ'ব লাগিব উচ্চ শিক্ষা গ্ৰহণৰ পৰা। এই পদ্ধতি আৰোপ কৰাৰ ফ
মাধ্যমিক শ্ৰেণীটো উঠাই দিবলৈ বাধ্য হ'ব। যাৰ ফলত এইসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ শিক্ষা গ্ৰহণৰ বিকল্প ব্যৱস্থা হ'ব ব্যক্তিগত বিদ্যালয়। কিন্তু কিম
সক্ষম হ'ব? পাৰিবনে সাধাৰণ ঠেলাৱালা, ৰিক্সাৱালাৰ সন্তানবোৰে...?

গতিকে ৰাজ্যৰ শিক্ষা খণ্ডৰ এই ধ্বংসমুখী যাত্ৰাৰ বিৰুদ্ধে ঐক্যবদ্ধ হোৱাৰ সময় আহি পৰিছে।

আজি অসমীয়া সংস্কৃতি সংকটৰ গৰাহত। কিয়নো নব চামে ব্যক্তিগত বিদ্যালয়লৈ ঢাপলি মেলাৰ ফলত তেওঁলোকে পাঠ্যক্ৰমৰ বা
চিন্তা-চৰ্চা কৰিব নোৱাৰে। কাৰণ তেওঁলোকৰ লক্ষ্য হৈছে ৰিজাল্ট ভাল কৰা। যাৰ ফলত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মনত সামাজিক দায়বদ্ধহীনতাই
প্ৰজন্মৰ মাজত ইংৰাজী ভাষাৰ আগ্ৰাসন আৰু মাতৃভাষাৰ প্ৰতি বিৰাগ ভাবে জাতীয় সত্তা হ্ৰাস কৰি আনিছে। এইক্ষেত্ৰত নব প্ৰজন্মই

বি এইচ্ বি মহাবিদ্যালয় হ'ল বৰপেটাৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰত অৱস্থিত এখন গ্ৰাম্যাঞ্চলৰ উচ্চ শিক্ষানুষ্ঠান। এই অঞ্চলৰ মানুহৰ ত্যাগ আৰু শ্ৰম
এই মহাবিদ্যালয়। আজি হেজাৰজনৰ পথ প্ৰদৰ্শকৰূপে চিহ্নিত হৈ আহিছে এই মহাবিদ্যালয়। প্ৰতিষ্ঠা কালতে এই মহাবিদ্যালয়খনে গ
বিৰিঙাইছিল। আজিও অনেকজনৰ সুনামে দখল কৰি আহিছে বাতৰি কাকতৰ শিৰোনাম।

আলোচনীখন প্ৰকাশত যথেষ্ট বাধা-বিঘিনি পাইছো। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উৎসাহ তথা ছাৰ-বাইদেউসকলৰ সহায়-সহযোগিতাত য'ত দুৰ
কৰিছো। তথাপি আলোচনীখন কিমান দূৰ সফলদায়ক হৈছে সেই মূল্যায়নৰ দায়িত্ব আপোনালোকলৈ এৰিলো।

আলোচনী বিভাগৰ দ্বাৰা মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হৈ যোৱা বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাৰ ফলাফলসমূহ লিপিবদ্ধ কৰা হ'ল—

কবিতা প্ৰতিযোগিতা ঃ ১ম- সত্যজিৎ উজীৰ
২য়- কমী কলিতা
৩য়- কমী দাস

চিত্ৰাংকন প্ৰতিযোগিতা ঃ ১ম- অংকুমণি দাস
২য়- অনুপম কলিতা

গল্প প্ৰতিযোগিতা ঃ ১ম- সত্যজিৎ উজীৰ
২য়- অঞ্জনা আহমেদ
৩য়- মানসী শৰ্মা

প্ৰবন্ধ প্ৰতিযোগিতা ঃ ১ম- মমী দাস
২য়- ৰূপালী চৌধুৰী

সদৌ শেষত আলোচনীখন প্ৰকাশত সহায় আগবঢ়োৱা সম্পাদনা সমিতিৰ সদস্যসকলৰ লগতে মোৰ শুভানুধ্যায়ী ছাত্ৰ, বন্ধু-বান্ধৱী
বাইদেউ আৰু বিনা ছাৰৰ লগতে সমূহ শিক্ষাগুৰুলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

B.H.B. College, Sarupeta

সাংস্কৃতিক সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়ৰ সাংস্কৃতিক বিভাগটোৰ লগত জড়িত হৈ যি সকল ব্যক্তিয়ে মহাবিদ্যালয়খনৰ সুনাম কঢ়িয়াইছিল; আজিও যিসকলে সুনাম কঢ়িয়াই আছে সেইসকল ব্যক্তিলৈ প্ৰতিবেদনৰ প্ৰাক্‌ক্ষণত শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছো। সংস্কৃতি বাদ দি কোনো সমাজ পৰিচালিত নহয় কিয়নো সংস্কৃতিয়ে এখন সমাজৰ প্ৰকৃত প্ৰতিচ্ছবি দাঙি ধৰে, সেইবাবে চাগে প্ৰত্যক্ষভাৱে নহ'লেও সমাজৰ প্ৰতিজন ব্যক্তি সাংস্কৃতিক দিশটোৰ স'তে একোখন চেইনৰ দৰে জড়িত হৈ থাকে।

সৰুপেটাৰ দৰে গ্ৰাম্যাঞ্চলত বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়খন অৱস্থিত যদিও, আমি বুকু ডাঠ কৰি ক'ব পাৰো যে মহাবিদ্যালয়খন চহৰীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ তুলনাত কোনো গুণে কম নহয়। কিন্তু দুখৰ বিষয় যে আজি বৰ্তমান ধৰি মহাবিদ্যালয়ৰ সাংস্কৃতিক দিশটো কিছুপৰিমাণে নিম্নগামী হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে। ইয়াৰ বাবে দায়ী কোন এই বিষয়টো যদি আমি সঠিক পৰ্যালোচনা নকৰো তেন্তে আমি এৰি থৈ অহা দিনৰ বাবে অপমানত পৰিণত হোৱাটো নিশ্চিত।

মোৰ কাৰ্যকালত বিশেষ কোনো উল্লেখযোগ্য কাৰ্যসূচী ৰূপায়িত নহ'লেও ২০০৯-১০ ইং চনৰ ১৯, ২০ আগষ্টত Gauhati Universityত অনুষ্ঠিত Inter College Youth Festivalত অংশগ্ৰহণ কৰাটো মহাবিদ্যালয়ৰ অনাগত দিনৰ বাবে এক সুন্দৰ খবৰ হৈ ৰ'ব যদিহে আগন্তুক দিনত এনেকুৱা অনুষ্ঠানবোৰত জড়িত হৈ থাকে।

প্ৰতিবেদনৰ শেষত, বিশেষ অনুৰোধ যে মহাবিদ্যালয়ৰ সাংস্কৃতিক দিশটোৰ এক গঠনমূলক পৰ্যালোচনা কৰি যাতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মনত সাংস্কৃতিক মনোভাব গঢ়ি তুলি প্ৰতিযোগিতাৰ এই ক্ষনত সমাজৰ এক আমুল পৰিবৰ্তন সাধন কৰিব পাৰে তাৰ বাবে আশা ৰাখি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিছো।

পল্লবী বায়ন

সম্পাদিকা, সাংস্কৃতিক

B.H.B. College Sarupeta

গুৰু খেল বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবে

প্ৰগতিৰ ইতিহাসৰ পথাৰত
মানুহৰ মাজত থকা
মানৱত্ব অটুট ৰাখিবলৈ
যিসকল বীৰ বীৰাঙ্গনাই
নিজৰ মহাশক্তিক ভবিষ্যতৰ
মহাসমুদ্ৰত বিলীন কৰি গ'ল
সেইসকললৈ যাঁচিলো আন্তৰিক শ্ৰদ্ধাঞ্জলি

প্ৰতিবেদনৰ প্ৰাৰম্ভণি তে সেইসকল মহান ব্যক্তিলৈ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণিপাত জনাইছো, যিসকল বৰেণ্য ব্যক্তি বলত বি,এইচ,বি মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠিত হৈ আজিৰ অবস্থাত উপনীত হৈছেহি। তাৰ লগতে ২০১ গুৰুখেল বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে মোক নিৰ্বাচিত কৰাৰ বাবে বি,এইচ, বি মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিয়াল ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো। ২০১০-১১ বৰ্ষৰ গুৰুখেল বিভাগৰ দৰে এটা গুৰুদায়িত্বত আপোনালোকৰ বিচাৰ্য। কিন্তু যি কামেই কৰিলো সম্পূৰ্ণ আন্তৰিকতাৰে কামটো সফল হোৱাত গুৰু

২০১০ চনৰ ২১ ডিচেম্বৰৰ পৰা ২৭ ডিচেম্বৰলৈ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। উক্ত ক্ৰীড়া সহায়ক বিবেকানন্দ চৌধাৰীয়ে। ২৭ ডিচেম্বৰত মুকলি সভা আৰু বঁটা বিতৰণী অনুষ্ঠানত উষা দাস উপস্থিত থাকি মুকলি সভাৰ সৌষ্ঠৱ বৃদ্ধি কৰে।

২০১০ চনৰ ২১ডিচেম্বৰৰ পৰা ২৭ ডিচেম্বৰলৈ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ ক্ৰিকেট খেলবোৰ হেমেন হাম্মান ছাৰে চলাইছিল আৰু ফুটবল খেলখন হানিফ ৰাজা ছাৰ আৰু দিপুল ছাৰে চলাইছিল। কিন্তু দুখৰ তাৰিখে হানিফ ৰাজা ছাৰৰ অকাল বিয়োগ ঘটে। মোৰ কাৰ্যকালত কলেজ প্ৰাংগণত থকা শ্বহীদ বেদী মেৰামতি কৰিছিলো।

সদৌ শেষত বিভাগীয় তত্বাৱধায়ক দিপুল ছাৰলৈ তেখেতৰ সহায়-সহযোগিতা আৰু দিহা পৰামৰ্শৰ বাবে আগবঢ়ালো আৰু শেষত আমাৰ কাৰ্যকালত অজানিতে বৈ যোৱা ভুল-ক্ৰুটিবোৰৰ বাবে সকলোৰে ৰাখিছো আমাৰ আধৰুৱা হৈ বৈ যোৱা কামবোৰ পৰৱৰ্তী ছাত্ৰ একতা সভাই সুকলমে পালন কৰি মহা আগভাগ ল'ব আৰু মহাবিদ্যালয়খনক সদৌ অসমৰে নহয় ভাৰতবৰ্ষৰ মানচিত্ৰত জাকত জিলিকা কৰি

"জয়তু বি,এইচ,বি মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা"

ধন্যবাদেৰে

B.H.B. College, Sarupeta

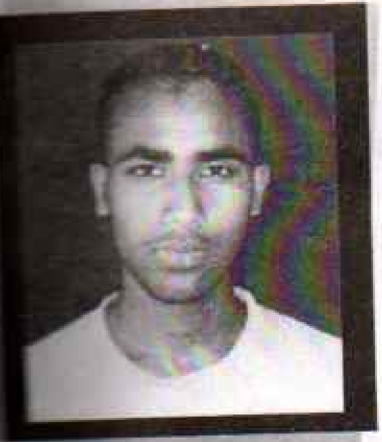

লঘু খেল বিভাগৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ শিক্ষাগুৰু সমন্বিতে কৰ্মচাৰীবৃন্দ আৰু মোক যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু বন্ধু বান্ধৱীয়ে ছাত্ৰ একতা সভাৰ 'লঘু খেল' বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত হ'বলৈ সহযোগিতা কৰিছিল তেওঁলোক সকলোৰে প্ৰথমতে মোৰ হিয়াভৰা আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলো।

ক্ৰীড়াৰ গুৰুত্ব ঃ মানৱ দেহৰ প্ৰত্যেকটো অংগ-প্ৰত্যংগৰ বিকাশত ক্ৰীড়াৰ গুৰুত্ব অপৰিসীম। প্ৰত্যেকটো অংগ-প্ৰত্যংগ সুস্থ সবল, স্বাভাৱিক কৰ্ম-কাৰ্যত মনৰ একাগ্ৰতা বৃদ্ধি ইত্যাদি কাৰ্যৰ লগত জড়িত হৈ আছে ক্ৰীড়া।

আমাৰ বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়ৰ ক্ৰীড়াৰ পৰিবেশ মধুৰ। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ "মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" সদায় ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ অধ্যয়নৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিহে অনুষ্ঠিত কৰা হয়। তদুপৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে সদায় শৰীৰ চৰ্চা কৰিবৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ ব্যায়ামাগাৰৰ সুবিধা আছে। এক কথাত ক'বলৈ গ'লে সাধাৰণ মানুহ এজনৰ শৰীৰ চৰ্চা কৰিব পৰা সকলোধৰণৰ সুবিধা আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত আছে।

২০১০-১১ বৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ ঃ মোৰ কাৰ্যকালত হৈ যোৱা মোৰ বিভাগৰ খেলসমূহ হ'ল — ৰচী টনা, শ্লো চাইকেল ৰেচ্, সমৰকলা প্ৰতিযোগিতা, পাঞ্জা খেল প্ৰতিযোগিতা, সুৰংগ দৌৰ প্ৰতিযোগিতা, মূৰত গিলাচ লৈ দৌৰা প্ৰতিযোগিতা, জিক্ জাক্ বেলেঞ্চ প্ৰতিযোগিতা, জপিয়াই দৌৰা প্ৰতিযোগিতা। উক্ত খেলসমূহ মোৰ কাৰ্যকালত অতি সুন্দৰভাৱে অনুষ্ঠিত হৈ যায়।

সামৰণি ঃ সদৌ শেষত মোৰ কাৰ্যকালত মোৰ অনিচ্ছাকৃত ভুলৰ বাবে মাৰ্জনা বিচাৰি এই শিক্ষাৰ সাধনা ক্ষেত্ৰ বি এইচ বি মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীন উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলো।

ধন্যবাদেৰে

কামাল হুচেইন

সম্পাদক, লঘু খেল বিভাগ

B.H.B. College, Sarupeta

Sarupeta

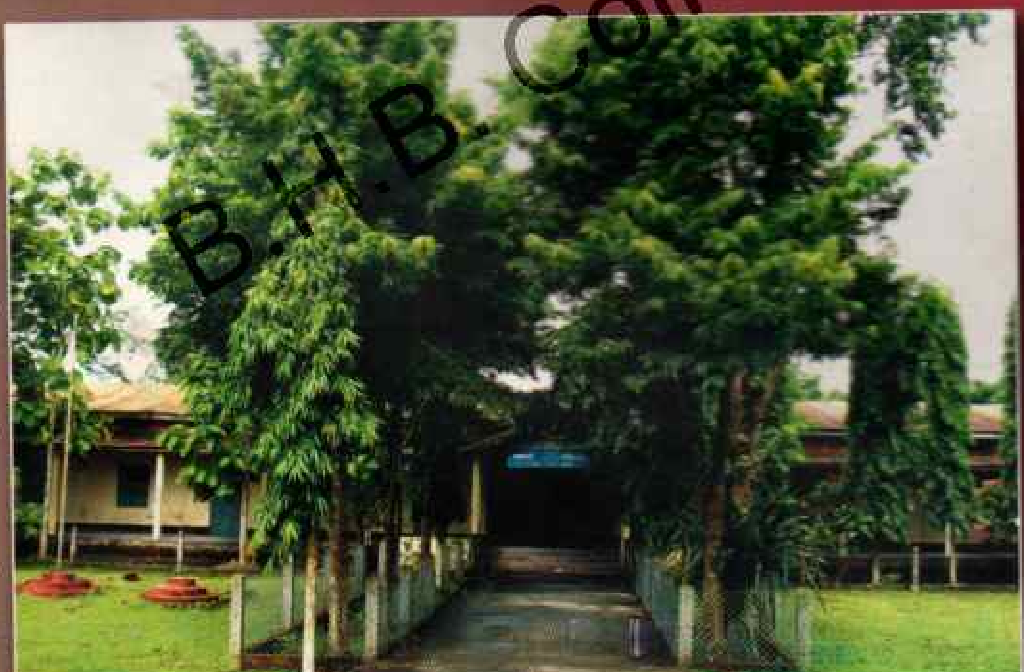

B.H.B. College, Sarupeta